

20.

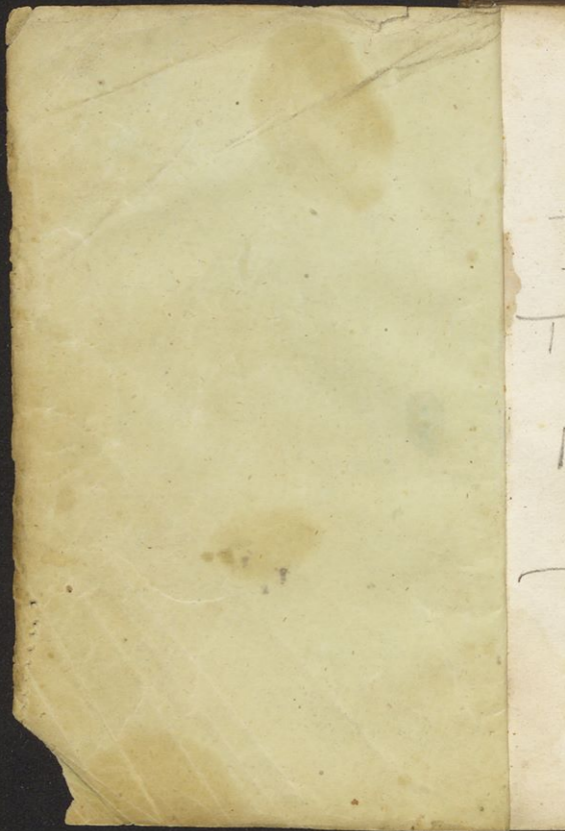
Dokliška šola v Lichtenthurnov. zavodu

Invent. št. 1637

Odd. Model - ni

št. teh 2918

Menast.

23/4 86

1no Cippa

1 h l c c i h

e i b D c !

Selam. Helena

126.

Hohe Lust gewähre mir's zu beten,
Beten ist ja selbst schon Seligkeit,
Im Gebet entschlummern alle Nöthen,
Im Gebete weicht Gram und Leid.

*Makalotura! Ni št. 249-84
343-82*

DUŠEVA PASHA

82

KRIŠTJANE,

kteri

shelé v duhu in v refnizi

BOGA

moliti.

Spisal

Friderik Baraga,
nekdanji kaplan v Metliki.

Peti natis.

V LJUBLJANI, 1852.

Na prodaj per Ign. Klemensu, bukvovesu.

Winnans

390205

V natif teh bukev so milostljivi fircht
Gospod Gospod

ANTON ALOIS,

Ljubljanski Škof,

20. grudna 1828 dovolili.

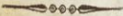
29. IX. 1988 D. 98800883

Ljubi moj kristjan, ki to béresh!

Nash Gospod in svelizhar **Jesuf Kri-**
stus nas uzhi, de Bog je Duh, in
de naj ga tisti, kateri ga hozhejo práv
moliti, v duhu in v resnizi molijo.
(Jan. 4, 24.) Mòli tedaj tudi ti vselej
v duhu in v resnizi, in tvoja molitev
bo Bogu dopadljiva, in tvoji dushi v
svelizhanje. Mòli v duhu: bodi sbran
v duhu per molitvi, nikar se ne mu-
di radovoljno v drugih mislih, ktere
ne gredò v molitve; temuzh pòvsdig-
ni svojo dusho in svoje serze vselej,

kader molish, k Bogu, in tako bosh
v duhu molil. — Mòli pa tudi v
refnizi: pokashi v djanji, de od
Boga, kar ga profish, s njegovo
gnado in pomozhjo tudi ref shelish
perdobiti; ko ga lepih zhednost lju-
besni, ponishnosti, poterpeshljivo-
sti, pokorshine, zhistosti, ali zhasnih do-
brót profish, persadevaj si tudi ref-
nizhno vse to dosezhi; sakaj sizer
bi bila tvoja molitev tvojimu djanju
nasproti, in tedaj ne refnizhna, am-
pak hinavška.

Spomni pa tudi sa-me pred Bo-
gam; in jest bom tudi sa-te spomnil
per ofru svete mashe. „Molimo eden
sa drusiga, de bomo svelizhani.“

Jutrenja molitev.

Ljubi moj kristjan! zhe hozesh svoje dni na semlji frezhno in v gnadi boshji preshiveti, morash vsak dan s molitvijo sazheti. Nikar tedaj nikoli jutrenje molitve ne opusti. Zhe vzhafi ne utegнеш veliko moliti, pa vsaj toliko s poboshnostjo moli, kolikor morash. Zhe pa utegнеш, moli takó:

V imenu Boga † Ozheta, in † Šina
in svetiga † Duha. Amen

Bodi zhefhena in hvaljena vekomej,
o presveta Trojiza! Bog Ozhe, ki si
me ustvaril, Bog Šin, ki si me odre-
šhil, Bog s. Duh, ki si me posvetil.
— O dobrotljivi nebeshki Ozhe! is ze-
liga serza te sahvalim, de si me to
noz h per shivljenji in per sdravji ohrá-
nil, de si vse hudo od mene odvernili,
in de si me tako sferbno varoval, ka-

kor dobra mati svojiga otroka varuje, de se mu kaj hudiga ne sгоди. — O kako neskonzhno dober si ti meni, in jest tebi tako nehvaleshin! — Tolikokrat te jest vřak dan rasshalim, tolikokrat tvoje svete sapovedi prelomim, tolikokrat tvojo pravizhno jeso in fhtrařingo saflushim; ti pa meni le she smiram nove gnade in dobrote dajesh, vřak dan se ponovi tvoja neskonzhna milost do mene. Moje nehvaleshno ferze hozhesh s obilnostjo svojih dobrót premagati in omezhati; sgoľj ljubeshin mi fkasujesh, de bi me permoral ljubeshin s ljubeshnijo povrazhevati. — O ljubi Ozhe nebeshki! perferzhno me veseli tvoja neskonzhna ljubeshin; satorej ti is zeliga ferza sdaj terdno oblubim, de se ti ne bom vezh tako nehvaleshniga fkasoval sa tvoje dobrote. Sdaj, ker po tvoji dobroti řpet nov dan sazhnem, terdno fklenem! s tvojo gnado in pomozhjo danř prav svesto tvoje svete sapovedi dopolnovati, se vřiga greha, tudi majhniga fkerbno varovati, se vřih perloshnost greha, in

posebno flabe drushbe ogibati, vse svoje prednike sveſto bogati, vse svoje dela in opravila pridno in dobro opravljati, vse teshave in sopernoſti, ktere mi boſh, o Bog! morebiti danſ poſlal, v duhu pokoro voljno prenaſhati, in v pokorjenje ſa svoje grehe jemati. Reſ danſ te hozhem prav perferzhno ljubiti, ker ſi ſam na ſebi vse ljubesni vredin in ker ſe tudi do mene tako dobrotljiviga ſkaſujeſh. Tebi ſdaj svoje ſerze v dar perneſem, le tebi hozhem ſluſhiti, le tebi ſhelim dopaſti. Tebi darujem vse svoje miſli, beſede, djanje in nehanje, in vſo ſvojo duſhno in teleſno mozh. Vſe hozhem danſ po tvojim dopadenji ſtoriti, v vſih rezhah le tebe pozhaltiti.

Pa kaj mi pomagajo vſi ti moji dobri ſklepi, zhe me ti, o Bog! ſvojo ſveto gnado mozhniga ne ſtoriſh! Bres tvoje pomozhi zlo nizh dobriga ne morem ſtoriti; toraj te ponishno in v imenu Jeſufa proſim, daj mi danſ ſvojo ſveto gnado, v dopolnjenje vſiga, kar ſim ſklenil. Podpiraj mojo

flaboſt, brani me vſih ſovraſhnikov
 moje duſhe; bodi ti s menoſj, de no-
 bedin ne bo mogel ſoper mene biti;
 v ſkufhnjavah mi vedno pomagaj, de
 jih bom vſe frezno premagal, tebi
 v zhaſt in moſi duſhi v ſvelizhanje.
 — O nikar ne perpuſti, moſj dobrot-
 ljivi nebefhki Ozhe! de bi te jeſt danſ
 ſ kakim greham raſſhalil, in tvojo
 gnado ſgubil! Puſti raji vſe druge ne-
 frezke danſ zhes-me priti, kakor letó
 nar vezhi nefrezho! —

Sdaj te pa tudi proſim, o moſj
 Bog! de bi vſiga tiſtiga ſafluſhenja
 deleſhin poſtal, ktero ſi bodo danſ vſi
 kriſtjani ſ ſvojimi dobrimi deli ſadobi-
 li. — Bodi mi ubogimu greſhniku mi-
 loſtljiv, o Bog! in uſliſhi moſje proſhnje
 ſavoljo neſkonzhniga ſafluſhenja tvojiga
 ljubiga ſina Jeſufa Kriſtufa. Amen.

Proſimo te pa tudi ſa vſe ſvoje
 prednike, ſa vſe duhovſke in deſhel-
 ſke oblaſtnike, ſa vſo ſvojo ſhlahto,
 ſa vſe ſvoje perjatle in ſovraſhnike, ſa
 vſe revne, bolne in umirajozhe, ſa vſe
 verne duſhe v vizah. Vſe danſ tvoji

nefkonzhni milosti perporozhim; usmi-
li se vslaziga po njegovih potrebah,
in po svoji nesmerni modrosti in lju-
besni. Amen.

Prôsi pa tudi ti, o prezhistá de-
viza Marija! Boga sa naf, ker si na-
fha ljubesnjiva mati in nar mogozh-
nisthi pomozhniza; prôsi ga, de bi naf
varoval danf in vselej pred vfo nefre-
zho na dushi in na telesu, de bi danf
v noben greh ne padli, temuzh de bi
s vsimi svojimi mislimi, besedami, dja-
njem in nehanjem njegovo sveto voljo
dopolnovali, in vezhno krono saflu-
shili. Amen.

Tudi tebi, moj sveti angelj varh,
se danf perporozhim, de me zeli dan
svesto varovaj, kakor si me varoval do
sdaj. Pelji me po pravi poti proti ne-
besam, svári me pred vsim hudim,
napeljuj me k vsimu dobrimu. Tvoj
glas hozhem svesto poslushati, in po
njem delati, le sprôsi mi gnado od
Boga; sej vém, de me tvoj glas, kte-
riga v svoji vesti flishim, drugam ne

klizhe, kakor v vezhno svelizhanje.
Amen.

Ozhe nafh . . . Zhesfhenaf si Ma-
rija . . . Verujem . . .

Ljubi moj kristjan! povsdigni pa tudi vezhkrat
zhes dan svojo ferze k Bogu; nikdar ga ne
posabi; vezhkrat misli, de te on smiram in
povsod vidi in flifhi, in de she zlo tvoje nar-
fkrivnifhi misli vé. Glej, tako bofh Jesu-
fovo sapoved dopolnil, ker pravi, ne smiram
naj molimo.

Predin bofh kako delo sazhel, môli tako:

O moj Bog! To delo sazhnem v
tvojim svetim imenu, tebi ga dam v
dar, in te ponishno profim, daj mi
gnado de bi ti ga mogel prav dopad-
ljivo storiti, tebi v zhaft, in svoji du-
fhi v svelizhanje. Amen.

O Marija, zhifsta deviza!
Bodi moja pomozhniza,
Prôfi sa-me ti Boga,
De mi svojo gnado da.

Po storjenim delu se pa tako Bogu sahvali:

Moj dobrotljivi nebesfki Ozhe! po-
nishno se ti sahvalim, de si mi mozh

in gnado dal to delo storiti; pa te tudi prosim, odpusti mi, zhe sim te per tem kaj rasshalil, zhe se nisim popolnoma po tvoji volji ravnal, ali zhe sim med delam prevezh tebe posabil. Odpusti mi, prosim te, o moj Bog! in daj mi gnado, de delo svojiga svelizhanja frezhno dokonzham, in enkrat vezhno plazhilo per tebi v nebesih vshivam. Amen.

Kadar flishih uro biti, spomni se na Boga in na svojo sadnjo uro, in rezi:

O moj Bog! spet je ena ura mojiga shivljenja pretekla. O kako hitro tēzhe moje shivljenje! Škoraj bo sadnja ura prifhla! O moj Bog! daj mi frezhno sadnjo uro! daj mi pa tudi gnado vse ure svojiga shivljenja tebi dopadljivo preshiveti. Po Jesusu Kristufu. Amen.

Zheskena si Marija . . .

Bog naj se usmili vsih vernih dush v vizah. Amen.

Tudi pred jedjo in po jedi vselej môli, kakor se kristjanam spodobi, kateri vedo de imajo vse od Bogá.

Pred jedjo môli tako:

O Gospod! poshegnaj te jedi, ktere nam tukej dafh, in daj nam gnado jih s hvaleshnim ferzam vshiti, in tebe zhaftiti, kateri vsim obilno dajesh. Amen.

Ozhe nash . . . Zhefhena si Marija . . .

Po jedi pa tako:

O Gospod! tebi se sahvalimo sa te jedi, ktere si nam sdaj dal, in naj nam, te profimo, teknejo v sdravje, de bomo vse dolshnosti svojiga stanu po tvoji sveti volji mogli dopolnovati. Amen.

Ozhe nash . . . Zhefhena si Marija . . .

Vezherna molitev.

Kadar si dan s molitvijo sazhel, tako ga tudi s molitvijo konzhaj. Opravi vselej svesto in poboshno svojo vezherno molitev. Zhe vezherno molitev is sanikernosti in lenobe opustish, imash greh, ker si gerdo nehvaleshin Bogu, kateri te je zeli dan svesto varoval. — Med vezherno molitvijo pa nikar ne posabi svoje vesti isprafhevati, in savoljo svojih grehov shalovati. — Svezher môli tako:

O moj Bog! spet sim po tvoji nekonzhni dobroti en dan frezhno dokonzhal. Koliko jih je danf kakofhna velika nefrezha na dushi ali na telesu sadela! koliko jih je morde s naglo, neprevideno smertjo danf is tega svetá fhlo, de so nemara neperpravljeni stopili pred tvojo ojstro sôdbo! Mene si pa spet danf zeli dan vse nefrezhe obvaroval, mi sdravje in shivljenje pustil, me she nisi pred svoj sodni stol poklizal, me she smiram zhakash in mi persanashash; ker nozhesh smerti grehniká, temuzh de bi se spreobernal,

spokoril, in vezhno shivel. — O kako nekonzbno si vender dober in usmiljen! Jesti pa sim ti she smiram nehvaleshin, in te she smiram shalim, in vsak dan sim marsikaj pregreshil. Pa sam is febe ne moram vsih svojih grehov sposnati; ti mi pomagaj, o trofhtar f. Duh! ti me rasvetli, in mi gna-do daj, de bom sdaj vse sposnal, kar sim danf greshil, in de se bom sam ojtro sodil, de tamkaj pred tvojo sodbo ne bom savershen.

Isprashuj sdaj ob kratkim svojo vest: zhe nisi ta dan kaj s mislijo, s besedo ali s djajnjem greshil, zhe nisi kaj dobriga opustil, kar bi bil lahko storil. Isprashuj se, v kakofnih perloshnostih si se danf snajdel, in zhe nisi sam, bres potrebe v te perloshnosti shel, s kterimi ljudmi si bil v drushbi, kako si s svojim blishnim ravnal, kako si svoje molitve opravil, kako si se soper svoj navadni greh vojskoval, i. t. d. Po tem pa s sgrevanim serzam tako rezi:

O dobrotljivi nebeshki Ozhe! glej spet sim soper tebe greshil, nisim vre-

din tvoj otrok biti. Tako terdno sim ti she velikokrat obljudil, de ne bom vezh greshil, de bom le tebi svesto flushil, in tebe zhes vse ljubil; pa prelomil sim spet, kar sim tolikokrat obljudil. — O Gospod! imej poterpljenje s menoj; nikar me ne saversi, odpusti mi vse moje grehe, s kterimi sim te danš in zeli zhas svojiga shivljenja shalil. Is serza so mi shal vsi moji grehi, ne toliko sato, ker sim s njimi nebefa sgubil, in pekel saflushil, kakor savoljo tega, ker sim tebe svojiga nebeshkiga Ozheta, kteri si sam na sebi vse zhasi, hvale in ljubeshni vredit, s svojimi grehi rasshalil. Odpusti mi, o moj Bog! vse moje grehe, tega te prosim po neskonzhnim saflushenji tvojiga ljubiga Šina Jesusa Kristufa, nashiga usmiljeniga odreshenika. Sdaj terdno fklenem s tvojo gnado in pomozhjo posihmal vsiga greha in tudi vsih perloshnosti greha she bolj fkerbno se varovati, kakor dosihmal, de te ne bom vezh rasshalil; ker si sgolj ljubeshin in svetost.

Sdaj te pa prosim, moj dobrotljivi Ozhe nebeshki! obvaruj me to nozh vse nefrezhe na dushi in na telesu! ohrani mi, zhe je tvoja sveta volja, moje sdravje in shivljenje. Zhe pa hozhefh, de fhe to nozh pred tvoj sodni stol stopim, — naj se sgodi tvoja sveta volja; le famo tega te v imenu Jesufa Kristusa ponishno prosim, vsemi me v svoji sveti gnadi is tega svetá, de ne bom vekomej od tebe odlozhen. Oh, kaj bi mi bilo sazheti, ko bi bil vekomej od tebe odlozhen, ker se mi she tako hudo sdi, kader me kak greh le nekaj zhasa od tebe odlozhi! O nikar ne perpufti lete neisrezhene nefrezhe! nikar me ne poklizhi neperpravljeniga is tega svetá! Daj mi bres mojiga saflushenja to veliko gnado, de se moja dusha od vsih grehov ozhifhena, s Jesulovim presvetim refhnim telesem previdena, is tega sveta lozhi, in s saupanjem pred tvojo sôdbo stopi. — Ozhe! v tvoje roke perporozhim svojo dusho! Tvoj shelim biti

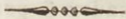
shiv in mertev; tvoj shelim biti sdaj in vekomaj. Amen.

Ufmili se pa tudi, o Gospod! vsih tistih, sa ktere sim te posebno dolshan profiti. Štore s njimi po svoji dobroti; ohrani jih v svoji gnadi; odpusti jim kar so greshili; daj jim frezhno sadnjo uro; in vsemi jih po tem revnim shivljenji v vezhno veselje.

O Marija, moja nar vezhi pomozhniza sa Bogam! bodi moja dobrotljiva mati, varuj me to nozh, kakor varuje fkerbna mati svojiga otroka. Prosi sa-me Boga, de naj vse hudo od mene odverne, in me v svoji sveti gnadi ohrani.

Šveti angelj varh in vsi svetniki boshji! profite same Boga, de pridem enkrat v vasho drushbo, in de s vami vred Boga hvalim vekomaj. Amen.

Ozhe nash . . . Zhesheha si Marija . . . Verujem.

Molitve

per sveti mafhi.

De bofh per sveti mafhi bolj poboshno in spodobno, premifli vfelej, predin jo flifhifh, kaj de je sveta mafha.

Šveta mafha je nekervavi ofer noviga testamta, vedni spomin tiftiga kervaviga ofra, kteriga je Jefuf Kristuf na svetim krishi nebefhkimu Ozhetu sa naf opravil, de naf je od vezhniga pogubljenja odrefhil. — Kakor fe je Jefuf na Krishi fvojimu Ozhetu daroval, ravno tako fe mu tudi fhe dan danafhni per vfaki sveti mafhi po rokah mafhnikovih daruje. Ravno to fe tedaj per vfaki sveti mafhi na altarji sgoti, kar fe je na gôri Kalvarji sgotilo, ker je Jefuf sa naf na svetim krishi umerl.

Bodi tedaj vfelej spodobno, v Bogu sbran per sveti mafhi, ktera je tako imenitin in velik ofer. Mifli fi, kader fi per mafhi, de fi na gori Kalvarji, pred krifhanim Jefufam; in kakor bi bil tamkaj, tako bodi per sveti ma-

shi. Nikar se tedaj ne osiraj, nikar se ne posmehuj, nikar se ne pogovarjaj, temuzh sveto pasi na vse shtiri dele svete mashe: na evangeli, na darovanje, na povsdigovanje in na savshivanje, prav s gorezhnostjo môli. Prosi Boga gnade, to sveto mashe s pravo poboshnostjo slishati; stôri dobre sklepe, predin se sveta mashe sazhe, in skleni se s maschnikam rekozh:

O moj Bog! darujem ti to sveto mashe, v tvojo boshjo zhasht, ker si ti sam moj Bog in nar vikshi Gospod; v odpushtanje mojih grehov in grehov vesoljniga sveta, de bi jih Jesufova presveta kri vse isbrifala; v sahvalo sa vse gnade in dobrote, ktere neprenehama od tebe prejemam; v sadobljenje novih gnad in dobrot, kterih vsak dan potrebujem. V tej sveti mashe ti darujem samiga Jesufa Kristufa, tvojiga ljubiga Sina, nad kterim imash svoje dopadajenje. On je moj frednik in besednik, on naj sa-me pred teboj govori. — Darujem pa tudi to sveto mashe sa vse shive in mertve, slasti sa tiste, sa ktere sim she posebno dolshan

moliti: sa svoje staršhe, sa oblaštne
in prednike, sa vso svojo rodovino, sa
vse svoje dobrotne, sa svoje perjatle
in sovrashnike, sa vse, ktere sim mo-
rebiti kaj pohujšhal, in sa vse verne
dušhe v vizah. Daj mi gnado, o Go-
spod! de se bom prav poboshno in te-
bi dopadljivo per tej sveti daritvi snaj-
del. Amen.

Pervi del svete maše,
od sazhetka do evangelija.

(Kader mašnik pred spodnjo shtablo moli,
stori svet krish, in mōli tako:)

V imenu Boga † Ozheta, in † Šina
in svetiga † Duha. Amen.

Stopil bom pred boshji altar.

Pred Boga, ki rasveseluje mojo
mladost.

Psalms XLII. Šodi me, o Bog! in
rasfodi mojo rezh od nesvetiga ljud-
štva; refhi me od krivizhniga in sape-
ljiviga zhloveka.

Ker ti, o Bog! si moja mozh, sakaj si me odvergel? in sakaj moram shalofin hoditi; satert od fovrashnikov?

Poshlji svojo luzh in resnizo, de me peljete in perpeljata na tvojo sveto goro in v tvoje prebivalishe.

Stopil bom k boshjimu altanju pred Boga, ki rasvetluje mojo mladost.

Bog, moj Bog! hvalil te bom s zitrami. Zhimu si shalofna moja duha? in zhimu me motish?

Saupaj v Boga, she ga bom hvalil; pomozh moja, Bog moj je on.

Zhaft bodi Bogu Ozhetu, in Sinu in svetimu Duhu, kakor mu je bila v sazhetku, sdaj in vselej od vekomaj do vekomaj. Amen.

(Ozhitna spoved.) Še spovem Bogu vsligamogozhnimu, sveti Marii vselej devizi, svetim Mihelu arhangelu, svetimu Janesu kerstniku, svetima aposteljnama Petru in Pavlu, in vsim svetnikam, in tebi ozhe, de sim veliko greshil s mislijo, s besedo in s djannjem. Kriv sim, kriv sim, silno sim
 100iv. Sato prosim sveto Marijo vselej

devizo, svetiga Mihela arhangela, svetiga Janesa kerstnika, sveta aposteljna Petra in Pavla, vse svetnike, in tebe ozhe, molite sa-me per Gospodu nashim Bogu.

Usmili se nas vsigamogozhni Bog! odpušti nam nash grehe, in nas perpelji v vezhno shivljenje. Amen.

Milost, odveso in odpuštenje nashih grehov nam dodeli vsigamogozhni in usmiljeni Gospod. Amen.

Odvsemi nam, profimo, o Gospod! nash pregrehe, de bomo vredni stopiti s zhistim serzam k nar svetjshimu.

Gospod, usmili se nas! Kriste usmili se nas! Gospod usmili se nas!

Zhast Bogu na visokim, in mir ljudem na semlji, kateri se prave volje. Hvalimo te, zhastimo te, molimo te, povishujemo te. Sahvalimo se ti sa- voljo tvoje zhasti, Gospod-Bog, ne- beski kralj, Bog vsigamogozhni Ozhe! Gospod edinorojeni Sin Jesus Kristus, Gospod-Bog! Jagnje boshje! Sin Boga Ozheta, kateri grehe sveta odjemlje,

vsemi našo profhnjo; kateri sediš na
desnizi Boga Ozheta, usmili se naš!
Sakaj sam ti si svet: sam ti Gospod;
ti sam si nar vishi, Jesus Kristus f
svetim Duham v zhafti Boga Ozheta
Amen.

*Berilo is pripovešt modriga kralja
Šalomona.*

Moder sin rasveseluje ozheta, ne-
spametin sin pa je shalošt svoje mate-
re. Kjer je veliko govorjenja, ne mi-
ne lahko bres greha; kdor je pa go-
spodar svojiga jesika, je nar bolj pa-
metin. Lashnjivi shnabli so Gospodu
gnjusoba; kdor pa svešto ravna, mu
dopade. Kdor s modrimi hodi, bo
sam moder; kdor je pa nespametnih
perjatel, bo njim enak. Kdor svojiga
blishniga sanizhuje, grefhi; frezhin
pa bo, kdor se ubosiga usmiluje. Po-
terpeshljiviga zhloveka vodi velika mo-
drošt; kdor je pa nepoterpeshljiv, ras-
odeva svoio neumnošt. Mehek odgo-
zni, de dobre iso; terdo govorjenje pa
dobrim fhe bolj Kdor ozhetu ali ma-

teri kaj vsame, in pravi, de to ni greh, je tovarsh ubijavzov. Nespametin zhlovek se posmehuje svarjenju svojiga ozhe- ta; kdor pa svarjenje rad poslusha, bo smiram pametnishi. Duh pravizh- niga misli v pokorshino; usta hudob- nih so pa polne hudiga. Gospod je delezh od hudobnih; molitve brumnih pa bo uflishal. Srozhi Gospodu svoje delo, in on bo tvoje misli dobro ispeljal.

Evangelij s. Janese v 6. postavi.

Tisti zhaf je Jesus Judovski mno- shizi rekel: Jest sim shivi kruh, kateri sim is nebes prishel. Ako bo kdo od tega kruha jedel, bo vekomaj shivel; in kruh, kteriga bom jest dal, je mo- je meso sa shivljenje sveta. Judje so se tedaj med saboj prepirali rekozh: Kako nam more ta svoje meso jesti dati? Jesus jim je tedaj rekel: Ref- nizhno, refnizhno vam povem, ako ne bote jedli mesa Sinu zhlovekoviga, in ne bote pili njegovehje! Sin Boga te imeli shivljenja v sveta odjemlic,

meso jé, in moja kri pije, ima vezh-
no shivljenje; in jest ga bom obúdil
posledni dan.

(Kadar maschnik po evangeliu pred darovanjem
na fredu altarja postoji, in vero moli, moli
apostolsko vero.)

Molitev

pred pridigo.

O troshtar f. Duh! kateri si Jesu-
love aposteljne tako rasvetlil in poter-
dil, de so njegov uk popolnoma vedi-
li in umeli, in s veliko gorezhnostjo
osnаноvali: rasvetli ravno tako tudi
tega Jesuoviga namestnika, kateri nam
bo sdaj tudi njegov nauk osnаноval:
poloshi mu take besede na jesik, kte-
re vesh, de nam nar bolj k ferzu
pojdejo, in katerih mi po svojih flabo-
stih nar bolj potrebujemo, de bomo
mogli hudiga se varovati, in dobro sto-
riti; daj mu tudi prijetin in perfer-
zhin glas, de nashe terde ferza ome-
zhi, de dobre in poboshne kristjane v
dobrim she bolj poterdi, terdovratne

grefhniko pa na pravo pot pokore perpelje. Nam pa daj gnado ga f tako poboshnostjo in f tako gorezhnostjo poslušhati, kakor ko bi sam Jezus Kristus pred nami stal, in nam svoje nebeske nauke osnanoval.

O Marija, mati Jesufova, prosi sa naš Jesusa, de bi njegovo sveto besedo vfelej tako svešto poslušhali, in v ferzu ohranili, kakor si jo ti, de bi v naših ferzih obilni sad prave kerfhanfke poboshnosti obrodila, de bi smiram bolj in bolj v boshjim strahu in v ljubefni boshji rastli, in tako enkrat vezhno plazhilo sadobili. Amen.

Molitev

po pridigi.

O Gospod Jezus Kristus! sahvalimo se ti, de si nam sdaj po tim svojim namefnikam svoje svete nauke osnanoval; in te ponishno profimo, daj nam gnado, de bomo, kar smo flifhali, tudi v djanji dopolnili, in kar smo sdaj na febi she pomankljiviga in pregrefhniga najdli, f pomozhjo tvoje sve-

te gnade poboljšali, in tako svojo vest bolj in bolj ozhilježevali, in smiram v tvoji sveti gnadi ostali, dokler nas k tebi ne vsamešh, kjer bomo kar tukaj verujemo, vezhno gledali, kar tukaj upamo, vezhno vshivali, in tebe, vse ljubeshni vredniga Boga, vezhno ljubili. Amen.

Sveta Marija, mati boshja, in vsi sveti aposteljni, profite Boga sa nas, de bi po svestim dopolnovanji svete boshje besede enkrat v vašo drushbo prišli. Amen.

Drugi del svete mafhe,
od darovanja do povsdigovanja.

Vsemi, sveti Ozhe, vsigamogozhni vezhni Bog! leta zhisti dar, kteriga jest, tvoj nevredni flushabnik, tebi svojimu shivimu in pravimu Bogu darujem sa svoje breshtevilne grehe, same in sanikernosti; sa vse prizhujozhe, pa tudi sa vse verne kristjane,

shive in mertve. Daj, de bo meni in njim v svelizhanje in vezhno shivljenje. Amen.

O Bog, naš stvarnik in odrefhenik! daj nam po fkrivnosti te vode in tega vina, de bomo boshje natore Jesusa Kristusa ravno tako se vdeleshili, kakor se je on ponishal, našo zhloveshko natoro na-se vseti.

Darujemo ti, o Gospod! kelih svelizhanja, in profimo tvojo milost, de naj pride f prijetnim duham pred oblizhja tvojiga boshjiga velizhastva, sa nafhe in zeliga sveta svelizhanje. Amen.

O Gospod! vsemi s dopadenjem ta dar, kteriga v duhu ponishnosti in s shalostnim ferzam pernefemo, ozhisti nafhe ferza od vsih makeshev greha, de ti vselej f zhistim ferzam flushimo, in smiram v tvoji gnadi ostanemo.

Vsemi, sveta Trojiza! ta dar, kteriga ti darujemo v spomin terpljenja, vstajenja in vnebohoda Jesusa Kristusa, Gospoda našhiga; in na zhast svete

Marije vselej devize in vsih svetnikov. Naj bo k zhaſti njim, nam pa k sve-
lizhanju, in proſijo naj ti v nebeſih sa-
naſ ki obhajamo ſpomn njih na sem-
lji. Po Jeſufu Kriſtuſu, Goſpodu na-
ſhim. Amen.

Povsdignimo ſvoje ſerze k Goſpo-
du, in hvalimo Goſpoda ſvojiga Boga!
ſpodobi ſe in je prav, de te smi-
ram in povſod hvalimo, ſveti Goſpod,
vſigamogozhni Ozhe, vezhni Bog! kte-
ri ſi ſ ſvojim edino rojenim ſinam
in ſ ſvetim Duham eden Bog, eden
Goſpod, ne v edinofſti ene perſhone,
ampak v trojizi eniga biſtva. Kar od
tvoje zhaſti po tvojim rasodenji veru-
jemo, to tudi od tvojiga ſina in od
ſ. Duha bres vſiga raslozhka miſlimo;
tako de v ſpoſnanji praviga in vezh-
niga Boga tri reſnizhne perſhone, in
eno edino bitje in enako velizhaſtvo
molimo. Ktero hvalijo angeli in arh-
angeli, tudi Kerubi in ſerafi, ter ne
jenjajo prepevati vſak dan, in s enim
glafam rezbi: ſvet, ſvet, ſvet ſi Go-
ſpod Bog ſabaot! Polno je nebo in

semlja tvoje zhafti. Zhaft tebi na vi-
fokim! Zheshen bodi, kateri pride v
imenu Gospodovim! Zhaft tebi na vi-
fhavah!

O usmiljeni nebeshki Ozhe! per-
nesemo ti ta presveti dar, in te v ime-
nu Jesufa Kristufa, tvojiga Šina, po-
nishno profimo sa tvojo sveto katolsh-
ko zerkev, sa nashiga papesha I., sa
nashiga shkofa I., sa nashiga zesarja I.,
sa vse verne kristjane, sa vse prizhijo-
zhe: in te prosim tudi sa vse tiste, sa
ktere sim fhe posebno dolshan moli-
ti, slasti pa sa (Tukaj stori spomin sa
shive, in imenuj tiste, sa ktere to sveto ma-
sho posebno darujesh, in tudi tiste, sa ktere
posebno moliti imash dolshnost.

Sdaj se fklenemo s vsimi svetni-
ki boshjimi, posebno s visoko zhaftit-
ljivo Marijo devizo, materjo boshjo,
in te profimo, dodeli nam po njih sa-
flushenji in njih proshnji smiram in
povsod svojo mogozhno pomozh. Po Je-
sufu Kristufu, Gospodu nashim. Amen.

Tretji del svete mafhe,

od povsdigovanja do savshivanja.

Per sadnji vezherji je vsel Jesus kruh v svoje svete roke, je svojiga nebeshkiga Ozheta sahvalil, je kruh poshegnal, prelomil in svojim uzhenzam dal rekozh: „Vsemite in jejte vsi od tega: sakaj to je moje telo.“

O presveta hostja, v kateri je sam Jesus Kristus prizhijozh! Bodi sto tavshentkrat zhesheho, o sveto reshnje telo! presveto telo Jesusovo, ktero je prezhista deviza Marija rodila, ktero je sa naf na s. krishi umorjeno bilo! Bodi hvaljeno in zhesheho vekomaj!

Po vezherji je vsel Jesus kelh s vinam v svoje svete roke, je svojiga nebeshkiga Ozheta sahvalil, je vino poshegnal, in svojim uzhenzam dal rekozh: „Vsemite in pite vsi is njega: Sakaj ta je kelh moje kervi, noviga in vezhniga testameta, (skrivnost. ve-
 v^he!) ktera bo sa vas in sa njih veliko
 elita v odpuhanje grehov. Kolikor-

krat boš te to delali, storite v moj spomin.

O presveta rešilna kri Jesufova, ktera si bila sa naš na f. krishi prelitata, bodi sto tavisentkrat zveshena! Operi mojo omadeshvano dusho od vsih grehov, kateri jo gnjusijo pred Bogam. Ozhisti moje serze, stori ga Bogu dopadljiviga, de ne bošh saštonj sa-me prelitata, temuzh de me perpelješh v vezhno shivljenje. Amen.

Ker je Jesus sapovedal, to v njegov spomin delati, sato ti darujemo, o moj Bog! v spomin presvetiga terpljenja, vstajenja in vnebohoda Jesufa Kristusa, ta prezhisti in presveti dar, ta sveti kruh vezhniga shivljenja, in ta kelh vezhniga svelizhanja.

Poglej s milostljivim in perjasnim oblizhjem na ta naš dar, o Gospod! in ga ravno tako dobrotljivo prejmi, kakor si prejel dar svojiga pravizhniga flushabnika Abeljna, dar ozhaka Abrahama in visihiga duhovna Melkisedeka.

Ponishno te prosimo, vfigamogozhni Bog! rezi si ta dar po rokah svojiga svetiga angelja perneſti na svoj nebeſhki altar pred ſvoje boſhje oblizhje, de bomo vſi s vſo nebeſhko dobroto in gnado napolnjeni, kar naſ bo vſhilo preſveto Jeſusovo telo in njegovo preſveto kri.

Sdaj te pa tudi prosimo, dobrotljivi nebeſhki Ozhe! uſmili ſe vſih vernih duſh v vizah; poſebno te pa prosimo ſa te duſhe (tukaj ſtori ſpomin ſa duſhe v vizah, in imenuj tiſte, ſa ktere ſi poſebno dolſhan moliti).

Pa tudi na naſ, uboge greſhniko, ſe miſloſljivo osri, o Goſpod! kar ſa-
upamo na tvojo neſkonzhno miſto; in vsemi naſ po tem revnim ſhivljenji v druſhbo vſih ſvojih iſvoljenih, ne ſa-
voljo naſhiga ſafluſhenja, ampak iſ-
ſvoje perſaneſne miſto in po neſkon-
zhnim ſafluſhenji Kristuſa, Goſpoda na-
ſhiga. Amen.

Ozhe naſh, kteri ſi v nebeſih, i. t. d.
Odreſhi naſ, uſmiljeni Ozhe! od
vſiga hudiga po ſvoji neſkonzhni mi-

lofti, in na prošnjo prezhište devize Marije in vſih ſvetnikov nam daj mir v našim ſhivljenji, in brani naſ pred vſimi ſovraſhniki, de naſ v smote ne ſapeljejo, in od tebe ne odvernejo. Amen.

Zheterti del ſvete maſhe,
od ſavſhivanja do konza.

O Jeſuf, nedolſhno jagnje boſhje, uſmili ſe naſ! uſmili ſe naſ! in daj nam mir. Daj nam frezhni mir, daj nam tiſti mir, o Jeſuf! kteriga ſvet ne more dati. Ohrani tudi ſvojo ſ. zerkev v miru in v edinofli.

O Jeſuf, ſin boſhji, ki ſi po volji ſvojiga Ozheta ſ pomozhjo ſ. Duha ſ ſvojo ſmertjo ſvet oſhivel! ponishno te proſim, ozhifli vſelej, predin tvoje ſ. reſhnje Telo prejmem, moje ferze od vſih grehov; in daj mi gnado, de ſe od tebe in od tvojih ſvetih ſapoved nikdar ne odlozhim.

O moj Jġesuf! obvaruj me, de te ne bom nikoli po nevredno prejel! Obvaruj me tġe nar vezhi nefrezhe, de ne bom sam febi fodbe in pogubljenja jedel, temuzh de bo tvoje presveto telo vfelej mojo dušho ohranilo sa vezhno shivljenje. Amen.

O Gospod nišim vreden, de grešh pod mojo streho, pa rezi le eno besedo, in moja dušha bo osdravljena.

(Med mašhnikovim obhajilam fe tudi ti po duhovno obhajaj in rezi:)

O Jġesuf, moj ušmiljeni odrefhenik! kako neisrezheno ljubifh švoje nehvaleshne štvari! švoje shivljenje ši sa naš dal v štrašhnih bolezhinah, do sadnje kaplje ši švojo šveto kri sa naš prelil, in sdaj v tem presvetim sakramentu vedno per naš oštanešh, fe vedno sa naš rasshaljenimu nebeshkimu Ozhetu ofruješh, in našhe revne dušhe sa nebesa shivišh. O neškonzhna ljubestin! O Jġesuf, preljubi šhenin moje dušhe! moja revna dušha hrepeni po tebi, kakor šhejin jelen po mersli

vodi! **O** pridi, moj **Jesuf**, s svojo gna-
do in ljubesnijo v moje serze, rasve-
feli, potolashi, oshivi me spet! **Nasiti**
mojo dusho s svojim presvetim refh-
njim **Telesam**, napoji jo s svojo pre-
sveto refhnjo kervjo. **O**, nikar ne glej
mojih grehov, s kterimi sim te she
tolikokrat rasshalil! glej le moje go-
rezhe shelje, s kterimi je moje serze
napolnjeno, in potrebo moje dushe,
ktera je tako revna in flaba, kadar s
teboj ni fklenjena. **Pridi** tedaj, o **Je-
suf**, prefladka nebesfka mana! pridi
v moje serze, oftani ti v meni in jest
v tebi, in ohrani mojo dusho v vezh-
no shivljenje. **Amen.**

Dusfa Kristusa, posveti me!
Telo Kristusovo, svelizhaj me!
Kri Kristusova, napoji me!
Voda is desne strani, operi me
Terpljenje Kristusovo, poterdi me!
O dobrotljivi Jesuf! uslifhi me,
V svoje svete rane fkri me,
Od tebe lozhiti se, ne pusti me,
Sovrashnika peklenfkiga varuj me,

Ob uri moje smerti poklizhi me,
 K tebi priti sapovej mi,
 De f tvojimi angelji hvalim te sdaj
 in vekomej. Amen.

Naj ti bo o sveta Trojiza! prijete-
 tin da dar, kteriga smo ti tukaj per-
 nefli; in dodeli nam, svojim nevred-
 nim flushabnikom, po tem svetim ofru-
 gnado in milostljivo odpushtenje vseh
 nashih grehov. Po Jesufu Kristufu,
 Gospodu nashim. Amen.

Poshegnaj naf, prosimo te, sveta
 Trojiza: Bog Ozhe, Bog Šin in Bog
 f. Duh, in tvoj shegin naj oftane vse-
 lej per naf. Amen.

Sadnji Evangelj.

V sazhetku je bila Beseda, in Be-
 fedada je bila per Bogu in Bog je bila
 Beseda. Ta je bila od sazhetka per
 Bogu. Vse rezhi so po nji ustvarjene.
 V nji je bilo shivljenje, in shivljenje
 je bilo luzh ljudi. Ta je bila prava
 luzh, ki rasvetli vsaziga zhloveka, kte-
 ri pride na svet. Na svetu je bil, in

svet je bil od njega storjen, pa svet ga ni sposnal. In Beseda je meso postala, in je med nami prebivala, in vidili smo njeno zhašt, zhašt kakor edino rojeniga od Ozheta, polna gnade in resnize.

Sahvalna molitev

po sveti mashi.

Dobrotljivi Ozhe nebeshki! Is zeligas ferza te sahvalim sa to veliko gnado, de sim bil per tem ofru svete mashe, v katerim se ti je tvoj ljubi Sin Jesus sam sebe v dar dal tebi v zhašt, in nam v svelizhanje. Odpusti mi, o moj Bog! zhe nisim bil s tako poboshnostjo, kakorshna se spodobi per tem presvetim ofru, v katerim se ti sam Jesus Kristus ofruje. Daj mi, te prosim, gnado posihmal vsako sveto masho s spodobno poboshnostjo in s perferzhno gorezhnostjo flifhati, in Jesusoviga saflushenja smiram bolj se vdeleshevati.

O Marija, prezhišta devíza! sahvali ti sa-me dobrotljivige Boga, ker je moja sahvala vse preflaba: de me je, nevredniga grešnika, pustil per tem svetim ofru biti; in prosi ga, de naj mi to v svelizhanje moje dushe sale-she. **O mati Jesufova, prezhudna mati deviza!** prosi svojiga ljubiga Šina Jesusa, kateri je sa naš svojo sveto kri pretil, de bi sa-me saštonj ne bila prelita. Amen.

Druge molitve

per sveti masha.

Premišljevanje Kristusoviga terpljenja.

Ljubi moj kristjan! ker je sveta masha vedin spomin tistiga kervaviga ofra, kteriga je Jesus Kristus na s. krishi opravil, lahko per sveti mashi tudi Kristusovo terpljenje s velikim pridam premišljuješ. On sam je per sadnji vezherji, kjer je ta presveti sakrament postavil, svojim uzhenzam rekel: „To delajte v moj spomin.“ — Po njegovim povelji bošh tedaj storil, moj kristjan, zhe bošh per sveti mashi njegov spomin obhajal, to je, njegovo terpljenje in njegovo smert premišljeval.

Predin se pa sveta masha sazhe, môli sa pravo tisto molitev, ki se najde na 19. strani:

„O moj Bog, darujem ti“ i. d. t.

Pervi del svete mafhe.

Evangelij.

(Kadar mafhnik pred spodnjo shtablo moli, sazhni tako Kristusovo terpljenje premifhjevati:)

O moj **Jesuf**, moj dobrotljivi odre-fhenik! koliko si vender is ljubesni do nas terpel! Na oljski gori se je sazhe-lo tvoje britko terpljenje. Ondi si po svoji boshji natori v duhu previdil, kakofhno neisrezheno terpljenje, ka-kofhna strafhna smert te zhaka; ven-der se pa od vsiga tega nisi dal oftra-fhiti: hotel si terpeti in umreti: de bi le mi svelizhani bili, in vezhno v nebesih shiveli. Take grosovitne brit-kosti in teshave so te na oljski gori obfhle, de ti je bilo umreti, in de je tvoja sveta kri, kakor gost pot, is tvo-jiga svetiga trupla na semljo tekla.

O neisrezhena ljubesen tvoja, moj dobrotljivi **Jesuf**, kako nam morefh tako dober in ljubesnjev biti, ker smo ti mi tako nehvaleshni in hudobni! — Ref, bres vsiga nashiga saflushenja nam

delih obilno odrefhenje po svoji pre-
sveti, do sadnje kaplje sa naf preli-
kervi.

O Jesuf, kako grosovitin je bil
she sazhetik tvojiga terpljenja! V svo-
jih velizih teshavah si trikrat svojiga
nebeshkiga Ozheta profil, naj ti od-
vsame kelih terpljenja, de bi ga ne
pil; pa popolnoma si se tudi boshji
volji podvergel, si le shelel, de bi se
sgodilo, kar Bog hozhe, naj bi ti hi-
lo she tako teshavno; in po tem ti
Bog angelja poshlje, de te potolashi
in ti mozh da.

O kako lepe sglede mi tukej da-
jesh! Daj mi tudi gnado, de bom mo-
gel po tvojih sgledih delati, de bom
v vsih svojih dushnih in telesnih te-
shavah in potrebah stanovitno Boga
pomozhi profil, per tem pa se popol-
noma njegovi sveti volji vdal.

(Kadar maschnik pred altar pride, in altar
kushne, in potlej na desni strani moli:)

Toliko si, o Jesuf, sa naf terpel
in mi ti vezhi del le nehvaleshnost

povrazhujemo. Zlo eden tvojih uzhenzov, Juda, ti je bil gerdo nehvaleshin. Ti si mu toliko dobriga storil, si njegov perjatel bil; on je pa le gledal, kako bi te bil tvojim nar vezhim sovrashnikam, tvojim ubijavzam prodal. Hinavsko pride k tebi v vertu Gezemani, te kufhne, in te isda tvojim sovrashnikam, de te popadejo, neusmiljeno sveshejo, in pred tvoje krivizhne sodnike shenejo.

O Jesuf! mi greshniki smo sdaj tvoji sovrashniki, tvoji Judeshi. Kolikokrat ravnamo gerdo in nehvaleshno f teboj! kolikokrat te sa majhin zhasin dobizhik, sa kratko posvetno veselje prodamo; kolikokrat te v tvojih namestnikih sanizhujemo, ker jih nozhemo poslushati in ubogati, desiravno nam tvoje vezhne refnize osnanujejo! — Daj nam gnado, o Jesuf! de bomo posihmal tvoji perjatli, in de tebe tolikanj bolj ljubimo, kolikor bolj smo do sdaj svet in greh ljubili.

Pa tudi she drugi uzheniz je f svojo nehvaleshnostjo tvoje ljubesnivo

ferze ranil. Peter, kterimu si toliko ljubezni fkasal, te trikrat sataji, trikrat is strahu pred ljudmi poterdi, de te ne posna; desiravno si bil njegov narvezhi dobrotnik, njegov gospod in uzhenik, in si ravno njega svojiga narvishiga namestnika na semlji postavil. — Šam v se je Peter prevezh saupal, sato je tako globoko padel. Kakor hitro je pa, kader si ga ti milo pogledal, svoj greh sposnal, in s shaloftnim ferzam v tvojo neskonzhno milost terdno saupal: je odpufhenje svojih grehov sadobil, in je s pomozhjo tvoje svete gnade v refnizhni pokori do konza stanovitin ostal.

Daj tudi nam gnado, o Jesus, de bomo le v tvojo neskonzhno milost saupali, in v pravi pokori do konza svefti ostali.

(Kadar mafhnik list in evangeli bere.)

Grosa me obhaja, o moj Jesus! kader premishljujem, kako krivizhno in sanizhljivo so hudobni Judje s teboj ravnali. — Sgol fama svetost in ne-

dolshnost, sodnik shivih in mertvih si, in vender se pustish savoljo naf pred krivizhniga sodnika Pilatusha peljati in toshiti, kakor de bi bil nar vezhi hudodelnik. Vse prenefesh. s veliko poterpeshljivostjo, se ne vstavljash; se ne prepirash, se ne mashujesh; in pred svojim hudobnim sodnikom le toliko govorish, kolikor je v sprizhevanje refnize potrebno, in kolikor je nam v sgled.

O nedolshni Jesus! Mi, mi greshniki saflushimo terdo sojeni, in v smert v vezhno smert obsojeni biti. — Bil si toshen, de se soper deshelfko oblast in soper zefarja vsdiguješh, in de she druge k nepokorshini napeljuješh in shuntash; desiravno si bil ves svet in nedolshin. Le savoljo naf si hotel vse to prestati, le savoljo naf si hotel tako hudo sojen biti, de bi mi loshej per sodbi boshji obstali, ker se tolikokrat soper tebe, svojiga nar vishiga Gospoda in nebeshkiga kralja vsdigujemo, in she druge s svojim slabim sgledam pohujshamo, in od tebe od-

vrazhamo. — O nesapopadljivo usmiljeni Jesuf, kdo sapopade tvojo nefkonzhno ljubestin! De revnimu, nehvaleshnimu hlapzu sodbo polajshash, se ti, o nar vishi Gospod! sam pustish neusmiljeno soditi; de smo mi greshniki pred vezhno pravizo opravizheni, vsamefh ti vse nafhe hudobije in pregrehe na-se, in se pustish kakor nar vezhiga hudodelnika toshiti; in de mi nad teboj lep sgled svete poterpeshljivosti imamo, prenesesh vse svoje krivizhne sodbe s veliko, prezhudno poterpeshljivostjo. — Daj nam gnado, o Jesuf! de te bomo vredno sahvalili in pozhastili sa vse tvoje velike dobrote, in de te bomo svesto posnemali v tvojih svetih sgledih, de nam ne bo tvoje nefkonzhno saflushenje bres prida.

Tvojim sovrashnikam pa she ni bilo sadofti, de so te le pred hudobniga in krivizhniga sodnika Pilatusha pergnali; she pred drusiga te peljajo, ki je she hudobnisthi bil, pred Herodesha. Ta te she bolj sanizhuje, kakor Pilatush, te sa norza ima, in te

poshlje s sanizhljivim plajshem oger-
 njeniga Pilatushu nasaj. Ti pa, o moj
 Jesuf! vse voljno poterpish, nobene
 besede ne pregovorish. Ti si vezhni
 Šin boshji, vezhna modrost, in se
 pustish od nespametniga, prevsetniga
 gresfnika sa norza imeti; mi pa, ki
 smo vsi hudobni in neumni kmalo sa-
 merimo, zhe nam ljudje soper govo-
 re, zhe naf preganjajo, zhe nam sa-
 dosti zhafti ne fkasujejo. Kmalo naf
 lastna ljubestin k jesi in k sovrashtvu
 nadrashi. — **O Jesuf!** daj nam gna-
 do, de bomo svojo hudobno natoro
 in lastno ljubestin vselej premagali, in
 de bomo vse sanizhevanje in vse ter-
 pljenje f kerfhanfko poterpeshljivostjo
 in ponishnostjo prestali.

(Ob nedeljah in prasniki moli pred pridigo in
 po pridigi tiste molitve, ki se snajdejo na
 25. strani.)

Drugi del svete mafhe.

Ofrovanje.

Ozhitna je bila kriviza, ktera so ti, o Jesuf! tvoji hudobni sovrashniki delali. Kamor si bil peljan, kjer si bil toshen in sojen, povsod so mogli tvoji sodniki sposnati, de nizeh hudobniga in shtrafinge vredniga nad teboj najti ni. Vender so bili pa tako hudobni in krivizhni, de te niso hotli ispustiti; temuzh so strashno sodbo zhes-te sklenili, in te v smert obsodili. Tebe tedaj, o nedolshni Jesuf! so v smert obsodili! Oh! greshne stvari so svojiga presvetiga stvarnika v smert obsodile! — Tebe, kateri si edini Gospod shivljenja in smerti, kateri dasih vsim shiveti zhasno in vezhno, kateri sploh vse is sgolj ljubesni dasih, kar je kdej kak zhlovek na svetu prejel; tebe tedaj so kakor nar vezhiga hudodelnika v smert obsodili! — Jest se ne morem sadohti sazhuditi zhes letó nesa-popadljivo hudobijo in flepoto tvojih

sovrashnikov; ti pa vse s voljo prene-
 fesh, in le molzhish. Oh, kaj bo,
 ker smo tako kmalo rasshaljeni, ka-
 der se nam le kakofhna majhna kri-
 viza sgodi! Pomagaj nam, o Jesus!
 s svojo sveto gnado, kader nas svet
 sanizhuje, kader nas krivizhno sodi,
 in vse hudo soper nas lashnjivo govo-
 ri, de bomo po tvojim presvetim sgle-
 du per vsih hudobnih krivih sôdbah
 tega sveta le molzhali, in vse s voljo
 preterpeli. De bi le tvoja sôdba, o
 Jesus! na strashni sodni dan milostlji-
 va bila, naj bodo sôdbe tega sveta she
 tako hudobne in neusmiljene! sej ne
 bodo obstale, tvoja sôdba pa ostane
 vekomaj. — Ah, nikar nas ne pogubi
 per svoji strashni sôdbi! —

Nar krivizhnishi sôdba tedaj je
 soper tebe sklenjena bila, in kader si
 enkrat v smert obsojen bil, so si tvo-
 ji hudobni sovrashniki prav persade-
 vali, de so te po mozhi saframovali
 in martrali. Oblazhilo so s tebe ster-
 gali, so te strashno sazheli tepsti, de
 si bil ves kervav in rasbit; in she ni

bila hudobija in ferditost tvojih so-
 vrashnikov nasitena, fhe novo martro
 fi ismislijo, strashno ternjevo krono ti
 na glavo nabijejo. Oh, kakofhne kri-
 vize! kakofhno saframovanje! kakofhne
 bolezhine! In vse to le is sgolj ljubesni
 do naf terpish, nam v svelizhanje in
 v sgled. Tvoji sovrashniki ti vsamejo
 tvoje nar potrebnifhi oblazhila, mi gre-
 fhniki pa imamo toliko nepotrebniga
 in prevsetniga oblazhila, f kterim
 tebe shalimo, sami sebe povifhujemo,
 in blishnjiga pohujshamo. Neusmiljeno
 te tepejo, in zelo tvoje nedolshno tru-
 plo rasbijejo; mi grefhniki pa, kteri f
 hudobnimi sheljami svojiga mefa in
 s vshivanjem pregrefhniga posvetniga
 veselja tebe tolikokrat rasshalimo, mi
 se hozhemo le smiram dobro pozhutiti,
 in fmo kmalo nevoljni, kader nam je
 kaj flabo. — Sanizhljivo ternjevo krono
 ti na glavo nabijejo, de je ves tvoj
 fveti obras f kervjo oblit, in te vno-
 vizh saframujejo, in po glavi tolzhejo;
 mi grefhniki pa hozhemo le smiram
 pozhasteni biti, in se soper svojiga
 blishnjiga vsdigujemo.

Ah, ali je to tvojih sgledov ponemanje! — Daj nam gnado, o Jesuf! de bomo krotki in is ferza ponishni, de bomo poterpeshljivi in v tvojo sveto voljne vdani, in de bomo radi sanizhevani savoljo tebe, de bomo enkrat pozhafteni od tebe.

O Jesuf! nedolshno jagnje boshje! vse, kar si terpel, si nedolshno terpel. To so tvoji sodniki in sovrashniki dobro sposnali, pa is sgolj jese in nevoshljivosti ti niso hotli pravize fkasati, temuzh so le tvoje terpljenje in tvoje smert sheleli. Pilatush je posebno dobro sposnal tvojo nedolshnost, in ni hotel nizeh kriv biti tvoje nedolshno prelite kervi, tako de si je pred vsim ljudstvam roke vmil rekozh: „Jest sim nedolshin nad kervjo tega pravizhniga“. On si je sizer persadeval, de bi te bil rezhil, pa si je premalo persadeval, is strahu pred ljudmi. Iskal je usmiljenje obuditi per tvojih sovrashnikih, in te je, s ruzhim plajshem ogernjeniga, vsiga rasgajshljaniga in s ternjem kronaniga,

Judam pokasal rekozh: Glejte zhlo-
vek! oni so pa le sbe hujfhi vpili:
Krishaj ga! krishaj ga! — In tako so
ti, o nar svetejfi in nar dobrotljivfi
svelizhar! nar grosovitnifhi fhtrafingo
fprofili. — O kako strafhno greh zhlo-
veka preslepi! — Varuj naf, o Jesus!
pred vfm graham, varuj naf, posebno
pred sovrafhtvam, pred jeso in ne-
vofhljivoftjo, de na dusfi ne oflepimo,
in v vezhno pogubljenje ne saidemo.

K Šanktufu.

O Jesus Kristuf, kralj vezhne zha-
fti! sdaj angelji in arhangelji, Kerubi
in Šerafi, in vfi isvoljeni duhovi v ne-
besih vedno pojo: Švet, Švet, Švet!
Kader fi pa na tem nehvaleshnim sve-
tu bil, so pa tudi hudobni Judje so-
per tebe vpili: Krishaj ga! Krishaj ga!
kakor soper nar hujfhiga hudodelni-
ka; in tvoji krivizhni sodniki so tudi
v to vpitje pervolili, de imafh kri-
shan biti. In na to so ti teshek krish
naloshili, de fi ga mogel sam na svo-
jih kervavih ramah nositi. — O usmi-

ljeni Jesuf! f tako tefhkim krishem te vidim oblosheniga de medlish pod njim, in padesh od flaboſti, predin ga na goro Kalvarjo perneſeſh, kjer imaſh krishan biti; in le naſhe pregrehe ga tako teſhkiga ſtore. — O kako velika je tvoja ljubeshin do naſ! Daj nam gnado, de bomo tudi mi tebe zhes vſe ljubili, in eden drusiga kakor ſami ſebe. (Tukaj ſtori is kerſhanſke ljubeshni ſpomin ſa ſhive, ſlaſti ſa tiſte, ſa ktere ſi poſebno dolshan moliti).

Tretji del ſvete maſhe.

Povſdigovanje.

Zhaſt in hvala ti bodi, o Jesuf, ſin boſhji! ker ſi naſ od vezhniga pogubljenja odreſhil, in ſ rashaſljenim nebeſhkim Ozhetam ſpet ſpravil. — Oh! pa ſavoljo velike dobre, ktero ſi nam ſkaſal, ſi mogel ſvoje ſhivljenje ſgubiti; in daſh ſ veſeljem ſvoje ſhivljenje tje, de le naſ od vezhne ſmertireſhiſh, ſe puſtiſh od ſvojih hudobnih

sovrashnikov na krish perbiti, neufmiljeno ti s sheblji roke in noge prebodó; in tako na krish raspet se ofrujesh, o nedolshno jagnje! nebeshkimu Ozhetu sa naf gresfnike, kateri bi bili imeli vsi na vezhno pogubljeni biti, ko bi ne bil ti sa naf na s. krishi nafh dolg poplazhal. —

O krishani Jesuf, kako obilno te zhe tvoja presveta reshnja kri is tvojih svetih ran! **O**, pusti jo tezhi na nafhe mlazhne, nehvaleshne ferza, de bomo v ljubesni do tebe bolj vneta, de ti bomo s vezhi gorezhnostjo tudi v britkostih in v sapushenji flushili, in de se ti bomo sa vso tvojo ljubesin s svetim shivljenjem hvaleshno fkasovali.

Svojo presveto kri, o jagnje boshje! she dan danafhni is nafhah altarjev sa nafhe odreshenje in svelizhanje nebeshkimu Ozhetu sa naf gresfnike per vsaki sveti mafhi ofrujesh. — **O** daj nam gnado, de se bomo tega presvetiga ofra vselej prav vdeleshili, de bodo nafhe hudobije isbrifane s tvojo kervjo.

Usmili se tudi vsih vernih duh v vizah, in stori jih deleshne tega svetiga ofra. (Tukaj stori spomin vsih duh v vizah, slasti tistih, sa ktere si posebno dolshan moliti).

Pa ne le tvoje britko terpljenje, o Jesuf! umpak tudi tvoji sgledi na s. krishi nam v vezhno svelizhanje pomagajo, zhe jih svesto posnemamo: Vsim svojim sovrashnikam odpustih is serza; she profish sa-nje, de bi jim Bog njih djanje v greh ne sarajtal. O dobrotljivi Jesuf! daj tudi nam tako ljubessin do blishnjiga, de bomo vfazimu dobro sheleli, in dobro stori, kolikor je v nashi mozhi, de bomo s vfakim v miru in v dobri spravi shiveli, in de bomo she sa sovrashnike molili, in jim dobrote fkasovali po tvojim sgledu. — Defniga rasbojnika Dismasa, kateri na-te saupa, in per tebi pomozhi ishe, potolashish in mu obljubish, de bo she tisti dan s teboj v raji. O usmiljeni Jesuf! daj nam gnado, de bomo tudi mi, ubogi greshniki, le per tebi tolashbe in pomozhi

iskali, kader naf teshave in britkoſti sadenejo, ali kader naf hozhe ſpomin poprejſhnih grehov v obupanje perpraviti. Daj nam gnado, de bomo v duſhnih in teleſnih teshavah vſelej v duhu pod tvoj ſ. krish perbeſhali, ga objeli, in pogledali s ſaupanjem proti tebi, ki ſavoljo naſhiga ſvelizhanja na ſ. krishi viſiſh. — ſvojo preljubo mater ſrozhiſh ſvojimu nar ljubſhimu uzhenzu Janesu; ſvojo duſho pa v roke nebeſhkiga Ozheta. Po tem nagneſh glavo, in mirno umerjeſh. **O** Jeſuf! ſpreoberni naſhe ferza, de bomo tudi mi ſ tako ljubeshnijo ſa ſvoje bliſhne ſkerbeli, kakor ti; in de v vſim dobrim do konza ſveſti oſtane-mo. Kako ſveto je bilo tvoje ſhivlje-nje, kako ſveta tvoja ſmert! Kakorſhno ſhivljenje, takorſhna ſmert. Daj nam gnado, de bomo tebi enaki v ſhivlje-nji, de ti bomo potlej tudi v ſmerti enaki. Pridi nam ſadnjo uro ſ tvojo ſveto gnado na pomozh; varuj naſ pred hudobnim ſovraſhnikam, kateri naſhiga pogubljenja ſheli, daj nam

sadnjo uro to misel, de bomo svoje vboge dushe v roke nebeshkiga Ozhetata, in v tvoje svete kervave rane perperporozhili; in dodeli nam to veliko gnado, de bomo s tvojim presvetim reshnjim Telesam prevideni is tega sveta fhli. — O krishani Jesus, ki si sa nas na s. krishi umerl, daj nam vsim prav frezhno smert.

Zheterti del svete mafhe.

Savshivanje.

O Jesus! mogel si fizer tako smert storiti, kakorshino nar vezhi hudodelniki; vender so pa she takrat nekteri Judje sposnali, de si resnizhno Sin boshji, in de po nedolshno terpish. Shaloftni in pobiti so na svoje persi terkali, in so se domu vernili.

Tudi jest terkam sdaj s shaloftnim in potertim ferzam na svoje persi, in rezhem: **O** Gospod! jest ubog greshin zhlovek, kteri sim te tolikokrat s svo-

jimi grebi rasshalil, jest tvojih gnad in dobrot zlo nizh vredin nifim; in she manj sim vredin, de bi kedaj tebe v presvetim sakramentu prejel. — Oh! pa moja dusha tebe potrebuje, in ni- ma praviga shivljenja bres tebe. — O Jesuf, pravi shivi Bog! pridi tedaj, perferzhno te prejeti shelim, pridi v moje ferze, kakor si prishel v Zahe- jevo hisho, in ga spreoberni, de bo pravizhno, zhishto, ponishno in poter- peshljivo postalo. Ker te sdej ne mo- rem v svetim sakramentu prejeti, te prejmem v sheljah. Pridi tedaj o Je- suf! moja dusha po tebi sdihuje, moje ferze tebe sheli. Le ti samoresh vse moje shelje spolniti: Kader je moja dusha lazha, jo le ti, o nebeski kruh angelov! kateri vse rasveseljenje v sebi imash, samoresh napasti, kader je shejna, jo le ti, o studeniz vezh- niga shivljenja! samoresh napojiti; ka- der je revna, jo le ti, o vezhni shaz nebeskih gnad! samoresh obogatiti; kader je shalofna, jo le ti, o veselje vsih isvoljenih! samoresh rasveseliti;

kader je bolna, jo le ti, o nebeshki sdraviviz in sdravilo! samoresh osdraviti; kader je sapushena, sanizhevana, savershena od sveta, pridefh ti, o nebeshki shenin! in jo osamesh sa svojo prijazlizo in nevesto. — O dobrotljivi in ufmiljeni Jesus! pridi tedaj v moje ferze, in dopolni vse shelje moje dushe, ktera le v tebi in per tebi najde veselje, tolashbo in pomozh! — O Jesus! ostani v meni in jest v tebi vekomaj. Amen.

(Kader mafhnik sadnje molitve na desni strani moli, in potlej ljudstvo shegna.)

§ ponishnim ferzam se ti sahvalimo, o dobrotljivi svelizhar! sa vse, kar si storil in terpel sa naf. — Svoje shivljenje si sa naf dal, de si nam vezhno shivljenje perdobil, ki ga bofh vsakimu dodelil, kteri se bo le sam hotel s tvojo gnado tvojiga nefkonzhniga saflushenja prav deleshin storiti. Kakor si ti tretji dan zhahtitljivo od smerti vstal, in sdaj na vekomaj per svojim nebeshkim Ozhetu shivish in

kraljuješh, tako si tudi nam obljubil, de naš bošh poslednji dan k vezhnimu shivljenju obudil, zhe bomo v tvoji sveti gnadi shiveli in umerli.

O Jesuf! ki si naš s svojo smertjo na s. krishi od vezhniga pogubljenja odreshil, in s svojim uštajenjem tudi nam vštajenje od mertvih sadobil! daj nam vsim gnado is groba naših pregreh frezhno vštati k novimu shivljenju v keršhanski pravizhnosti in v refnizhni svetošti. In kader naš bošh poklizal is tega revniga sveta, imej s nami usmiljenje, in ne perpušti, de bi nam tvoje neisrezheno terpljenje, tvoja britka smert, in tvoja presveta, do sadnje kaplje sa naš prelita refhnja kri k pogubljenju bila; temuzh pelji naš is te doline sols v frezhno prebivalishe, ktero si nam per nebeshkim Ozhetu perpravil, de se bomo tamkej s teboj in s vsimi isvoljenimi vekomaj veselili. Amen.

(Sahvalna molitev po sveti mashi najdesih na 38. strani.)

Motitve

per zhernih mafhah.

Ljubi moj kristjan, kader imash perloshnost zherno mafho flifhati, ofruj jo vselej sa vse shive in mertve, posebno pa sa tiste dushe v vizah, ki imash posebno dolshnost sa-nje moliti, postavim, sa starfhe, zhe so she na unim svetu, ali sa kakofhne druge shlahtnike, dobrotnike, perjatle i. t. d.

Sa perpravo pa lahko ravno tisto molitev molish, kakor per drusih mafhah (ktera se snajde na 19. strani) le ta posebin namen she sravin postavi, sa ktere dushe slasti shelish to sveto mafho Bogu v dar pernesti.

Pervi del.

(Kader mafhnik pred spodno shtablo moli, rezi:)

V imenu Boga † Ozheta, in † Šina
in svetiga † Duha. Amen.

Stopil bom pred boshji altar;
Pred Boga, kateri mojo mladost
rasvefeljuje.

Nasha pomozh je v Gospodovim
imenu.

Kteri je nebo in semljo ustvaril.

Ozhitna spoved. Še spovem
Bogu vsigamogozhnimu, sveti Marii
vselej devizi, svetimu Mihaelu arhan-
gelu, svetimu Janesu kerstniku, svetima
aposteljnama Petru in Pavlu, vsim svet-
nikam in tebi, ozhe! de sim veliko
greshil, s mislijo, s besedo in dja-
njem. Kriv sim, kriv sim, silno sim
kriv. Satorej prosim sveto Marijo vselej
devizo, svetiga Mihaela arhangela, sveti-
ga Janesa kerstnika, sveta apostelna Petra
in Pavla, vse svetnike in tebe, ozhe! pro-
site sa-me Gospoda, nashiga Boga.

Usmili se nas, vsigamogozhni Bog!
odpušti nam nashne grehe, in nas pelji
v vezhno shivljenje. Amen.

Milost, odveso in odpuštenje na-
shih grehov nam dodeli, vsigamogozhni
in usmiljeni Gospod. Amen.

O Bog! ko se bošh ti na nas oserl, bomo oshivljani, in tvoje ljudstvo se bo v tebi rasveselilo.

Škashi nam, o Gospod! svoje usmiljenje, in svoje svelizhanje nam dodeli.

Odvsemi nam, prosimo te, o Gospod! nashe pregrehe, de bomo vredni k nar svetejšhimu s zhistim serzam perstopiti. **Po Kristusu,** Gospodu našhim. Amen.

(Kader mafhnik na desni strani moli.)

O Gospod! daj vřim vernim duřham v vizah vezhni mir in pokoj, in vezhna luzh naj jim sveti. **Gospod,** usmili se jih: **Kriste,** usmili se jih: **Gospod,** usmili se jih!

O Bog, kateri odpufhenje deliřh, in nashe svelizhanje ljubiřh! tvojo mi-lořt prosimo, de našhim bratam, seřtram, shlahtnikam, dobrotnikam in vřim vernim kristjanam, kateri so is tega sveta řhli, po prošnji Marije devize in vřih svetnikov dodeliřh, v druřhino vezhno svelizhanih priti.

O Bog! stvarnik in odreshenik vsih vernih! dodeli dušam svojih flushabnikov in flushabniz odpušhenje vsih grehov, de milostljivo odpušhenje, ktero so vselej shelele, po bogabojezhnih profhnjah dofeshejo.

Berilo is lista sv. Pavla ap. do Kor. 15.

Bratje! skrivnost vam povem: Vsi bomo sizer od mertvih vstali, pa ne bomo vsi premenjeni: Na enkrat, kakor bi s ozhmi trenil, na poslednjo trobento; trobenta bo sapela, in mertvi bodo nestrohljivi vstali, in bomo spremenjeni. Sakaj letó strohljivo mora nestrohljivost oblezhi, in letó umerjozhe mora neumerjozhnost oblezhi. Kader bo pa letó umerjozhe neumerjozhnost obleklo, takrat se bodo spolnile besede, ki so sapifane: Šmert je posherta v premaganji. Šmert, kje je tvoje premaganje? Šmert, kje je tvoje selo? Selo smerti pa je greh; mozh greha pa postava. Bogu pa bodi hvala, kateri

nam je premaganje dal po Gospodu našim Jesusu Kristusu.

O Gospod! daj vsem vernim dušam v vizah vezhni mir in pokoj, in vezhna luzh naj jim sveti. Ozhisti jih, o Gospod! od vsih madeshev greha, savoljo katerih she ne morejo v nebesa, kamor nizh omadeshvaniga ne pride.

Evangelij sv. Janesa v 5.

Tisti zhas je Jesus Judam rekel: Refnizhno vam povem, de ura pride, in je she sdaj, kader bodo mertvi flifhali glas Šinu boshjiga; in kateri bodo flifhali, bodo shiveli. Sakaj kakor Ozhe sam v sebi shivljenje ima, tako je tudi Šinu dal, shivljenje sam v sebi imeti. In je njemu oblast dal tudi sodbo delati, ker je on Šin zhloveka. Ne zhudite se nad tem, sakaj ura-pride, v kateri bodo vsi, kateri so v pokopalih, glas Šinu boshjiga flifhali. In kateri so dobro storili, bodo vun prifhli s vstajenjem k shivljenju, ti pa kateri so hudo storili, s vstajenjem k obsojenju.

Drugi del.

O Gospod Jesuf Kistuf, kralj vezhne zhaſti! reſhi duſhe vſih vernih mertvih od vſih ſhtraſing; reſhi jih is teme, in rezi jih ſvetimu arhangelu Mihaelu v ſveto luzh perpeljati, ktero ſi nekdej Abrahamu in njegovim sardu obljudil. Puſti, o Gospod! te verne duſhe, ſa ktere ti danſ ofer in moſitve opravljamo, v vezhno ſhivljenje priti.

Vsemi, ſveti Ozhe, vſigamogozhni vezhni Bog! ta zhſti ofer, kteriga ti jeſt, tvoj nevredni flushabnik ofrujem ſvojimu ſhivimu in pravimu Bogu, ſa vſe ſvoje bresſhtevilne grehe, ſamere in ſanikernoſti, ſa vſe prizhujozhe, in tudi ſa vſe verne kriſtjane, ſhive in mertve. Daj, de bo meni in njim ſa ſvelizhanje in vezhno ſhivljenje. Amen.

O Bog! naſh ſtvarnik in odreſhenik! daj nam po ſkrivnoſti te vode in tega vina boſhje natore Jeſufa Kriſtufa ravno tako ſe vdeleſhiti, kakor ſe

je on ponishal, našho zhloveshko natoro na-se vseti.

Ofrujemo ti, o Gospod! kelih svelizhanja, in prosimo tvojo milost, de naj pride s prijetnim duham pred oblizhje tvojiga boshjiga velizhastva sa našhe in zeliga sveta svelizhanje. Amen.

Vsemi, o Gospod! ta svet ofer is roke tega mashnika k svoji boshji zhasti in k našhimu svelizhanju; posebno pa sa vse verne dushe v vizah. Perkrajshaj jim njih terpljenje, in vsemi jih po svoji neskonzhni milosti v vezhni mir in pokoj.

Prosimo te, o Gospod! osri se milostljivo na ofer, kteriga ti sa dushe tvojih flushabnikov in flushabniz ofrujemo; in ker si jim na tem svetu gnado kerfhanške vere dodelil, daj jim tam vezhno plazhilo kerfhanstva.

Bodi milostljiv, prosimo te, o Gospod! vsim vernim duham v vizah, sa ktere ti ta sveti ofer damo, in tvojo boshjo visokost ponishno prosimo, in dodeli, de te uboge dushe fkosi ta mogozhni ofer s teboj spravljene k

vshivanju vezhniga miru in pokoja vsete biti saflushijo. Sa vse to te profimo v imenu Jesufa Kristufa. Amen.

Povsdignimo svoje serze k Gospodu, in hvalimo Gospoda svojiga Boga!

Špodobi se in je prav, de te smiram in povsod hvalimo, sveti Gospod, vsigamogozhni Ozhe, vezhni Bog! skosi Kristufa, Gospoda nashiga. Škosi kteriga tvojo boshjo visokost hvalijo angeli, molijo gospostva, in se trefejo poglavarstva. Nebesa in nebeshke mozhni in sveti Šerafini tvoje velizhastvo s sdrushenim veseljem povikshujejo. Prosim te, perpušti, de tudi mi svoj glas s njimi sklenemo, in ti s ponishnim sposnanjem rezhemo: Svet, svet, svet si Gospod Bog Šabaot! Polno je nebo in semlja tvoje zhasti! zhast tebi na vishavah! zheshen bodi, kateri pride v imenu Gospoda! Hosana ti na vishavah!

O milostljivi Ozhe! v imenu Jesufa Kristufa, tvojiga Šinu, te profimo, de s dopadajenjem vsamefh in poshegnash ta sveti ofer, kteriga ti pernesemo posebno sa tvojo sveto katol-

fhko zerkev, sa nashiga papesha I., sa nashiga fhkofa I., sa nashiga zefarja I., in sa vse verne kristjane, in sa vse, ktere vesh, de nam je posebno moliti treba, slasti pa sa (tukaj stori spominj sa shive, kakor si pred Bogam dolshan sa-nje moliti.)

Šklenjeni posebno s visoko zashitljivo vselej devizo Marijo, materjo nashiga Gospoda Jesufa Kristufa, in s vsimi tvojimi svetniki, te prosime, dodeli po njih saflushenji in njih profhnji, de homo v vsih rezheh f tvojo pomozhjo obvarovani in podpirani. Po ravno tem Jesufu Kristufu, Gospodu nashim. Amen.

Tretji del.

Daj nam, prosimo te, o Bog! de bo ta sveti ofer od tebe ves posvezhen, tebi dopadljiv in prijeten, de nam bo spremenjen v telo in kri tvojiga ljubiga Šina Jesufa Kristufa. Kteri je pred svojim terpljenjem ta dan vsel kruh v

svoje svete in zhaftite roke, te sahvalil, ga posvetil, raslomil, in dal svojim uzhenzam rekozh: „Vsemite in jejte vsi od tega: Sakaj to je moje Telo“.

O Jesuf v presvetim refhnim telefonu! pravi shivi Bog! **O** presveto Telo Jesufovo; bodi tavshenkrat zhesfheno! **O** shivi kruh angelski! molim te kakor svojiga praviga shiviga Boga. **O** Jesuf v presvetim refhnim telefonu! bodi sadnjo uro moj trosht in moja popotniza, in daj tud vsim vernim duham v vizah vezhni mir in pokoj.

Ravno tako je vsel Jesuf po vezherji kelih s vinam v svoje svete in zhaftite roke, je spet svojiga nebesh-kiga Ozheta sahvalil, vino posvetil, in dal svojim uzhenzam rekozh: „Vsemite in pite vsi is njega: Sakaj ta je kelih moje kervi, noviga in vezhniga testameta, (skrivnost vere!) ktera bo sa val in sa njih veliko prelita v odpufhanje grehov. — Kolikokrat bofte to delali, storite v moj spomin“.

O bodi sto tavshenkrat zhesfhena, presveta refhnja kri Jesufova, is nje-

govih svetih ran in is njegove prebode sive strani prelita v odpuštenje vesvoljniga sveta! Ozhisti mojo dusbo od vsih madeshev greha, in stori moje ferze Bogu dopadljivo. Potolashi in pogasi ogenj viz, in perpelji vse verne dushe v vezhno veselje. Amen.

Po povelji Jesusa Kristusa, tvojiga Sina, tedaj obhajamo, o Gospod! spomin njegoviga presvetiga shivljenja in terpljenja, in darujemo tvojimu prezhudnimu velizhastvu ta zhisti, sveti in bresmadeshni ofer, sveti kruh vezhniga shivljenja, in kelih vezhniga svelizhanja.

Osri se milostljivo in prijasno na ta sveti ofer, in naj ti bo, profimo te, tako prijetin, kakor ti je bil prijetin ofer tvojih nar pravizhnishih flushabnikov v starih zhasih.

Poshlji, o Gospod! svojiga svetiga angela is nebes, de pernese ta sveti ofer pred oblizhje tvoje boshje visokosti; in posveti nas, de bomo Jesusa v presvetim sakramentu vselej vredno prejeli. Amen.

Usmili se tudi, o Gospod! vseh vernih duh v vizah, in savoljo Jesufovigsa saflushenja jim daj vezhni mir in pokoj. Posebno te pa profim sa . . . (tukaj stori spomin sa dushe v vizah, sa ktere slasti shelish to sveto mashe ofrati, in sa ktere si posebno dolshan moliti).

Ravno tako pa tudi nam, ubogim greshnikam, ker saupamo na velikost tvoje milosti, dodeli delesh in drushbo s vsimi tvojimi svetniki; ne sizer savoljo nashiga saflushenja, ampak is nekonzhniga saflushenja Jesusa Kristusa, Gospoda nashiga. Amen.

Ozhe nash, kateri si v nebesih, i. t. d.

O Gospod! refhi naf od vsiga slega na dushi in telesu; in na profhnjo svete in prezhiste vselej devize Marije in vseh svetnikov nam daj mir v nashim shivljenji, de bomo s pomozhjo tvoje gnade greha in vseh smot obvarovani. Amen.

Zheterti del.

O Jesuf, nedolshno jagnje boshje, kateri grehe sveta odjemljesh, daj vsim

vernim dušham v vizah vezhni mir in pokoj.

Gospod Jesus Kristus, Sin shiviga Boga, kteri si po volji svojiga Ozheta f pomozhjo f. Duha f svojo smertjo svet oshivel; odrefhi me f tem svojim presvetim telesam, in svojo presveto kervjo od vsih mojih grehov in od vsiga hudiga. Daj mi gnado, de se stanovitno dershim tvojih sapoved, in ne dopusti, de bi se kdey lozhil od tebe.

O Gospod! nisim vredin, de grefh pod mojo streho, pa rezi le eno besedo, in moja dušha bo osdravljena.

(Kader se mašhnik obhaja, se tudi ti po duhovno obhajaj, in moli tako:

Tudi jest shelim sdej, o Jesus! tvoje presveto refhnje telo in tvojo presveto refhnjo kri prejeti. — De bi pa tega vredin bil, shelim imeti angelsko zhiftoft, serafinsko popolnamost, in tako ljubestin do tebe, o Jesus! karkorfno ima tvoja preljubesnjava mati Marija! shelim pa tudi imeti take perferzhne in gorezhe shelje do tebe v

svetim sakramentu, kakor so jih imeli tvoji isvoljeni svetniki, kader so prejeli ta nar svetejšhi sakrament. — Ker je pa to meni, ubogimu grešniku, nemogožbe, te ponishno profim, o **Jesuf!** osri se milostljivo na mojo slabost in niskost, in pridi sdej in rasveseli mojo revno dusho, ktera smiram sheli s teboj sklenjena biti; pridi s svojo gnado in s svojo ljubesnijo v moje serze, in perpravi me k vrednemu prejemanju tvojiga telefa in tvoje kervi. — **Usmili** se pa tudi, o **Jesuf!** vsih vernih dush v vizah, ktere toliko terpé, ker so od tvojiga ljubesnjiviga boshjiga oblizhja odlozhene. **Ozhisti** jih, o **Jesuf!** od vsih madeshev, ktere she na sebi imajo, in perpelji jih skorej v svoje nebeshko kraljestvo. **Amen.**

Nebeshka luzh naj jim sveti, o milostljivi Gospod! v drushini tvojih svetnikov vekomaj. — **O Gospod!** daj jim vezhni mir in pokoj, in vezhna luzh naj jim sveti. **Amen.**

Dodeli, prosimo te, o Gospod! de bodo dušhe tvojih flushabnikov in flushabniz, ktere so se is tega sveta lozhile, fkosi tvoje neskonzhno saflushenje in skosi ta sveti ofer od vsih svojih grehov ozhishene, in v vezhno veselje vsete. Amen.

Sadnji evangeli.

V sazhetku je bila beseda, in beseda je bila per Bogu, in Bog je bila beseda. Ta je bila od sazhetka per Bogu. Vse rezhi so fkosi njo storjene V nji je bilo shivljenje, in shivljenje je bilo luzh ljudi . . . Prava luzh je bila, ki rasvetli vsaziga zhloveka kteri pride na svet. Na svetu je bila, in svet je fkosi njo storjen, pa svet je ni sposnal . . . In beseda je mefo postala, in med nami prebivala, in vidili smo nje zhast, zhast kakor edino rojeniga od Ozheta, polna gnade in refnize.

(Sahvalno molitev po sveti mashi najdesih na 38. strani.)

Navadna pefem

per sveti mafhi.

K sazhetku.

1.

Pred tabo na kolenih,
O Bog! te molimo,
 In polni shelj ognjenih
K tebi sdihujemo.
Ta ofer svete mafhe,
Ši daj, o Bog! dopast',
 In sdihovanje nafhe
Povifhat' tvojo zhaft.

2.

Ker Jefuf se je lozhil,
Je per vezherji tam
Prelomil in isrozhil
Ta kruh perjatelam.
Pofvetil je to vino
Ter ga je jogram dal,

To k' mojimu spominu
Štorite, sravin djal.

3.

Mefo je to, vsemite,
Mefo in moja kri,
Nikdar ne posabite,
Kaj Jesus vam stori,
Sa vas on hozhe umreti,
(O zhlov'k, premisli to!)
De da ljudem shiveti,
De jim odpre nebo.

4.

To nafhe ofrovanje
Vsem', o Bog, od naf,
Uslisli sdiho vanje,
In nafhe profhnje glas!
Teleta so ozhaki
Dajali nekedaj:
Sdaj dari niso taki,
Nafh dar je Jesus sdej.

H Glorii.

1.

Zhaft, hvala in hvaleshnost
Je tvoja bla in bo.

Nepokoj in boleshnost,
 O Bog odverni to.
 Daj nam miru in gmaha,
 Le vedno dershat' se,
 De bodemo bres straha
 Gospod! zhaftili te.

2.

Sa nafhe hudobije
 Ši ti pokoril se;
 De naf nash greh ne ubije,
 Dodeli usmiljenje.
 Bod' hvala in zhefhenje
 Tud' Duhu svetimu,
 Ker on nam poterpljenje
 Daje v preganjanju.

Pred evangelijem.

1.

Is boshjih ust vun grede
 Svet evangelium,
 Njegove so besede,
 In slab je slab nash um.
 Bog sam uzhi, Bog vezhni,
 In Bog lagat' ne ve;
 O frezhni, trikrat frezhni,
 Kater' se ga dershe.

2.

Befede boshje vera
 Nam kashe, naf uzhi
 Prefrezhno pot, katera
 V nebefa gor' dershi.
 Ohrani to povelje
 In nauk svoj per naf,
 Daj nam po tem veselje
 Šeboj na vezhni zhas.

H Kredo.

1.

Bog Ozhe! mi sposnamo,
 De vse je tvoja stvar,
 Kar je, in kar imamo,
 Dobrote tvoje dar.
 Od tebe vunkej ide.
 Šin rojstva vezhniga,
 Špozhetje njega pride
 Od Duha svetiga.

2.

Marija je rodila
 To boshje detize,
 Devišhtva ni sgubila
 Ne pred, tud' potlej ne.

Nash greh je njega umoril,
 Sa greh je bil prodan,
 In kakor je govoril,
 Je vstal na tretji dan.

3.

Na defni rok' Ozheta
 Je v svetim raji sdaj.
 Šhe pride, to obeta,
 Šamo ne vemo, kdaj.
 Pa kader se iside
 Sa svet odmerjen zhaf,
 Tak vemo, de spet pride,
 Ozhitno fodit naf.

4.

Šofefko kerfhenikov,
 Al' zerkev verjemo.
 In gmajno tud' fvesnikov,
 Kar je obljubljeno.
 Tud' grehov odpuštenje
 Na temu svetu sdej
 Shivota t'ga vstajenje
 Po tem pa sveti raj.

K ofrovanju.

1.

Naj, Bog! dopade tebi
 Kar tebi oframo.

Šzer kruh je fam na febi,
 In vino sgol famo;
 Pa s kruha ino vina
 Bo kmalo, kar sdaj ni,
 Edin'ga tvoj'ga Šina
 Mefo in prava kri.

2.

To nafhe ofrovanje,
 O Bog! ne sversi to,
 Vse miſli ino djanje
 Sdej tebi oframo.
 O daj, de bomo sveſti
 Teb' Ozhe, v ſvojih dneħ.
 Odvsem' od nafhe veſti
 Teshilo vſih pregreh.

3.

Vſe nafhe premoſhenje,
 Veſ shiveſh in telo,
 In tud' nafhe ſhivljenje,
 Vſe to naj tvoje bo.
 Daj nam po ſvoji volji
 Sdej deſh, sdej ſonzhin ſvet,
 Pokaſh' na ſhitnim polji
 Dobrote ſvoje zvet.

K Sanktusu.

1.

Povsdignimo kristjani!
 Vsi svojo pesem sdej,
 Sapojmo fkupej sbrani
 Svet, Svet, na vekomaj.
 V nebesih in na semlji
 Še vidi njega mozh,
 Nevernikam odjemlji,
 O Bog njih uma nozh!

2.

De oni luzh, katere
 Do sdej ne vidijo,
 Šposnajo, udje vere
 S nam' tvoje bodejo.
 De zhašt'mo fkupej tega
 K nam pridiozhiga;
 Zhašt njemu fe raslega
 In hvala angelfka.

Po povsdigovanji.

1.

Molimo klezhiozhi
 Boga sakritiga,

Oko ga ne raslozhi,
 Pa vera snanje da.
 Sdaj tukej bres pogleda,
 O Bog! te vidimo,
 Sadofti je befeda,
 De tebi verjemo.

2.

Na lefu fvet'ga krisha
 Je Bog sagernjen bil,
 Sdaj, vera naf previsha,
 Je zhlovek tud' se fkril.
 Ta dar dobrote tvoje,
 Kruh tvojih angeljev,
 Opomni misli moje,
 O Bog! de f sa-me umerl.

3.

Naj spere dushe mojo
 O Jefuf! tvoja kri,
 Dodeli miloft svojo,
 O morje milofti!
 Kar sdaj te nam sagerne,
 Naj sgine, o Bog fpred naf,
 Naj fkorej nam odgerne
 Svetlobo tvoj obras.

K savshivanju.

1.

Vel'k zhudesh se nam kashe,

Vel'k zhudesh se godi:

Gospod je to, in nafhe

Oko ga vid'lo ni.

Podobo ima vina

Podobo kruha fam,

Ne le savolj spomina:

Meso in kri je tam.

2.

O frezhni, kdor verjame,

De tukaj jagnje je,

Katero nam odvsame

Vsih grehov butare

Letá je kruh, to vera

Kristjane poduzhi,

Letá je jed, katera

Nam dusho preshivi.

3.

Zhe ga na konz' shivljenja

Po vrednim vshijemo,

Še smert obzhutenja

Vezh bal' ne bodemo.

Teshave in britkoſti
 Še tiſt ne bode bal,
 Katermu v ſlaboſti
 Bog ſam pomozh bo dal.

4.

O Jeſuf! zhaſt in hvala
 Naj tebi vezhna bo;
 Ljubedin nam je dala
 Ljubedin tvoja to,
 Ta vſhitek tvoj'ga meſa
 In tudi te kervi,
 Shivljenje in nebefa,
 Veſelje v vezhnoſti.

5.

Daj tega nam ſheleti,
 Goreti od ſhelja!
 Daj tega nam prejeti
 Ta zhaſ, k bo lozhitba,
 De bodemo ſ timiſtim
 Na pot ſe vsdignili,
 In vſi ſ ferzam zhiſtim
 V nebefa noter fhli.

H konzu svete mashe.

1.

Ker smo sdej mashe sveto
 Špodobno flifhali,
 Povs'mimo zhaft odpeto
 In hvalo s angelzi,
 Dopade naj mu djanje,
 Opravljen'ga daru;
 Svirk gnad bod' to darvanje
 Nam, dolshna zhaft Bogu.

2.

Dershimo pomozh' boshje
 Še fkos' in fkos terdno,
 Letá naj nam oroshje
 Pred vfo hudobo bo.
 Bres greha da naj stati
 Pred sodbo sadni dan,
 Od angeljev naf sbrati
 Na njega desno stran.

Druga navadna pefem per sveti mafhi.

Kirje.

1.

Pred stolam tvoje milofti
 Tvoj verni ljud klezhi:
 In tebe, Bog! v ponishnofti
 Švoj'ga ferza zhafti.
 Štor' miloft tem, kater' shele
 V folsah oprat' fvoje dolge:
 Odpufti, Ozhe! grefhnikam,
 In fkashi se dobrotljiv nam,
 Dobrotljiv — nam,
 Dobrotljiv fkashi nam.

2.

Ob dari tvoje fmo perfhli,
 Kakor sgubljeni fin,

In kakor ovze smo safhli,
 Sgubili tvoj spomin.
 Al Ozhe vsiga ufmiljenja!
 Na ferza polne sgrevanja
 S dopadajenjem dol poglej,
 In svojo gnado sopet dej,
 In gnado — daj,
 In gnado sopet daj.

3.

Šej delo smo vsi tvojih rok,
 In tvoja lastna stvar;
 Opri flabosti svojih otrok
 Nar vishi gospodar!
 Sa spravo sdej darujemo
 Tvojga Šinu ofrujemo
 O Bog! skos njega sveto kri
 Vse nafhe grehe prozh omi,
 Vse prozh — omi,
 Vse grehe prozh omi.

Glorija.

Zhaft bod' na visokosti
 Bogu na vekomej,
 In mir po fhirokti
 Na semlji bod' vselej.

V ponishnosti pojemo
 'Teb' hvalo, trojni Bog!
 Od tebe mi prejmemo
 Refhenje is nadlog.

Evangeli.

Is tvojih uft iside
 Svet evangelium.
 Na dno leto se snide
 Vsih kristjanov um.
 Modrost naf fama visha,
 Refniza naf uzhi,
 Kdor se pod njo ponisha,
 Ta frezhno prav shivi.

Kredo.

1.

Gospod! pred tabo f trepetanjem,
 Te tvoja revna stvar sposna,
 In verje s shivim sposhtovanjem,
 Na tebe, praviga Boga,
 Tud' verje v tvoj'ga ljub'ga Sina,
 Spozhet'ga od svet'ga Duha,
 Kater'ga Jesu korenina
 V devishkim zvetji je fzvedla.

2.

De je prifhel is sgot ljubesni,
 De naf bi fpravil fpet f tebo,
 De na-fe vsel je vsih bolesni
 Prelil na krishi kri svojo,
 De fpet je vftal! pekel premagal,
 Na defni tebe sdej fedi,
 De naf bo enkrat vse prevagal,
 Šodnik pravizhni vsih ftvari.

3.

De sveti Duh nam zerkev visha,
 De bo do konza vedno s njo,
 De kdor se k njem v folsah perblisha,
 Od grehov fpet ozhiften bo:
 Sopet de enkrat bomo vftali,
 Vsih svetih drushba sprofi nam:
 De bomo fkupej vshivali
 Shivljenje vezhno s Jefusam.

Ofrovanje.

1.

Tvoj mafhnik sdej ofruje,
 Gofpod! lete dari,
 S njim tud tvoj ljud sdihuje,
 In f ferzam gor puhti.

Zhist kruh je ino vino
 Sa grehe nafhe dar,
 K tvoj'ga Šinu spominu
 Je obloshen altar.

2.

Vsem', Bog! leto darvanje,
 Dobrotljiv Ozhe nash,
 Omezhi te sdih'vanje,
 De nam spet gnado dash,
 Le smert in kri presveta
 Tvoj'ga ljub'ga Šinu
 Nam daje trosht, de vseta
 Ta profhnja bo v nebo

Šanktus.

1.

Poj: Šveti, fveti, fveti,
 Je Bog in nash Gospod,
 S angelzi pojte: Šveti
 Ši ti Bog, Šabaot.
 V nebesih in na semlji
 Vso hvalo, zhaft vselej
 Od stvarih svojih jemlji,
 Sdaj in na vekomej.

2.

Veseli vkup pojemo
 Is ferza zeliga,
 In tega vsi sprejmemo,
 Kot svojiga Boga,
 Kater v imenu pride
 Gospoda nashiga
 Zel svet se k zhafti snide
 Šinu njegoviga.

Po povsdigovanji.

1.

Poglej, o Ozhe! s visokosti
 Milostivo dol na ta altar,
 Kjer pernesemo po dolshnosti
 En tebi dopadljivi dar.
 Ta dar je sam tvoj Šin edini,
 Is sgolj ljubesni darovan,
 Katir enako kaki sh'vini
 Je strahno bil sa naf saklan.

2.

On vse slabosti nashe nosi,
 De naf perpravi v sveti raj;
 On per Ozhetu sa naf profi,
 Deb' mi shiveli vekomaj.

Nej te ljubestin ta ognjena
 Škos profhnjo, Jesuf, omezhi,
 De fe od tvoje smerti zena
 Nad nami nikdar ne sgubi.

Agnus Dei.

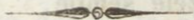
Poglejte boshje jagnje,
 Kak tozhi svojo kri,
 Kako on glavo nagne,
 In sa naf omedli.
 On grehe prozh odjemlje,
 On nosi vse dolge;
 Pokrajne zeze semlje
 Škos' njega mir dobe.

Duhovno obhajilo.

(Gospod! jest nisim vredin,
 De b' tebe danf savshil.)
 (Al rezi, de bom vredin,
 In bodem sopet shiv.
 V duhu tebe prejeti
 Is ferza jest shelim,
 Daj shenin nash presveti!
 De gnado sadobim.

H konzu svete mashe.

Sdaj ofer smo konzhalì,
 Ta dar je, Bog, tvoj Šin,
 Mi smo vsi skup spoznali
 Tvojih darov spomin,
 Škos njega smo prejeli
 Reshenje s nashih svés,
 Sdaj sadnizh nam dodeli,
 Švoj shegen is nebes.

Molitev

sa sakrament svete pokore.

Sveta mati katoliška zerkev nam pet rezhi per prejemANJI sakramenta f. pokore dopolniti sa-poveduje, zhe ga hozhemo vredno prejeti; namrezh: isprafhevanje vesti, pravo grevin-go zhes grehe, terdin fklep, zhifto spoved in fpokorne dela. — Persadevaj si ljubi moj kristjan! de bofh, kakor si poduzhen, vsih teh pet rezhi svesto dopolnil, kolikorkrat preje-mafh ta f. sakrament. Tako bofh svojo du-fho smiram bolj in bolj ozh ftil, in bofh lah-ko terdno upanje imel, enkrat v nebefa pri-ti, kamor nizeh nezhistiga in omadeshvaniga ne pojde.

Kader imafh zhaf in perloshnost, moli molitve pred spovedjo in po spovedi, ktere tukej naj-defh. Kader pa ne utegnefh, najdefh sa vfi-mi letimi molitvami od spovedi in od f. ob-hajila druge krajshi molitve sa f. sakrament pokore; takrat tedaj tiste prav poboshno moli.

Molitev*pred isprashevanjem vesti.*

Moj dobrotljivi nebeshki Ozhe! Glej, spet sim gresbil soper tebe, in nisim vezh vredin, tvoj otrok imenovan biti. — Ali se smem she pred tabo perkasati, o Bog, pravizhni sodnik! — Tako sim ti bil nesvest, de sim spet tvoje svete sapovedi prelomil. — Per svoji sadnji spovedi sim ti terdno obljubil, de se hozhem poboljshati, de hozhem svoje pregreshne navade sapuftiti, de se hozhem vsaziga greha in tudi vsake flabe perloshnosti skerbno varovati in ogibati. Pa kako flabo sim dopolnil, kar sim tako terdno obljubil! Moja ranjena in omadeshvana vest me mozhno toshi in me hudo pezhe. Terdo lesi teshka butara mojih pregreh na moji nepokojni vesti! — Komej si she upam svoje objokane ozhi in svoje shalofno serze proti tebi povsdigniti, o vsigamogozhni vezhni Bog! — Gotovo, ne upal bi si vezh pred-te stopiti, in s teboj govoriti, ko bi ne

vedil, de si ti dobrotljivi Ozhe nebeshki, kterimu je lastno se vselej usmiliti in persanesti, ko bi ne vedil, de je tvoje usmiljenje vezhi, kakor vse moje dela; ko bi ne vedil, de si ti tisti evangelski Ozhe, kteri svojiga sgu-bljeniga sina s velikim veseljem spet sprejme, kader nasaj pride, ker nozhesh smerti gresnika, temuzh de bi se spreobernil, spokoril in vezhno shivel. — O to mi tako saupanje daje, de se hozhem vsdigniti, in k tebi, moj dobrotljivi Ozhe! spet nasaj iti. — Glej, sdej sim perpravljen, vse dopolniti, kar le hozhesh, de le she enkrat odpuštenje svojih grehov od tebe sadobim, v tvojo gnado pridem, in tvoj svest otrok postanem.

Sdej se shelim na tanko zhes vse isprashati, kar sim od sadnje spovedi gresnil. O moj Bog! ti vidish v moje ferze; ti vesh vse, kaj in kako in kolikokrat sim gresnil: pomagaj mi tedaj, o vsigamogozhni Bog! pomagaj mi s svojo vsigamogozhno gnado, de bom zhisto svojo vest isprashal; posh-

Iji mi svojiga svetiga Duha, de me bo rasvetlil, de bom velikost in shtevilo svojih grehov prav sposnati samogel. Te gnade te prosim v imenu Jesufa Kristufa. Amen.

Prosim pa tudi tebe, o prezhist deviza Marija, preljuba mati Jesufova! ker si perbeshalifhe vsih sgrevanih grešnikov, stoj mi sdej na strani, in pomagaj mi s svojo mogožno prošnjo pred Bogam, de bi me s. Duh rasvetlil, de bi mogel sdej vse skrite kote svojiga serza preiskati, in vse svoje grehe prav sposnati, de jih bom samogel boshjimu namestniku na tanko rasodeti, in milostljivo odpušhanje sadobiti.

Sdej pa, moj kristjan! skerbno in na tanko svojo vest isprashuj, posebno zhe she dolgo per spovedi nisi bil, ali pa zhe morde hozheh od zeliga svojiga shivljenja dolgo spoved storiti! in le varuj se, preljubi moj kristjan! de is sanikernosti ali is premajhne gorezhnosti kakoshnih grehov per isprashevanju vesti ne pregledash, in potlej per spovedi

ne opustish. Glej, tako bi ti sam kriv bil, de bi bila tvoja spoved mankjiva in nevedna; in to bi bil boshji rop. — De bošh pa loshej svojo vest na tanko isprafhal, in dobro vredno spoved storil, najdesih tukaj napeljevanje, kako se imash zhes boshje in zerkvene sapovedi, zhes grehe in zhes dolshnosti svojiga stanu isprafhevati.

Kdor pa sveto in dobro navado ima, de pogosto k spovedi hodi, njemu je loshej se zhes to isprafhati, kar je od sadnje spovedi grešhil, (ako se le sam prav sposna). Tak mora pa posebno na svoje majhne grehe in slabosti, in na namene, savoljo katerih dobro dela, ali hudo opufha, fkerbno gledati, de is majhnih grehov v velike ne pride. Mora posebno na svojo laštno ljubesin prav pasiti, de ga kaj ne preslepi, de mu kakofhnih grehov ne smanjsha, ali ne sakrije, de ga ne sapelje, de bile savoljo ljudi kaj dobriga storil, in hudo opufhal i. t. d.

Sprafhevanje vesti zhes boshje sapovedi.

I. *V eniga famiga Boga verovaj.* — Ali nimam kaj prasnih ver ali vrash? Ali verjem terdno, de je le famo Bog gospodar zeliga sveta, shivljenja in smerti? Ali ne verjem na zo-

pèrnijo, de samore kakofhin zhlovek hudo vreme storiti; ali per shivini, ali fizer per kakofhni rezhi kaj napzhniga zhudno storiti? Ali nisim kdej na kakofhno podobo matere hoshje ali kakiga svetnika vere ali saupanja postavil? Ali nisim kdej na fanje in na druge snamnja, ali na pokladanje kvart kaj dershali? Ali nisim nikoli kakofhnih radovoljnih dvomov ali zviblov nad eno ali drugo refnizo nafhe svete vere imel? Ali sim se v takih dvomih ali zviblih s svojim spovednikom posvetoval, in sim ga ubogal! Ali sim si vselej svesto persadeval; de bi se v naukih kerfhanfke vere sadofti poduzhil? Ali nisim premalo ali prevezh na Boga saupal? Ali ga nisim premalo ljubil? i. t. d.

II. *Ne imenuj boshjiga imena nepotrebno.* Ali nisim vezhkrat sladkiga imena Jesufa po nepotrebnim isrekel, ali Boga bres potrebe imenoval? Ali nisim velikokrat is nemarnosti rastrefeno molil, in boshje ime per molitvi bres vsiga premislika isrekel? Ali

se nisim nikoli saklel ali sarotil? Ali nikoli ne rezhem: Tako gotovo, kakor je Bog v nebesih! ali: per moj duhi! ali: tak in tak naj bom zhe ni res! i. t. d. Ali nisim kterikat sanizhljivo govoril od boshje previdnosti, pravize, dobrote ali modrosti? ali od svetih sakramentov? ali od svetnikov in svetniz boshjih? ali sploh od svetih in boshjih rezhi? Ali ne kolnem is jese ali navade? Ali sim kdaj kakofhno obljubo v boshjim imenu storil, pa ne dopolnil? Ali vprašam svojiga spovednika sa svet, predin kakofhno sveto obljubo storim? ali sim ktero pred spovednikam storil? ali jo svesto dershim? Ali se nisim kdej is besed svetiga pisma, ali is besed kakiga pridigarja ali duhovniga uzhenika norze delal, in jih napzhno iskladal! Ali nisim s kakimi drugimi svetimi ali zerkovnimi besedami ali pesmimi sanizhljivo ravnal? i. t. d.

III. *Spomni se, de bosh prasniki posvezheval. I. in II. zerkovna sapoved: Posvezhuj sapovedane prasnike.*

— *Vfako nedeljo in sapovedan prasniki f. mafho f. spodobno poboshnostjo flifhi.* Ali nifim nikoli ob nedeljah ali sapovedanih prasnikih svete mafhe po nemarnosti in sanikernosti opustil, ali nekoliko samudil? Kako fim fe per f. mafhi sadershal? Ali fim merkal na vse fhtiri dele f. mafhe? Ali nifim vzhafi kerfhanfkiga nauka is sanikernosti in is lenobe opustil? Nifim nikoli med pridigo is zerkve fhel? Ali nifim raji v flabo drushino, k igri ali v ofhtarijo fhel, kakor v zerkv? Ali nifim vzhafi per boshji befedi dremal, ali radovoljno rastrefene misli imel, ali kaj nepotrebniga govoril? Kako si fe sploh v zerkvi pred shivim Bogam sadershal? Ali nifim nikoli sato v zerkv fhel, de bi bil svojo lepo podobo in svojo salo obleko fkasoval, ali pa radovedin in posheljiv okoli febe gledal? — Ali fim si ob nedeljah in prasnikih kaj persadeval, de bi bil leté svete dni s dobrimi deli posvezheval: de bi bil kaj vezh molil, kaj svetiga bral, ali od

boshjih in svetih rezhi govoril, ali kakofhniga bolnika obiskal, ali kaj drugega storil? Ali sim tudi svojiga blishnjiga, zhes kteriga imam kaj oblasti, k posvezhevanju prasnika perganzal, in na njega gledal? Ali nisim nobeniga od boshje flushbe, ali od posvezhevanja prasnikov sadersheval, ali she zlo v igro, v oshtarijo, ali v kakofhno drugo pregresfno perloshnost sapeljal? Ali sim kterikrat ob nedeljah ali sapovedanih prasnikih bres potrebe in bres vikfhiga pervoljenja blapzhevke dela opravljal? Ali nisim nikoli ob sabotah, ali svezher pred nedeljo ali kakofhnim sapovedanim prasnikih zhes polnozh delal, ali she druge sapeljal, ali jim sapovedal, de so zhes polnozh delali? i. t. d.

IV. *Sposhtuj svojiga ozheta in svojo mater i. t. d.* — Ali sim vselej svoje starshe ubogal, zhashtil, ljubil, in jim pomagal? Se jim nisim velikokrat vstavljajal, ali gerdo odgovarjal? Ali sim jim kdej kakofhin primek dal, ali jim nesposhtljivo govoril? Ali sim jih she

zlo saklel, ali pa per drugih ljudeh flabo od njih govoril? Šim jih kdej savoljo njih starosti ali flabosti sanizheval in smerjal! Ali jih nisim fovrashil? Šim jim rad kaj pomagat in postregel, posebno v bolesni? Šim rad sa-nje molil? Ali sim fe kdej tako delez h sposabil, de sim jih kaj udaril ali funil, ali jim shugal ali jih sizer poshkodoval? Ali jih nisim velikokrat f svojo nepokorshino in rasujsdanostjo v veliko shalost, v jeso in v greh perpravil? Ali nisim nikoli starshem smerti shelel? Ali sim dopolnil, kar so mi starshi she na smertni postelji, ali pa v svojim testamentu narozhili? Ali sim do ozhma, ali do mazhohe, ali do botrov ravno tako vse te dolshnosti dopolnil, kakor jih dober otrok do svojih pravih starshiev dopolni? Kako sim fe do naprejpostavljenih sadershal? kako do gospodarjev in gospodinj? Šim jih vselej ubogal in spofhtoval? Šim vselej pridno delal, zhe me tudi niso vidili? Ali nisim nikoli v flushbah zhafa mudil s nepotrebnim

stanjem in sgovarjanjem? Šim vse teshave v sblushbi s voljo prenaschal? Ali nisim nikoli flabo govoril od svojih naprejpostavljenih? jih nisim per drugih ljudeh opravljal? nisim okoli pravil, kar se je v hishi sgodilo? Ali jih nisim nikoli is sanikernosti, is nemarnosti ali hudobije kaj poshkodoval? — Kako sim se do duhovske gosposke saderschal? Nisim od duhovnov flabo govoril? jih sanizheval ali oponaschal, ali njih besedi in del nar raji na flabo iskladal? Ali nisim od vikshi gosposke ali od zesarja nespofhtljivo govoril, postav sanizheval, jim pokorshino odrekoval, in she druge k nepokorshini napeljal? Ali sim vselej s voljo in poshteno odrajtal, kar duhovski ali deshelski gosposki gre. — Ali nisim nikoli starih, ali bromotnih in nadloshnih ljudi sanizheval, ali jim nagajal? i. t. d.

(Štarshi in gospodarji in gospodinje naj se zhes to sapoved she tako spraschajo:)

Kako sim sa svoje otroke skerbel, (ali pa sa tiste, kterim sim kerstni ali

birmski boter?) Jih nisim premehko ali preojstro dershal in fhtrafoval? Šim jim vselej rad dal, kar sa shivesh in obleko potrebujejo? Nisim eniga posebno ljubil, druge pa sanizheval in nasajstaval? Šim jih v kerfhanški veri dobro poduzhil? Šim jih pridno k molitvi in k boshji flushbi in k prejemanju svetih sakramentov ravnal in perganzal? Ali sim gledal nanje, kako se v zerkvi sadershe? Šim jih doma kaj sprasheval, kaj je bilo v pridigi ali v kerfhanškim nauku rezheno? — Ali sim otroke rad v drushino drugih otrok spusshal? Ali nisim nikoli vprizho otrok klel, ali kaj nespodobniga in pobujshljiviga govoril ali storil? Šim jim smiram lepo sglede dajal? Ali me nikdar niso flishali praviti, kako poredin ali hudobin sim tudi jest bil v svojih otrozhjih letih? Ali jim nisim nikoli prevezh dnarjev v roke dal, de so k rasujsdanimu shivljenju she vezhi perloshnost imeli? Ali molim sa svoje otroke? Ali jih nisim velikokrat klel, in hudobnimu duhu

isdajal? Nisim nobeniga v kakofhin
 stan filil? Šim fkerbel san-je, de nifo
 f perfhonami drugiga spola nevar-
 niga in pohujshljiviga snanja delali?
 Kako sim sa-nje fkerbel, kader fo bili
 bolni? Ali nisim prav nizh kriv bil,
 de je kateri mojih otrok umerl, she
 morde bres svetiga kersta? — Kako
 sim se do svojih poslov in podlosh-
 nih sadershal? Ali sim jim vselej po-
 fhteno in s voljo odrajtal, kar jim gre?
 Ali jih nisim is lakomnosti prevezh k
 delu gonil? Ali sim fkerbel, de fo bo-
 shjo flushbo doma in v zerkvi pridno
 in spodobno opravljali? Ali sim sado-
 sti fkerbel, zhe se po dnevi in po no-
 zhi spodobno sadershe? Šim jih savo-
 ljo kakofhnih nerodnost sado sti svaril?
 Ali jih nisim nikoli od posvezhevanja
 prasnikov ali od potrebniga prejema-
 nja s. sakramentov sadersheval? Ali jim
 nisim ob nedeljah in prasnikih pre-
 vezh dela nakladal? Kako sim v bo-
 lesni sa-nje fkerbel? ali sim s njimi
 poterpel, jim dobro storil? Ali nisim

flabo od njih govoril, in jih per ljudem opravljaj? i. t. d.

V. *Ne ubijaj.* — Ali nisim is nerodnosti ali hudobije sam sebe ali kakiga drugiga na shivljenji ali na sdravji kaj poshkodoval? Nisim nikoli svojiga shivljenja, ali shivljenja svojiga blishnjiga bres potrebe v nevarnost postavil? Ali nisim bil nesmerin v jedi in pijazhi ali v plesu? Ali nisim vzhaf tudi druge v kako nesmernost napeljeval? Ali nisim nizh taziga jedel ali pil, ko sim lahko naprej vedil, de mi bo shkodovalo? Ali sim kdej sam sebi ali svojimu blishnimu smert shelel? in sakaj? Šim bil kdej tako ali drugazhi kriv smerti kakiga zhloveka? Ali nisim komu shivljenja perkrajshal s jeso, s foverashtvam, s raspertjem, ali s tepenjem, s fuvanjem, s pobojem i. t. d.? Ali sim v bolesni sadofti fkerbel, de bi svoje sdravje spet sadobil? Ali sim tudi sa svojiga blishnjiga, kader je bolan bil, sodofti fkerbel? Ali sim kdej od ptujih nesnanih ljudi kakoshne sdravila (arznije) ku-

poval in se jih poslušil, in se v ne-
 varnost podajal, svoje sdravje sbe bolj
 poskodovati, ali sbe zlo shivljenje
 sgubiti? Ali se nisim s nespametnim
 poskuhanjem svoje mozhi na svojim
 truplu kaj poskodoval? Še nisim pre-
 vsdignil ali pretegnil? Ali sim sa ohran-
 njenje vsih udov svojiga trupla sadofti
 fkerbel? Ali se nisim nalafh ali is ne-
 marnosti na nogah, na rokah ali na
 sobeh poskodoval? Nisim nikoli ter-
 dih rezhi bres potrebe grisil? — Ali
 nisim koga na dushi ubil, gerdo ob-
 rekel, ob dobro ime perpravil? Še ni-
 sim nad blishnjim, ali nad kako dru-
 go rezhjo vzhafi rasjesil, de mi je na
 sdravji fhkodovalo? Ali nisim svojiga
 blishnjiga vezhkrat v jeso nadrashil?
 Šim svojo jeso kaj premagoval? Šim
 profil Boga, de bi mi f svojo gnado
 pomagal jeso premagovati? Ali sim kdej
 f preveliko shalostjo svojimu sdravju
 fhkodoval, ali shivljenje krajshal? Ali
 nobeniga ne sovrashim? Še nad no-
 benim ne shelim mashevati? — Ali
 nisim nobeniga pohujshal s besedo, f

petjem, ali s slabim sgledam, in tako njegovo dušo umoril? Ali sim se dosti fkerbno pohujshljive perloshnosti ogibal? Ali sim tudi druge od nevarnih perloshnost dosti odvrazheval in svaril? Ali sim si dosti persadeval, vse tiste spet na pravo pot perpeljati, ktere sim kdej pohujshal ali v kakoshin greh sapeljal? i. t. d.

VI. in IX. *Ne preshestuj, ali nezhistosti ne vganjaj. — Ne sheli svojiga blishnjiga shene.* — Ali premislim vezokrat te besede Jesufove: „Svelizhani so, kateri so zhiftiga serza, sakaj oni bodo Boga gledali?“ — Ali nimam rad nespodobnih in nezhistih misel? Ali jih prezej fkerbno is glave sbijam, kader mi noterpadejo? Ali niso is teh misel vzhasi radovoljne nezhiste shelje v moje serze prifhle? Ali nisim velikokrat lenobe pafel, is ktere veliko nezhistih misel in shelj pride? Ali sim nezhiste besede rad govoril ali poslufhal? ali kvantarfke nezhiste pesmi pel, ali rad poslufhal in jih she drugim pravil in jih

uzhil? Ali sim svaril, zhe sim nespo-
dobne besede ali pesmi flifhal, kader
je bila moja dolshnost svariti? Ali sim
kterikrat vprizho nedolshnih nezhiste
besede govoril ali kvante pel? Ali ni-
sim koga na take besede in pesmi na-
peljeval? Ali nisim nikoli nespodobnih
posht poshiljal, ali pa prenasihal? Ali
se nisim nikdar is pametnih ljudi sa-
voljo njih zhistiga in lepiga sadersha-
nja norza delal? Nisim koga v nezhi-
sti greh prigovarjal ali silil? Šim kdej
sam ta greh storil? Ali nisim nobeni-
mu perloshnosti k temu grehu ifkal,
ali kaj pomagat? Ali sim svoje ozhi
vselej dosti nasaj dershal? jim nisim
vzhasi radovedne poglede perpustil, po
kterih sim potlej na nezhiste misli in
shelje prishel? Ali se nisim perfhonam
drusiga spola nastavljal? Nisim prevset-
niga in nespodobniga oblazhila nosil,
in skosi to komu k nezhistim pogle-
dam in mislim perloshnosti dajal? Še
nisim vzhasi posebno lepotizhil, le is
tega konza, de bi posvetnim ljudem
dopadel? Ali nisim vzhasi tudi v zer-

kev le s to mislijo shel, de bi posvet-
 nim ljudem pregreshno dopadel? Ali
 ni moje serze na posvetno veselje na-
 vesano? Ali v take kraje in drushine
 sahajam, kjer je zhiftoft v nevarnosti?
 Ali se nikdar nespodobno ne vedem?
 Ali nisim kdej do sakonfskih pershon
 kakofhnih nespodobnih misel ali shelj
 rad imel, ali she v djanji dopolnil?
 Ali sim se kdej svojih nezhistih grehov
 she zlo hvalil, in rad od njih govo-
 ril, per spovedi pa tiste smanjshal ali
 zlo samolzhal? i. t. d.

(Sakonfski ljudje naj se zhes te sapovedi she
 tako sprashajo:)

Ali sim kdej prav premislil, in si
 k serzu vsel, de ima sakonfski stan tu-
 di svojo zhiftoft, de sakonfskim ljudem
 tudi ni vse perpusheno? Ali sim se
 kterikrat s svojim spovednikom zhes
 to posvetoval, kaj je sakonfska zhiftoft,
 in kako se more dershati? Ali dershim
 sakonfsko zhiftoft? ali ne streshem svo-
 jim sheljam, kakor neumna shivina,
 de ima potlej hudobni duh zhedalej

vezhi oblast zhes-me? Ali dershim na tanko sakonfko svestobo? dershim sakon smiram v zhafti, in sakonfko posteljo bres madesha? Ali pomislim kedaj, de bo Bog vse nezhistnike ojftró fodil? i. t. d.

VII. in X. *Ne kradi.* — *Ne she-li svojiga blishnjiga blaga.* — Ali nisim nobeniga zhloveka na premoshenji kaj poshkodval? nisim nobenimu nizm ukradel, ali po sili in krivizi vsel? Ali sim morebiti kaj v kaki zerkvi, ali v kakim drugim svetim kraji vsel? Nisim nikoli nobeniga golufal per kupzhii, per meri in vagi, per delu ali pa f sa nizm in flabim dnarjem, ki sim ga dobro posnal? Ali nisim flabo blago sa dobro prodajal, ali med dobro blago fkrivaj kaj flabiga permefhal, ali sa flabo delo vender dobro plazhilo tirjal? Ali sim zeli dan svesto in pridno delal, kader sim v najemu bil? Ali nisim nizm kupil, kar se mi je sdelo, de je ukradeno? Nisim kaj svojim starfhem ali shlahtnikam, ali svojim naprejpostavljenim u-

kradel? Ali nisim sa dnarje ali sa druge kaj vredne rezhi igral, in sam febi ali drugim shkodoval? Ali si nisim nikdar revshine in file drugih v lastin prid obernel? Šim ukradene, ali najdene ali pofojene rezhi, vselej svesto nasaj dal, zhigar so bile? Ali sim si persadeval sadosti, de bi bil gospodarja ukradenih ali najdenih rezhi svedil? Nimam nizm ptujiga in krivizhniga blaga med svojim premoshenjem? Ali pomislim dobro kerfhansko pravizo, de krivizhin greh tako dolgo ni odpushen, dokler ni kriviza popravljena, kolikor je le mogozhe? Ali si persadevam, zhe sim kteriga poshkodoval, de bi mu shkodo povernil, kolikor mi je mogozhe, ali pa de bi odpushenje od njega sadobil? Ali nisim nikoli kteriga sodnika podkupil, ali mu kaj obljubil, de mi je kaj po krivizi perfodil? Ali sim kedaj gosposko kaj golufal, ali pa na zolu vhajal, bres de bi bil odrajtal, kar je bila moja dolshnost? Ali sim vselej to fkerbno obvaroval, kar mi je kdo hraniti dal,

de se ni fhkoda sgodila? Ali nisim sam sebi ali drugim fhkode delal s lenobo, s napuham, s sapravljanjem, i. t. d.? Ali nisim vzhafi v lotrijo stavil, in tako svoje dnarje tje metal, ali pa sravin fhe morde druge poshkodoval? Ali nisim komu na polji, na travniku, v hosti, na vertu, per vodi, ali per pohifhtvu fhkode delal? Ali sim varoval svojo shivino v fhkodo? Ali sim bil vselej f tem sadovoljin kar mi je Bog dal? Nisim nikoli ptujiga blaga shelel? i. t. d.

VIII. *Ne prizhuj po krivim soper svojiga blishnjiga.* — Ali nisim nikoli po krivizi soper koga govoril, fe zhes-nj slagal? Nisim komu s lashmi dobriga imena odvsel, ali ga v fhkodo perpravil? Ali sim si persadeval, mu dobro ime spet nasaj perpraviti, in vso fhkodo poverniti? Ali fe kterikrat slashem is potrebe ali v norzhijah, is navade ali savoljo dobizhka? Ali imam kaj hinavfkiga v svojim sadershanji? Še rad ljudem, posebno bolj imenitnim, perlisujem, in

jih hvalim, zhe tudi hvale ne saflushijo? Ali rad od greha in slabosti svojiga blishnjiga govorim, bres de bi me kakofhna dolshnost vesala, od njih govoriti? Ali nisim tudi od takih ljudi bres potrebe slabo govoril, ki so she v vezhnosti? Ali premislilim sravin kedaj te besede Jesufove: "Kar nozhesh, de bi se tebi sgodilo, tega tudi drugim ne stori?" Ali bi imel jest rad, de bi me ljudje opravljaljali? Šakaj pa jest druge opravljam? Ali sim komu kak perimek dal? morde she duhovnim ali drugim naprejpostavljenim, ali pa svojim starshem ali drugim shlahtnikam ali dobrotnikam? Ali nisim svojiga blishnjiga rad slabo fofdil, njegovih besedi in njegoviga djajnja na slabo iskladal, in mu slabih namenov podtikoval? Ali sim potlej take krive fofdbe tudi drugim rad rasodeval in raskladal? Ali sim vprizho veliko ljudi svojiga blishnjiga opravljal, obrekoval ali slabo in krivo fofdil? Ali je blishnji fkosi to kakofhno fhkodo terpel? Ali kdej premislilim te Jesufo-

ve besede: „Ne sodite, de tudi vi sojeni ne bote.“ — Ali sim ktero fkrivnost, ki mi je bila saupana, in na vest dana, bres posebne potrebe rasodel? Ali nisim nobeniga pregovarjal, de bi kakofhno fkrivnost, ki mu je bila saupana, rasodel? Ali nisim nobeniga k opravljanju in k obreko- vanju sapeljal? Ali sim se pred svojim naprejpostavljenim, kader sim imel sam od sebe ali od svojiga blishnjiga raj- tingo dajati, vselej po pravizi odgo- varjal? Ali nisim kterikrat svojih ali ptujih hudobij s lashmi in s hinav- fhino sakrival? Nisim nikoli po kri- vim persegel? Ali sim kterikrat kako- fhno rezh ki jo nisim prav gotovo ve- del, vender s persego poterdil? Ali nisim kdej kaj obljudil, kar sim she prej vedil, de ne bom dershal in do- polnil? Ali sim morebiti she kakofh- no tako obljudo, ki sim jo s perse- go poterdil, vender prelomil, ko bi jo bil mogel dopolniti? Ali sim sploh svest v dopolnovanji svojih obljud? i. t. d.

Sprafhevanje vesti zhes zerkvene sapovedi.

(Perva in druga zerkvena sapoved ste she v tretji boshji sapopadene (101 stran.) Torej pride tukaj prezej tretja zerkvena sapoved.)

III. *Posti se v sapovedanih postnih dneih i. t. d.* — Ali sim se vselej svesto postil tiste dni, kader je od zerkve sapovedan post? Šim se postil v fhtiridesetdanskim postu tako, de sim se le enkrat na dan do sitiga najedel, sunaj ob nedeljah? Ali sim se tudi kvaterne poste, in druge sapovedane postne dni ravno tako postil? Ali sim kdej v petik ali v saboto, ali kakošhin postin dan mešne jedi jedel bres pervoljenja duhovske gosposke, in bres nevarne bolesni ali kakiga drusiga pametniga in pravizhniga urshoha? Ali sim se is kteriga zhloveka norze delal, ki je to sapoved od posta na tanko spolnil? Ali nisim komu perloshnosti dal, ali ga sapeljal, de je to sapoved od posta prelomil? — sim tudi po duhovno post dershal: s ozhmi,

de bi jih bil odvernili od nepotrebnih in pregrešnih pogledov? s ushessi, de bi jih bil pervaroval pred poslušanjem pregrešnih, sapeljivih ali opraljih besedi? s jesikam, de bi ga bil sdershal od nepotrebniga ali pregrešniga govorjenja? i. t. t.

VI. *Spovej se svojih grehov svojim postavljenimu spovedniku narmanj enkrat v letu i. t. d.* — Ali sim bil vfako leto ob velikonožnim zhasu per spovedi in per s. obhajilu? Ali nisim nikoli pomankljivih in nevrednih spoved delal? Ali sim vselej tistih pet potrebnih rezhi sa sakrament s. pokore na tanko dopolnil? Šim vselej na tanko svojo vest sprasihal? Šim profil vselej Boga, rasvetljevavza s. Duha pomozhi in rasvetljenja, predin in kader sim svojo vest sprashevati sazhel? Ali sim se sprasheval zhes boshje in zerkvene sapovedi, zhes grehe in zhes dolshnosti svojiga stanu? Šim svesto prerajtal shtevilo svojih grehov? — Ali sim imel vselej resnizhno in priferzhno grevingo zhes vse svoje

grehe? Ali mi je bilo vfelej le savoljo Boga shal, kader fim grefhil? Ali ni-fim vzhafi savoljo framote pred fvetam, ali pa savoljo kakofhne zhafne fhkode fvoje grehe velikovezh obshaloval in objokoval, kakor pa savoljo Boga? Ali fim svojo grevingo tudi v djanji s ref-nizhnim fpreobrnjenjem fkasal? — Ali fim per vfaki fpovedi terdno fkle-nil, de fe hozhem poboljshati? Kako fim pa ta fklep do sdaj dershaf? Ali pojde to smiram tako naprej, de bom Bogu le obljuje delal, bres de bi jih dopolnil? Toliko let she k fpovedi in k f. obhajilu hodim, ali fim pa tudi zhedalje boljshi? Ali premiflim kdej to kerfhanfko refnizo: Kdor na poti prave brumnosti ne gre naprej, gre nasaj? Ali bom smiram v tem nevar-nim ftanu mlazhnosti oftal? Ali fim vfelej dobro in zhifto fpoved fto-ril? Ali fim kterikrat kakofhin fmer-tin greh nalafh, ali pa is sanikerno-fti, ali framoshljivofiti in strahu sa-molzhal? Ali fim ga potlej per prvi fpovedi povedal? Ali fim tudi povedal,

per koliko spovedih sim ga she samolzhal? Ali sim lete nevredne spovedi potlej vse popravil? Kolikokrat sim v kakofhnim samolzhanim smertnim grehu k f. obhajilu fhel? Ali sim fhe kateri drugi f. sakrament v tistim zhafu prejel, kader sim kakofhin samolzhan smertin greh fhe na svoji vesti imel? Ali sim sveto obhajilo opustil, kader sim se fhe pred tistim na kakofhin smertin greh spomnil, ki se ga fhe nisim spovedal? Ali sim kdej is strahu grehe smanjshal, ali kake okolistave samolzhal, ali drugazhi povedal? Ali sim se tudi majhnih grehov spovedoval, kolikor mi je bilo mogoche? Ali nisim is slabih namenov k enimu spovedniku raji hodil kakor h kakimu drugimu? Ali sim naloshe no pokoro vselej na tanko, svesto in ob pravim zhafu opravil, kakor mi je bila od spovednika naloshena? Šim povernil, kar mi je spovednik poverniti ukasal, Šim fhkodo ali pohujshanje popravil, kolikor mi je bilo mogoche? Šim kraje ali perloshnosti ali

perfhone sapuſtil, kakor mi je bilo per ſpovedi narozheno? Ali ſe niſim nikdar pertoshil, de mi ſpovednik prevelike pokore naklada? Ali niſim nikoli ſvojiga ſpovednika opravljaj in ſanizheval? Ali niſim bil jeſin na-nj, kader mi je ſveto odveſo odrekel? Ali niſim potlej prezej k drusimu ſpovedniku ſhel? Ali ſim kdej nalafh kakiga ſpovednika iſkal, ko ſim vedil, de je premehek, de greſhniku nikoli ſvete odveſe ne odrezhe, temuzh de ga ſmiram puſti v njegovih navadnih ſmertnih grehah mirno naprej ſhiveti? Ali ſim kdej, kar ſim ſe ſpovedal, ali kar ſim ſa pokoro dobil, komu pravil? Ali niſim nikoli per ſpovednizi poſluſhal, kaj ſe drugi ſpovedujejo, ali kaj jim ſpovednik pravi? Ali ſim kaj taziga, kar ſim per ſpovednizi is druge ſpovedi ſliſhal, ſhe drugim pravil? Ali ſe niſim kterokrat per ſpovednizi neſpodobno ſadershal? Œe niſim drenjal, ſuval, kregal ali nepotrebno govoril, ſe ſmejal, okoli ſebe gledal, ali po hinavſko merkal, kdo gre k

Spovedi, kako se sadershi, kako dolgo se spoveduje, in kolikokrat k spovedi gre? — Ali sim se sa f. obhajilo vselej spodobno in vredno perpravil; kolikor mi je bilo mogozhe? Ali nisim nikoli k svetimu obhajilu fhel, bres de bi mi bil spovednik perpustil? Še nisim nikoli nespodobno per svetim obhajilu sadershal? Ali nisim vzhafi prezej po svetim obhajilu domu, ali pa kam drugam fhel bres prave potrebe? Ali sim se Bogu sa to veliko gnado svetiga obhajila vselej vredno sahvalil, kolikor sim samogel? Kako sim dan f. obhajila dopernesel? Ali nisim kterikrat kmalo po f. obhajilu spet v karkofhne navadne in velike grehe padel? i. t. d.

V. *Ne imej shenitovanja ob prepovedanih zhasih.* — Ali sim se na shenitovanji kaj pregreshil, s nesmernostjo v jedi ali pijazhi, ali f. pregreshnim plesam? Ali je bilo sizer kaj sravin, kar je boshji volji nasproti? Šim morebiti kterikrat she ob prepovedanih zhasih v adventu, ali v ve-

likim postu, ali kakofhin drugi postin in spokorin dan plesal? i. t. d.

Sprafhevanje vesti zhes grehe.

I. Zhes sedem poglavitnih grehov.

1. *Napuh.* — Ali sim kaj napuhnjeniga ferza? Še rad zhes druge povsdigujem savoljo kakih dobrih lastnost, ki jih morde imam? Ali sposnam, de vse dobro le od Boga pride, de zhlovek sam is sebe nizz dobriga storiti ne more? Ali rad svoje dobre dela pred ljudmi fkasujem, ali rad od svojih dobrih del ali dobrih lastnost govoriti flifhim in govorim? Še ne fkasujem v besedah in v djanni prevsetin do blishnjiga? Ali nisim bil sovrashin in jesin na te, kateri so me kaj sanizhevali in nasajstavili? — Ali fkasujem tudi v svojim oblazhilu prevsetnost in napuh? Ali nisim sbe starfhem ali komu drugimu kaj vsel,

de sim si sale oblazhila napravljaj? Ali nisim f svojo obleko in nofho tudi fhe drugih pohujfshal, in v napuh sapeljal? Ali sim napuh sapuflil, kakor hitro sim bil od fpovednika pofvarjen, ali v kakofhni pridigi savoljo tega persadet? i. t. d.

2. Lakomnoft. — Ali nisim lakomin zhafniga blaga? Ali ne navesujem fvojiga ferza na dnar in premoſhenje? Ali ne ſhelim veliko dnarja ali blaga vkup fpraviti? fhe morde po krivizi? Ali nisim is ſgol lakomnoſti fvojim podloſhnim kaj perderſhal, kar sim jim bil po vſi pravizi dati dolſhan? Ali jih nisim is lakomnoſti prevezh k delu gnal, ali pa fhe ob nedeljah in ſapovedanih praſnikih k delu ſilil? Ali fvojimu potrebnimu bliſhnjimu rad vbogajme dajem, kolikor morem? Ali nisim nikoli na velike obreſti ali zhimſhe fvojih dnarjev pofojeval? Ali sim sdej ſhe povernil, kar sim kteriga po prevelikih zhimſhah poſhkodoval? i. t. d.

3. Nezhiſtoft. — (ſprafhevanje zhes ta greh najdefh v VI. in IX. ſapovedi, na 110 ſtrani.

4. *Nevošhljivost.* — Ali sim komu kaj nevošhljiv? Ali sim vesel, kader se blishnjimu hudo godi, shalofin, kader mu dobro gre? Ali ne fovrashim koga is sgoj nevošhljivoſti? Ali sim kdej is nevošhljivoſti od kakega dela ali blaga ſvojiga blishnjiga flabo in sanizhljivo govoril? morde je moj blishni ſkosi to ſhe kakofhno ſhkodo terpel? Ali niſim nobeniga is nevošhljivoſti ob flushbo, ob ſaflushik, ali ob dobro ime perpravil? Ali sim mu to ſhkodo ſhe povernil? Ali ne ſhkoduje moja nevošhljivoſt ſhe zlo mojimu ſdravju? i. t. d.

5. *Shertje in pijanoſt.* — Ali sim kaj poſhreſhin v jedi in pijazhi? Še kdej vpijanim, ali morebiti na poſtin dan? Kaj sim ſtoril v pijanoſti? Ali niſim dnarjev ali kaj drusiga kradel, de sim potlej pijanzheval? Ali sim ſizer koga poſhkodoval ali pohujſhal ſvojo pijanoſtjo? Ali ne ſapravim veliko zhaſa v ofhtarijah, kteriga bi imel v zerkvi ali per delu doperneſti? — Ali nikoli prevezh ne jem,

de bi mi tesho delalo? Ali fe sdershim takih jedi, ki vem de mi fhkodujejo? i. t. d.

6. *Serd ali jesa.* — Ali fe kdej nad fvojim blishnim jesim? Ali dershim jeso do kteriga zhloveka? Kako dolgo she? Ali sim ta zhas, kar jeso dershim, she kterikrat per f. obhajilu bil? Ali nifim tudi na kteriga, ki je she v vezhnost, fhe jesin? Ali s vfa-kim zhlovekam rad in perjasno govori-m? Ali nobeniga is jese ne prekli-njam, in mu hudo ne shelim? Ali ni-sim sa vfako majhno rezh prezej je-sin? Ali nifim bil tudi zhes fvoje kri-she in nadloge, ali zhes fvojo bolesin ali pa kterikrat tudi zhes vreme je-sin? Ali nifim na koga fhe zlo savoljo njegovih dobrih del jesin? i. t. d.

7. *Lenoba.* — Ali sim len tudi v flushbi boshji; in sploh v dobrim? Ali sim molil vfaki dan sjutrej in sve-zher, in pred jedjo in po jedi? Ali sim tudi vselej molil, kader je sjutrej, opoldne in svezher angelsko zheshenje svonilo? Ali me ni bilo pred ljudmi

fram moliti, in Bogu vso zhaft dajati? Ali sim is strahu pred ljudmi in is napzhine framoshljivosti she ktero drugo dobro delo opustil? Ali sim si do sdaj persadeval, de bi bil vezhkrat vredno in s dobro perpravo f. sakramente prejemal, ker je to tako dober perpomozhik, se greha varovati, in svojo dusho svelizhati? i. t. d.

II. Zhes sheft grehov v f. Duha.

1. *Predersno na boshjo milost greshiti.* — Ali sim kdej prevezh na boshjo milost saupal? Ali sim kdej mislil: „Kaj pa je, zhe tudi greshim, sej je Bog milostljiv, mi bo she odpustil? se bom pa spovedal?“ Ali sim dolgo zhafa v taki predersnosti shivel? i. t. d.

2. *Nad boshjo milostjo obupati.* — Ali sim kdej premalo na boshjo milost saupal? Ali sim kdej mislil, de mi Bog nikdar ne bo mojih grehov odpustil, ko bi se she tako poboljshal in spokoril? Ali nisim vzhasi mislil, de mi je nemogozhe, pravo pokoro

storiti? Ali sim dolgo v taki zagovitnosti bil? Morde mi sbe sdaj take zagovitne misli in fkušnjave v glavo pridejo? Ali jih kmalo is glave isbijem? Ali saupam dosti na nefkonzhno saflushenje Jesufovo? i. t. d.

3. *Sposnani kershanski refnizi se soper staviti.* — Ali sim se kdej kershanskim refnizam, desiravno sim jih dobro sposnal, vender soper stavil? Ali sim si pa tudi vselej svesto persadeval, de bi refnize svete vere sadofti sposnal? Ali sim si tudi dosti persadeval, de bi dolshnosti svojiga stanu in sploh dolshnosti kristjana prav sposnal? i. t. d.

4. *Svojimu bratu ali blishnjimu savoljo boshje gnade nevoshljiv biti.* — Ali sim bil komu savolj boshje gnade nevoshljiv? Ali mi ni teshko djalo, kader sim vidil, kako moj blishni lepo shivi, kako poboshno moli, kako svesto in s gorezhnostjo Bogu flushi, kako rad f. sakramente prejema, kako je ljubljen od Boga in bogabojeznih ljudi, in sposhtovan od svojih otrok? Ali nisim zhes takiga rad kaj

slabiga povedal, rad njegove slabosti rasodeval? Ali sim se kaj premagoval, kader mi je taka nevoshljivost v ferze prifhla? i. t. d.

5. *Proti dobrimu opominjevanji oterpnjeno ferze imeti.* — Ali nisim vzhafi na vse dobro opominjevanje nizh porajtal? Ali nisim vzhafi fhe tih sanizheval in sovrashil, kateri so me prav uzhili, in dobro opominjevali, namrezh: pridigarjev, spovednikov, starfhev shlahtnikov, ali drugih dobrih perjatlov? Ali se jih nisim ogibal, in pred njimi beshal, ali pa jim fhe nalafh nasproti ravnal? i. t. d.

6. *V nepokori naprejevsetno oflati.* — Ali sim fhe smiram v nepokori? Ali se fhe smiram v navadnih smertnih grehah snajdem? Ali nozhem svojih pregresfhnih navad in perloshnost sapustiti? Ali kdej prav premislim te Kristusove besede: „Zhe ne bote pokore storili, bote vsi pogubljeni?“ Sakaj spreobrnjenje in pokoro na starost odlafham, ker ne vem zhe bom starost dozhakal, in zhe mi

bo Bog potlej hotel svojo gnado dati, bres ktere se s he nobedin ni spreobrnil in spokoril? Kako dolgo bom s he Boga fkufhal, in svojo ubogo dus ho v tako strashno nevarnost postavlj al? i. t. d.

III. Zhes shteri v nebo vpijo-
zhe grehe.

1. *Radovoljno ubijanje ali poboj.*
2. *Mutasti ali sodomski greh.*

(Ta dva greha sta she v V. in VI. sapovedi boshji sapopadena.)

3. *Satiranje ubogih ljudi, vdor in sivot ali sapushenih otrok.* — Ali sim kdej uboge ljudi in sapushene vdo-ve satiral ali sanizheval? Ali sim jim rad pomagal po svoji premoshnosti? Ali sim rad per drugih ljudeh sa-nje govoril, de fo jim kaj pomagali? Ali sim sapushenim revnim otrokam rad kaj pomagal? Ali sim s kerbel sa-nje v dus hnih in v zhafnih rezheh, ka-
kor dober ozhe, posebno zhe fo bili od gosposke moji s kerbi srozheni? i. t. d.

4. *Kader se delavzam in najemnikam saflusheno plazhilo sadershi ali uterga.* — Ali sim delavzam in najemnikam njih saflushik vselej svesto in ob pravim zhafu odrajtal? Jim ga nisim sadersheval, ali fhe zlo kaj utergal? Nisim nobeniga sravin kaj na fkrivnim golufal? Ali sim she povernil, kar sim kteriga tako ogolufal? i. t. d.

IV. Zhes devet ptujih grehov.

1. *H grehu svetovati.* — Ali sim komu h kterimu grehu svet dal, postavim, kako naj se slashe, kako naj blishnjiga golufa, poshkoduje, se nad njim mashuje, kako naj mu sovrashtvo fkashe, ali kako ga sna v kakofhin greh sapeljati, ali kako naj svojim starshem ali drugim naprejpostavljenim nepokorfhino fkasuje ali kaj ukrade? Morde sim fhe takim k grehu svetoval, ali jih greh delati uzhil, na ktere sim bil fhe posebno merkati, in sa-nje fkerbeti dolshan? i. t. d.

2. *Drugim greshiti velevati.* — Ali sim komu kaj pregreshniga storiti

sapovedal? Ali sim kdej svojim podlošnim ukasal kraſti, ali fizer kaj bliſhnjiga poſhkodovati? Ali sim komu v kakofhno flabo perloſhnoſt, ali k flabi druſhini, ali v nevarne kraje iti rekel? i. t. d.

3. *V drugih grehe pervoliti.* — Ali sim kterikrat v drugih grehe pervolil? Ali sim prezej rad ſvoje flabe tovarſhe ubogal, kader ſo me v kakofhin greh ravnali? Ali sim ſe per ſapeljevanji in v ſkuſhnjavah vſelej doſti branil in varoval, de niſim v greh pervolil? Ali niſim kterikrat ſvojim podlošnim (ali otrokam) kaj pregreſhniga pervolil, kader ſo me proſili, deſiravno sim vedil, de ne bo prav? i. t. d.

4. *Druge h grehu napeljevati ali nadraſhiti.* — Ali niſim bil jeſt kriv, de je kdo opravljati, kvantati, ali gerdo in pregreſhno govoriti ſazhel? ali niſim kteriga jeſniga nalafh ſhe bolj v jeſo perpravil, ker mu niſim hotel molzhati in jenjati, de je ſhe bolj klel in greh delal? Ali niſim

koga v nezhisti greh sapeljeval in pregovarjal? Ali sim koga k nesvestobi, k nesmernosti v jedi in v pijazhi, k pregresfni igri, k nepokorfhini, ali h kakofhnimu drugimu grehu nape-ljal ali filil, ali perloshnost dal? i. t. d.

5. Drugih grehe hvaliti. — Ali sim kteriga savoljo pregresfhnih rezhi hvalil? Ali nisim koga savoljo njegoviga rasujsdaniga shivljenja in sader-shanja rad imel, in mu rekel, de prav stori, ko tako shivi, desiravno sim dobro sposnal, de ni prav tako? Ali nisim fkosi to veliko perpomogel, de kdo svojih grehov dolgo ni sposnal in sapustil, ali de jih she sdej ne sapusti? Ali ga vfaj sdaj kaj svarim, in od greha odvrazhujem? — Ali se nisim vzhafi svojih lastnih grehov hvalil, in perpovedoval, kako sim to ali uno hudobijo dopernefel? Ali nisim fkosi to kteriga pohujshal? i. t. d.

6. H grehu molzhati. — Ali svarim gresfhnika, kader je moja dolshnost svariti? Ali svarim dosti svoje podloshne, ali otroke, kader jih vidim pre-

grefhno shiveti? Ali miſſim morebiti, de to ni na moji veſti, kako moji poſſi ali podloſhni, ali pa ti, kateri per meni ſtanujejo, ſhive? Ali pomifſim, de bom mogel tudi od teh pred Boga nekoliko rajtengo dajati, ſa ta zhaſ, kar ſo per meni, zhe jih ne bom nizeh ſvaril, in od greha odvrazheval? — Ali ſim povedal ſtarſhem in naprejpoſtavljenim, kader ſim vidil, ali ſvedil, kako ſe njih otrozi in podloſhni ſadershe: kako ſo nesveſti, kako kradejo in golufajo, kako malo in ſlabo delajo, kako med ſaboj ali ſ drugimi perſhonami neſpodobno ſhive? i. t. d.

7. *Grehe pregledati.* — Ali niſim bil premehak in predober, kjer mi je bilo ojſtro ſhtrafovati? Ali ſe ni ſkosi to ſhe veliko greha ſtorilo, kteriga bi bil jeſt ſ modro ojſtroſtjo lahko odvernil? Ali pomifſim kdej, kako ſtraſhno je bil Heli v ſtarim teſtamentu od Boga ſhtrafan, ker je bil premehak in predober ſvojim otrokam? i. t. d.

8. *Grehov se vdeleshiti.* — Ali se ne storim kterikrat kakofhniga greha deleshin, postavim: opravljanja, sanizhevanja, sapeljevanja, i. t. d.? Ali se nisim tudi kteriga krivizhniga greha deleshniga storil: tatvine, golufije, ali drugiga poshkodovanje svojiga blishnjiga? Ali sim to fhkodo she povernil, ali popravil, kolikor mi je bilo mogozhe? Ali sim kdej ukradene rezhi kupoval ali hranoval? i. t. d.

9. *Grehe sagovarjati.* — Ali kterikrat grehe sagovarjam in smanjshujem, de potlej greschnik sa-nje fhtrafan ali svarjen ni? Ali dajem potuho kakofhnimu otroku, in sakrivam njegove hudobije, de ga starshi ne fhtrafajo? Ali sposnam, de mu fkosi to veliko fhkodo storim, ker on potlej bolj bres strahu in bres fkerbi v svojih grehah ostane? — Ali ne sagovarjam in ne smanjshujem vzhafi hudobij kakofhniga zhloveka sato, ko se njegove samere bojim? Sakaj se pa bolj bojim zhloveku sameriti se, kakor Bogu? i. t. d.?

Sprafhevanje vesti zhes dela miloſti.

Ali niſim marſikdej dobra ga opuſtil, kar bi bil lahko ſtoril? Ali pre-
miſlim kdej te beſede ſ. apoſtelna Ja-
koba: „Kdor vé kaj dobra ga ſto-
riti, pa ne ſtori, ima greh. — Ve-
ra brez dobrih del je merta.“
— Ali ſim, kolikor mi je bilo mogo-
zhe, lazhne naſtil, ſhejne napojil,
popotnika perjaſno ſprejel, revnim lju-
dem, kateri ſhe potrebne obleke niſo
ſadoſti imeli, kaj oblazhila dal? Ali
ſim rad bolnike obiſkal, in jim kaj
dal in poſtregel? Ali ni noben zhlo-
vek po moji ſanikernoſti ali mojim
ſadolſhenji v jezho priſhel? Ali ſim
mertvim, kader ſim perloſhnoſt imel,
rad ſhe ſadno zhaſt ſkaſal? — Ali ſim
vſelej kader ſim perloſhnoſt imel, gre-
ſhnike poſvaril, neumne poduzhil, dvo-
mezhim ali zviſlajozhim prav ſvetoval,
ſhaloſtne ljubesnjoivo tolaſhil? Ali ſim
vſelej krivizo, ki ſe mi je ſgodila, volj-
no terpel? ſim vſakimu, kateri me je

rasshalil, is ferza odpuštil? Ali svesto Boga prošim sa shive in mertve, slasti sa tiste, sa ktere sim fhe posebno moliti dolshan?

Sprafhevanje vesti zhes dolshnosti svojiga stanu.

Kako sim dolshnosti svojiga stanu dopolnoval? Ali sim si persadeval, vse dolshnosti svojiga stanu prav sposnati? In kakofhniga konza sim delal? Ali savoljo Boga, ali le savoljo ljudi, le savoljo dobizhka? Ali sim sazhel vselej svoje delo v boshjim imenu? Ali sim pomislil vezhkrat na Boga med delam? Ali imam dosti poterpljenja per teshavah in sopernostih svojiga stanu? Ali sim sadovoljin f svojim stanam? Ali nisim nikoli zhes boshjo previdnost godernjal, de me je Bog v ta stan postavil, v katerim se snajdem? Ali nisim drugim savoljo njih stanu nevoshljiv? i. t. d.

Molitev

po isprafhevanji vesti.

Oh, kako sim spet shivel! koliko grehov sim spet storil! kako gerdo sim spet svojo vest omadesheval! — O moj dobrotljivi Ozhe nebeshki! kako me je fram pred teboj! — S shaloftjo sposnam sdej svoj pregreshni stan; sposnam, kako sim bil nehvaleshin. Tebi, svojimu dobrotljivimu stvarniku in Gospodu in preljubimu Ozhetu, sim se podstopil, pokorshino odrezhi, tebi nasproti ravnati, kakor ko bi ti nizeh s menoj ne imel sapovedati! — Dobro sim vedil, de si vsi gavedozh, de nashe nar fkrivnejshi misli vesh, vse nashe besede flifhish, vse nashe dela vidish, de zlo nizeh pred tabo fkrito ne more ostati; — dobro sim vedil, de si nar svetejshi, kateri vse, kar je hudobniga, možno sovrashish, in le to ljubish, kar je dobriga in pravizhninga; — dobro sim vedil, de si nar pravizhnejshi, kateri le dobre, ki tebi flushijo, obdarujesh, hudobne gresh-

nike pa strahno fhtrafujesh, in de bosh enkrat ojstro sodbo s nami storil, per kateri bomo mogli she zlo od vsake napzhine besede rajtingo dajati; — dobro sim vedil, de si vsigamogozhin, de samoresh, kar hudobnim gresnikam shugash, tudi nad menoj dopolniti, in me v vezhni ogenj vrezhi. Vse to sim dobro vedil, in vender sim se podstopil marsikaj misliti, govoriti in storiti, kar vem, de ti sovrashish, in kar bi se jest ne bil podstopil vpri-zho kakoshniga bogabojezhiga in pravizhniga zhloveka storiti. — O neisre-zhena flepota in hudobija! — O de sim mogel tako nehvaleshin in hudobin biti, de sim soper svojiga Boga in Gospoda tolikokrat gresnil! — O kako gotovo sim saflushil, de bi me ti ojstro fhtrafal, de bi me na vezhno spred svojiga boshjiga oblizhja saver-gel! Ti si bil meni smiram tako dobrotljiv, vsaki dan, vsako uro in minuto si mi nove gnade in dobrote delil; kar sim in kar imam, je vse tvoj dar. Ti si mi le to sapovedal, kar je

moji dušbi k vezhnimu svelizhanju; in le to si mi prepovedal kar me samore sa vfelej nefrezhniga storiti; sgolj ljubestin, o dobrotljivi Ozhe! si mi ti fkasoval. — Jest pa sim na vfo tvojo veliko ljubestin malo porajtal, tvojih svetih besed si nisim dofti k ferzu vsel, sim le smiram per svojih hudobnih navadah ostal, in sim po pregresfnih sheljah svoje nature delal. — Ah, kako velika je moja nehvaleshnost! — Sares, nisim vezh vredin, tvoj otrok imenovan biti! — Ah, pa kako velika je tudi fhkoda, ktero mi greh stori, ker me ob vfo pravo frezho in ob vezhno svelizhanje perpravi; ko me od tebe odlozhi; sakaj le v tebi, o moj Bog in moj Gospod! je vse svelizhanje. — Ref je sizer, de se mi vzhafi sdi, de mi greh vezh veselja stori, kakor pa dopolnovanje tvojih svetih sapoved. Pa je le golufija, greh je kakor fladek strup, kateri je sizer v uftih prijetin! pa komej se vshije, she grosovitne bolezhine napravi, in strashno zhloveka umori. — Ravno tako je

meni greh storil. **O** kakofhne bolezhine obzhutim, kader premislilim svoje hudobije! **K**ako nepokojno je moje ferze, kako ranjena moja vest! **P**azh ref, je, de gresnik nima miru. — **O** moj nebeski **O**zhe! s kakofhnim veseljem sim vzhaf v svoji nedolshnosti svoje ferze, svoje ozhi in roke k tebi povsdignil, in sim s takim veseljem molil: sdej pa, ker me nepokojna, s grehi omadeshvana vest teshi, si komej fhe upam, s shaloftnim ferzam sa odpufhenje k tebi sdihovati. — **P**opred sim bil tvoj dopadljivi otrok in tvoj perjatel, in moje ferze je s neisrezhenim veseljem vshivalo tvojo sveto perjasnost! sdej pa me je greh od tebe odlozhil, in me je tvojiga sovrashnika storil, in sdej se mi je tvoje pravizhne in ojtne sodbe bati. — **P**opred sim bil v tvoji sveti gnadi, bres ktere nizh dobriga ne morem storiti, in veselo je shivela moja dusha, sdej pa mi je greh tvojo gnado odvsel, letá neismerjeni fhaz, in mi je dusho umoril, de oftane mertva, dokler je

ti po svoji nefkonzhni milosti k shivljenju ne obudish. — To mi je tedaj storil greh, letá strahni strup moje dushe! — Ah, sdaj prav sposnam, de ref ni nobene vezhi nefrezhe na svetú, kakor je greh, pa tudi nobene vezhi fhkode, kakor je ta, ktero greh nafhi dushi stori! — Ref, to sdej sposnam, in se ustrahim pred grosovitno nevarnostjo, v ktero so me perpravili moji hudobni grehi. Oh, kaj bi se bilo sgodilo s mojo ubogo dusho, ko bi me bil ti, o nar pravizhnishi sodnik! v mojih grehish is tega sveta poklizal; ko bi me bil v mojih grehish pred svoj strahni sodni stol postavil, kjer bo she en sami smertni greh sadošti sa obsojenje v vezhni peklenfki ogenj, zhe ga nespokorniga tje pernešem. — —

O vezhna zhaft in hvala ti bodi! Što tavshentkrat bodi sahvaljen, o moj usmiljeni Ozhe nebeshki! de si she poterpel s menoj, de mi she zhaft se spokoriti pustish, de me tako ljubesnivo nasaj klizhesh, de tako dolgo svojo

sgubljeno ovzhizo ishesh, dokler je ne najdesh, in k svoji svesti zhedi nasaj ne pernefesht. — Is zeliga ferza se sahvalim sa tvojo neskonzhno dobroto, de si mi sposnanje mojih grehov dodelil, in me na boljshi pot perpravil. Sdej mi je is ferza shal, de sim greshtil, de sim tebe rasshalil, in tvojo sveto gnado sgubil, in de sim se s svojimi grehi tako delezh od tebe odlozhil. Sdej se pa hozhem vsdigniti, in s perferzhnim saupanjem spet k tebi nasaj iti o moj dobrotljivi Ozhe nebeshtki! Sej me bosh ti spet sa svojiga otroka vsel; sej nozhesh smerti greshtnika, temuzh de bi se spokoril, in vezhno shivel, in sej nam milostljivo obljubish, de nam hozhesh vse nashhe grehe odpustiti, ko bi jih bilo tudi kakor peska per morji, in ko bi bili kakor shkerlat, de bodo beli postali kakor sneg, zhe jih bomo le sapustili, in zhe se bomo v pravi pokori k tebi spreobernili. — Satorej, o Gospod! se s velikim saupanjem k nogam tvoje boshje visokosii vershem,

in s shalofno Magdaleno sa odpušhe-
 nje svojih grehov k tebi sdihujem, in
 te prosim po presveti, sa nafhe grehe
 preliti kervi Jesufa Kristufa, tega ne-
 dolshniga jagnjeta boshjiga, in po nje-
 govih svetih kervavih ranah te poni-
 shno prosim, bodi mi gresniku mi-
 loftliv, in nikar me ne pogubi! —
Poglej, o nebeshki **Ozhe!** poglej mi-
 loftljivo na moje shalofno ferze, ali ve-
 liko bolj: poglej na prebodeno prelju-
 besnjivo ferze usmiljeniga Jesufa, in s
 njegovo presveto refhnjo kervjo ozhisti
 mojo omadeshvano dusho. — **O** moj
Bog! prav is ferza so mi shal vsi mo-
 ji grehi, vedni in nevedni, s kterimi
 sim te kedaj rasshalil; in jih ne ob-
 shalujem le sato, ker sim nebefa sgu-
 bil, in pekel saflushil; temuzh pose-
 bno savoljo tega, ker sim tebe ras-
 shalil, svojiga dobrotljiviga nebeshkiga
Ozheta, svojiga usmiljeniga odrefhe-
 nika in nar vezhiga dobrotnika, svojiga
Boga in **Gospoda**, kteri si sam na se-
 bi savoljo svoje boshje popolnamosti
 vse hvale, zhasti in ljubesni vredin. —

Oh ko bi te jest vender nikoli ne bil rasshalil! ko bi me bila raji ktera druga, fhe tako velika nefrezha sadela, de bi le tebe, o nar dobrotljivfhi Ozhe, s nobenim greham ne bil rasshalil! O, kdo bo dal grenko shalost mojimu ferzu in potoke fols mojim ozhem, de bom obshaloval in objokoval svojo veliko nehvaleshnost in hudobijo in svoje vboge dushe smert! — O moj Bog! v moji shalosti me le famo to fhe potolashi, kader se spomnim tvoje nefkonzhne milosti, po kteri vse shalostne in spokorjene gresnikke spet v gnado vsamefh, zhe se le refnizhno k tebi podajo. Kakor si svojiga sgrevaniga in objokaniga aposteljna Petra, shalostno Marijo Magdale-no in veliko drugih v gnado vsel; ravno tako, te profimo, tudi mene spet v gnado vsemi, ker so mi preferzhno shal vsi moji hudobni grehi. — Moj Jesus! osri se tudi na-me s ravno tako milim pogledam, kakor si se oserl na svojiga aposteljna Petra, de si v njegovim ferzu grenko shalost in

gorezho ljubestin vnel; in pusti tudi mene v mojim serzu tiste tvoje ljubesnive besede flifhati, s kterimi si shaloftno Magdaleno potolashil, ker si ji rekel: „Tvoji grehi so ti odpufheni“!

Sdej pa, moj usmiljeni nebeshki Ozhe! sdej, ko tako dobro sposnam hudobijo greha; sdej, ko vidim kakofhna nefrezha je greh; sdej tedaj terdno fklenem, s tvojo gnado in pomozhjo svoje shivljenje poboljshati, in ne le vsih grehov, ampak tudi vfake flabe perloshnosti se fkerbno varovati, kolikor bo le mogozhe. Kakor je Peter tisti nevarni kraj, v kterim je bil trikrat saporedama v greh padel, prezej sapustil, kakor hitro je svoj greh sposnal, ravno tako hozhem tudi jest sdaj s pomozhjo tvoje svete gnade vse pregrehne perloshnosti, vse nevarne kraje, vse flabe drushine in tovarshije, vse sapeljive ljudi, vse golufije in krivizhne dobizhke, in sploh vse sapustiti, kar me je kdej v greh sapeljalo. Posihmal nozhem vezh nevarnosti lju-

biti, de v nevarnosti konza ne vsa-
 mem. — O moj ljubesnjivi Ozhe ne-
 beshki! sdej te bom prav sazhel lju-
 biti, ker sim te do sdej vse premalo
 ljubil. Sdej se hozhem is ljubesni do
 tebe vsih tvojih svetih sapoved na tan-
 ko dershati, zhe mi bo she toliko pre-
 magovanja treba, sej mi bofh ti po-
 magal; sdej hozhem vredin sad poko-
 re obrodititi; sdej hozhem tvoji rassha-
 ljeni pravizi, kolikor mi bo mogozhe,
 sadoftiti; vse svoje krishe in teshave
 hozhem s voljo in s poterpeshljivostjo
 v duhu pokore prenashati; vse krivi-
 ze, vse fhkode, ktere sim komu sto-
 ril, na tanko poverniti in popraviti;
 s vsimi ljudmi v spravi in perjasno-
 sti, v kerfhanfki ljubesni shiveti, ja
 vse hozhem storiti in doftati, de le tvo-
 jo presveto gnado spet sadobim, ktero
 sim s greham sgubil; in v prihodno
 hozhem raji vse preterpeti, sanizheva-
 nje, revfhino, preganjanje, vse terplje-
 nje in tudi grenko smert raji, kakor
 tebe, preljudesnjiviga nebeshkiga Ozhe-
 ta, le enkrat vezh premishljeno in rado-

voljno rasshaliti. Gotovo, moj nebeski Ozhe! nizeh me ne bo moglo vezh odlozhiti od tvoje ljubesni, ktera je v Kristufu Jesufu, Gospodu nashim. —

Ker pa bres tvoje svete gnade in pomozhi zlo nizeh dobriga ne morem storiti, te ponishno in v imenu Jesufa Kristufa prosim, pridi mi s svojo vsigamogozhno gnado na pomozh, pomagaj mi, de v svoji serzhni grevingi in svojim dobrim sklepu ves zhaf svojiga shivljenja svesto ostanem; ustvari v meni zhisto serze, in ponovi v meni praviga duha, de nikdar vezh tvoje svete gnade in ljubesni ne sgu-bim, de nikdar vezh s pregreshnim shivljenjem Jesufoviga terpljenja ne ponovim. — O Gospod! bodi mi ubogimu greshniku milostljiv: de do konza stanoviten ostanem, in vezhno svelizhanje dofeshem. — O moj Bog! tebi so sdej popolnoma srozhim; tvoj shelim biti shiv in mertev, tvoj shelim biti na vezhne zhase. Amen.

O Marija! svoje nar vezhi saupanje sa Bogam vsamem k tebi, ker si

ti perbeshalifhe vsih isgrevanih grešnikov, in mati polna milosti. Prosi tedaj sa-me nebeshkiga Ozheta, de me sa svojiga otroka spet vsame, de mi svojo sveto gnado spet dodeli. Prosi same Jesufa, svojiga ljubesnjiviga Šina', de me nasaj perpelje v frezhno shtevilo svojih svestih ovzhiz, de mi ne bo njegovo britko terpljenje k pogubljenju. Prosi sa-me poterdnika f. Duha, de obilno gnado in ljubesin boshjo v moje serze vlije, de mi svoje svete dari dodeli, in me terdniga, in stano vitniga v dobrim stori. — O Marija! bodi moja usmiljena pomozhniza in ljubesnjiva mati; glej, sej sim tvoj otrok, in te sa Bogam is zeliga serza zhes vse ljubim! —

Molitev

predin se spovedovati sazhnesh.

O moj Jesuf! kakor se je Marija Magdalena per tvojih nogah s sgrevanim ferzam sposnala sa veliko greš-

nizo, tako hozhem tudi jest sdej pred tvojim namestnikom ponishno in odkritoferzhno sposnati, kakofhin gresnik sim, kako sim soper tvoje svete sapovedi ravnal. — O Jesuf! bodi sdej v mojim ferzu in v mojih ustih, de se bom vsih svojih grehov tako zhisto spovedal, kakor ko bi ti sam tukej fedel in spovedoval. — Rasfvetli pa tudi mojiga duhovniga ozheta: svojo sveto gnado jim daj; s svojim svetim Duham njih ferze napolni; modrost, milost in ljubesin jim dodeli, de bodo revni stan moje dushe prav sposnali, in mene, tvojo ubogo sgubljeno ovzhizo, po poti reznizhne pokore spet k tebi, o Jesuf! mojimu nar ljubesnjivshimu nebeshkimu pastirju perpejlali. Amen.

Kako ob kratkim spoved sazheti in dokonzhati.

Ljubi moj kristjan! tukej ti dam sgled, kako se sna kratko in dobro spoved sazheti in konzhati. Zhe hozhesh, se to lahko is glave

uzhish, in sanaprej po tem sgledu svoje spovedi ravnash. Zhe si pa she navajen, svoje spovedi she bolj delati, kakor tako, pa le per navadnim ostani.

Kader versta na-te pride, de imash spovedan biti, rezi tako:

Gospod duhovni ozhe, jih prosim sa sveti shegen, de bi se mogel vsih svojih grehov prav zhisto spovedati.

V imenu Boga † Ozheta, in † Šina in svetiga † Duha. Amen.

Ubogi greslni zhlovek se spovem Bogu vsigamogozhnimu, njegovi visoko zhastitljivi materi, prezhisti devizi Marii, vsim svetnikam in svetnizam boshjim, in njim, namestniku boshjimu, vsih svojih grehov, kar sim jih storil s mislijo, s besedo, s djanjem in s samudo dobrih del, od sadnje spovedi, ktera je bila storjena

(sdej povej, kdaj si bil sadnjizh per spovedi.)

Sdej se pa obtoshim, de (povej sdej po pravizi in na tanko vse svoje grehe, in kader nobeniga greha vezh ne bofh vedil, rezi tako:) Sdej se pa nobeniga greha vezh ne spomnim; fizer vem, de sim pred

Bogam s'he veliko vezh grehov kriv, pa ne s'posnam.

Leti in vsi moji grehi, ki jih vem in ne vem, ktere sim sam storil, ali ktere so drugi savoljo mene storili, me is zeliga ferza grevajo; pa ne le sato, ko sim nebefa sgubil, in pekel saflushil, temuzh posebno sato, ko sim Boga rasshalil, kateri je sam na sebi nar vezhi, vse zhafti, hvale in ljubesni vredna dobrota in lepota. Sdej pa terdno sklenem, s boshjo gnado in pomozhjo nikoli vezh ne grefhiti, in tudi vsake flabe perloshnosti se fkerbno varovati. — Njih, Gospod duhovni ozhe! pa prosim so potrebni nauk, svelizhanfko pokoro in sveto odveso, zhe sim je vredin.

(Na sadnje, kader ti bodo spovednik sveto odveso dajali, snafh tako moliti:)

O moj Jesuf! ti si rekel svojim namestnikam: „Karkoli bote na semlji odvesali, bo tudi v nebesih odvesano“; ponishno te prosim, o Jesuf! po tvojih svetih kervavih ranah, daj mi

gnado, de bom sdej ravno tako v nebesih od vsih svojih grehov odvesan, kakor me tukaj tvoj namestnik odveshejo.

Kader per spovedi sveto odveso dobish, moli to molitev po spovedi, ktero tukaj najdesh. — Kader pa ne dobish svete odvese, morash pa to molitev opustiti, in snash namesti nje moliti molitev papesha Urbana VIII. in litanije od pokore, ali pa: islosheni Ozhenash spokorniga kristjana.

Molitev

po spovedi.

O moj usmiljeni nebeshki Ozhe! saref je tvoja milost vezhi, kakor vse tvoje dela! — Veseli se, moja dusha! in hvali Gospoda svojiga Boga, sakaj velike zhudeshe svoje milosti je nad teboj storil: vse tvoje grehe ti je odpustil, vse tvoje rane sazeli, od vezhniga pogubljenja te odreshil, in spet v svojo sveto gnado vsel. — O moj Bog! nesapopadljiva in nefkonzhna je tvoja dobrota in milost; ona preseshe vse nashe sapopadke! — Sdej sim tedaj spet tvoj otrok, sdej te smem spet svojiga ljubiga Ozheta imenovati, smem spet s veseljem svoje ozhi proti tebi

povsdigovati. — O kakofhno veselje, kakofhna frezha! — Vsi angelzi nebeshki, vsi isvoljeni perjatli boshji! pomagajte mi svojiga nar vezhiga dobrotnika, usmiljeniga Boga zhaftiti, hvaliti in ljubiti; veselite se s menoj, sakaj Gospod Bog je velike rezhi nad menoj storil: kakor se ozhe usmili svojih otrok, se je on mene usmilil, in s presveto kervjo svojiga lastniga Šina mojo dusho ozhistil. —

O moj nebeshki Ozhe! kako ti samorem sadosti hvaleshin biti sa to neisrezheno dobroto, de si mi po Jesufu Kristufu odpushenje grehov dodelil, de me nisi v grehah is sveta poklizal, in de si me spet sa svojiga otroka vsel. Pa tudi sa naprej me s svojo sveto gnado nikar ne sapusti; sakaj moji sovrasniki smiram zhujejo in ishejo, kako bi mojo dusho v pogubljenje spravili. Moja popazhena, in k hudimu nagnjena natora me smiram od dobri-ga odvrazhuje, in v hudo napeljuje; mi dobre dela soperne in teshke dela, in le greh prijetin kashe. — Sa-

peljivi svet me smiram flepi, mi vefelje in vshitke obeta, de bi me premotil, od tebe odvernif, in vezhno pogubil. — Hudobni duh, nafh poglavitni fovrashnik, tudi smiram okoli mene hodi, kakor rjovezh lev, in ifhe mojo dufho poshreti. — O Gospod! zhe mi ti v mojih velikih fku-fhnjavah in nevarnostih f svojo fsveto gnado ne pomagafh, fe ne bom mogel fvojim hudobnim fovrashnikam dolgo vftavljati; kmalo bom fpet padel v svoje poprejfhne grehe. Le zhe mi ti mozh dajesh, jih samorem vse premagati, le zhe bofh ti s menoj, ne bo mogel nobedin soper mene biti. —

Satorej te ponishno in v imenu Jesufa Kristufa prosim, o moj Bog! dodeli mi obilno fsvete gnade, de bom posihmal smiram v dobrim ftanovitin oftal, vfake nevarne perloshnosti fkerbno fe ogibal, zhul in molil, de v fku-fhnjave ne padem. Vari me, de v svoje poprejfhne grehe fpet ne sajdem, de moj pofljednji ftan ne bo hujfhi, kakor je bil prvi; vari me, de

hudobni duh, ki je sdej is mojiga ferza isgnan, s sedmimi she hujshimi duhovi v moje ferze spet ne pride. Sdej si me ozhistil, o Gospod! daj mi gnado, de spet ne greshim, de se mi she kaj hujshiga ne sgodi.

O Marija, prezhista deviza! Ti si nar lepshi isgled prave stanovitnosti v dobrim; ti si bila smiram Bogu svešta, si stanovitna ostala na poti prave svetosti: ti profi sa-me Boga, de bi mu jest vedno svešt ostal, de bi všim skufhnjavam, všim sovrashnikam stanovitno soperstal, de bi me nikdar vezh nobena rezh od Boga in od njegovih svetih sapoved ne odvernila. To mi sprofi od Boga, o usmiljena, o dobrotljiva, o mogožhna mati Marija! Amen.

Molitev

papesha Urbana VIII.

(Leta molitev je dobro po spovedi moliti, kader se vtegne; kakor tudi litanije od pokore).

Vprizho tebe, o Gospod! sposnamo grehe, ki smo jih storili; in fhtrafen-

ge, ki smo jih s njimi saflushili, pred ozhmi imamo. Zhe premislimo grehe, ki smo jih storili, vidimo, de je vse, kar imamo tukaj terpeti, veliko manj, kakor s svojimi hudobijami saflushimo. Obzhutimo fhtrafenge starih grehov, pa je v nashih ferzih vender she smiram veselje do novih. Tvoje fhtrafenge nas sadevajo savoljo nashih grehov; pa vender nashih hudobij ne premagajo. Shaloft opade nashe ferze, pa ne premaga prevsetniga greshniga duha. Grenka shaloft krajsha nashe shivljenje, pa vender ne poboljsiha nashiga sadershanja. Kader nam usmiljeno persanefesh, nizh ne maramo; zhe nas pa tepefsh, ne dostojimo. Ob zhafu nadlog sposnamo svoje pregrehe; pa komej nam jih odvsa-mefsh, she posabimo, kar smo objokovali. Kader nam f shibo shugafsh, poboljshanje obetamo; komej jo pa is rok denefsh, spet vse opuštimo, kar smo obljubili. Kader nas tepefsh, k tebi upijemo: „Persanefi nam!“ In kader nam odpuštish, smo kmalo spet

pregrešni, kakor popred. — O Gospod! vsi smo grešniki pred teboj, in sposnamo, de smo grešniki; vemo, de zhe naš po svoji milosti v gnado ne vsamešh, ne bomo odšli tvoji pravi-zi. — Vfigamogozhni Ozhe! daj nam bres našiga saflushenja, kar te pro-simo. Is nizeh si naš ustvaril, daj nam gnado, de bomo k tebi samogli prav moliti. Po Jesufu Kristufu, Gospodu našim. Amen.

Litanije

o d p o k o r e.

Gospod, usmili se naš!

Kriste, usmili se naš!

Gospod! usmili se naš!

Bog Ozhe nebeski, usmili se me!

Bog Sin, odrešenik sveta, usmili se me!

Bog f. Duh, trošhtar in posvezheva-vez, usmili se me!

- Šveta Trojiza, en fami Bog,**
Ó Bog, kateri nozhefh smerti gre-
 fhnika, temuzh de bi se spoko-
 ril, in vezhno shivel,
Ó Bog, kateri svojo mogozhnost in
 dobroto s usmiljenim sanafha-
 njem fkasujesh,
Ó Bog, kateri tako poterpeshljivo
 spreobernjenja grefhnikov zha-
 kash,
Ó Bog, kateri grefhnike tako lju-
 besnjivo k pokori vabish,
Ó Bog, kateri kakor usmiljen pastir
 svojo sgubljeno ovzhizo tako dol-
 go ishefh, dokler je ne najdesfh.
Ó Bog, kateri se spreobernjeniga
 grefhnika bolj veselish, kakor de-
 vet in devetdesetih pravizhnih,
Ó Bog, dobrotljivi Ozhe, kateri svo-
 jiga sgubljeniga sinu, kader na-
 saj pride, s veseljem sprejmesh,
Ó Bog, kateri si svojiga edino ro-
 jeniga Šinu na svet poslal, de
 je terpel in umerl sa odpufhe-
 nje nashih grehov,

usmili se me!

De sim gresnil,
 De sim tolkokrat in tako hudo
 gresnil,
 De sim velikokrat vedama in rado-
 voljno gresnil,
 De sim s mislijo, s besedo in s
 djanjem gresnil,
 De sim s samudo in s opushtenjem
 veliko dobrih del gresnil,
 De sim tvoje svete sapovedi toliko-
 krat prestopil,
 De se tvoje strahne sôdbe nisim
 bal,
 De se tvoje vsigamogozhnosti nisim
 bal,
 De na tvojo vsigamogozhnost nisim
 mislil,
 De sim tvojo gnado in ljubestin ta-
 ko malo obrajtal,
 De sim na tvojo dobroto in tvoje
 dolgosanashanje tako malo po-
 rajtal,
 De sim rane in bolezhine tvojigä
 ljubiga Šina Jesusa s svojimi gre-
 hi tako rekozh ponavljal,
 De sim ga na novizh kriskal,

me greva is zeliga ferza, o Gospod!

De sim trofhtarja f. Duha f svojimi grehi shalil,
 De sim ga is svojiga ferza, ki je njegov tempel, pregnal,
 De sim se svoje pravizhne fhtrafenge na tem in na unim svetu vredniga storil,
 Ker sim tebe, svojiga stvarnika in nar boljfhiga Ozheta rasshalil,
 Ker sim tebe, svojiga dobrotljiviga odrefhenika in svelizharja rasshalil,
 Ker sim tebe, svojiga posvezhevavza, pomozhnika in delivza vsih boshjih gnad rasshalil,
 Ker sim tebe, o moj Bog! ki si sam na sebi vse zhafti, hvale in ljubesni vredin, f svojimi grehi rasshalil,
 Ker sim tvojo gnado in ljubesin sgubil,
 § tako sveto ljubesnijo in preferzhno shalostjo, ki sta jo imela f. Peter in f. Magdalena, shelim obshalovati svoje grehe!

me greva is zeliga sato mi je shal, de sim grefhil!
 ferza, o Gospod!

Š tako grenko shaloſtjo, ſ kakor-
ſhno ſo vſi ſveti ſpokorniki
ſvoje grehe obshalovali,

Š takim gnjuſenjem nad nar manj-
ſhim greham, ki ga je imela
preſveta deviza Marija,

Š takim shaloſtnim ferzam, kakor
je Jeſuf na oljſki gori naſhe
grehe obshaloval,

Jeſt ubogi greſhni zhlovek,

De mi odpuſtiſh,

De mi ſaneſeſh,

De me k pravi pokori perpeljeſh,

De mi ſ ſvojo gnado pomagafh,

de bi vredin ſad pokore per-

neſel,

De bi ſtariga zhloveka flekel in

noviga oblekel v pravizi in pra-

vi ſvetoſti,

De bi ſe vſimu pregreſhnemu po-

ſvetnemu veſelju odpovedal,

De bi ſanaprej ſmiram v tvojim

ſtrahu ſhivel,

De bi ſe ſanaprej vſih ſlabih per-

loſhnoſt prav ſkerbno varovati

ſamogel,

shelim obshalovati
ſvoje grehe!

te proſim, uſliſhi me, o Goſpod!

De bi svojo hudobno natoro ukrotil, in tvoji sveti postavi podvergel,

De bi svoje mešo s grehi in sheljami vred krishal,

De bi sanaprej bolj shelel tebi flushiti, kakor svetu dopasti,

De bi na govorjenje in posmehovanje posvetnih ljudi nikoli nize ne porajtal,

De bi samogel f popolnoma ljubesnijo do tebe obilno fhtevilo mojih grehov sakriti,

De bi smiram f straham in f trepetam delo svojiga isvelizhanja opravljal,

De bi v pokori do konza svešt in stanovitin ostal,

De bi enkrat po poti resnizhne in stanovitne pokore v nebesa prishel,

Jagnje boshje, ktero grehe svetá odjemljesh, sanesi mi, o Gospod!

Jagnje boshje, ktero grehe svetá odjemljesh, usliši me, o Gospod!

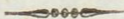
Jagnje boshje, ktero grehe svetá odjemljesh, usmili se me, o Gospod!

te prošim, usliši me, o Gospod!

Kriste sliši me!

Kriste, usliši me!

Ozhe nash . . . Zhefhena si Ma-
rija . . .

Rasloshen Ozhenafh spokorjeniga kristjana.

Sveti Ozhenafh je sa vfaziga kristjana jako dobra molitev, ktero naf je sam Jesus Kristus nauznil, in ktera vse v sebi sapopade, kar na dushi in na telesu od Boga potrebu-
jemo. — Posebno pa najde spokorni kristjan, kateri sheli posihmal v duhu pokore shiveti, v tej sveti molitvi nar lepshi nauke in pomozhi svoje grehe pred Bogam obshalovati, svoje shivljenje sa svelizhanje boljshati, in se greha in greshne perloshnosti vse bolj sker-
bno varovati, kakor popred. To de se mora v serzu in s premislikam, v duhu in v refnizi moliti. Satorej pravi Rimski papesh Pius VI.: „Ljubeshnjive ovzhize! en sami tako rasloshen Ozhenafh vam bo vezh troshta, saflushenja in gnade sadobil, kakor veliko tavshent dragih, ktere ste le hitro, tje v en dan bres premislika isrekli.“ — Moli tedej, ljubi

kristjan! kader imash perloshnost, prav s sbranimi mislimi, in v duhu pokore leta raslosheni Ozhenash, de bosh imenitnost in mozh te nebeshke molitve bolj sposnal, smiram bolj in bolj poterjen v ljubeshni boshji in v dobrim.

Predgovor.

Ozhe nash, kateri si v nebesih.

Ozhe vsih ljudi! ali te smem tudi jest she svojiga Ozheta imenovati? Oh! jest sim eden tvojih nar nehvaleshnistih in nar hudobnistih otrok! Kolikokrat sim te she sapustil! kolikokrat sim she soper tvojo sveto voljo ravnal! — Zhe premislim svojo hudobijo, in tvojo boshjo visokost in pravizo, me velik strah obide, in fkorej bi se ne upal vezh pred-te stopiti. — Pa tvoje nefkonzhno usmiljenje me potolashi; ti tudi do svojiga sguhleniga sina she usmiljen in dobrotljiv Ozhe ostanesh, in si perpravljen, ga kmalo spet v gnado vseti, kakor hitro se k tebi verne. — O moj dobrotljivi nebeshki Ozhe! is zeliga ferza mi je shal,

de sim tebe, tako dobriga Ozheta, she tolikokrat rasshalil. — O kako sim te vender mogel rasshaliti, in sapustiti, ker si le sam ti vse ljubesni in hvale vredin! Vse premalo sim te sposnal, sato sim te rasshalil. Odpusti mi, o dobrotljivi Ozhe nebeshki, odpusti mi vse grehe, in daj mi gnado, de bom tebe in sam sebe prav sposnal, smiram tvoj svešt otrok ostal, in de me greh nikdar vezh od tebe ne odlozhi.

Perva profhnja.

Posvezhenò bodi tvoje ime.

O presveti Bog! vezhni nebeshki kralj, kako veliko, sveto, neisrezhenò je tvoje ime! Oh! kolikokrat sim jest s svojimi grehi tvojimu presvetimu imenu nezhaft storil! O de bi ga vsaj posihmal mogel prav zhaftiti! Tvoje nar svetejsi ime prav vredno zhaftiti in posvezhevati, to so sdaj moje perferzhne shelje; sdaj sim perpravljen dusho in telo in vso svojo mozh v to oberniti, de bo tvoje presveto

ime bolj pozhefheno; perpravljjen fim tebi k zhafti in svoji dusbi k svelizhanju vse terpljenje in teshave voljno prestati. Daj mi gnado, de bom vprihodno s lepim in zhednim sadershanjem tvoje sveto ime tolikanj bolj zhaftil in posvezheval, kolikor vezhi nezhaft fim mu popred s svojimi grehi storil. Daj mi gnado, de bom posvezheval tvoje presveto ime s sveto molitvijo v duhu in v refnizi, de ga bom posvezheval s shivo vero, s terdnim saupanjem, s gorezho ljubesaijo in s stanovitno refnizhno pokoro; de ga bom posvezheval s tako lepimi in svetimi sgledi, kakor pohujshljivo in flabo je popred moje shivljenje bilo, de ga bom posvezheval s gorezhim neomagljivim trudam sa tvojo boshjo zhaft in sa svelizhanje svoje dushe. — Ja, presveti Ozhe nebeshki! posvezhenno bodi ime, ktero je zhes vse ime-na, vredno vezhne hvale in zhafti. — O de bi vsi ljudje po zelim svetu prav sposnali tebe, in kteriga si ti poslal, Jesufa Kristufa, s svetim Duham vred!

O ko bi te vsi grešniki tako sposnali, de bi te sazheli is serza ljubiti, in de bi te is sgol ljubesni ne mogli vezh rasshaliti! — Posvezheno bodi tvoje ime od vsih stvari: posvezhen bodi s vsimi mojimi mislimi, besedami in djanji; posvezheno s novim spokornim shivljenjem.

Druga prošnja.

Pridi k nam tvoje kraljestvo.

O Gospod! tvoja je oblast in kraljestvo in zhašt na vekomaj! — Vezhni nebeshki kralj, vsigamogozhni Bog! kako flabo molimo in zhaštimo mi tvoje gospodarstvo zhes vse! Kolikokrat se soperstavimo tvojim sapovedim, in se vsdigujemo soper tvojo postavo. **O** kolikokrat sim posebno jest tvoje svete sapovedi prestopil, kolikokrat sim flabe stvari bolj ljubil, kakor tebe vsigamogozhniga stvarnika! Oh! kolikokrat sim v svojem serzu s hudobnimi rekel: „Ne bom Gospodu pokorin; nozhem, de bi zhes-me kraljeval!“ In

zhe tega ravno s besedo nisim isrekoval, sim ti pa v djanji fhe tolikanj hujshi nepokorshino fkasoval, nisim hotel tvoj svesti podloshin biti, nisim hotel tvojiga kraljestva na semlji mno-shiti in rashhirati, temuzh sim fhe druge f pohujshlivimi sgledi od tebe odvrazheval. — Oh! Gospod nebeshki kralj, ufmiljeni Ozhe! odpusti mi, ponishno te prosim, mojo veliko hudobijo in nehvaleshnost, ker sim namest tebe, svojiga dobrotljiviga Boga, rajš greh pustil zhes-fe kraljevati. — Od sdej sa naprej bodi pa le ti moj Gospod in kralj; tebi popolnoma isrozhim svoje ferze, svojo dusho, svoje telo in vse; le ti sam kraljuj sdej v meni f svojo gnado in ljubesnijo, podversi me popolnoma tvoji nar svetejshi volji. — Prosim pa tudi nebeshki Ozhe! fhe sa vse tiste, kateri te fhe sa svojiga nar vikshiga Gospoda in kralja ne sposnajo ali sposnati nozhejo, kateri na tvoje svete sapovedi malo porajtajo, in se ne snajdejo v tvojim kraljestvu. Prosim te sa nje, de

njih um rasvetlilih, njih serze ome-
zilih, de jih premagash s svojo vsi-
gamogozhno gnado in ljubesnijo, in
jih perpeljesh v svoje kraljestvo. —
Pridi k nam vsim tvoje kraljestvo, bo-
di rasfhirjeno in uterjeno po zelim
svetu; kraljestvo greha in hudobije pa
bodi povsod saterto in pokonzhano. —
O moj nebeshki kralj! daj mi gnado,
de bom pravo pokero storil zhes svo-
je grehe, de bom smiram v duhu
pokore, tebi dopadljivo shivel, in sa-
flushil vezhno shiveti v tvojim ne-
beshkim kraljestvu.

Tretja prošnja.

*Sgodi se tvoja volja, kakor v nebesih
tako na semlji.*

Moj nebeshki Ozhe! kolikokrat sim
do sdej tvoji presveti volji nasproti rav-
nal, sim le po nagnjenji svojiga hu-
dobniga serza, in po sheljah svoje po-
pazhene nature shivel; le svojo, ali
pa posvetnih ljudi voljo is napzhinih
namenov dopolnoval. — Moj Bog in

moj Gospod! tvoja volja je nar popol-
 nisfi, je sgotj svetoft; praviza in lju-
 besin, je fama na febi vsiga pozhe-
 fhenja in sveftiga dopolnovanja vred-
 na; meni fe je pa le preojftra, pre-
 terda in preteshavna sdela, ker fim
 hotel le po hudobni volji sveta shiveti.
 She te majhine dobre dela, ktere
 fim vzhafi storil, fo bile ognjufene s
 mojo laftno voljo in f fkritim napu-
 ham ali s hinavfhino, ker fim sravin
 bolj shelel svetu dopafti, kakor tvojo
 sveto voljo dopolniti. In tako fim she
 takrat le fam febi in svetu flushil,
 kader je bilo po unajnim viditi, de
 tebi flushim s dobrimi deli. Oh! kdaj
 bo she vsiga tega konez! kdaj fe bom
 she vender popolnoma v frezhno flush-
 bo svojiga dobrotljiviga nebesfkiga
 Gospoda podal! — Oh! to she sdavnaj
 shelim, duh je voljan, pa mefo fla-
 bo; jest ne storim dobrogo, kar she-
 lim, temuzh hudo, zhefar ne shelim
 vezh, to she storim. — O spreoberni
 in poboljfhaj ti mojo voljo, in stori
 jo možno v dobrim, pomagaj mi, o

moj nebeski Ozhe! ker si sam ne morem pomagati; dodeli mi svojo sveto gnado, de bom samogel svojo slabost in hudobno voljo premagati, in jo popolnoma tvoji nar svetejši volji podvrezhi; daj mi gnado, de se bo moja volja tako s tvojo sklenila, in se tako rekoč v njej sguabila, kakor se sguabi kaplja vode v morji; daj nam vsim gnado, de bomo tvojo ljubestnivo in sveto voljo tukej na semlji s ravno tako pokornostjo, svestobo in ljubestnijo dopolnovali, kakor jo angelzi in vsi isvoljeni v nebesih dopolnujejo. Tvoja volja naj se sgoti, kakor v nebesih, tako na semlji; tvoja sveta volja naj bo dopolnjena v vsih naših okoliščinah; po tvoji sveti volji naj se nam vse sgoti. — O moj nebeski Ozhe! de bi tvoja sveta volja nad menoj in od mene smiram dopolnjena bila, to se sdej moje shelje; in raji hočem po tvoji sveti volji na vezhno pogubljen biti, kakor bres tvoje volje (ako bi mogozhe bilo) v nebese priti. — Daj mi svojo sveto voljo tudi

smiram prav sposnati, rasvetli mojo vest, stori me verniga per poslušhanji tvoje svete besede, ktero nam tvoji namestniki osnanujejo; in poterdi me s svojo sveto gnado, de ti bom do konca svest in popolnoma v tvojo voljo vdan v shivljenji in v smerti.

Zheterta prošnja.

Daj nam danš nash vsakdanji kruh.

Dobrotljivi Ozhe nebeshki! v svoji pregreshni flepoti sim te le sa obilnost, premoshenje, frezho in sa sgolj zhasne rezhi profil, in kolikor si mi jih dal, sim jih vezhi del k tvojimu rasshaljenju obernil. — Danš te pa le toliko prosim, kolikor po tvoji previdnosti potrebujem, in te sravin she posebno gnade prosim, de bi mogel vse, kar mi ti dash, po tvoji sveti volji oberiniti, kakor je nar bolj tebi k zhashti in moji dushi k svelizhanju; daj mi danš le moj vsakdanji kruh. — Zhe pa hozhesh, de na vsih rezheh pomankanje terpim, naj se sgodi tvoja sveta

volja, in jest hozhem vse u duhu pokore, kakor saflusheno fhtrafingo sa svoje grehe in kakor pomozh k svelizhanju vseti in voljno preterpeti. — Daj mi pa tudi, moj nebeshki Ozhe! vsakdanji kruh moje dushe, tvojo svesto gnado in resnizhniga duha pokore, de bom posihmal le tebi shivel, in se svesto tvojih svetih sapoved dershal. — **O** de bi od sdej bile spokorne felse, grenka shalost in ojtire spokorne dela vlakdanji kruh moje uboge sadolshene dushe! **O** de bi jest nikdar ne posabil, kako grosovitna nefrezha je greh, ker dusho od tebe odlozhi in omori. Daj meni in vsim gresnikam vsakdanji kruh nashih revnih dush. — Oh jest, tvoj sjubljen sin, nisim vredin kruha tvojih otrok, preshivi me le f kruham svojih nar manjshih flushabnikov. **O** Gospod! pusti mi le drobtinze pobirati, ktere is tvoje mise padajo; dodeli mi le nekoliko tvoje presvete ljubesni boshje, ktero pravizhnim dusham tako obilno delish, meni ubogimu gresniku, ker obshalujem svoje grehe

pregrehe, in ker te v shalosti in britkosti svojiga ferza sa odpufhenje prosim, s terdnim shlepam nikoli vezh te ne rasshaliti. — In sdej te she prosim, o Gospod! sa kruh svoje dushe, kateri is nebes pride, vse rasveseljenje v sebi ima, in je kruh shivljenja: tvoje presvete refhnje Telo, o moj dobrotljivi Jesuf! Daj, de vselej vredno vsihvam presveto nebesko mano, de bom pravo shivljenje v sebi imel, in de me bofh na poslednji dan k vezhni-mu shivljenju obudil, de bom vedno le tebi shivel, kakor ti savoljo Ozheta shivish, vedno v tebi oftal, in ti v meni v edinosti vezhne ljubeshni! —

Peta profhnja.

Odpusti nam nafhe dolge, kakor tudi mi odpufhamo svojim dolshnikam.

O Bog! moji dolgovi, ktere sim pred teboj storil, so tako veliki, de mi jih ni mozh zel zhas svojiga shivljenla in tudi zelo nefkonzhno vezhnost poplazhati. Oh! zhe bofh od mojiga hifhevanja rajtin-

go tirjal, o Gospod! kako bom obstal!
 — Le to me potolashi, de je per te-
 bi odpushtenje grehov, usmiljenje in
 obilno odrefhenje. Ja, moj nebeshki
 Ozhe! usmiljen ti hozhefh proti meni
 biti; mi hozhefh ves dolg odpustiti,
 zhe bom le tudi jest usmiljen do svo-
 jih sovrashnikov in rasshalnikov, zhe
 bom vsm od ferza odpustil, kateri me
 sovrashijo in mi hudo store. O kako
 flep in nespametin bi vender bil, ko
 bi vsm is ferza ne odpustil, de bo
 tudi meni odpusheno! Kako strashno
 sôdbo bi sam zhes-fe isrekel, ko bi
 svojimu blishnimu ne hotel is ferza
 odpustiti, sravin bi pa vender molil:
 „Odpusti mi, o Bog! ravno tako,
 kakor jest blishnim odpusham.“
 Ali bi ne profil tako tebe, de nikar
 tudi ti meni, Bog! grehov ne odpu-
 sti, de raji savoljo vsih mojih hudo-
 bij ojtro rajtengo od mene tirjaj, per
 kateri ne bom obstal, in de me raji
 v vezhni peklenfki ogenj pahni, ka-
 mor saflushim priti savoljo svojih gre-
 hov, zhe mi jih ne odpustifh. — Te

daj hozhem vsim prav is ferza odpustiti, kterikoli so me kdej rasshalili, de bosh tudi ti meni vse odpustil. — Ref je, de me je moj blishnji marfikerikat možno rasshalil; ah! jest sim pa zlo tebe, svojiga Gospoda in Boga rasshalil! Kaj je, zhe moj blishnji mene, sanizhljiviga veliziga grefnika rasshali, memo tega, zhe jest tebe, presvetiga vezhniga Boga tolikokrat s svojimi grehi rasshalim! Oh! kader premislim velikost rasshaljenja, ki ga tebi s greham storim, se popolnoma sgubi in sgine vse rasshaljenje, ki ga ljudje meni store. — Ref je, de moj sopernik in sovrashnik hudobno in krivizhno ravna, ker me tako sovrashi in shali! pa v njegovih krivizah sposnam tvojo boshjo pravizo, sakaj ti vse to perpuftish k mojemu posvezhenju sa pravizhno fhtrafengo mojih grehov. Vse rasshaljenje svojih sovrashnikov hozhem tedaj s voljo prenesti, vsim is ferza odpustiti, in vse, kar mi bodo hudiga storili, sa pokoro svojih grehov vseti; oh! sej sim

ſhe tavſhenkrat vezh terpeti ſafluſhil!
 — Odpuſti mi vſe moje grehe, o do-
 brotľivi Ozhe! kakor tudi jeſt vſim
 is ſerza odpuſtim, vſemi me ſpet v
 ſvojo ſveto gnado, in dodeli mi, de
 vedno v tvoji ſ. gnadi ſhivim in tudi
 umerjem.

Sheſta proſhnja.

In naſ ne vpelji v ſkuſhnjavo.

O Goſpod! veſh, kako ſlo ſim k
 hudimu nagnjen; poſnaſh mozh mo-
 jih hudobnih navad in mojih ſku-
 ſhnjav, poſnaſh tudi flaboſt moje volje,
 kako malo je perpravljena, flabim na-
 vadam in ſkuſhnjavam ſoper ſtati. Veſh,
 de je zhloveſhko ſhivljenje polno ſku-
 ſhnjav, ſ kterimi ſe imamo ſmiram
 voſtkovati. Karkoli zhlovek vidi ali
 ſliſhi, kar miſli ali govori, ſkorej vſe
 mu je ſkuſhnjava. Sdej naſ naſha hu-
 dobna popazhena natora k dopolnje-
 nju hudiga nagnjenja in poſheljenja
 ſapeljuje, ktero je po poerhanim gre-
 hu v naſho natoro priſhlo; sdej naſ

hudobni sapeljivi svet vabi k vshiva-
 nju svojiga golufiviga veselja; sdej na
 hudobni duh skufha in moti, in ved-
 no okoli hodi, kakor rjovezh lev, in
 ishe, koga bi posherl. — Oh! koliko
 hudih skufhnjav, koliko nevarniga voj-
 fkovanja! — O Bog! kateri vesh, de
 nam v tolikanj nevarnostih po zhlo-
 veshki slabosti ni obstati, daj nam svo-
 jo vfigamogozhno gnado, de bomo vse
 svoje skufhnjave s tvojo pomozhjo frezh-
 no premagali. — O Gospod! bodi me-
 ni ubogimu grefhniku milostljiv; bres
 tvoje pomozhi se ne bom mogel vsm
 svojim filnim skufhnjavam ubraniti.
 Odvsemi mi, zhe je tvoja sveta volja,
 moje velike in hude skufhnjave, de
 ne bom smiram v taki nevarnosti, kjer
 bi samogel tebe rasshaliti in svojo du-
 sho pogubiti. Zhe pa hozhesh, de
 imam filne skufhnjave sa pokoro in
 fhtrafingo svojih grehov, te pa profim,
 stori v meni obilno svojo sveto gna-
 do, de bosh ti v meni slabimu mo-
 zhan, de bosh moj pamozhnik in od-
 reshnik, de se bodo vernili in fram-

vali; kateri mi hudo hozhejo. — **O** Gospod! do sdej sim prevezh sam na-se, na-te pa premalo saupal, sato sim bil tolikokrat od hudobnih fkušnjav v greh sapeljan. Sdej hozhem pa le na-te saupati, o moj Bog! in na vevekomaj ne bom sapushen; le per tebi hozhem v vsih nevarnostih pomozhi ifkati, sakaj, po tebi bom od fku-fhnave reshien, in v svojimu Bogu hozhem sid preskozhit. (Ps. 17, 30.) **O** moj nebeshki Ozhe! daj mi gnado, de bom vedno zhul in molil, de v fkušnjavo ne padem, v greh ne pervolim, in tebe na vezhno ne sgubim.

Sedma profhnja.

Temuzh nas reshi od hudiga. Amen.

O moj Bog in moj Gospod! jest revin greshin zhlovek moram sposnati, de nizh drusiga ne saflushim, kakor de bi me ti hudo in vezhno fhtrafal, sakaj hudo sim storil pred teboj, in tebi samimu greshil. Pa sam hozhefh, de te profim, de me reshi od

vsiga hudiga, kar sim sa svoje hudobije saflushil. Ponishno te tedaj prosim, moj dobrotljivi Ozhe nebeshki! usmili se me po svoji veliki milosti; nikar mi po mojih grehah ne stori, in ne povrazhuj mi po mojih hudobijah. Uslisshi mojo perferzhno proshnjo, in obvari me in vse ljudi pred vsimi nefrezhami, ktere tolikokrat sa voljo svojih grehov saflushimo. — Zhe si pa fklenil, o pravizhni Bog! sa voljo nashih hudobij tukaj nas tepsti in fhtrafovati, se ti pa she moramo sa hvaliti sa tvojo veliko ljubeshin, ktero nam s tem fkasujesh. O le tukaj nas tepi; le tukaj nas shgi in reshi, de nam tamkej sanefesh! Samo to te prosimo, daj nam gnado, de bomo vse zhasne nefrezhe in teshave, ktere nam poshiljash, sa fhtrafengo svojih grehov in sa pomozh svelizhanja sposnali, vse v duhu pokore voljno preterpeli, in tako tiste zhasne fhtrafinge, ktere bi imeli v vizah terpeti, she tukaj dostali. — Posebno te prosim, o Gospod! odverni od nas vse dushne ne-

varnosti in nefrezhe; vari nas pred sa-
peljevanjem in vsimi slabimi perlosh-
nostimi; vari nas posebno pred smert-
nim greham, kateri je nar vezbi ne-
frezha na svetu. **O** Gospod! pušti me
raji od konza mojiga shivljenja v nar
vezbi revshini in terpljenji shiveti, ka-
kor pa de bi tebe sbe s kakim gre-
ham rasshalil. — Reshi nas pa tudi,
o dobrotljivi Bog! ker si nas sa ne-
besa ustvaril, reshi nas od vezhniga
hudiga, od vezhniga pogubljenja, in
vsemi nas v svoje vezhne stanovanje,
kjer te bomo s vsimi tvojimi isvolje-
nimi na vse vezhne zhase gledali, lju-
bili in vshivali. Amen.

O moj ufmiljeni nebeshki Ozhe!
jest, ubogi greshnik, kateri nisim vre-
din, tvoj otrok imenovan biti, te pro-
sim sa vse te gnade v imenu Jesusa
Kristusa, tvojiga ljubiga Šina, kateri s
teboj in s s. Duham shivi in kraljuje,
Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Šedem psalmov

od pokore.

I. Psalm. (6.)

Ker David pred svojimi sovražniki nikjer ni bil varin, je leta psalm slošil in molil. Ta sveti mosh se je bal, de bi se Bog ne bil zhes-nj rasferdil, sato s sgrevanim serzam k Bogu sdihuje, in sa usmiljenje profi. — Ta psalm je flehernimu v nauk, kako ima nadlogo terpeti, sam sebe tolashiti, in svoje pregrehe obshalovati.

Gospod! nikar me ne fhtrafuj v svojim ferdu, in ne tepi me v svoji jesi.

Usmili se me, o Gospod! sakaj flab sim; osdravi me, o Gospod! sakaj moje kosti se trefejo od strahu.

In moja dusha je silno omamljena; ali kako dolgo, o Gospod! (bosh odlashal pomagati?)

Gospod! oberni se (k meni) in refhi mojo dusho; pomagaj mi sa tvoje milosti voljo.

Sakaj mertvi zhlovek ne misli na te: v grobu pa kdo te bo hvalil?

Trudin sim od sdiho vanja, vse nozhi se na svoji postelji silno jokam, in svojo posteljo s folsami mozhim.

Od silne notranje shalofti fo moje ozhi otemnele! med vsimi svojimi sovrashniki sim se postaral.

Beshite od mene vsi, kateri hudobijo dopernashate, sakaj Gospod je glas mojiga jokanja uflifhal.

Gospod je mojo proshnjo ufifhal, Gospod je mojo molitev sprejel.

Vsi moji sovrashniki se imajo framovati in silno prestrashiti; verniti se imajo, in sdajzi se framovati.

Zhafst bodi Bogu Ozhetu in Sinu in f. Duhu; kakor je bilo od sazhetka, sdej in vselej, in na vse vezhne zhafe. Amen.

II. Psalm. (31.)

David sposna v velizih nadlogah svojo hudobijo, jo obshaluje, fhtrafingo v pokoro vsame, in odpufhanje sadobi. — V tem psalmu uzhi f svojim sgledam vse gresfnike, kako pokoro delati.

Blagor jim, katerim fo pregrehe odpufhene; in katerih grehi fo sakriti.

Blagor zhloveku, kterimu ni Gospod greha sarajtal, v kteriga serzu ni nobene golufije.

Sato ker sim molzhal, so moje kosti od vsakdanjiga vekanja oflabele.

Ker je bila tvoja roka nozh in dan teshka na meni, sim se v svoji teshavi sem ter tje obrazhal, ker me je tern bodel.

(Tedadaj) sim ti mojo pregreho sposnal, in svoje nepravize nisim sakrival.

Rekel sim: Hozhem soper samiga sebe svojo krivizo pred Gospodam sposnati; in ti si mi hudobijo mojiga greha odpustil.

Sato bo fleherni poboshni ob pravim zhafu k tebi molil, de povodnja velikih voda bliso njega ne pride.

Ti si moje perbeshalifhe v britkofiti, ktera me je obdala: o ti moje veselje, refhi me od njih, kteri so me obsuli.

Hozhem ti (odgovori Bog) sastopnost dati, in te poduzhiti na poti, po kteri bofh hodil; vedno hozhem na-te gledati.

Nikar ne bodite kakor konj in meseg, ktera pameti nimata.

Ukroti (o Bog) s torbami in s bersdami zhelufti njih, kateri se k tebi ne perblishujejo.

Zhes hudobniga (pride) veliko shib, njega pa, kateri v Gospoda upa, bo vsmiljenje obdalo.

Veselite se v Gospodu pravizhni, od veselja poskakujte, in rasglasujte svoje veselje vsi, kateri ste dobriga serza.

Zhast bodi Bogu Ozhetu i. t. d.

III. Psalm. (37.)

Ko je David v velikih nadlogah bil, je popisal ostudnost svoje pregrehe v podobi velike in hude bolesni; on vsame vse nadloge sa pokoro, nozh in dan zhes svoje grehe shaluje in sa odpushenje profi. — Leta Psalm je posebno dobra molitev sa vse refnizhne spokornike.

Gospod ne shtrafuj me v svöjim serdu, in ne tepi me v svoji jesi.

Ker tvoje pfhize v meni tizhe; in tvoja roka je teshka nad menoj.

Savoljo tvoje jese ni sdravja na mojim mesu: moje kosti nimajo pokoja savoljo grehov.

Sakaj moje hudobije so mi glavo prerastle; in me tlazhijo, kakor teshka butara.

Moje rane so gnjiti in smerdeti sazhele savoljo moje neumnoſti.

Revin ſim in veſ pobit; zeli dan ſhaloſtin okoli hodim.

Ker moje ledje je polno smotnjav; in na mojim mesu ni nizh sdraviga.

Šilno ſim ſlab in ponishan; rjovem od bolezhine ſvojiga ferza.

Pred teboj, o Gospod! so vse moje ſhelje, in moje jezhanje pred teboj ni ſkrito.

Moje ferze je ſhaloſtno, moja mozh me je ſapuſtila; zlo moje ozhi so otemnele.

Moji prijatli in bliſhnji ſe mi naſproti perbliſhujejo in ſoper mene ſtoje; in kateri so ſizer okoli mene bili, od dalezh ſtoje.

In kateri me umoriti iſhejo, ſilo delajo. In kateri mi hudo ſhelé, ni-

zhemurno govore, in zel dan goljfi je ismifhbljujejo.

Jest pa kakor glufhez ne flifhim, fim kakor mutez, kateri fvojih uft ne odpre.

Postal fim, kakor zhlovek, kateri ne flifhi, in kateri nima odgovora v fvojih uftih.

Ali v tebe o Gospod! fim sa-upal; ti Gospod moj Bog! me bofh uflifhal.

Sakaj rekil fim: Ne perpufti, de bi fe kdej fovrashniki nad menoj veselili; ker fo fe moje noge spodtikovale, fo mozhno soper mene govorili.

Sdej fim k tepenju perpravljjen; in moja bolezhina mi je vedno pred ozhmi.

Ker svojo hudobijo ozhitno fposnam, in fim savoljo fvojiga greha v fkerbi.

Moji fovrashniki pa (dobro) shive, in fo mozhnejshi, kakor jest; in kateri me po krivim fovrashijo, fe (vfaki dan) mnoshijo.

Kteri dobro s hudim povrazhujejo, me opravljajo, ker se dobra gaderšim.

Ne sapusti me, o Gospod moj Bog! ne odstopi od mene.

Hiti mi pomagat, o Gospod Bog, moj svelizhar!

Zhaft bodi Bogu Ozhetu i. t. d.

IV. Psalm. (50.)

David od preroka Natana savoljo presheftva in ubijanja posvarjen, sposna svojo hudobijo, shaluje is zeliga ferza, ishe usmiljenje per Bogu dosezhi, profi sa novo ferze in sa noviga duha, in mu obljudi vedno sgrevano ferze v ofer pernefti. Tudi profi, de bi mu pregreha shegna ne odvernila, kteriga je Bog Šionu in Jerusalemu obljudil. — Lepa molitev sa vse grešnike, kteri pokoro delajo.

Usmili se me, o Bog! po svoji veliki milosti.

In sbrishi po obilnosti svojiga usmiljenja mojo hudobijo.

Operi me zhedalje bolj od moje krivize: in ozhisti me od moje pregrehe.

Ker sposnam mojo pregreho, in moj greh mi je vedno pred ozhmi.

Tebi samimu sim gresnil, in pred teboj hudo storil; (usmili se) de bosh v mojih besedah refnizbno spoznan, in premagash, kader si sojen.

Sakaj glej; v hudobii sim spozhet; in v grehih me je moja mati spozhela.

Glej refnizo ljubish, nesnane fkrivnosti svoje modrosti si mi rasodel.

Pokropi me s isopam, in bom ozhishen; operi me, in bom bolj bel, kakor sneg.

Daj mi veselo in prijetno besedo flishati; in (moje) poterte kosti bodo od veselja poskakovale.

Obernii svoj obras od mojih grehov; in sbrishi vse moje krivize.

Štvari v meni, o Bog! zhisto serze; in ponovi v mojim oferzhji praviga duha.

Nikar me ne saversi spred svojiga oblizhja; in ne odvsemi mi svojiga svetiga Duha.

Daj mi sopet veselje svojiga svelizhanja; in poterdi me s imenitnim duham.

Uzhil bom hudobne tvoje poti;
in gresniki se bodo k tebi spre-
obernili.

Reshi me od dolga kervi, o Bog!
Bog moj svelizhar! in moj jesik bo
tvojo pravizo s veseljem hvalil.

Gospod! odpri moje shnable; in
moje usta bodo tvojo hvalo osnanovale.

Sakaj, ako bi bil rad ofer hotel,
bi ti ga bil rad dal; ali nad shegnanimi
ofri nimash depadajenja.

Bogu dopadljivi ofer je shalofti
poln duh; potertiga in ponishniga fer-
za, o Bog! ne bofh sanizheval.

Štore dobro, o Gospod! po svoji
dobrotljivi volji (gori) Šionu, de bodo
Jerusalemfki sidovi spet fosidani.

Tedaj ti bodo ofri pravize, daro-
vi in shgani ofri dopadli; tedaj ti bo-
do na altar teleta pokladali.

Zhaft bodi Bogu Ozhetu i. t. d.

V. Psalm. (101.)

V tem psalmu obshaluje David svoje velike pre-
grehe, in prosi sa odpufhenje. Vender vidi
tudi dalje: se v imenu vsih Judov ponisha

milo sdihuje, ker vidi, de svojiga Odreshenika ne bodo sposnali, se sposna s drugimi vred kriviga, de bi boshjo jeso potolashil, in profi, de bi Bog dal Judovskimu narodu do konza shiveti, ker je tako obljubil.

Gospod! uflifhi mojo molitev, in pride naj k tebi moje vpitje.

Ne fkrivaj svojiga oblizhja pred mano: nagni mi svoje uho, kaderkoli bom v nadlogi.

Uflifhi me hitro, kaderkoli te na pomozh klizhem.

Sakaj moji dnevi so sginili, kakor dim; in moje kosti so se kakor glavnja posufhile.

Moje serze je pobito in fuho, kakor feno, ker sim svoj kruh jesti posabil.

Od veliziga sdihovanja me ni drusiga ko kost in kosha.

Enak sim pelikanu v pufhavi; kakor sova v starim osidji.

Zhujem, in sim kakor samotin vrabez na strehi.

Zel dan me saframujejo moji sovrashniki; in ti, kteri so me sizer hvallili, so se soper mene sarotili.

Sakaj pepel kakor kruh jem, in svojo pijazho f folsami mefham.

Pred tvojo jeso in (tvojim) serdam; sakaj povsdignil si me, in na tla vergel.

Moji dnevi fo se nagnili, kakor fenza, in kakor trava fim ufabnil.

Ti pa, o Gospod! oftaneſh vekomaj; in tvoj fpomin od rodú do rodú.

Ti boſh vſtal, in fe Œiona uſmilil, sakaj zhaſ je, de fe ga uſmililſh, zhaſ (tvojiga uſmiljenja) je priſhel.

Tvoji hlapzi imajo zlo njegove kamne sa ljubo; in zlo s njegovim praham imajo uſmiljenje.

Neverniki fe bodo tvojiga imena, in vſi kralji ſemlje tvoje zhaſti bali.

Kader bo Gospod Œion ſopet foſidal; in fe v ſvojim velizhaſtvu perkaſal.

On fe oſera na molitev reveshev; in njih proſhnje ne ſanizhuje.

Leto bodi ſa poſlednji rod piſano; sakaj ljudſtvo, ki bo uſtvarjeno, bo hvalilo Gopoda.

Ker on is viſhave ſvojiga ſvetiga ſedesha doli ozhi oberne; (ker) Gospod is nebeſ na ſemljo gleda.

De je flifhal jezhanje jetnikov,
in reſhil k ſmerti obfojene.

De bi ime **Gospodovo** na (gori)
Šiona, in njegovo hvalo v **Jerusalemu**
osnаноvali.

Kader ſe bodo ljudſtva in kralji
ſbrali, flushiti **Gospodu**.

Kader je ſhe per mozhi bil, mu
je rekel: **Povej** mi majhno ſhtevelo
mojih dni.

Ne vsemi me v ſredi mojih dni,
tvoje leta ſo od roda.

Ti, o **Gospod!** ſi nekđaj ſemljo
uterdil; in nebo je delo tvojih rok.

Minilo bo, ti pa oſtaneſh; kakor
oblazhilo ſe bo poſtaralo.

Ti ga boſh kakor ogrinjalo pre-
menil, in bo premenjeno.

Ti pa oſtaneſh ravno tiſti, in tvo-
jih let ne bo konza.

Šinovi tvojih hlapzov bodo ſtano-
vanje imeli, in njih ſarod bo pred
tabo uterjen vekomej.

Zhaſt bodi **Bogu Ozhetu** i. t. d.

VI. *Pfalm.* (129.)

Leta *Pfalm* uzhi, de so vsi ljudje grešniki, de si fami ne morejo pomagati; de naj, ako ho- zhejo pravizhni postati, v boshjo milost sau- pajo, v svelizharja verovajo, sa odpushenje profijo in pokoro delajo.

Is globozhine vpijem k tebi, o **Gospod!** **Gospod**, uflishi moj glas.

Naj se nagnejo tvoje ushefa na glas moje prošnje.

Gospod! ako bošh savoljo pregreh rajtingo tirjal; o **Gospod!** kdo bo obstal.

Moja dusha zhaka (spolnjenje) njegove besede; moja dusha v **Gospo- da** saupa.

Od jutranjiga zhuvanja noter do nozhi naj **Israel** v **Gospoda** upa.

Sakaj per **Gospodu** je usmiljenje, in per njem je obilno odreshenje.

In on bo **Israel** od vsih njegovih hudobij rešhil.

Zhaft bodi **Bogu Ozhetu** i. t. d.

VII. *Pfalm.* (142.)

Ker **David**, ko je pred svojim sinam **Abfolonam** beshal, tudi v pushavi ni varin bil, je molil

ta psalm in profil, de bi mu Bog ne povernil po njegovih pregrehah, temuzh de bi ga is te velike nadloge hitro rešil. Ta psalm naš uzhi, kako ima sgrevan grešnik po Davidovim sgledu Boga sa odpuštenje grehov in sa odvernjenje saflushene shtrafinge profiti.

Gospod! ušlišhi mojo molitev; pošlušhaj mojo prošnjo savoljo svoje svetobe; ušlišhi me po svoji pravizi.

Ne ravnaj sodbe s svojim hlapzam; sakaj pred teboj ne bo noben šiv zhlovek pravizhin obstal.

Sakaj sovrashnik mi preganja dušho; moje šivljenje je do tlá poterl.

V temoto me je pošadil, kakor nekdanje merlizhe.

Špomnujem se starih zhašov, špremišhljujem vse tvoje dela; dobro prevdarjam dela tvojih rok.

Moj duh v meni medli, in moje serze je v meni preštrašheno.

Proti tebi štegujem svoje roke, moja dušha je kakor suha semlja pred teboj.

Ušlišhi me hitro, o Gospod! moj duh omaguje.

Ne fkrivaj svojiga oblizhja pred mano; sizer bom tistim enak, kateri v grob gredo.

Daj mi sjutrej svoje usmiljenja saflifhati; ker na te saupam.

Štore mi snano pot, po kateri naj hodim; k tebi povsdigujem svojo dusho.

Gospod! refhi me od mojih sovrashnikov; k tebi perbeshim.

Uzhi me tvojo voljo storiti, sakaj ti si moj Bog.

Tvoj dobri duh naj me vodi po ravni poti.

Gospod! ohrani me per shivljenji sa svojiga imena voljo; ispelji po svoji pravizi mojo dusho is nadlog.

Pokonzhaj po svojim usmiljenji moje sovrashnike.

In pogubi jih vse, kateri moji dushi nadlego delajo; ker sim tvoj hlapez.

Zhaft bodi Bogu Ozhetu i. t. d.

Molitve

sa sveto obhajilo.

Preljubi moj kristjan! vselej fizer, kader molish, je tvoja dolshnost, s sbranim duham in ponishnim in hvaleshnim serzam moliti; pa posebno, kader imash veliko frezho, de smesh samiga Jesufa prejeti, takrat morash she s bolj sbranim duham in s vezhi ponishnostjo, hvaleshnostjo in ljubesnijo moliti. — Tako tedaj opravi te molitve, de bo tvoja dusha f svetim obhajilam ohranjena sa vezhno shivljenje.

Zhe pa ne utegnefh pred f. obhajilam in po f. obhajilu dolgih molitev moliti, ktere tukaj najdesfh, moli tiste krajshi, ktere se najdejo po teh molitvah od f. obhajila.

Molitev

pred svetim obhajilam.

O moj Jesuf, vezhna ljubesin! Glej jest uboga nevredna stvar se perbli-sham k tvoji sveti misi; nehvaleshni flushabnik k svojimu dobrotljivimu Gospodu; greshin zhlovek k svojimu

pravimu shivimu Bogu. — O Jesuf; pomagaj mi s svojo sveto gnado, de te bom samogel danš prav vredno prejeti; ushgi v mojim serzu pravo shivo vero, terdno saupanje, in gorezho ljubestin, de ti bo moje serze dopadljivo. — O kako imenitno je opravilo, ktero imam sdaj opraviti! sakaj ne kakimu imenitnemu zhloveku, ampak tebi, svojimu vsigamogozhnimu, vezhnimu Bogu, hozhem sde j stanovanje perpraviti. — O Gospod! od vekomaj do vekomaj je tvoje nesapopadljivo bitje! Nebo in semlja te ne obse sheta! in jest revna gres hna stvar te hozhem sde j prejeti! —

Kakor v hisho frezhniga Zaheja, hozhes h sde j tudi k meni priti; pa prosim te, ozhisti me pred, ker sim ves ognusen; vse mi is mojiga serza vse, kar ti ni dopadljivo, kar me pred teboj nevredniga dela, in obdaruj me obilno s svojo sveto gnado in ljubestnijo, in s vsimi lepimi zhednostmi. — Kakor je dobrotljivi ozhe svojiga s gubljeniga sina, kader je spet nasaj pri-

fhel, lepo obdaroval in s vſim previ-
 dil, kar mu je bilo treba, ker mu je
 lepo novo oblazhilo, nove zhevlje o-
 fkerbel, lep perſtan dal, ravno tako
 tudi ti, moj uſmiljeni Jeſuf! danſ me-
 ne, ki ſim tudi kakor ſgubljen ſin,
 ki s ſaupanjem ſpet k tebi pridem,
 dobrotljivo obdaruj in me s vſim pre-
 vidi, kar mi je treba, de te bom
 vredno prejel de mi prejemanje tvoji-
 ga preſvetiga reſhnjiga teleſa ne bo k
 ſodbi in v pogubljenje, temuzh de mi
 bo po tvoji miloſti ohranjenje ſdravja
 in ſhivljenja moje uboge duſhe. Ob-
 daruj me ſpet, o moj Jeſuf! s lepim
 belim oblazhila, kteriga ſim bil per
 ſvetim kerſtu prejel. Oh! s greham
 ſim ga ſgubil; ti pa, moj uſmiljeni
 Jeſuf! mi ga s gnado ſvete pokore
 ſpet naſaj poverni. — Obdaruj me s
 lepimi novimi zhevlji, de bom ſmiram
 ſerzhno in ſtanovitno hodil po poti
 tvojih ſvetih ſapoved, in de ſe tudi
 teſhavne in ternjeve poti krishev, kte-
 ra v nebefa pelje, ſa naprej ne bom
 bal. — Obdaruj me s lepim ſlatim

perftanam fvoje svete ljubefni, de bo moja dufha vedno tvoja ljuba nevesta oftala, tebe zhes vse ljubila, in s vfi-mi fvojimi miflimi in sheljami v tebi v nebesih na defnizi tvojiga Ozheta prebivala.

O moj dobrotljivi Jefuf! kako vefelje je sa-me, de danf fpet k meni priti hozhefh, moja dufho obifkat, tolashit in rasvefelit, in de toliko gnad in dobrot feboj pernefefh, s kterimi hozhefh moja dufho obilno obdarovati. — **O** vezhna ljubefin! kralj vezhne zhafti! ti fam pridefh mene, fvojiga nevredniga in nehvaleshniga flushabnika obifkat; in tvoja ponishna in nesmerna ljubefin te tako delezh pershene, de fe mi popolnoma darujefh, de fe s menoj sdrushifh, ja, de fe mi zlo savshiti dafh, in moja dufho sa vezhno shivljenje shivifh. — **O** kako fi mi dobrotljiv, de mi danf fpet to veliko gnado ftorifh, in me k svoji misi povabifh! **O** kako olepfhana f fvatovfkim oblazhila bi imela biti moja dufha, kader jo k svoji vezherji

povabifh. — Oh! tifti nevredni zhlo-
 vek, ki ga je kralj rekel v sunanje
 teme vrezhi, ker je bil bres svatovfki-
 ga oblazhila k shenitovanju njegoviga
 fina prifhel, me mozno ftrafhi. —
 O Jefuf: kaj bo s mojo dufho, zhe
 jo ti kdej bres svatovfkiga oblazhila
 per tvoji fveti misi najdefh! Oh! ob-
 vari me pred to ftrafhno, nar vezhi
 nefrezho! — Ljubefin, fвета ljubefin
 je prelepo svatovfko oblazhilo, s kte-
 rim imajo olepshane biti tvoje neve-
 fte, kader jih povabifh k svoji fveti
 misi. Daj mi tedaj, o moj Jefuf! daj
 mi is neismerjeniga bogaftva tvojiga
 ufmiljenja gorezho ljubefin do tebe in
 do blifhnjiga, de fe bom is ljubefni
 do tebe bolj greha bal, kakor vflake
 druge nefrezhe; de bom vse tvoje sa-
 povedi na tanko dopolnoval in ti v
 djanji ljubefni fkasoval; de bom blifh-
 niga savoljo tebe kakor fam febe lju-
 bil in mu vse ftoril, (kolikor bo mo-
 gozhe,) kar bi fi v njegovih okoli-
 fhinah fam shelel. V tej ljubefni te
 profim, o moj Jefuf! me prav poter-

di, stori in ohrani jo smiram bolj go-
rezho v mojim serzu, potlej bom te-
be, ki si vezhna ljubestin, vselej vred-
no prejel, in moje serze bo tvoje do-
padljivo prebivalishe ostalo. — O de
bi te mogel prav ljubiti, de bi mi
bilo tudi veliko odpusheno ker sim
veliko pred teboj gresnil!

Dej mi pa tudi, ponishno te pro-
sim, pravo perferzhno shalost zhes mo-
je grehe, de mi bo refnizhno is serza
shal, de sim tebe, svojo nar vezhi do-
broto, ki si sam na febi vse ljubestni
vredin, s svojimi grehi rasshalil. —
O de bi pazh nikoli ne bil gresnil!
nikoli svojiga neskonzhno dobrotljiviga
Boga ne rasshalil! Oh! moj Jesus!
zhe sazhnem premishljevati svoje pre-
grehe in hudobije, me strah obide, in
fkorej si vezh ne upam, k tvoji sveti
misi perstopiti in te prejeti. — Pa tvo-
ja nesmerena ljubestin mi strah odvsa-
me in saupanje daje, ker te flislim
v tabernakeljnu ljubestnjivo klizati re-
kozh: „Pridite vsi k meni, kateri ste
revni in s teshavami oblosheni, in jest

vam jih bom polajšhal, vaf bom potolashil.“ — Na tvoje ljubesnjivo va-
 bljenje si upam tje perstopiti. Glej, vef
 revin sim, in s velikimi dušhnimi te-
 shavami obloshen: potolashi me, ki si
 moj ufmiljeni Odrefhenik in moj edi-
 ni trofht. Vef flab sim in bolan; ti
 pa, o Jefuf, ki si moj sdravnik, me
 f svojo gnado in ljubesnijo fpet osdra-
 vi. — O Gofpod! nifim fizer vredin,
 de grefh pod mojo streho, — malo
 je menim tako nevrednih! Oh! pa ven-
 der pridi, o moj Jefuf! ponifhno te pro-
 fim, in ftori me fam vredniga, napra-
 vi fi fam dopadljivo prebivalifhe v
 mojim ferzu. Sej si ti is ferza poni-
 shin, fej si tudi v revno Betlehemfko
 fhitalizo prifhel; o pridi tudi v moje
 revno ferze! Prifhel si v Betanijo, in
 si Lazara, ki je she fhtiri dni v gro-
 bu leshal, fpet k shivljenju obudil;
 o pridi tudi k meni, in me tudi is
 groba mojih pregreh k novimu, tebi
 dopadljivimu shivljenju obudi! Prifhel
 si k Marti in k Marii, in Marta ti
 je prijafno poftregla, Marija pa, fkosi

tvoje ljubesnjivo obiskanje rasfvetljena si je nar boljshi del isvolila, ker je per tvojih nogah tvoje svete nauke poslušala; o pridi tudi k meni, moj usmiljeni Jesuf! in obishi me prijasno. Jest ti sizer s nobeno rezhjo nimam postrezhi; le svoje revno serze ti popolnama dam, in terdno obljubim, de bom k tvojim nogam sedel, ki bofh k meni prishel, in bom prav svesto tvoje ljubesnjive nauke poslušal in ohranil, ktere mi vselej dajesh, kakor vselej te tvoje veselje v svetim sakramentu s zhloveshkimi otrozi biti. **O** kako lepo me vselej uzhish ljubesni do Boga in do blishnjiga ponishnosti, krotkosti, peterpeshljivofti, pokorfhinne, zhiftofti, in vsih svetih zhednost, ker shelish tudi s menoj biti.

Pridi tedaj fkoraj, o moj Jesuf! komej te she zhaka moja revna dusha! Kakor shejin jelen po mersli vodi hrepeni; tako hrepeni moja dusha po tebi. — Le per tebi so vse moje shelje, le per tebi mi je dobro. Moje serze je sa-te ustvarjeno, in je vse-

lej nepokojno, dokler v tebi ne pozhiva.

Pridi tedaj, o Jezus, moj ljubesnjivi uzhenik! in uzhi me svojo svetostavo, ktera je sgotlj ljubestin. Uzhi me, tvojo voljo storiti.

Pridi, o Jezus! presveta podobaboshjiga bitja in mojs gled! daj mi gnado, de si bom sanaprej le persadeval tvoji podobi enak perhajati, in tvoje sglede posnemati v zelim svojim sadershanji.

Pridi, o Jezus; moj vezhni Gospod in kralj! in vse mi moje ferze tako v svojo oblast, de bofh sa naprej le ti sam v njem kraljeval.

Pridi, o Jezus! moj vishi mafhnik in ofer! in daj mi gnado, de te bom sdaj ravno tako vredno in s tako gorezho ljubesnijo prejel, kakor so te tvoji sveti aposteljni per sadnji vezherji prejeli, kjer si sveti ofer postavil, v katerim se sam febe svojimu nebeshkimu Ozhetu v nafhe odrefhe nje in shivljenje ofrujesh.

Pridi, o Jezus! moj nar mogozhnishi frednik, in besfednik! in go-

voti sa-me pred nebefhkim ozhetam, de bi mi dal perferzhno shalof, mi vse moje grehe odpustil, in mi gnado dodelil, te sdej vredno prejeti.

Pridi, o Jeshuf! moj dobrotljivi svelizhar! in ozhisti moje ferze, de bo prejemanje tvojiga presvetiga refhnjiga Telefa mojo dusho ohranilo sa vezhno svelizhanje.

Pridi, o Jeshuf! moj usmiljenji odrefhenik! in odrefhi in ozhisti moje ferze od vfiga, kar ti ni dopadljivo, in daj mi gnado, de bi te mogel prav vredno prejeti.

Pridi, o Jeshuf! moj nar boljshi pastir! in nesi me, svojo sglubljeno ovzhizo, spet k svoji svefki zhedi; in pelji me na nar boljshi pafho k svoji fveti misi, kjer ti is nesmerne ljubesni svoje ovzhize f svojim lastnim presvetim refhnim Telefam nasitujesh.

Pridi, o Jeshuf! moj usmiljeni sdravnik! in osdravi mojo dusho, ktera je med rasbojnike padla, in je hudo ranjena; daj se ji famiga febe sa sdravilo, in ona bo sdrava in terdna.

Pridi, o Jesuf! moj zhaſtitljivi poglavar! in podverſi ſi moje ſerze, de bom ſmiram ſ ſerzhno ponishnoſtjo, ſ popolnoma pokorſhino in ſ veliko ljubeshnijo tebi podloſhin.

Pridi; o Jesuf! moj nar ſveſtejšhi perjatel in brat! in daj mi gnado de bom tvojo ljubeshin in perjashnoſt ſa ſvojo nar vezhi frezho ſpoſnal, in de ſe nobene rezhi ne bom tako bal ſgubiti kakor tvojo ljubeshin in perjashnoſt. **O** ſtori obilniſhi ſ tem ſ. obhajilam ſvojo ljubeshin v meni.

Pridi, o Jesuf! moj prihodnji ſodnik! in uſmili ſe moje uboge duſhe, de bom mogel obſtati pred tvojo ſodbo, ozhiti moje ſerze od vſih grehov, in daj mi reſnizhno ſhaloſt, ſhivo vero, terdno ſaupanje in gorezho ljubeshin, de ne bom per tem ſ. obhajilu ſam ſebi ſodbe in pogubljenja jedel in pil. **O** dodeli mi, de te prav vredno prejmem, de boſh vedno v meni oſtal in jeſt v tebi, in de me boſh, na dan ſtraſhne ſodbe, obudil k vezhnimu ſhivljenju. Amen.

O Marija, preljubesnjava mati mojiga Jesufa! glej, sdej imam jest tvojiga ljubiga Šina v presvetim sakramentu prejeti. — **O prezhišta deviza Marija!** ko bi jest sdej pazh mogel tisto prezhudno zhištost ferza, in tisto presveto ljubestin imeti, s ktero si ti Jesufa od s. Duha sprozehela, v objiſkanji Elisabete nosila, in vselej ljubila! — **O Marija**, moja preljuba mati, ti s svojo prošnjo per svojim ljubim Šinu vse samorešh; prosi ga tedaj sa-me, de bi mu samogel danſ prav zhišto in ljubesnjava ſtanovanje v svojim ferzu perpraviti, de bi s dopadenjem noter priſhel, s ljubesnjava oſtal, s vsimi ſhednoſtimi moje ferze napolnil, in mojo duſho ohranil sa vezhno ſhivljenje. **Amen.**

Molitev

po ſvetim obhajilu.

O Jesuf! uſmiljeni Jesuf! moj dobrotljivi Odreſhenik! moj Bog in moj Goſpod!

Hvali Gospoda moja dušha! in povišhuj Boga svojiga svelizharja, sakaj neisrezhene zhudeshe je nad teboj storil! — Hvali Gospoda, nikdar ne posabi velike dobrote, ktero ti je ravno sdej fkasal! — O nesapopadljiva dobrota! o nefkonzhna milost! o vezhna neisrezhena ljubestin! — Bog je prifhel, in v meni je stanovanje vsel! — Kralj vezhniga velizhastva, obdan od milijonov zhiftih duhov, kateri ga molijo, se je is svojiga vezhniga nebeshkiga sedesha spustil, in se v revno prebivalishe mojiga slabiga shivota podal! — Nebeshki Gospod, spremljen od veliko trum svetih Kerubinov in Šerafinov, kateri mu streshejo, je v svoji presveti ponishnosti in ljubestni prifhel obiskat svojiga nevredniga flushabnika! O moj Jesus! sto tavshentkrat bodi zheshen in sahvaljen sa tvojo neismerne ljubestin! — Sdej ti sam, o Jesus v meni shivish! S zhim ti bom samogel poverniti tvojo nesapopadljivo dobroto! nefkonzhno me ljubish: toliko si sa-me terpel, take strash-

ne britkoſti in teshave ſi ſa-me pre-
 ſtal, de je kervavi pot iſ tvojiga ſve-
 tiga obrasa na ſemljo tekel; od ſvo-
 jih hudobnih ſovraſhnikov ſi bil tako
 krivizhno ſojen, neufmiljeno gajſhlan
 in ſ ternjem kronan; in na ſadnje ſi
 na ſ. krishi v neisrezhenih bolezhinah
 ſvoje ſveto ſhivljenje konzhal, in ſvo-
 jo preſveto reſhnjo kri do ſadnje ka-
 plje ſa-me prelil. — Pa tvoji neſkon-
 zhni ljubezni vſe te dobrote ſhe ni-
 ſo ſadoſti; verh vſiga tega mi ſhe to
 neisrezheno dobroto ſkaſheſh, de mi
 v preſvetim ſakramentu ſamiga ſebe
 daſh, de te ſavſhijem, in ſvojo duſho
 ſa vezhno ſhivljenje ohranim. —

O moj Jeſuf! kako ſi mi ti ven-
 der dober! Shivo obzhutim velikofſt tvo-
 je dobrote do mene; in tolikanj bolj
 ſhivo jo obzhutim, kolikor bolj ſpo-
 ſnam, de je zlo nizh vredin niſim. — O
 Jeſuf! kako mi moreſh ti ſhe tako do-
 brotljiv biti? Ali ne veſh vezh, koliko-
 krat ſim te, kakor Judesh ſa kako krat-
 ko pregreſhno veſelje, ſa kakofhin maj-
 hin krivizhin dobizhek tvojim ſovra-

shnikam isdal? Ali ne vesh vezh, kolikokrat sim te satajil, saframoval, gajshlal in f ternjem kronal, ker sim svet bolj kakor tebe obrajtal, ker sim se bolj bal ljudi, kakor tebe, rasshaliti? ker sim s svojim strupenim jesikam blishniga tepel, ker sim se v prevsetnosti in napuhu zhes njega povisheval! Ali ne vesh vezh, kolikokrat sim te v novizh neusmiljeno krishal, ker sim take grehe dopernafhal, savoljo kterih si bil, (de si naf od saflushe-nih vezhnih fhtrafeng odresbil,) od hudobnih Judov na krish perbit? — O moj Jesuf, ali od vfiga tega nizh vezh ne vesh? — O vle to dobro vesh, sej si ti moj vfigavedozhi Bog; pa mi milostljivo sanafhash, in svoj obras od mojih grehov obrazhash, ker me tako nesmerno ljubish.

Oh, moj Jesuf! fkorej bil s f. Petram rekel: „Gospod, pojdi od mene, sakaj gresnik sim!“ — Tode kaj bom pa sazhel, zhe me sapustish, ker si le ti moje upanje in moj edini trosht? Torej is zeliga fer-

za f tvojima uzhenzama k tebi kli-
 zhem: „O Gospod! ostani per me-
 ni sakaj mrazhi fe, in dan fe je
 she nagnil.“ — Ja, strafhne teme
 me opadejo, kader sim od tebe odlo-
 zhen; dan sagine, in tista grosovitna
 nozh me obide, v kateri vezh ne mo-
 rem nizz dobriga storiti. — O Jesuf!
 sdej si v meni prizhijozh, sdej si po-
 polnama s menoj fklenjen; o nikar
 nikdar vezh ne perpufti, de bi me ka-
 koshin greh od tebe odlozhil, de bi
 te is fvojiga ferza pregnal! — kako
 sim vender mogel tako nehvaleshin,
 tako hudobin in presflepljen biti, de
 sim tebe, svojo nar vezhi dobroto,
 rasshalil, de sim pregresfni fvet in
 njegovo sapeljivo strupeno veselje bolj
 ljubil, kakor tebe, fvojiga Boga, Go-
 spoda in usmiljeniga odreshenika! de
 sim raji hudobnimu duhu sa vezhne
 peklenfke martre, kakor tebi, o Je-
 suf, sa vezhno nebesfko veselje flu-
 shil! — O nesapopadljiva flepota in
 hudobija! — Sa naprej fe nima to ni-
 kdar vezh sgoditi! Terdno fklenem in

ti obljubim, o moj **Jesuf!** sde j ko v meni shivish, de te bom sa naprej bolj ljubil, bolj stanovitno tvoje svete sapovedi spolnoval, in bolj svesto tvojo sveto gnado k dobri mu moje dušhe obrazhal. **O Jesuf!** daj mi gnado, de nikdar ne posabim, kar ti danš obljubim, ko imam neisrezheno veliko frezho, tebe prejeti.

Ja, moj **Jesuf,** sanaprej se ti hozhem popolnoma dati, ker si se mi tudi ti sde j popolnoma dal. Špodobi se, in moja dolshnost je, de sde j le tebi shivim, ker si tudi ti na svetu sa-me shivel in sa-me umerl in ker sde j moja dušho s svojim presvetim rešnim **Telesam** shivish. — Popolnoma se ti tedaj dam, moj **Jesuf!** in ves se ti darujem:

Ofram ti svojo dušho, ktera je sde j s tvojim presvetim rešnim **Telesam** obdarovana in posvezhena; de bi ti smiram svesta ostala, smiram tebi shivela.

Ofram ti svoj um in svojo pamet, de bi sanaprej le to premišlje-

val, kar je k tvoji boshji zhafti in k
mojemu svelizhanju; de bi se nikdar
vezh v nobeni napzhini misli rado-
voljno ne pomudil.

Ofram ti svoj spomin, de bi se
sa naprej velikokrat na tvojo neskon-
zhno ljubesin spomnil, ktero vedno do
mene imash in mi jo posebno v tistih
freznih urah prav obilno fkasujesh,
kader me v presvetim sakramenti obi-
fhesh in v meni shivish.

Ofram ti svojo voljo in svoje
zelo ferze, de bi sanaprej greh in
vso hudobijo sovrashil, tebe pa zhes
vse ljubil, in is ljubesni do tebe vse
tvoje sapovedi na tanko spolnoval; de
bi is ljubesni do tebe tudi blishnjiga
ljubil, kakor sam sebe; in de bi svo-
jo voljo vselej s tvojo presveto voljo
fklenil, in se v vsih okolishinah svo-
jiga shivljenja, per vsih sopernostih in
teshavah, popolnoma v tvojo nar sve-
tejsi in nar ljubesnjivshi voljo podal.

Ofram ti pa tudi, o moj Jesuf! svo-
je zelo telo; ktero si sdej posvetil, ker
sim prejel tvoje presveto reshnje Telo.

Ofram ti svoje ozihi, de bi tvojo boshjo besedo v svetih bukvah brale, zhudeshe tvoje mogozhnosti, modrosti, in dobrote gledale, s kterimi je napolnjen zel svet; in de bi se skerbno od vsiga odvernile, kar ti ni dopadljivo, de bi nikdar vezh nobenih firbizhnih in nespodobnih pogledov ne imele.

Ofram ti svoje ushhefa, de bi le tvojo sveto besedo, in kar ti je dopadljivo, rade poslufhale; opravljivim in nespodobnim besedam pa se vselej saperle.

Ofram ti svoj jesik, de bi ga nikoli s opravljanjem, s kletvijo, ali s drugim pregreshnim govorjenjem ne omadesheval, temuzh de bi bil vselej od greha zhift, ker si ti, o Jesuf! per svetim obhajilu nanj poloshen bil, in de bi sa naprej le tvojo zhaft in hvale osnаноval, tvoje usmiljenje povifheval, ker si velike zhudeshe svoje milosti nad menoj storil. —

Ofram ti svoje roke, de bi s njimi le dobre dela dopernafhal, prid-

no delal, svešto vse dolshnosti svojiga stanu dopolnoval, in de bi nikoli svojih rok s krivizhnim blagam, in s kakim drugim greham ne omadeshval.

Ofram ti svoje noge, de bi le po pravizhnih potih hodile, de bi me nikdar v flabo drufhino, ali v navarne in pregresfhe kraje ne nosile. — Ja, moj usmiljeni Jesus! jest se ti ves dam dušho in telo, ker se tudi ti nam vsiga dafh v presvetim sakramentu. Štore s menoj, kar koli hozhesf. Glej, tvoj sim popolnoma; le tvoja nar sve-tejšhi in nar ljubeshnjivshi volja naj se s menoj sgori.

O Jesus! kako frezhen sim sdej, ker ti v meni shivish, ti moj edini trosht, moj usmiljeni Odfeshnik, moj nar vezhi dobrotnik, in prelubeshnjivi shenin moje frezhne dušhe! — Ja frezhna in vesela je sdej moja dušha, ker te flish, de jo ravno tako vprashash, kakor flepiga revesha, ki si mu pogled dal: „Kaj hozhesf, de ti storim?“ Ja, moj dobrotljivi Jesus! vem de si sdej perpravljien, mi vse storiti

in vse dati, ker si mi zlo samiga se-
be dal. Torej sdej vse saupanje v to
postavim, in te v tvojim svetim ime-
nu ponishno prosim: Poterdi me v
shivi veri, v terdnim saupanji, v go-
rezhi ljubesni; daj mi perferzhno sha-
loft zhes vse moje grehe, s kterimi
sim te kdej rasshalil, daj mi terdni,
stanovitni fklep, sa naprej raji vse
preterpeti in vse sgubiti, kakor te kdej
vezh rasshaliti. Spreoberni in prena-
redi moje revno serze, odlozhi ga od
vfiga posvetniga, nakloni ga na vse to,
kar je tebi dopadljiviga. O Gospod!
stviri v meni zhisto serze in ponovi
praviga duha. Ostani, o Jesus! s svo-
jo sveto gnado v meni, in daj, de
bom tudi jest s dopolnovanjem tvojih
svetih sapoved smiram v tebi ostal.
Dodeli mi sploh vse, kar tukej in tam
na dufhi in na telesu potrebujem.

Usmili se pa tudi, prosim te, o
preljubi Jesus! usmili se vsih vernih
kriftjanov, sa ktere si pretil svojo pre-
sveto refhnjo kri. Usmili se vsih, mo-
je shlahte, perjatlov in dobrotnikov;

pa tudi vseh mojih sovražnikov in sovražnikov. Škashi milost in dodeli gnado sploh vsem, kateri so mojim prošnjam posebno perporozheni, in sa ktere sim te posebno dolshan profiti. Osri se tudi milostljivo na vse poglavarje in oblastnike; vodi, ohrani jih na pravi poti, in napolni jih s svojim svetim Duham. Vodi in rasvetli vse duhovne pastirje, tvoje namestnike, de bodo vse, ktere si jim isrozhil, k tebi perpeljali. Daj vsem pravizhnim stanovitnost do konza; gresnikam pravo sposnanje in serzhno spreobrnjenje; in vsem ubogim dusham v vizah vezhni mir in pokoj, in vezhna luzh naj jim sveti. —

Sa vse to, o moj usmiljeni Jesus! te preferzhno prosim, sdej v frezhni uri, ker imam neisrezheno gnado, de ti, moj pravi shivi Bog! v meni shivish. — O moj Jesus! popolnoma v te saupam! Nikdar ne bo sapushen, kateri se popolnoma na-te sanese. — O Jesus! ti si sa-me terpel in umerl, si sa-me svojo sveto kri pretil, me

grosno drago odkupil, ti s svojim lastnim mešam in s svojo lastno kervjo mojo dušo sa vezhno shivljenje shivish, nesmerna in nesapopadljiva je tvoja ljubesen do mene. Daj mi tudi gnado, o Jesuf! de te bom tako kakor te sdej tukaj vshivam, tudi tamkej v nebesih vshival v vezhni ljubesni. Amen.

O Marija, prezhistá deviza, glej, kako frezhniga me je danš tvoj ljubesnivi Šin Jesuf storil, ker me je k svoji misi povabil, de sim ga tamkej prejel s dušo in s telešam, s kervjo in s mešam, po boshji in zhlovešhki natori. — **O** kako ga samorem revin grešhin zhlovek sadošti sahvaliti sa njegovo nesapopadljivo dobroto! **Ko** bi mu zel zhaš svojiga shivljenja nozh in dan s vsimi nebesškimi angelzi klezhé sahvalne pesmi pel, bi ga ne mogel sa eno famo obhajilo po vrednosti sahvaliti. — **Satorej** te prošim, moja preljubesnjava mati Marija! pomagaj mi, kakor per prošnji, tako tudi per sahvali. **Pomagaj** mi, se sahvaliti Je-

sufu, mojimu nar vezhimu dobrotniku, sprosi mi od Boga prav hvaleshno ferze, de bom s besedo in v djanji (kolikor mi bo mogozhe) svojimu Jesufu ravno tako hvaleshnoft in ljubestin fkasoval, kakorfhino mu ti, preveta mati Jesufova fkasujesh; in de bo moja dufha, kakor tvoja, povishevala Gospoda svojiga Boga, kteri ji je neisrezhene zhudeshe svoje milofti storil. — Kar bo tedaj moje hvaleshnofti premalo, ti dopolni, preljuba mati Marija! Ti Jesufu vfo zhast in hvalo daj, ktero bi mu jest dati imel in hotel, ko bi mi mogozhe bilo. — O Marija! sprosi mi gnado, de bi fkosi vredno prejemanje svetih sakramentov prifhel pred boshje oblizhje, kjer bom nashimu ljubimu Jesufu v tvoji drufhini in v drufhini vsih isvoljenih vezhno zhast in hvalo dajal. Amen.

Sbrane lepe molitve

pred svetim obhajilam in po svetim obhajilu.

Preljubi moj kristjan! persadevaj si prav sveto shiveti, de boš smel in samogel pogosto in vredno sakrament svetiga reshnjiga Telefa prejemati. Tako boš nar bolje sa svelizhanje svoje dushe fkerbel, se nar loshej pred greham branil, ljubedin do Boga in do blishnjiga v svojim serzu ohranil, in boš s svojim Jesusam smiram fklenjen ostal, sakaj Jesus sam pravi: „Kdor je moje meso, in pije moja kri, ostane v meni in jest v njem.“ — In sveti Tridentinski sbor pravi: „Presveto reshnje Telo je sdravilo vsih dushnih bolesin, nas reshi od vsakdanjih pregreshkov, in nas varje pred smertnim greham.“ — Kolikor tedaj moreš, moj kristjan! si persadevaj, de boš vredno svetê obhajila prejemal: in kader utegneš, (to je, kader nimash nobeniga potrebniga dela, in kader te tudi dolshnosti tvojiga stanu nize ne silijo is zerkve hoditi,) kader tedaj utegneš, le veliko moli in premishljuj sa perpravopred svetim obhajilam, in sa sahvalo po svetim obhajilu. Is tega namena sim te molitve in andohti isbral, de se jih snash po perloshnosti, in kolikor utegneš, poslushiti.

I.

Molitve in andohti pred svetim obhajilam.

Perva molitev*pred svetim obhajilam.*

O vsigamogozhni in neskonzhni Bog! o Bog! kteriga sveti angelzi s trepetanjem molijo, in pred kterim fkrivajo svoje sveto oblizhje, o ti tako velik Bog! glej, jest tvoj nevredni flushabnik, ki sim te tolikokrat rasshalil! imam sdej pred tvoje sveto oblizhje priti! — **O** Jesuf! pred kterim angelfski Šerafini niso sadohti zhisti, oh! kako se smem jest podstopiti, pred te priti, ker je moja dusha sbe le od gerdobe greha oprana. — **O** milostljivi Bog! zhe smem rezhi: kako se ti sgubish v svoji ljubeshni! — **Oh!** sakaj sapovefh meni nevrednimu flushabniku, de, zhe te ne bom vshil, ne bom s teboj shivel? — **O** Jesuf! o neisrezhena dobrota! kaj mi je stori-

ti? — Bres tebe ne smem in ne morem shiveti, pred tvoje sveto oblizbje stopiti si pa ne upam. Oh! kako bi si upal jest tebe, o shivi Bog! prejeti! — O Jesuf! dobrotljivi in usmiljeni Jesuf! glej, shivo verujem, de si pravi shivi Bog, v presvetim refhnjim telesu, in jest revna stvar, ki nisim vredin, de me semlja nosi in sonze oblije; in vender hozhefh sdej v moje revno truplo priti, o Jesuf, pravi shivi, vfigamogozhni, neskonzhni Bog! — Oh! od sposnanja tvoje velikosti in tvoje revfhine, tvoje svetosti in svoje nevrednosti se ves sgrabim. — Oh! pogledati se te ne upam, koliko manj prejeti! — O Jesuf! le famo saupanje v tvojo neisrezheno milost in veliko ljubestin potroshta in povsdigne moje revno ferze, in moj strah preshene, sato ker sam vefh, de nisim vredin, pa mi vender ukashefh te prejeti! savoljo svoje velike potrebe tedaj se podstopim storiti, kar bi se sizer nikoli ne upal.

Oh! neisrezhena dobrota! daj mi gnado, de bi vsaj nekoliko sposnal tvo-

jo velikost in svojo revščino, uboshtvo in nevrednost, de bi se mogel pred tabo popolnoma poniskati. — Poln sazhudenja sim, de ti, o **Jesuf!** neisrezeni in tako veliki **Bog!** morešh tako dober biti, de se mi hozhešh savshiti dati, desiravno nisim vredin le enkrat ozhi k tebi vsdigniti, o **Jesuf!** vezhna dobrota! — **Oh!** moj **Jesuf!** namesti s svojo milostjo mojo nevrednost, vshgi s ognjem svoje ljubesnivo tvoje mersloto, in napolni moje pomankanje; potlej, o moj dobrotljivi, usmiljeni in ljubesnivi **Jesuf!** se bom podstopil poln saupanja tebe prejeti; tebe, o vezhna, neisrezena ljubestin! tebe, o nesmerena dobrota! —

Oh! shelim, de bi mogel svoje merslo ferze le nekoliko ogreti! shelim de bi se le ena fama ifkra tvoje gorezhe ljubesnivo mojiga ledeniga ferza perjela! Tako upam, de se bo moje ferze popolnoma vshgalo in sazhelo goretu v tvoji svetu ljubesnivo. — **O Jesuf,** vezhna ljubestin! **O Jesuf,** shenin moje uboge dushe!

Oh! prestrahim se, de sim tako mersel, tako suh in bres vse gorezhnosti. K studenzu pridem, in vender shejin ostanem; sdravila se poflushim, in sim vedno bolan; k ognju pridem, in sim mersel, in ne sazhnem goreti! — Oh! sim revin in ubog, Bog pomagaj mi! — Jesuf! zhe nisim vredin, k angelfki misi perstopiti, daj de pred s naglo smertjo umerjem, predin tebe nevredno vshijem, in te fkosi to na novo rasshalim. Naj terpim, de le ne bosh od mene shaljen. Zhe pa tvoja milost nozhe tega nad menoj storiti, te pa ponishno prosim, dodeli mi svojo sveto gnado, de mojo nevrednost odvernesh, mojo neumnost rasvetlish, in ogrejesh moje merslo ferze.

O Marija, prezhista deviza! O vsi svetniki in nebeshki angelzi! sadobite mi rasvetljenje, de bom vsaj enmalo sposnal, koga hozhem prejeti, sprofite mi duha pokore, de bom Jesufa prav vredno prejel. Ja, sprofite mi gnado, de, kader se bom podstopil Jesu-

fa prejeti, mi ne bo k sodbi in k pogubljenju, temuzh de mi bo po njegovi dobroti k mozhi na dushi in na telesu. Naj mi bode k ozhifhenju serza, k pomozhi moje flaboosti, k poboshnosti in k vezhimu posvezhenju mojiga shivljenja. Tedaj, o Marija, o svetniki! o angelzi nebeshki! ja, o Jesuf! ti meni perstopi, de te bom vredno prejel. Amen.

Druga molitev

pred svetim obhajilam.

Pridi sdej, o moj preljubi Jesuf! ti Bog mojiga serza, moja nar vezhi dobrota in vse! Glej, moje serze sheli tebe, svojiga Boga, stvarnika, odre-fhenika in svelizharja prejeti. — O kako mozno shelim, s gorezho ljubes-nijo nebeshkih Šerafinov obdarovan, f zhednostmi vsih svetnikov olepshan biti! O preljubesnjava mati Marija! o moj svesti angel varh, in vsi svetniki boshji, posebno ti moj sveti patron, I., val prosim, perstopite mi f svojo

mogožno proshajo, de bom samogel sdej Jesufa vredno prejeti in vshiti.

O usmiljeni **Jesuf!** sdej se ti popolnoma ofram v tvoje presvete roke, torej naj sa naprej le tvoja sveta ljubestin do mene, in tvoja sveta volja in dopadajenje vodi mojo pamet, visha moja voljo, napolni moj spomin in naj gospoduje zhes vse moje pozhutke v vsm mojim djanji. — **O** moj **Jesuf!** preslahtna nebeska mana! kdaj mi bo prishla frezhna ura v kateri bom samogel ves vnet s ognjem tvoje presvete ljubestni, popolnoma tebi se ofrati, o moj preljubi **Jesuf,** o vezhna ljubestin!

O moj **Jesuf,** nebeska mana! kdaj mi bodo vsi posemelski vshitki soperi postali, de bom le sebe samiga shel? Kdaj bofh le ti, o moj prekladki **Jesuf!** nar boljsi in nar ljubsi jed in pitje moje dushe in mojiga telefa? — **O** vsigamogozhni **Gospod,** ozhisti enkrat moje revno serze od vsiga nespodobniga veselja do posvetnih rezhi, in do vsih hudobnih shelj. **O**lepshaj

me f vřimi lepimi zhednořtmi, f ſve-
tmi ſheljami, in f ſtanovitno fkerb-
jo, de vře tebi k zhařti ſtorim, in le
tebi ſamimu dopadem. To moj Jeſuf!
ſhelim; in ſato ti ſvoje ſerze odprem,
in te ljubeshnjivo povabim in prořim,
pridi k meni, o Jeſuf! de mi bořh
bres vřiga odlozhka in ſadershka ſto-
ril in dodelil, kar ſim vřelej ſhelel in
te prořil.

Oh! moj dobrotljivi Jeſuf! moj nar
vezhi trořht in moja pomozh! — O
Jeſuf! ti nar vezhi ljubeshin mojiga ſer-
za, in prelubeshnjivi ſhenin moje du-
řhe; iř ſgol ljubeshni do tebe me ſde
grevajo vři moji grehi iř zeliĝa ſerza,
ker ſim s njimi tebe, o vezhna in
nar popolniřhi ſvetořt in dobrota! rař-
řhalil, in tebe o moj uřmiljeni Je-
ſuf! f ſvojimi grehi na leř kriřha per-
bil, de ſi mogel ſa-me, nehvaleshni-
ĝa zhloveka, na kriřhi nar framořhli-
viřhi ſmert ſtoriti. — Ja, moj Jeſuf!
iř ljubeshni do tebe ſovrařim greh zheř
vře, in te ponishno prořim po tvojim
neřkonzhnim ſařluřhenji, o nikdar me

ne puſti bres tvoje ſvete pomozhi, de vezh ne padem v kakofhin greh. — Sdej is ljubezni do tebe, ſ pomozhjo tvoje ſvete gnade, terdno ſklenem, tebe, o moj Bog! nikdar vezh ne raſshaliti, rajſhi umreti, kakor kaj ſtoriti, kar ti ne dopade. To je moja reſniſhna volja in moj terdni ſklep. Ti pa, o moj uſmiljeni Jeſuf! mi ſ ſvojo ſveto gna-do pomagaj moje greſhno nagnjenje premagati in popolnoma ſatreti, de bom ſvoj ſklep ſveſto dopolnil, in do konza tebi ſveſt oſtal. Amen.

Tri proſhnje

k ljubezniſhivimu Jeſufu ſa tri poglavitne kerſhanſke zhednoſti.

Perva proſhnja, *ſa pravo ponishnoſt.*

O Jeſuf, ti ſi bil ſareſ is ſerza ponishen; vſe tvoje beſede, in vſe tvoje

djanja nam le ponishnost fkasujejo. — Ti si vezhni Šin vezhniga Ozheta, nafh Bog in Gospod, in kralj vezhniga velizhastva; in si se vender tako ponishal, de si se vzhlovezhil, podobo hlapza na-se vsel, in svojim ftvarem podloshin, in pokorin postal. — O is ferza ponishni Jesuf! ker te bom sdej prejel, te ponishno profim, ftori me nekoliko tebi podobniga, in daj mi ponishno ferze, de bom v besedah in v djanji in v zelim sadershanji le ponishnost fkasoval. Ponishnost ti tako dopade, de si hotel od nar ponishnifhi devize, ktera je kdej na fveti bila, v revni fhtalizi rojen biti, in tvoje rojstvo je bilo nar popred revnim pastirjem na polji osnanjeno; ker si v vsih rezheh le niskost in revshino ljubil in ifkal. — Daj mi gnado, o nar ponishnifhi Jesuf! de bom tudi ponishjevanje in niskost ljubil, de ne bom pred ljudmi nobene zhafti shelel in ifkal, de ne bom nobenimu sameril, kteri me sanizhuje, temuzh de bom sposnal: grefhnik sim, she vezhiga sa-

nizhevanja vredin. — O Jezus! daj mi pravo ponishnost, de bom potlej tudi vsih drugih gnad bolj vredin postal, sakaj ti le ponishnim rad svoje gnade daješh. — Daj mi, de se bom samiga sebe ponisheval, de bom enkrat od tebe povishan, in k vezhni nebeshki zhafti povsdignjen. Amen.

Druga profhnja,
sa kershansko poterpeshljivoſt.

O Jezus, poterpeshljivo jagnje boshje! ti si nam nar lepſhi sglede poterpeshljivoſti ſapuſtil. Œi bil nar nedolshniſhi in nar ſvetejſhi, in vender ſi imel tolikanj ſovraſhnikov in preganjavzov kateri ſo ti vedno po ſhivljejni ſtregli, in na vſako tvojih beſedi in ſtopinj paſili, de bi bili perloſhnoſt naſhli, te ſatoſhiti in v ſmert obſoditi. Na ſadnje ſo preſtraſhno krivizo nad teboj doperneſli, in ſo te v ſmert, ja groſovitno ſmert na krishi obſodili. — Kako ſi ſe pa ti do ſvojih krivizhnih ſovraſhnikov ſadershal? — Poterpel ſi s njimi, ſanaſhal ſi jim, do-

ber si jim bil. Kader fo te sanizhevali, si molzhal in dobrote delil, kader fo te preganjali, si se jim umaknil; in kader fo tvoji uzhenzi sheleli ognja od nebes, de bi tiste pokonzhal, ki te niso hotli sprejeti, si jih svaril, de ne vedo, zhigaviga duha fo. — In kako nesapopadljivo poterpeshljivoft si ti kasal v svojim britkim terpljenji! Kakor jagnje, ki ga k smerti peljejo, si molzhal, in nisi odperl svojih ust, de bi bil svojim sovrasnikam grosovitno krivizo ozhital, ki fo jo nad teboj dopernafhali. Ja, she zlo molil si sa-nje, sa odpuhanje njih grehov profil, in to ravno takrat, kader fo bile tvoje martre in bolezhine nar hujfhi. O nar poterpeshljivfhi jagnje boshje! ktero hozhem jest nevredin gresnik sdej per s. obhajilu prejeti, perferzhno te prosim, daj mi pravo poterpeshljivoft, de bom po tvojim sgledu vse sopernofti voljno preftal, in de bom vse svoje dušno in telefno terpljenje s tvojim britkim terpljenjem fkle-nil, in tebi sa pokoro svojih grehov

ofroval, de tako tvojiga britkiga terpljenja in nefkonzhniga saflushenja deleshin poftanem, fhtrafenge sa svoje grehe she tukej doftojim, in tako is kratkiga terpljenja k tebi, o Jefuf! v vezhno veselje pridem. Amen.

Tretja proshnja,
sa sveto pokorshino.

O Jefuf, Sin boshji! ti si bil svojimu nebeshkimu Ozhetu pokorin do smerti, ja do smerti na krishi, satorej, ti je ime dal, ktero je zhes vse imena, de se v tvojim imenu, o Jefuf! vse kolena perklanjajo, v nebesih, na semlji, in pod semljo. — Ti si bil pa tudi ljudem, svojim stvarem pokorin; si bil pokorin oblastnikom in svojim starshem. — Satorej te je tvoj nebeshki Ozhe ljubil, in je vse svoje dopadenje nad teboj imel; sakaj njemu je ljubshi pokorshina, kakor ofri. — O moj Jefuf! moj dobrotljivi svelizhar! predin se podstopim te prejeti, te pohlevno profim, poterdi me s tvojo sveto gnado v tej tako potrebni zhednosti,

bres ktere nikdar ne morem tvojimu nebeskemu Ozhetu dopasti. — Oh! do sdej sim bil tolikokrat nepokorin! O kako malo sim svoje starše ubogal! kako sanikerno sim dopolnoval sapovedi svojih prednikov! kako malo sim tudi na tvoje sapovedi porajtal, in na tvoje noterdajanje, o moj dobrotljivi Jesuf! — Daj mi tedaj gnado, de bom sa naprej po tvojim sgledu leto sveto zhednost bolj svesto dopolnoval; de bom vsim, svojim prednikom, savoljo tebe pokorin. Daj mi gnado, o Jesuf! de bo moja pokorsihna hitra, bres vstavljanja in odlashtanja, radovoljna bres sopernosti in godernjanja; popolnoma dopolnjena per vsih dolshnostih mojiga stanu. Ja, moj Jesuf! daj mi gnado de bom tukej po tvojim sgledu rad podloshin in pokorin, de bom enkrat tamkej v nebesih s teboj na vezhno kraljeval. Amen.

Ljubi moj kristjan! de se bofh k svetimu obhajilu vredno perpravil, in de bofh s vezhi gorezhnostjo s bolj sbranim duham, s per-

ferzhnimi sheljami in s gorezho ljubesnijo k boshji misi perstopil, premifli, kdo de je nekonzhno dobrotljivi **Jesuf**, kateri se ti v presvetim sakramentu savshiti da.

I. Jesuf je shivesh moje dushe.

O **Jesuf**! ti me prijasno vabish k svoji boshji misi, kjer mojo dusho s nebeshko mano, s svojim presvetim reshnim **Telesam** sa vezhno shivljenje shivish. **S** kakofhnim veseljem in s kakofhnimi sheljami so **Israelzi** v puhavi mano poberali; oh! s kakofhnim perferzhnim veseljam, s kakofhnimi svetimi sheljami, bi se imel jest k svetimu obhajilu perblishati, tebe usmiljeniga **Jesufa**, praviga shiviga **Boga**, v podobi kruha prejeti! — **Oh!** danf bom s kraljem vsih kraljev vezherjal, in kruh angelov jedel. **K** tako shlahtni misi si povabljen! — **O** **Jesuf**! kako dober si ti. **Mana Israelzov** je le ta angelfki kruh pomenila, kateri nam je potrebin po is-hodu islushnosti greha skosi ruzezhe morje pokore na poti proti vezhnimu vese-

lju, kateri nas tudi v vseh naših teshavah in potrebah podpera. — O kako gladka je ta nebeska mana! — Kakor telefni shiveh truplo, ravno tako angelski kruh duho per shivljenji ohrani, jo shivi in rasveseli, ji lakoto presene, ji mozh da k vsimu dobri-
 mu, in boshjo gnado v nji prezhudno obilnishi stori. — O moj Jesus! kako lazna je moja duha, o kako te angelske jedi sheli! Perjasno me klizesh, ker pravish: „Pridite k meni vsi, kateri ste revni in s teshavami oblosheni, in vam jih bom polajshal, vas bom potrofhtal.“ O ljubi Jesus! potrofhtaj me in pomagaj mi, v velikih potrebah in teshavah sim, slasti v duhnih, ktere so ti nar bolj snane, o vsigavedozhi Bog! — Ti, o dobrotljivi Jesus pravish: „Nozhem lazbnih od sebe pustiti, de na poti ne opefhajo.“ Ponnishno te tedej prosim, nasiti mojo revno lazno duho, de na poti pokore ne opefha, temuzh de frezhno pride, kamor jo pelja leta teshavna pot, namrezh v vezhno nebesko ve-

felje, k tebi o nefkonzhno dobrotljivi
 Jesuf! kateri si svoje shivljenje dal, de
 si nam le vezhno shivljenje perdobil.

*II. Jesuf je studeniz shive vode sa
 mojo dusho.*

O Jesuf! ti nam pravish: Vsi shej-
 ni pridite k vodam.“ — Kakor jelen
 hrepeni po mersli vodi, tako hrepeni
 moja revna dusha po tebi, ker si ti
 studeniz shive vode, is kteriga se mo-
 ja shejna dusha vezhniga shivljenja na-
 pije. — Kakor popotnik poléti v ve-
 liki vrozhini, kader po sapushenih fu-
 hih krajih hodi, sheli, sdihuje in gle-
 da po mersli vodi, de bi svojo shejo
 pogafil, in ko na enkrat studeniz sa-
 gleda, hitro s velikim veseljem tje te-
 zhe, in se poshivi: ravno tako jest re-
 vin popotnik v dolini fols velikokrat
 po sapushenih fubih krajih hodim, in
 veliko dushno shejo terpim, de she
 omagujem; takrat se pa tebe o Jesuf
 v presvetim sakramentu spomnim, ker
 si studeniz shive vode, in s velikim
 veseljem in saupanjem k tebi perte-

zhem, in ti mojo revno shejno dusho f preferzhno mozhjo in s nebefhki-
mi gnadami napojish! **O** Jesus! ti si
vezhna ljubestin; ti nam smiram le do-
bro hozhefh, naf ljubesnivo k febi
klizhefh, in se slo pertoshish, kader
tebe, studenz shive vode, sapustimo,
in si ljuknašte fhtirne fkopljemo, kte-
re vode ne dershe. (**Jerem. 2. 13.**) —
O moj Jesus! oshivi mojo dusho: ona
je kakor s roshami nafajen, pa od vro-
zhine hudobniga nagnjenja tako posu-
fhen vert, de vse roshe v njem ve-
nejo in se sufhe. Satorej te prosim,
o Jesus! pokropi mojo suho dusho s
shivo vodo tvoje svete gnade, de lepe
zhednosti v mojim ferzu ne omagajo
in ne ofahnejo. — Voda ima lastnosti,
de je sa pijazho, de pokropi, de ozhi-
sti, de ogenj pogasi. Vfiga tega mo-
ja revna dusha potrebuje; satorej se
prosim, moj usmiljeni Jesus! studeniz
shive vode! ker me perjasno k tebi
vabish: napoji mojo shejno dusho; po-
kropi jo suho, ozhisti jo omadeshvano.
Ogenj hudiga posheljenja pogasi. — **O**

Jesuf! prezhudni studeniz shive vode! dodeli mi vse to per svetim obhajilu po tvoji nefkonzhni milosti in ljubeshni, ktere so polne nebefa, in vse pokrajne semlje.

III. Jesuf je solnze in prava luzh moje dushe.

O Jesuf! ti mi pravish: „Vstani, in bodi rassvetljen, sakaj tvoja luzh je prishla.“ — Oh! v veliki temoti sim bil, sdej me luzh rassvetli. Jesuf! prava luzh sveta, ti jih rassvetlish, kteri v temi in v smertni fenzi fede; ti si velika luzh sa rassvetljenje ajdov. — O Jesuf, ti si luzh svetá; kdor sa teboj grej, ne hodi po temi. Shalofno je v temi biti; kako shalofni so bili Egipzhani, ko so mogli tri dni v temi shiveti; pa she veliko bolj shalofno je biti v dušnih temotah. — Ti, o Jesuf! vezhno solnze pravize, ti vse temote presheneesh. — Solnze nam svetiti, naf greje, in semljo rodovitno stori; tako tudi ti, o Jesuf! kader te prejmem v presvetim sakramentu, ras-

svetlih s svojo sveto gnado moje temotno ferze; ogreješ s ognjem svoje boshje ljubeshni moje merslo ferze, in ga s svojo vfigamogozhno pomozhjo rodovitniga storish, de se lepe zhednosti v njem vkoreninijo, in tebi dopadljiv sad obrode. — Pridi tedaj, moj ljubeshnjivi Jesus, ti nebeshko solnze in prava luzh moje dushe! pridi, in rasvetli mojo dusho. O, kako dolgo sim v temoti bil! Sdej pa shelim rasvetljen biti, in v svetlobi hoditi. Sdej veliko luzh, veliko svetlobo vidim, o kako vesela je moja dusha te svetlobe. — nebeshko solnze moje dushe, o Jesus v presvetim sakramentu! rasvetli mojo vest in pamet, de bom revnistan svoje dushe smiram bolj sposnal; vsemi is mojiga ferza vso mlazhnost in mersloto, de ti bom s gorezhnostjo flushil, in is ljubeshni do tebe tvojo presveto voljo smiram na tanko dopolnoval, odvsemi mojimu ferzu vso nerodovitnost in terdobo, de bo vsaka tvojih svetih besed v meni obiln sad obrodila. — O Gospod! ti si moje ras-

svetljenje in svelizhanje! daj mi gnado, de se ne bom nikoli tvojimu rasvetljenju soperstavil, de ne bom v fhtevilu nefrezhnih, kateri bolj temo, kakor svetlobo ljubije, ker so njih dela hudobne. — O Jezus! luzh tvojiga svetiga isgleda naj mi sveti na vsih mojih potih; luzh tvoje svete gnade naj mi sveti v zelim shivljenji, posebno v sadnji uri; luzh tvoje boshje ljubeshni naj mi sveti zelo nefkonzhno vezhnost.

IV. Jezus je Ozhe moje dushe.

O Jezus, ufmiljeni Ozhe moje dushe! glej, jest tvoj sgubljeni sin vstaniem, in pridem nasaj k tebi. Ozhe! greshil sim soper nebefa in soper tebe, in vezh nisim vredin, tvoj sin imenovan biti; stori me eniga svojih najemnikov. — O f kakofhnim veselejem bi bil sgubljeni sin pertekel, ko bi bil popred vedil, de ga bo ozhe tako dobrotljivo sprejel. Jest pa dobrovem kako ljubeshnjivo me ti, o Jezus! vselej sprejmesh, kader s sgrevanim

ferzam k tvoji svete misi pridem. — **O** nesmerna ljubestin! **O** **Jesuf!** ti vezhni **Bog** in **Gospod**, vender mene ubogiga gresnika sa svojiga otroka vsamefh, in hozhefh, de te sa **Ozheta** imam. — **Kakor** fkerbin ozhe svojimu otroku kruha da kolikor ga potrebuje; tako tudi ti moj usmiljeni **Jesuf!** per svetim obhajilu moji dushi angelskiga kruha dodelish, in jo ohranish sa vezhno shivljenje. — **Ja**, moj **Jesuf!** zlo ime matere si dasf, ker je materna ljubestin fhe bolj perferzhna, in moji dushi ljubesnivo rezhefh: „**Ko** bi tudi kakofhna mati svojiga otroka posabila, in se ga ne usmilila; jest ne bom tebe posabil.“ **O** **Jesuf!** ti si nam boljshi, kakor so nar boljshi starshi svojim otrokam; is sgol ljubezni do naf si svojo presveto kri do fadnje kaplje na f. krishi prelil; in sdej v f. sakramentu nozh in dan med nami prebivash, is sgolj neisrezhene ljubezni do naf! — **O** ti nar dobrotljivshi **Ozhe** moje dushe! vsemi me, svojiga nehvaleshniga otroka, spet

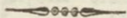
v svojo gnado; glej, s potertim in sgrevanim serzam pridem k tebi, in terdno sklenem, sa naprej tebi prav svešto flushiti in svet sapustiti, ker vidim, de me hudobni svet le sapeljuje in goljfa, de me smiram bolj od tebe odlozhi, in de me le sheli v vezhno pogubljenje perpraviti. — **O** Jesus, moj milostljivi Ozhe! ti mi pridesh v presvetim sakramentu ljubesnivo naproti, in me perferzhno objamesth. — **O**, kako me sdej greva, de sim te rasshalil, ki si tako neisrezhenno dober! — **Oh**, ti si moj dobrotljivi Ozhe, jest pa tvoj prav nehvaleshni otrok! Prosim te, moj Jesus! daj mi sa naprej bolj hvaleshno ferze, in ne glej na mojo nevrednost, temuzh le na mojo potrebo, in ohrani me vedno v tvoji ozhetovski ljubesni.

V. Jesus je shenin moje dushe.

O Jesus! ti me ljubesnivo klichesh: „Vstani, moja nevesta in pridi! — Jest vstanem, in Jesusu, svojimu preljubimu sheninu, naproti grem,

s preferzhno ljubesnijo, s gorezhimi sheljami ga ifhem, dokler ga ne najdem v presvetim sakramentu. — **O** dobrotljivi **Jesuf**, o vezhna ljubesi! de hozhefh moj shenin imenovan biti, je snamnje posebne perjasnosti in ljubesi. — **O**, kako si ti frezhna, moja dufha, ker imash **Jesufa** sa svojiga shenina; pa si te frezhe vfa nevredna! **O** kako je on lep in imenitin, bogat, mogozhin, dobrotljiv! **Oh** kako fhna si pa ti, njegova nevesta? **O** kako si proti njemu gerda, revna, hudobna! **Le** is famiga nefkonzhniga ufmiljenja, ne po tvoji vrednosti, te je sa svojo nevesto vsel. — **O** moj **Jesuf**! per f. obhajilu se s menoj na novizh sarozhifh, se popolnama s menoj fklenefh in sdrushifh; sato hrepeni moja dufha tako po tem presvetim sakramentu. — **O** **Jesuf**! moj ljubi shenin; velikokrat sim ti sizer nesvest bil, pa vender s saupanjem sdej k tebi pridem, ker me sam tako ljubesnivo vabifh, ker me ozhifiti in v svojo perjasnost spet vseti hozhefh. — **Pridi** te-

daj, moj preljubi shenin! preferzhno
te shelim, in s ljubesnijo te perzha-
kujem. Daj mi gnado, de bom smi-
ram k tvojimu prihodu perpravljem,
de, kader ti moj shenin! pridefh, ti
pojdem s gorezho lampizo naproti, de
te s ljubesnijo v svoje ferze prejmem.

Kerftna obljuba.

**Verujem v Boga Ozheta, Šina
in f. Duha; verujem v Jesufa Kristu-**

fa, Šinu boshjiga ediniga, kateri je Bog in zhlovek fkupej, kateri je f svojim terpljenjem in f svojo smertjo zhloveški rod odreshil. Verujem vse, kar je Bog rasodel, kar je Jesuf uzhil, kar so apostelni osnаноvali, in kar nam sveta rimska katolška zerkev verovati sapoveduje; ktere ud shelim do smerti biti. Še odpovem is zeliga ferza hudobnimu duhu, njegovimu napuhu in vsimu njegovimu djanju; se odpovem tudi vsim greham, napuhu in vsim sapeljivim naukam sveta. Perpravljen sim keršhansko shiveti; Bog! poterdi me v mojim fklepu f svojo mogožno gnado. Amen.

Tri boshje zhednosti.

Vera.

Verujem v tebe praviga trojno-ediniga Boga, Ozheta, Šina in svetiga Duha, kateri si vse ustvaril, vse ohranish in vishash, kateri dobro plazhujesh in hudo fhtrafujesh. Verujem, de je Šin boshji zhlovek postal, de

naš je s svojo smertjo naš s. krishi odrešhil, in de naš s. Duh s svojo gnado posvezhuje. Verujem in sposnam vse, kar si ti, o Bog! rasodel, kar je **Jesuf Kristuf** uzhil, kar so apostelni pridigovali, in kar nam sveta rimška katolška cerkev verovati ukazuje. Vse to verujem sato, ker si ti, o Bog! vezhna in neskonzhna rešnica in modrost, ki ne moreš goljufati, ne goljufan biti. **O Bog** stori sše vezhi mojo vero.

Upanje.

Upam in se sanefem na tvojo neskonzhno dobroto in milost, o Bog! de boš meni po neskonzhnim saflusenji svojiga ediniga **Šina Jesufa Kristufa** v shivljenji sposnanje, pravo obshalovanje in odpušhanje mojih grehov, po smerti pa vezhno svelizhanje dal, in dodelil tebe od oblizhja do oblizhja gledati, ljubiti in bres konza vshivati. Upam tudi od tebe potrebne perpomozhke vse to dosezhi. Upam to od tebe sato, ker si to obljubil,

kteri si vsigamogozhin, svest, bres konza dobrotljiv in milostljiv. **O Bog!** poterdi moje upanje.

Ljubestin.

O moj **Bog!** ljubim te is zeliga svojiga ferza zhes vse, ker si ti nar vezhi dobrota, bres konza popolnoma, in vse ljubesni vredin. Ljubim te tudi sato, ker si proti meni in vsim stvarnem nefkonzhno dobrotljiv. **Shelim** is zeliga ferza, de bi te ravno tako mozhno ljubil, kakor so te tvoji nar svestejshi flushabniki ljubili, ali kakor te oni sbe sdej ljubijo. **S** njih ljubesnijo fklenem svojo nepopolnoma ljubestin, pogmeraj jo v meni, o nar dobrotljivibi **Gospod!** zhedalje bolj in bolj. **Ker** te tedaj is ferza in zhes vse ljubiti shelim, in si savoljo tega terdno persadevam, mi je is ferza shal, de sim tebe, svojo nar vezhi dobroto, ktero zhes vse ljubim, tebe svojiga stvarnika, odreshenika in posvezhevavza rasferdil; shal mi je, de sim greshil, de sim tebe, svojiga vsigamo-

gozhniga Gospoda, svojiga nar bolj-
 shiga Ozheta rasshalil. Terdno fkle-
 nem vse grehe in hude perloshnosti
 opustiti, storjene pregrehe zhe dalej
 bolj obshalovati, in nikoli vezh ne so-
 per tvojo presveto voljo kaj storiti. Vse-
 mi me sopet sa svojiga otroka, in daj
 mi gnado k spolnjenju mojiga fkle-
 pa. To te prosim po neskonzhnim
 saflushenji tvojiga boshjiga Šina, na-
 shiga Gospoda in svelizharja Jesufa
 Kristufa. Amen.

(Drugazhi.)

Vera.

Moj Bog! verujem v tebe, pra-
 viga shiviga Boga, ediniga v natori
 in trojniga v pershonah: Ozheta, Ši-
 na in f. Duha. Verujem, de je Šin
 boshji, druga pershona v f. Trojizi,
 sa naf zhlovek postal, terpel in umerl,
 de je tretji dan od smerti vstal, in de
 po svojim v nebo hojenji sedi na des-
 nizi Boga Ozheta, in bo prishel sodit
 shive in mertve. Verujem, de je Jesuf

Kristuf svete sakramente postavil; de nobedin bres vere in kersta, in po tem, kader v greh pade, bres pokore svelizhan ne bo. Verujem, de je gnada boshja vsim potrebna; verujem, de ti, o Bog! vse dobro s dobrim, in vse hudo s hudim plazhujesh, de nam nafhe saflushenje famo fkosi tvoje pomaga. Verujem neumerjozhnost zhloveshke dushe; verujem sadnjizh tudi vse, kar si ti po svoji sveti katolfski zerkvi sapovedal verovati; in de sunaj nje nobedin svelizhan ne bo. Vse to pa sato verujem, ker si to rasodel, ki si vezhna modrost in refni-za, kateri ne moresh ne golufati, ne golufan biti. V tej in sa to katolfsko vero shelim shiveti in umreti. O Bog! poterdi me s svojo s. gnado v tej sveti veri.

Upanje.

Moj Bog! terdno upam po saflushenji, terpljenji in smerti svojiga Gospoda in svelizharja Jesufa Kristusa sadobiti odpushanje vsih svojih grehov;

vpam f tvojo gnado in pomozhjo tvojo voljo dopolniti, greha se varovati, in tako vezhno veselje in svelizhanje dosezhi. In vse to upam sato, ker si ti moj Bog! to obljubil, ker si vsigamogozhin, neskonzhno dober in svest v svojih obljubah. Moj Bog in Gospod! stori sbe vezhi moje upanje.

Ljubetin.

Ljubim te, moj Bog! is zeliga ferza in zhes vse, sato ker si sam na febi nar vezhi, vse ljubetni in zhafti vredna dobrota in lepota. Savolj te ljubetni do tebe fo mi mozno shal vsi grehi mojiga zeliga shivljenja, ker sim s njimi tebe, svojiga Boga rasshalil; in sklenem od sdej na dalej tebe svojiga Boga nikoli vezh ne rasshaliti; tebi famimu shelim flushiti, tebi v vsih rezheb dopasti, svojiga blisnjige hozhem savoljo tebe kakor sam febe ljubiti, in tako shelim v tej ljubetni shiveti in umreti. O Bog! vshgi v meni ogenj svoje ljubetni, de bom

v svojim ferzu gorezho ljubestin v tvoje dobrote vedno ohranil. Amen.

III.

Molitve po svetim obhajilu.

Perva molitev

po svetim obhajilu.

O Jesuf! o usmiljeni Jesuf! — **O** Jesuf! neisrezhena dobrota! **O** moj preljubesnjivi Jesuf! — Oh! kako neisrezhena dobrota se mi je sgodila! — Kako sim jest nevredni zhlovek tvoje ljubesti vredin postal, kdaj sim jo saflushil? Oh sazhudi se semlja in nebo; sazhudite se angelzi. — Kristuf je v meni! — Oh! kar nobedin angelz ni dosegel, to sim jest sdej sado bil. — Kako ti hozhem to neisrezheno gnado poverniti, in se ti sadofti sahvaliti? — **O** Jesuf! ti si se mi vfi-

ga dal, ne vem drugazhi, kakor de se tudi jest tebi popolnoma dam.

O dobrotljiva mati in prezhista deviza Marija! o vsi ljubi svetniki! o angelzi nebeshki! pomagajte se mi sa-hvaliti. — O vsi jesiki! pomagajte mi Boga zhaftiti. — O vse ferza! pomagajte mi Jesufa ljubiti. — Jesuf! o Jesuf! kako me ti ljubish, in jest sim te rasshalil; ti se mi vsiga dasih, in jest ti ne dam uda bres pomankanja! — Oh! jest sim vsimu drugimu bolj flushil, kakor tebi, in sim vezh ljubil, kakor tebe; ti pa me tako neisrezheno ljubish! — O kako me is ferza greva, de sim tako nehvaleshin bil; in ne vem kaj sazheti, de bi ti vsaj nekoliko povernil to neisrezheno dobroto in gnado. Ne vem drusiga, kakor to, de posihmal te hozhem zhes vse drugo ljubiti, te kar bo mogoze zhaftiti; ja vse storiti kar hozhefh, kakor hozhefh in kader hozhefh; ja sate shiveti in radovoljno umreti. To ti popolnoma obljubim, tvoje je moje ferze, tvoja moja dusha, tvoje moje

truplo, stori sdej s menoj, kakor ti dopade, per meni si sdej in jest per tebi; sdej popravi, kar nozhesh imeti: poboljšaj kar ti ne dopade; odverni, karkoli te rasshali, stori vse po svoji sveti volji! ti si Gospodar mojiga trupla in moje dushe; ukashi, sapovej, fhtrafuj s dobrim ali s hudim, f frezho ali nefrezho, f pomozhjo ali s sapushenjem, s sdravjem ali s bolesnijo, s shivljenjem ali f smertjo; kakor bofh storil, mi bo prav, de bom le mogel storiti, kakor ti hozhesh, in v tvoji sveti gnadi shiveti in umreti.

Tedej, o moj Jesuf, kar si prišel k meni, k nevredni in greshni stvaru, sdej te ne pustim od sebe, dokler me ne poshegnash, in mi posebnih gnad ne dodelish, dokler ne ogrejesh mojiga serca, ne rasvetlish moje pameti; k dobrimu ne obernefh moje hude volje, in dokler ne potolashish moje revne dushe. Ti ja vesh moje veliko pomankanje, vesh mojo silno potrebo, ti vidish moje shelje, fposnash mojo voljo, de shelim, kar je

tebi dopadljivo, pa jest ne morem nizeh
dobriga bres tebe storiti; hozhem stori-
ti, pa se prezej vpeham, se trudim, pa
kmalo sgubim ferze, kader vidim, de
dolgo ne morem priti, kamor moja du-
sha sheli, to je: tebe nikoli vezh ne ras-
shaliti, is zeliga ferza in mozhi te lju-
biti, ja vse storiti, kar ti nar bolj dopade.

Tebe tedej per meni sdej pri-
zhijozhiga Boga, s vsim saupanjem
prosim, de mi dodelish te gnade . . .
zhe je tebi k zhashti, in moji dushi k
svelizhanju; ali kakoshno drugo, kte-
ro vesh, de mi je nar bolj potrebna.
Slasti pa te prosim sato gnado, tebe ni-
koli vezh ne rasshaliti. Prosim te le
famo to, kar ti od mene hozhefh; to
shelim, kar mi ti storiti sapovedujesh,
tedaj upam v tvojo milost in dobroto,
de me bofh uflishal, o Jesus! Amen.

Druga molitev

po svetim obhajilu.

O vsigamogozhni vezhni Bog! ka-
ko velika je tvoja ljubestin, kako ne-

isrezhena tvoja milost, de si mene ubosiga grešnika, bres vřiga mojiga saflushenja, le famo po tvoji ljubesni in milosti s tvojim presvetim reřhnjim telefam nasitil. O nar vezhi dobrota boshja! o usmiljeni Bog! kako si se mogel tako ponishati, de si prifhel mene ubosiga grešnika obiskati! — O nesmerena je tvoja ljubesin, moj usmiljen Jesus! — Satorej se vershem pred tvoje noge, nar viřhi Bog in Gospod! in te molim s ponishnostjo in zhařtjo. Sahvalim te tavshenkrat iszeliga ferza sa neisrezheno veliko gnado in ljubesin, ki si mi jo sdaj v prejemANJI presvetiga telefa dodelil.

Ker je pa moja sahvala premajhina in preřlaba, in ker te sa to veliko gnado in ljubesin ne morem po svoji dolshnosti sadořti sahvaliti; satorej sdrushim svojo flabo sahvalo s tvojim nekonzhnim saflushenjem, o Jesus! in s sahvalo in molitvijo, ktero ti bres prenehanja presveta deviza Marija, vři řvetniki v nebesih, in vři pravizhni na semlji sa vse prejete gnade

fkasujejo. **Satorej** vsemi o **Gospod!** flabi ofer moje sahvale od mene fvojiga nevredniga flushabnika, in daj mi presveti sakrament, kteriga fim sdaj prejel, k svelizhanju moje dushe teknti, **Ozhisti** f svojim f. refhnjim **Telesam** mojo dusho od vsih madeshev greha, in dodeli mi gnado vse grehe premagati in odpustiti, vse hudo nagnjenje k grehu satreti, in vsake greshne perloshnosti se fkerbno varovati, de bi samogel v pravi veri, v terdnim saupanji, v gorezhi ljubeshni tebi flushiti, v tvoji gnadi shiveti in umreti, in enkrat, po zhasnim shivljenji v vezhno nebeshko veselje priti. **Amen.**

Sdihovanje k Jesufu po fvetim obhajilu.

O prefladki **Jesuf!** kako frezhin fim, ker fim tebe prejel! — **Semlja** in nebo te ne samoreta obsezhi, angelzi trepezhejo pred tvojim oblizhjem, in ti vender k meni pridefh. **She** tolikokrat fim te rasshalil, in fim se od

tebe odlozhil, in me vender k febi vabish, fe k meni perblifhafh, fe s menoj fklenesh. — O nefkonzhna ljubeshin! Kaj hozhem fhe vezh! ker tebe imam in vshivam, ki fo v tebi vfi fhazi dobrote in milosti fkriti. — Oh kako fe ti bom sadofti hvaleshniga fkasal, o vezhni Bog sa vfo tvojo ljubeshin in dobrote, ktere fim obiln od sazhetka do sadnje ure od tebe prejel? Vesh, de fim revna stvar, de nizh nimam, in de fim tebi toliko dolshan. O nebeshki Ozhe! vsemi sahvalni ofer sa vse meni nevrednimu greshniku fkasane dobrote, vsemi fvojiga preljubiga Šina Jesufa. Njega in njegovo saflushenje ti ofram kakor svojo lastno rezh, ker fe je on vfiga meni dal, in sdej v meni prebiva. Njegova vrednost naj nadomesti mojo nevrednost in flabost; njegova f. reshnja kri naj opere vse madeshe moje dushe; njegova svetost naj sakrije mojo pregreho; njegovo nefkonzhno saflushenje naj sbrishe moj dolg pred teboj. — O Jesuf! ti si moja pomozh in moje

upanje; kdor v tebe saupa, ne bo vekomaj sapušhen, in ne bo v framoti ostal. Usmili se me tedaj, o Jesuf! in poglej s milostljivimi ozhmi na mojo slabost, na revšhino moje dušhe, in na vse moje notranje in sunanje potrebe; bodi moja bramba v vsib mojih fkušhnjavah, in stori hudobno nagnjenje moje pregrešhne natore. Ti imaš vso oblast v nebesh in na semlji, v tvojih rokah je moje svelizhanje, zhe mi ti na strani stojish, ne morem omagati. Tedej te ponishno prosim, stori v meni vezhi pravo shivo vero, terdno saupanje, in gorezho ljubeshin do tebe; in vari me, o Jesuf! de te s nobenim greham vezh ne rasshalim. **S** velikim saupanjem te sa to prosim! kaj mi bošh samogel sdej odrezhi, ker si se mi všiga dal? Tedej te prosim she k sadnimu sa posebno gnado, de bi tvoje presveto reshnje Telo vselej vredno prejel, in na sadno uro f to nebeshko popotnizo previden, is sveta se lozhil. — Tvoji neismerni ljubeshni, moj dobrot-

ljivi Jġesuf! perporozhim sdeġ tudi vse duhovne pastirje, všo svojo shlahto, svoje dobrotnike, prijatle in sovrašhnike, zelo keršhansko zerkev; slašti pa vse terdovratne grešhnike, de bi se k tebi vernili, in tebe is ferza ljubiti sazheli. — Tudi te prošim sa vse dušhe v vizah, daj jim o Gospod! vezhni mir in pokoj. — O Jġesuf! v tvoje švete rane se poloshim, tvoje švete kolena oklenem, in te ne špustim, dokler me ne poshegnash. Ohrani me v svoji šveti gnadi, tvoj šhellim biti shiv in mertev. Amen.

Tretja molitev

po švetim obhajilu.

Poglej, o dobrotljivi prešladki Jġesuf! pred tvojim oblizhjem se vershem na kolena, te molim in prošim s nar vezhi gorezhnostjo svoje dušhe, de bi vtisnil v moje ferze shivo obzhutenje vere, upanja in ljubesni, pravo pokoro zhes moje grehe, in prav mozhno voljo se poboljšhati; ker s veli-

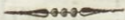
kim ferzahnim sdihoivanjem in shalovanjem tvoje svete petere rane sam per sebi premisihljujem, v ferzi prevdarjem, in imam pred ozhmi, kar je prerok David govoril: „Oni so moje roke in noge prebili. Vse moje kosti so rasfhteli“.

Sadnja molitev

po svetim obhajilu.

O moj dobrotljivi Jesuf! ker jest sa sdaj svojo molitev fklenem, te prosim sa tvoj sveti shegen, kateri me bo pred vsim hudim obvaroval. Poshegnaj mi ozhi, ktere so te v presvetim sakramentu vidile; poshegnaj ufta, ktere so te prejele; jesik, na kteriga si bil poloshen; poshegnaj mi roke, ktere sim proti tebi povsdigoval; kolena, ktere sim pred teboj perklonil; poshegnaj moje ferze in mojo dusho, ktero si pershel rasveselit. — Isrozhim ti sveto ohhajilo, ki sim ga danf prejel, in vse molitve, ki sim jih sravin opravil; in te ponishno prosim, de bi

ti, o moj Jezus! vse to dobrotljivo sprejel, in de bi mi vse pomankanje in rastresenje per molitvi odpustil. — O Jezus! kateri si danš mojo revno dušho f svojim presvetim rešhnjim Telesam in f svojo presveto rešhnjo ker-vijo nasitil, daj mi gnado, de bom smiram f teboj fkljenjen ostal, de me nikdar nobedin greh vezh od tebe ne odlozhi. — Sdaj se moram sizer po truplu od tebe lozhiti; moj Jezus! ali moje serze naj vedno per tebi ostane. Amen.

Krajshi molitve.

sa spoved in sa f. obhajilo.

Ljubi moj kristjan! zhe ti zhas in perloshnost ne perpustita, dolgih molitev opravljati, ko k spovedi in k f. obhajilu gresh, opravi vsaj te kratke prav poboshno, in veliko-bolj f serzam, kakor s ustmi.

Molitev

pred sprashevanjem vesti.

O Gospod, moj Bog! Jesuf Kristuf, prava luzh, ktera jih rasfvetli, kateri se v temotah snajdejo; rasfvetli sdej mojo vest f pomozhjo gnade troshtarja f. Duha, de bom samogel vse svoje grehe na tanko sposnati, se vsih perferzhno sgrevati, zhisto spovedati in refnizhno spokoriti, de spet tvojo gnado in prijasnost sadobim, in tvoj ljubi otrok postanem. Amen.

O Marija! ti perbeshalishe vsih sgrevanih gresnikov, sprosi sa-me Jesusa, svojiga ljubesnjiviga Šina, de bi mi sdej tako sposnanje mojih grehov dodelil; kakor jih bom pred njegovo ojstro sodbo sposnal. Amen.

Sdej pa na tanko sprafhaj svojo vest, de bofh sposnal, kaj si od svoje sadnje spovedi s mislijo, s besedo, s djanjem in s samudo dobrih del gresnih.

Molitev

po sprashevanji vesti.

O moj Bog in moj Gospod! moj dobrotljivi nabeski Ozhe! sdej spoznam, de sim veliko gresnil, de sim te velikokrat rasshalil, in tvoji boshji ljubesni nasproti ravnal. — **O** moj dobrotljivi Bog! dolshan sim tebe is zeliga ferza zhes vse ljubiti, ker si sam na sebi vse zhasiti in ljubesni vredin, in ker si moj nar vezhi dobrotnik, pa namesti de bi te bil resnizhno ljubil, in ljubesin do tebe v dopolnovanji vsih tvojih sapoved skasoval, sim tolkokrat tvoji sveti volji nasproti ravnal, in te rasshalil. — **Oh!** moj Bog! is ferza mi je shal, de sim ti tako nehvaleshin bil, is ferza me grevajo vsi moji grehi, f kterimi sim spet svojo vest omadeshval. **O** ko bi jih nikoli storil ne bil! o ko bi te ne bil nikdar rasshalil! — **Oh!** hozhem se pa vsaj sanaprej vsaziga greha, tudi majhniga, fkerbno varovati, in tudi vsake gresne perloshnosti fkerbno se

ogibati. Daj mi svojo sveto gnado, prosim te, o Gospod! k spolnjenju mojiga fklepa.

O milostljivi Bog! o usmiljeni Jesus! osri se v svoji milosti na-me ubosiga grefhnika, in daj mi gnado, de se bom sdej tukej pred tvojim nameftnikam vsih svojih grehov tako na tanko, refnizhno in odkritoferzhno fpo-vedal, kakor ko bi pred teboj o Jesus! klezhal. Amen.

O Marija, usmiljena mati Jeusova! sprosi mi od Jesufa prav sgrevano, ponishno in fpokorjeno ferze, kteriga Bog nikdar ne savershe, de se bom fkosi refnizhno pokoro s mojim rasshaljenim nebefhkim Ozhetam fpet spraviti samogel. Amen.

Molitev

po fpovedi.

Moja dusha! hvali Gospoda; in vse, kar je v meni, naj hvali njegovo sveto ime! Hvali Gospoda, moja dusha! in nikar ne posabi njegovih

dobrot. On je, kateri vse tvoje pregrehe odpušča, vse tvoje slabosti osdravljaja; kateri tvoje shivljenje od smerti rešči, tebi obilno milost in usmiljenje fkasuje. On je, kateri te po tvojih sheljah s dobrotami obdaruje, Gospod je usmiljen in milostljiv, dolgo sanastljiv in poln usmiljenja. On ne ravna s menoj po mojih pregrehah, in mi ne povrazhuje po mojih hudobijah. Sakaj kakor visoko je od semlje do nebes, tako veliko je njegovo usmiljenje do mene; kakor delezh je sonzhin f-hod od sahoda, tako delezh od mene je on moje pregrehe djal; kakor se ozhe usmili svojih otrok, se je Gospod mene usmilil; ker ve, kako slabo stvar sim. (Is. 102. Pf.)

O Jesuf, moj usmiljeni odreshenik! ponishno te prosim, naj ti bo prijetna ta moja spoved, po neskonzhni vrednosti tvojiga svetiga terpljenja! in kar mi she manka od prave shalosti in terdniga fklepa, prosim, de bi ti, o Jesuf! vso mojo pomankljivost dopolnil, in mi veliko gnado dodelil,

de bi v prihodno s vezhi gorezhnostjo sa svelizhanje svoje dushe fkerbel, in de bi sa ref rajshi vso zhasno fhkodo, ja tudi grenko smert prestal, kakor tebe kdej vezh f kakofhnim greham rasshalil. **O** Jesuf! stori me stanovitniga v mojim dobrim fklepu.

O ljubesnjiva mati Marija! ki si bres vsiga greha shivela, in do konza svojiga shivljenja Bogu svesta ostala; sprosi tudi meni gnado, de se bom sdej, ko so mi grehi odpushteni, novih grehov bolj fkerbno varoval, kakor do sdej, in de bom v poboshnim kerfhanfkim shivljenji do konza svest ostal, de vezhno shivljenje dofeshem. Amen.

Molitev

pred svetim obhajilam.

O Jesuf! Sin boshji! kralj vezhne zhasi, pred katerim se trefejo nebefa in vse druge oblasti, o Jesuf! svetnik vsih svetnikov! o prezhudna neisrezhena svetost! zhe se ji vse druge stvari permerijo, se ne snajde nobena,

de bi bila zhišta in bres madesha! pri-
 di sdej k meni ubogi revni stvar, ker
 te shelim tako vredno prejeti, kakor
 fo te tvoji nar svestejshi perjatli pre-
 jemali. — **O** dobrotljivi Jesuf! daj mi
 sdej tako gorezho ljubestin do tebe,
 kakorfhno si ti do mene imel, ker si
 toliko sa-me terpel. Is sgotj ljubestni
 do mene in do vsih ljudi si sanizhe-
 van, suvan, tepen, in krishan bil. **O**
 moj Jesuf! sa-me si bil umorjen, de
 bi mi vezhno shivljenje perdobil; in
 v tem presvetim sakramentu preshi-
 vish in ohranish mojo dufho sa vezhno
 shivljenje.

O Gospod! nisim vredin te pre-
 jeti, ker sim te she tolikokrat rasshalil,
 in she nisim sadofti, kakor bi imel, svo-
 je grehe obshaloval in se spokoril.

O Gospod! nisim vredin te pre-
 jeti, ker she nisim sadofti od nagnje-
 nja do vsakdanjih grehov ozhishen.

O Gospod! nisim vredin te pre-
 jeti, ker se she nisim sadofti v tvojo
 sveto voljo vdal, in tvoji pokorfhini
 popolnoma podvergel.

Oh! moj **Jesuf!** sposnam, de sam is febe zlo nizm nifim vredin, tebe v presvetim reshnjim telesu prejeti. — **O** vsigamogozhni **Bog,** moj usmiljeni svelizhar! kateri me sam vabish, de naj k tebi pridem in te prejmem, ozhisti moje ferze, in me s mozhjo svoje boshje ljubesni vredniga stori, de s shivo vero, s terdnim saupanjem, s gorezho ljubesnijo, s perferzhno shalostjo in s stanovitnim fklepam tebe prejmem, tebe, o **Jesuf!** svojiga praviga shiviga **Boga.**

O Marija, ktero je **Jesuf** sa svojo devishko mater isvolil, prosisame **Jesufa,** de bi ga sdej s tako zhistim ferzam prejeti samogel, kakorshino je bilo tvoje preljubo ferze; in s tako sveto ljubesnijo, kakorshino si ti smiram do njega imela. **Amen.**

Molitev

po svetim oehajilu.

O **Jesuf,** moj dobrotljivi odreshenik! zhast in hvala ti bodi, de si me

k svoji sveti misi povabil, in mi svoje
 presveto reshnje telo savshiti dal. —
O usmiljeni Jezus! kolikokrat sim te
 she prejel, pa sim she smiram tako
 slab in pomankljiv per vsih rezhev,
 in popolnoma nevredin gnad, ki mi
 jih daješh. — **O** Jezus! odpušti mi vso
 mojo pomankljivoost, vso mojo nevred-
 nost. Is zeliga ferza shelim tako shi-
 veti, de bi te samogel vselej prav vred-
 no prejeti, kader k s. obhajilu per-
 stopim; de bi vselej ta nebeshka jed
 moji dushi to storila, kar telefna jed
 truplu stori; de bi jest, ker ta sveti
 nebeshki kruh vshivam, tudi sveto shi-
 vel, in enkrat vezhno nebeshko shiv-
 ljenje dosegel. — **O** kako bi imela
 moja dusha v svetosti in v boshji lju-
 besni smiram rasti, ker tebe vshivam,
 o Jezus! ki si vezhna ljubestin in sve-
 tost. — Daj mi gnado, o Jezus! de te
 bom vselej prav vredno prejel, de bo
 prejemanje tvojiga presvetiga reshnji-
 ga telefna moji dushi smiram bolj in
 bolj k dobrimu pomagalo, de se ne
 pergodi tudi meni, kar je od Judesha

pisano: de po tem grishleji je fatan v njega fhel. **O** **Jesuf!** obvari me pred nar vezhi nefrezho, pred nevrednim prejemanjem svetih sakramentov. — **Jesuf!** bodi moje nar vezhi vefelje in fladkost, moje upanje, perbeshalifhe, moj poterdnik in moja pomozh. **Tebi** se sdej popolnoma isrozhim, stori s menoj po svoji sveti volji. **Pomagaj** mi s svojo sveto gnado, de bom smiram bolj perferzhno **Boga** ljubil, mu smiram svefto flushil, in s ljubeshni do njega vse njegove sapovedi na tanko dopolnoval. **Sa** vse to te prosim, o **Jesuf!** po tvojim nefkonzhnim saflushenji. **Amen.**

O **Marija,** preljubeshnjiva mati **Jesufova!** prosim te, ker se ne morem sam **Jesufa** sadosti sahvaliti sa njegovo nefkonzhno dobroto, ti mu sa-me zhaft in hvalo daj, ker je mene, ubosiga grefhnika k svoji misi povabil. **Profi** ga pa tudi, de bi mi gnado dodelil, de bi ga, kakor ga tukaj vezhkrat vshijem v nebesih na vse vezhne zhase vshival. **Amen.**

Slovo od Jesufa po f. obhajilu.

O moj ljubesnjivi Jesuf! Glej, sdaj te moram sapustiti, in se od tebe lozhiti, pa le famo po telefonu se lozhim, v duhu pa hozhem smiram per tebi ostati. Ja, moj preljubi Jesuf! daj mi gnado, de bom tukaj smiram v perferzhni ljubesni f teboj fklenjen ostal, tamkej pa vezhuo per tebi v nebesih prebival. Amen.

Molitve

ob sapovedanih prasnikih in posebnih zhafih zerkveniga leta.

Zerkveno leto se pervo adventno nedeljo sazhe. Adventni zhaf je od matere katolfske zerkve sa perpravlanje k Kristusovimu rojstvu odlozhen, in je svet zhaf, sveto ga tedaj preshivi; moli, zhe ti je mogozhe, molitev, ki jo tukaj najdesh, vsak dan zeli advent, ali pa vsaj v adventnih nedeljah, in ozhisti svojo vest, svrednim prejemanjem svetih sakramentov, in f poboshuim spokornim

shivljenjem, de veliko gnado dofeshefh, Jesusa v svojim ferzu tako rekozh na novizh roditi, in vedno ohraniti.

I.

Molitve o prasnikih Gospoda.

Molitev

v adventu.

Dobrotljivi nebeshki Ožhe! v tem svetim adventnim zhasu obhajamo spomin tistih zhasov, v kterih so ljudje, ki so fkosi poerbani greh vezhno svelizhanje sgubili, s perferzhnimi sheljami tistiga perzhakovali, kteriga si she pervim starshem, in potlej svoji- mu isvoljenimu ljudstvu odreshenika poslati obljubil, kteriga si pa, po svoji boshji previdnosti, she le zhes fhtiri tavshent let poslal. — O, kako shalofno je bilo takrat na svetu, predin je odreshenik prishel! Sunaj tvojiga isvoljeniga Israelfkiga ljudstva je bilo vse v nevednosti, v neveri in v grehah; zlo tvojimu isvoljenimu ljudstvu

so bile nebeshke vrata saperte. — Oh! f kakofhnimi gorezhimi sheljami so pravizhni tvojiga ljudstva tiftiga perzhakovali, kateri je imel priti, in vefelje, trosht, odrefhenje in svelizhanje pernefti. Kako frezhniga bi se bil marfikteri fhtel, ko bi bil rojstvo fvojiga svelizharja dozhakal, kako vefel in Bogu hvaleshin je bil pravizhni Šimeon, de fo njegove ozhi svelizharja vidile, ki ga je Bog poflal vſim ljudem, luzh sa rasſvetljenje nevernikov in zhaſt ljudstva Israelfkiga! in kako vefeli in Bogu hvaleshni bi imeli biti tudi mi kriftjani, de v teh frezhnih zhaſih ſhivimo, ko je Jeſuf, naſh dobrotljivi odrefhenik, ſhe sdavnej na ſvetu bil, in ſam ſvoje nebeshke nauke in ſvoje ſvete ſakramente ſapuſtil, po katerih ſamoremo v vezhno nebeshko kraljeſtvo priti.

Poniſhno ſe ti ſahvalimo, o dobrotljivi Bog! ſa vſe te gnade; in te perferzhno profimo, de bi te gnade nam vſim k svelizhanju bile. Ozhiſti v tem ſvetim adventnim zhaſu naſhe

ferze, in rasvetli smoto nashiga duha s gnado svojiga obiskovanja, de bomo tvojemu edino rojenimu Šinu pot v svoje ferze perpravili, in vedno s njim fklenjeni ostali. Amen.

Adventni roshenkranz.

- I. Jesuf, kteriga fo preroki veliko fto let naprej osnanoi.
- II. Jesuf, kteriga fo pravizhni ftariga testameta s gorezhimi sheljami perzhakovali.
- III. Jesuf, kteriga fi, o prezhista deviza v Betlehemfkim hlevzu rodila.
- IV. Jesuf, kteriga rojstvo fo angeli revnim pastirzam osnani.
- V. Jesuf, kteri bo fhe enkrat k nam prifhel, foditi shive in mertve.

Molitev

na fveti dan.

Danf fe spomnim tiftiga frezhniga in veseliga dneva, ko fi, o Jesuf! Šin boshji! v zhloveshki natori rojen bil. Ta dan fi bil rojen v revnim hlev-

zu, vfigamogozhni kralj nebes in semlje, bres kteriga ni nizeh ustvarjeno, kar je ustvarjeniga. Ta dan si bil rojen od prezhiste devize Marije, vezhni Šin boshji, kteri si rojen od Boga Ozheta od vekomaj. Ta dan so nebeshki angeli veselo peli: „Zhaft bodi Bogu po vishavah, in mir ljudem na semlji, kteri so prave volje!“ In bogabojezhi pastirzi na polji so ta dan tako frezhni bili, de so nar prvi to veselo novizo saflifhali, de je danf rojen svelizhar sveta. — O Jesuf! koliko urshoha imam tudi jest se danf perferzhno veseliti tvojiga rojstva, kteriga so se prebivavzi nebes in semlje rasveselili. O moj Jesuf! kako bi se jest tvojiga rojstva ne rasveselil, ker si ti meni take dobrote is nebes pernesel: gnado boshjo, ktera vse dobro v febi sapopade, in svete nauke, kteri nam pravo pot v nebeshko kraljestvo kashejo. — O Jesuf! v veliko revshino si sa-me prifhel, de bi jest vezhne nebeshke fhaze sadobil; zhloveshki otrok si sa-me po-

stal, de bi jest boshji otrok bil. — Vezhna hvala ti bodi, o dobrotljivi odrefhenik! sa vse obilne gnade, ktere si meni in vsm ljudem dodelil, ker si v zhloveshki natori na svet prifhel. Daj nam pa tudi to gnado, de se bomo vsih tvojih dobrot tako poslushili, de bomo enkrat od tebe vezhno plazhilo prejeli. Amen.

O prezhista deviza Marija! prezhudna mati in deviza! tudi ti bodi danf posebno pozheshena, ker si nam ta dan rodila usmiljeniga Jesusa, nafhiga preljubiga odrefhenika, bres kteriga bi bili mi vsi vezhno pogubljeni. — O Marija prôsi sa-me svojiga ljubesnjiviga Šina, kteriga si, prezhista deviza! s veseljem rodila; prôsi ga, de naj moje ferze ozhisti od vsih madeshev greha, de naj v mojim ferzu dopadljivo prebivalishe ima. O ljuba mati Marija! kakor si ta dan svoje prefveto dete v jaslize poloshila, tako ga danf tudi v moje ferze poloshi, de se bo moje ferze njegove ljubesni navse-

lo, in njega in tebe vezhno ljubilo.
Amen.

Molitev

na noviga leta dan.

O moj Bog! spet je eno zelo leto preteklo, in po tvoji previdnosti nastopimo danf spet novo leto. Danf je sa naf vse velik in premishljevanja vredin dan. — Kdor danf s veseljem in f hvaleshnostjo na-te ne misli, o Gospod! ima grosno neobzhutljivo serze. — **O** moj dobrotljivi nebeshki Ozhe! is zeliga serza se ti sahvalim sa vse gnade in dobrote, ktere si mi v pretezhenim letu fkasal; nikdar se ti ne morem dosti sahvaliti sa vse, kar mi dasf, sakaj tvojih darov ni fhtevila, ne mere. —

Kdo je zelo leto vse moje stopinje vishal na nevarni poti mojiga posemljiskiga popotovanja? **K**do me je varoval v tolikanj nevarnostih, v kterih bi bil lahko sdravje ali shivljenje sgubil? — **K**do mi je mozh dal v

strahnih skufhnjavah, de sim samogel frezno premagati hudobniga sovrashnika, kateri sheli mojo dusho v vezhno pogubljenje spraviti? Kdo je dal mojimu ferzu marsiktero dobro misel, Bogu k zhasti, in meni ali mojimu blishnjimu k svelizhanju? Kdo mi je dal sdravje in perloshnost toliko svetih mash, toliko boshje besede flifhati, po kateri smiram bolj in bolj sposnam pravo pot, ktera v nebepelje? — Kdo me je tolikokrat povabil k sveti boshji misi, kjer sim famiga Jesufa Kristufa, vezhniga Boga, prejel? — Kdo mi je dal zelo leto tudi moj vsakdanji kruh? — Kdo mi je dal toliko veselih ur in dni, toliko mirnih nozhi? Kdo mi je dal dobre svefte perjatile, kateri so me s ljubesnjivim opominjevanjem in s lepimi sgledi od hudiga odvrazhevali, in k dobrimu napeljevali? — Kdo me je s vsimi dobrimi darmi tako obilno obful! Kdo je tisti usmiljeni dobrotnik, od kteriga vse imam, kar sim

fkosi zelo pretezheno leto na dushi in na telesu dobrot in gnad prejel?

Ti si tisti usmiljeni dobrotnik, o moj dobrotljivi nebeski Ozhe! od kteriga vsi dobri darovi pridejo. Pazh ref, moj Bog! spet si mi fkosi zelo leto tolikanj dobrot dodelil, de nisim v stanu sapopasti, kako mi samorefh, nevrednimu gresniku, she tako dober biti. — O kako perferzhno me to veseli, de imam tako dobrotljiviga Boga sa svojiga ozheta! — Što tavshentkrat bodi sahvaljen sa vso tvojo nefkonzhno dobroto in ljubestin! —

Veseli sim sa ref, o moj Bog! kander premislim dobrote, ktere si mi v pretezhenim letu fkasal; pa to me sravin mozno fkerbi; ker sim jest, greslin zhlovek, vsih tvojih dobrot tako nevredin, in ker jih le tako flabo obernem. — Oh! kolikokrat sim te spet v tem letu rasshalil! kolikokrat sim ti tvoje dobrote s nehvaleshnostjo povrazheval! kolikokrat sim tvoje velike dobrote tako tje v dan vshival, bres de bi bil sravin na svojiga nar vezhiga

dobrotnika kaj pomislil! Koliko lepih perloshnost sim po nevrednosti samudil, ko bi bil lahko sa boshjo zhaft kaj storil! Koliko dobriga sim is sgol sanikernosti in lenobe opustil, koliko pregreshniga is sgol nespameti in hudobije storil! O moj dobrotljivi Ozhe nebeshki, nisim vredin tvoj otrok imenovan biti! Sposnam svojo hudobijo, in moji grehi so mi smiram pred ozhmi. — Pa sdej mi je refnizhno shal, in me greva is zeliga ferza, de sim tako nehvaleshin in hudobin bil. O Bog, kterimu je lastno vselej se usmiliti, usmili se tudi mene, in odpusti mi vse moje grehe savolje presvete kervi Jesufa Kristusa, tvojiga ljubiga Šina, ktero je sa nashe odrefhenje do sadnje kaplje prelil. — O Bog! danf, ko po tvoji dobroti novo leto sazhnem, danf terdno fklenem tudi novo shivljenji sazheti; danf te hozhem tako sazheti ljubiti, de te nikdar vezh ne bom f kakofhnim radovoljnim greham rasshalil. Ker pa bres tvoje pomozhi nizh dobriga storiti ne morem, te ponish-

no profim, pomagaj mi ti moje terdno naprejšvsetje do konza mojiga shivlje-
nja sveſto dershati.

S saupanjem na tvojo pomozh in na tvojo nefkonzhno dobroto sazhnem danſ s veſeljem to novo leto. **T**erdno saupam, de boſh tudi v tem letu moj dobrotljivi **Ozhe**; de me boſh po ſvoji boſhji previdnoſti pred vſim hudim varoval; de mi boſh toliko gna-
de dal, kolikor mi je k svelizhanju potrebno; de mi boſh tudi moj vſak-
danji kruh dajal, in me per sdravji in per shivljenji ohranil, zhe bo tebi k zhaſti in moji duſhi k svelizhanju. **O** moj **Bog!** popolnoma ſe ti sdaj srozhim ſa zelo leto; ſtori ſ mano in ſ nami vſimi po ſvoji ſveti volji; ſ vſim saupanjem ſe podverſhemo tvoji boſhji previdnoſti. **V**ſigamogozhin, vſigavedozh, nefkonzhni moder in dobrotljiv ſi; toraj ſe popolnoma lahko ſaneſemo, de je, kar nam poſhljeſh, vſelej nar boljſhi ſa naſ. **T**ebi ſe te-
dej popolnoma srozhimo, in tvoji she-

limo, biti in oštati, tukaj na tem svedu, in tamkaj v vezhnosti. Amen.

Molitve

*v prasniki zhaštitljiviga rasglasenja
Jesusa Kristusa, ali na svetih treh
kraljev dan.*

Bog, kateri si danashni dan svojiga edino rojeniga nevernikam po svesdi rasodel, dodeli milostljivo, de bomo, kateri smo te še po veri sposnali, do gledanja lepote tvoje visokosti perpeljani. Po ravno tem Gospodu nashim Jesusu Kristusu. Amen.

O Jesuf, moj dobrotljivi odreshenik! kakor si danashni dan tri modre is jutrove deshele po svesdi poklizal, de so te iskali, nashli, odreshenika zeliga sveta te sposnali, in svojiga Boga te molili; ravno tako si tudi mene po luzhi in rasvetljenji svoje gnade k sposnanju tvoje svete vere poklizal. Is zeliga serza se ti sahvalim, o moj Jesuf! sa ta milostljivi pokliz,

in te perferzhno proſim, o Goſpod! poklizhi tudi te, ki te sdej ſhe ne ſpoſnajo, ki sdej ſhe v temoti in v ſmertni ſenzi ſede; poklizhi tudi te ſkorej, zhe je tvoja ſveta volja v ſvoj hlev, o nebeſhki paſtir! de bo le ena ſama zheda, kakor je le en ſami paſtir. — Proſim te pa tudi, o Jeſuf! obdershi naſ, ki te po veri ſhe ſpoſnamo, smiram v ſvoji ſveti gnadi, de bomo vedno tvoje ſveſte ovzhize oſtali, in ſveſto poſluſhali tvoj prijetni glaſ, kateri naſ klizhe na nebeſhko paſho. — Daj nam gnado, preljubi Jeſuf! de ti bomo tudi mi danſ in vſe dni ſvojiga ſhivljenja dopadljive darove dajali: nameſt ſlata, kteriga ſo ti modri darovali, ozhifheno in ſpokorjeno ferze, polno ljubeshni do tebe; nameſt kadila, poboshno ferzhno molitev, de ſe bo naravnost proti tebi povſdigovala; nameſt mire, voljno prenaſhanje vſih duſhnih in teleſnih teſhav, v duhu pokore in v ſatejevanji ſamiga ſebe. — O Jeſuf, kralj vezhne zhafſti! daj nam gnado,

tvojih svetih sapoved vselej sveſto ſe
 dershati, de bomo v zhednoſti ſ ta-
 bo ſe veſelili v tvojim nebefhkim kra-
 ljeſtvu. Amen.

Molitev

v prasnik preſvetiga imena Jeſufa.

Rimſki papesh Inozenzi XIII. je v letu 1722
 pervolil, de bodo tiſi kriſtjani popolnoma
 odpuſtik ſadobili, kteri bodo ta prasnik ref-
 nizhno ſpokorjeni ſpoved ſtorili, in ſ. obhajilo
 vredno prejeli, in per veliki maſhi ſa edi-
 noſt kerſhanskih oblaſtnikov, ſa ſatretvo kri-
 vih ver, in povifhanje ſvete matere katolſhke
 zerkve gorezho Boga profili. — Persadeni ſi
 tedaj, moj kriſtjan, de boſh tudi ti ta od-
 puſtik ſadobil.

Preshivi ta dan ſveto v dobrih delih, in po-
 ſvezhuj preſveto ime Jeſufa tudi ſ molitvijo.

Molitev

od sladkiga imena Jesufa.

O dobrotljivi Jesuf! o usmiljeni Jesuf! o sladki Jesuf! Jesuf, Sin prezhiste devize Marije, poln milosti in dobrote! po svoji veliki milosti usmili se me! **O** usmiljeni Jesuf, prosim te po tvoji presveti rešnji kervi, katero si sa naš grešnike do sadnje kaplje pretil; operi vse moje grehe, in poglej na-me revniga grešnika, ki te ponishno sa odpufhenje prosim, in na tvoje ime s velikim saupanjem klišem. — **O** ime Jesuf! ime sladko! Ime Jesuf, ime veselo; ime Jesuf, ime mogozhno! — Kaj je Jesuf drusiga kakor Svelizhar? Sato, o Jesuf! sa- voljo svojiga svetiga imena mi bodi Jesuf! in me svelizhaj! ne pusti me v vezhno pogubljenje priti, ker si me sa nebefa ustvaril. — **O** milostljivi Jesuf! usmili se me, dokler je zhas milosti. **O** Jesuf! ne pogubi me sodni dan.

O ljubesnivi Jġsuf! o pohlevni Jġsuf! daj mi priti v šhtevilo tvojih isvoljenih! O Jġsuf, svelizhanje vših, ki še š pravim saupanjem k tebi šatekó. O Jġsuf, trošht vših šhaloštnih! O Jġsuf, pomozh vših flabih! — O Jġsuf, šin prezhište devize matere Marije! vli v moje šerze šveto gnado, pravo vero, terdno saupanje in gorezho ljubessin, šerzhno grevingo in štanovitin šklep pobolššhanja; peršerzhno ponishnošt, zhifošt, poterpešhljivošt, in vše druge meni potrebne zhednošti! de ti bom šamogel popolnoma flushiti, in le v tebi švoje šerze rasvešelovati; in ravno tako tudi vši drugi, kateri na tvoje prešveto ime klizhejo, o Jġsuf! Amen.

Molitev

šv. Bernarda od šladkiga imena Jġsufa.

O všigamogozhni vezhni Bog! Gošpod, svelizhar Jġsuf Kristuš! ker pod nebam nobeniga imena ni, v kterim

bi mogli vsi svelizhani biti, kakor to sveto sladko ime **Jesuf**. — **O Jesuf!** bodi moj **Jesuf**, moj svelizhar, dokler sim sdrav; bodi moj **Jesuf**, kader sim bolan; bodi moj **Jesuf**, kader bom v frezhi; bodi moj **Jesuf**, kader bom v nefrezhi; bodi moj **Jesuf**, kader bom vesel; bodi moj **Jesuf**, kader bom shalostin; bodi moj **Jesuf**, kader bom na smertni postelji leshal; bodi moj **Jesuf**, kader se bo moja dusha s tega sveta lozhila; bodi moj **Jesuf**, kader bom pred boshjo sodbo stal. Sdej in vselej in na moj poslednji zhas sapishi f svojo presveto reshnjo kervjo v moje ferze svoje sveto sladko ime **Jesuf**, de ne bom vezh obzhutil ne tega sveta, ne tega mesa, temuzh de v tebi ostanem, v tebi shivim in umerjem. — **O Jesuf**, moje nar vezhi bogastvo! zhe tebe imam, vse imam, zhe pa tebe nimam, nizh nimam. — **Bodi** zhesveno in pohvaljeno sveto sladko ime **Jesuf!** — **O Jesuf**, **Marija** in **f. Joshef!** v vashe svete roke perporo-

zhim svoje ubogo dushe sdej in vse
vezhne zhafe. Amen.

Litanije

od sladkiga imena Jesufa.

Gospod, usmili se!

Kriste, usmili se,

Gospod, usmili se!

Bog Ozhe nebeski,
 Bog Sin, odreshenik svetá,
 Bog sveti Dub,
 Sveta Trojiza, en fami Bog!
 Jesuf, Sin shiviga Boga,
 Jesuf, Sin prezhiste devize,
 Jesuf, nar mogozhnishi,
 Jesuf, nar popolnishi,
 Jesuf, nar zhastitljivshi,
 Jesuf, nar zhudnishi,
 Jesuf, nar veselishi,
 Jesuf, nar ljubesnjivshi,
 Jesuf, zhistejshi kakor solnze,

usmili se nar!

Jesuf, lepſhi kakor luna,
 Jesuf, ſvetlejſhi kakor svesde,
 Jesuf, vse zhaſti vredin,
 Jesuf, nar ponishniſhi,
 Jesuf, nar uboshniſhi,
 Jesuf, nar krotejſhi,
 Jesuf, nar poterpeſhljivſhi,
 Jesuf, nar pokorniši,
 Jesuf, nar zhiſtejſhi,
 Jesuf, ki zhiſtoſt ljubifh,
 Jesuf, ki mir ljubifh,
 Jesuf, naſha ljubefin,
 Jesuf, ſgled naſhiga ſhivljenja,
 Jesuf, podoba zhednoſti,
 Jesuf, ſgled ſvetiga ſadershanja,
 Jesuf, naſhe perbeſhalifhe,
 Jesuf, ki naſhe duſhe ljubifh,
 Jesuf, **Ozhe** vſih uboſih,
 Jesuf, troſht vſih ſhaloſtnih,
 Jesuf, bogafſtvo vſih revnih,
 Jesuf, ſhlahtin kamin,
 Jesuf, bramba vse popolnamafſti,
 Jesuf, dober paſtir ſvojih ovzhiz,
 Jesuf, ſvesda na morji,
 Jesuf, prava luzh,
 Jesuf, vezhna modroſt,

ufmili fe naſ!

Jesuf, nefkonzhna dobrota,
 Jesuf, veselje angelov,
 Jesuf, kralj patrijarhov,
 Jesuf, rasvetljevaviz prerokov,
 Jesuf, mojster apostelnov,
 Jesuf, uzhenik evangelistov,
 Jesuf, mozh marternikov,
 Jesuf, svetloba sposnovavzov,
 Jesuf, shenin zhiftih dush,
 Jefuf, krona vsih svetnikov,
 Bodi nam milostljiv, sanesi nam, o Jesuf!
 Bodi nam milostljiv, uflifhi naf, o Jesuf!
 Od vsiga hudiga,
 Od vsiga greha,
 Od svoje jese,
 Od skufhnjav hudobniga duha,
 Od duha nezhistosti,
 Od vsih pregreshnih perloshnost,
 Od prelomljenja tvojih svetih sapo-
 ved,
 Od vezhne smerti,
 Po skrivnosti svojiga svetiga vzhlo-
 vezhenja,
 Po svojim prihodu,
 Po svojim rojstvu,
 Po svojim gajshlanji,

uflifhi se naf!

refhi naf, o Jesuf!

Po svojim kronanji,
 Po svoji smerti na krishi,
 Po svojim snotranjim in sunajnim
 terpljenji,
 Po svojim od smerti vstajenji,
 Po svojim vnebohodu,
 Po svoji nebeski zhaſti in svojim
 veselji,
 Na proſhnjo ſvoje preſvete matere
 Na proſhnjo vſih ſvojih ſvetnikov.

reſhi naſ, o Jeſuf!

Jagnje boſhje, ktero grehe ſveta od-
 jemljeſh, ſaneſi nam, o Jeſuf!

Jagnje boſhje, ktero grehe ſveta od-
 jemljeſh, uſliſhi naſ, o Jeſuf!

Jagnje boſhje, ktero grehe ſveta od-
 jemljeſh, uſmili ſe naſ, o Jeſuf!

Jeſu Kriſte, ſliſhi naſ!

Jeſu Kriſte, uſliſhi naſ!

Gospod, uſmili ſe naſ!

Kriſte, uſmili ſe naſ!

Gospod, uſmili ſe naſ!

Ozhe naſh . . . Zheſhena ſi Ma-
 rija . . .

Ime Gospodovo bodi hvaljeno, sdej
 in vekomaj. Amen.

Molitev

O Gospod Bog! kateri si zhaſtitljivo ime našiga Gospoda, svojiga edino rojeniga Šina Jesufa Kristufa, svojim nevernim ljubeshjivo in fladko, hudobnim duhovam pa, ki to ſveto ime flifhijo, ſtraſhno ſtoril: dodeli miloſtljivo, de bodo vſi, kateri to ſveto ime na ſemlji zhaſte, fladkoſt tvojiga troſhta na ſemlji prejeli, in vezhno veſelje in svelizhanje v nebeſih vſhivali. Po ravno tem Gospodu našim Jeſufu Kristufu, tvojim Šinu, kateri ſ teboj ſhivi in kraljuje v edinofli ſ. Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Dvanajſt laſtnoſti Jeſufa Kristufa.

- I. Jeſuf je naſh mojſter in uzhenik.
- II. Jeſuf je naſha podoba in ſgled.
- III. Jeſuf je naſh Gospod in kralj.
- IV. Jeſuf je naſh viſhi maſhnik in ofer.
- V. Jeſuf je naſh frednik in beſednik.
- VI. Jeſuf je naſh svelizhar.
- VII. Jeſuf je naſh odreſhenik.

- VIII. Jēsus je naš pastir.
 IX. Jēsus je naš osdravnik.
 X. Jēsus je naš poglavar.
 XI. Jēsus je naš perjatelj in brat.
 XII. Jēsus je naš prihodnji fodnik.

Molitev

sa svete odpustike.

O Bog! osri se milostlivo na svojo sveto zerkev, ktero je tvoji edino rojeni Sin Jēsus Kristus s svojo sveto kervjo perdobil; ohrani jo in obvaruj jo pred vsimi sovrashniki, de vse peklenfke mozhi nizm soper njo ne bodo premogle, in rasshiri jo po zelim svetu, de bodo vsi ljudje tvoje svete ime sposnali, te molili, in v sveti kerfhanfki veri vezhno shivljenje našhli. — Obdershi naš, o Jēsus! v pravi sveti veri, ktero si ti uzhil, in ktero so tvoji sveti apostelni po zelim svetu osnаноvali. Profimo te, sateri kmalö v sazhetku vsako krivo vero, ktera se hozhe rasshiriti v tvoji sveti zerkvi; in nikar ne perpufti, de bi naš kri-

vovernike kdej sapeljali. — Ohrani pa tudi, o Bog vsiga miru! vse vishi poglavarje v kerfhanfki ljubefni in edinofni med feboj, de bodo vfi fkupej tebi slushili, in v nebefih kraljevati saflushili. — Osri fe tudi miloftlivo, te profimo, na nafhiga fvetiga ozheta Rimfkiga papesha I., na nafhiga fvitliga zefarja I., in na vse duhovfke in deshelfke oblaftnike. Ohrani jih v svoji gnadi, dodeli jim fvojiga fvetiga duha, in perpelji jih kdej v vezhno nebefhko kraljeftvo Amen.

Molitve

in premifhljevanje fa fveti poftni
zhaf.

Shtirdefetdanfki poft je od matere katolfhke zerkve po sgledu Jefusoviga pofta v pufhavi, sapovedan. Kader fe je namrezh Jefus fhtirdefet dni in nozhi v pufhavi poftil, pre-

din je ljudi uzheti sazhel; ravno tako sapove
 f. zerkev, de naj se vsi kristjani shtirdefet
 dni pred veliko nozhjo postijo, in tudi s he
 druge dobre dela v tem svetim zhafu doper-
 nafhajo. Ljubi moj kristjan! zhe hozhefh
 sveti postni zhaf sveto in po duhu f. zerkve
 preshiveti, stori to: Posti se na tanko, koli-
 kor tvoje sdravje in tvoje delo perpufti; po-
 svetniga fhuma in veselja se varuj in sdershi
 kolikor morefh; ponishno se nôsi, gorezhe
 môli, in svete sakramente f posebno gorezh-
 nostjo v svetim postnim zhafu prejemaj; mô-
 li f premislikam shaloftni del f. roshenkran-
 za, in litanije od Kristusoviga terpljenja;
 obiskuj pogosto f. krishev pot, in misli sravin
 s shaloftnim ferzam na svojiga terpezhiga
 Jesusa, premishluj pa tudi vezhkrat med f.
 mafho Kristusovo terpljenje, in kolikor mo-
 refh, tudi svojimu blishnjimu dobro stori na
 dushi ali na telesu. — Tako tedaj stori, de
 bosh ta sveti zhaf sveto preshivel, in s do-
 bro in veselo vestjo ob veliki nozhi Jesusovo
 od smerti ustajenje obhajal. Zhe bosh do
 konza v dobrim sveft ostal, bosh tudi ti od
 smerti vstal k vezhnimu shivljenju!

Litanije

od Kristufoviga terpljenja.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Bog Ozhe nebeshki,
 Bog Sin odrefhenik sveta,
 Bog f. Duh,
 Šveta Trojiza, en fami Bog,
 Jesus, sa trideset frebernikov prodan,
 Jesus, v svojih nar vezhih britko-
 stih na oljski gori popolnoma v
 boshjo voljo vdan,
 Jesus, na oljski gori v britkostih ker-
 vaviga potú od angela poterjen,
 Jesus, od Judesha f kushevanjem
 isdan,
 Jesus, od Judov kakor rasbojnik
 vjet in svesan,
 Jesus, od svojih uzhenzov sapushen,
 Jesus, pred Anasa in Kajfsha
 peljan, in tamkej saframovan,

usmili se nas!

Jesuf, od hlapza sa uho udarjen,
 Jesuf, od sgoj krivih prizh toshen,
 Jesuf, po krivizi k smerti obsojen,
 Jesuf, v obras sapljuvan in f pest-
 mi bit,
 Jesuf, od svojiga uzhenza trikrat
 satajen,
 Jesuf, svesan Pilatushu isdan,
 Jesuf, od Herodesha saframovan,
 in f shpotljivim belim oblazhi-
 lam oblezhen,
 Jesuf, hudobnimu rasbojniku in
 ubijavzu nasaj postavljen,
 Jesuf, neufmiljeno gajshlan,
 Jesuf, f shpotljivim rudezhim plaj-
 shem ogernjen,
 Jesuf, f ternjem kronan, in po
 glavi tolzhen,
 Jesuf, od Judov s velikim vpitjem
 k smerti krisha pogervan,
 Jesuf, od Pilatusha Judam isdan,
 in k strashni smerti obsojen,
 Jesuf, f teshkim krishem obloshen,
 in neufmiljeno k smerti vlezhen,
 Jesuf, vsiga oblazhila obropan, in
 s sheblji na krish perbit,

usmili se nafi

Jesuf, kateri si v fredi dveh rasboj-
 nikov na krishi raspet visel,
 Jesuf, kateri si na krishi sa svoje
 fovrashnike molil,
 Jesuf, kateri si spokornimu rasboj-
 niku sveti raj obljudil,
 Jesuf, kateri si svojo shaloftno ma-
 ter Marijo f. Janesu, in njega
 svoji materi perporozhil,
 Jesuf, kateri si bil na krishi od svo-
 jiga nebeshkiga Ozheta sapufhen,
 Jesuf, kateri si bil v svoji sheji na
 krishi s sholzhem in jefiham na-
 pajan,
 Jesuf, kateri si na f. krishi vse, kar
 je bilo k nashimu odrefhenju
 potrebno, dopernefel,
 Jesuf, kateri si na f. krishi svojo
 dufho v roke svojiga nebeshki-
 ga Ozheta isrozhil,
 Jesuf, kateri si bil na desni strani
 f fulizo preboden,
 Jesuf, kateri si le savoljo nashih
 grehov vse to terpel,
 Jesuf, kateri vse rane nashih dufh
 f kervavimi ranami sazelifh,

ufmili se nafi

Bodi nam milostliv, odpušti nam, o Jesuf!
 Bodi nam milostliv, ušliši nas, o Jesuf!
 Od vsiga hudiga na dušhi in na
 telesu,
 Od vsiga greha, savoljo kteriga si
 toliko terpel,
 Od zagovitnosti in nevolje v krishih
 in v terpljenji,
 Od jese in sovrashtva do tistih, kte-
 ri nam hudo store,
 Od prevelikiga strahu pred terplje-
 njem in pred smertjo,
 Od vezhne smerti,
 Po svojim neufmiljenim gajshljanji
 in kronanji,
 Po svoji shalosti in svojim sapufhe-
 nji na krishi,
 Po svoji grosovitni martri in smerti,
 Ob dnevu sodbe,
 Mi ubogi gresniki,
 De nam sanesesh po svoji ne-
 smerni milosti,
 De nam vse nashe grehe odpu-
 stish savoljo svojiga neskonzhni-
 ga saflushenja,

refhi nas, o Jesuf!

te prošimo, u-
šliši nasi

De naf po premishljevanji tvojiga
 terpljenja k pravi pokori perpe-
 ljesh,

De naf v teshavah in v terplenji
 s sgledam svojiga terpljenja v
 poterpeshljivosti poterdish,

De bi tudi mi svoje mefo s she-
 ljami in grehi vred krishali,

De bi po tvoji britki smerti vezhno
 shivljenje dosegli,

Jagnje boshje; ktero grehe svetá od-
 jemljesh, sanesi nam, o Jesus!

Jagnje boshje, ktero grehe svetá od-
 jemljesh, uflifhi naf, o Jesus!

Jagnje boshje, ktero grehe svetá od-
 jemljesh, usmili se naf, o Jesus!

Kriste, flifhi naf!

Kriste, uflifhi naf!

Gospod, usmili se naf!

Kriste, usmili se naf!

Gospod, usmili se naf!

Ozhe nash . . . Zheskena si Ma-
 rija . . .

Molitev

f. Avgushtina od Kristusoviga terpljenja.

O ljubesnjivi Gospod Bog Jesuf Kristuf! kateri si v odrefhenje svetá is nefkonzhne ljubesni do zhloveshkiga rodu hotel rojen, obresan, od Judov savershen, od Judesha f kushevanjem isdan, f fhtriki svesan, kakor nedolshno jagnje k smerti peljan, in pred nevredno oblizhje Anasa, Kajfesha, Pilatusha in Herodesha nespodobno postavljen, od krivih prizh fojen, nefsmiljeno gajshljan, sanizhevan, sapljuvan, f ternjem kronan, sa uho vdarjen, f terstam tolzhen, zhes ozhi savesan, oblazhila obropan, s sheblji na krish perbit, f krishem nakvishko povsdignjen, med rasbojniko postavljen, s sholzhem in jesiham napojen, in f fulizo preboden biti. — **O** prelubesnjivi Gospod! po tih svojih presvetih martrah in terpljenji si me odrefhil, ktere sim si jest, ne ti saflushil, pa is ljubesni do mene si jih ti prestal. —

Jest nevredni gresnik tvoje sveto ter-
 pljenje pozhaftim, s nar vezhi pobosh-
 nostjo in sahvalo. Po svojim f. krishi
 in svoji britki smerti in svojim ne-
 dolshnim ferzu, ktero je bilo is lju-
 besni do nas prebodeno, obvaruj me
 peklenfkih marter in stori dobrotljivo,
 de tudi mene perpeljesh, kamor si
 perpeljal spokorniga rasbojnika, ki je
 na tvoji desni strani krishan bil. Kte-
 ri s Ozhetam in f. Duham shivish in
 kraljujesh Bog od vekomaj do veko-
 maj. Amen.

Andohti

V velikim tednu per obiskovanji
boshjiga groba.

V velikim tednu, kader so po zerkvah boshji grobi narejeni, k spominu v skalo vsekani-ga groba, v kateriga je bilo Jesufovo mertvo truplo polosheno, obishi s poboshnostjo te svete grobe, in premishljuj neisrezheno ljubestin usmiljeniga Jesusa; kateri je od jasliz

do groba naš nehvaleshne grešhniko tako ljubil in iskal, de je rad vse martre preterpel, in strafhno smert na krishi storil, de nam je vezhno svelizhanje perdobil. Sahvali se mu sa to njegovo neskonzhno ljubesin, in terdno skleni mu to ljubesin tudi s ljubesnijo povrazhevati, ker bosh na tanko dershal vse njegove sapovedi. — Moli ga tukaj, ko je pred tvoje ozhi postavljen v presvetim reshnjim Telesu, in s velikim saupanjem prosi sa vse potrebne gnade kralja vezhne zhafti, kateri na tronu svoje milosti kraljuje.

Molitev

pred boshjim grobam.

O Jesuf Kristuf, moj usmiljeni odreshenik! pred tvojim svetim grobam padem na svoje grešhne kolena, in te molim v tem presvetim sakramentu. **O** Jesuf! koliko si sa-me storil, koliko si sa moje odreshenje terpel! **Oh!** kako grenko smertjo si svoje sveto shivljenje sklenil! **O** moj Jesuf! kako se ti samorem po nevrednosti sahviliti sa vse tvoje dobrote, ktere si mi od perviga sazhetka svojiga svetiga shiv-

ljenja do svojiga groba fkasal? — Jesti ne vem nobene boljſhi ſahvale, kakor zhe ſtorim po tvojim ſgledu. Ja, moj Jeſuf! tudi jeſt hozhem ſ tabo umreti, in ſe v tvoj grob poloſhiti, de bom ſ tabo tudi vſtal: umreti hozhem ſam ſebi in ſapeljivimu ſvetu in vſim greham, de bom vſtal k brumnimu, tebi dopadljivimu ſhivljenju. **O** Jeſuf! vsemi me v ſvoj grob, de bom vſe v njem puſtil, kar me pred tabo omadeſtuje, de bom ozhiſhen ſ tabo is groba vſtal. — **O** moj Jeſuf, v tvoj grob poloſhim ſvoj napuh, de bom poſihmal v ferzhni ponishnoſti vſe ſvoje velike grehe in flaboſti ſpoſnal; — v tvoj grob poloſhim ſvojo nepoterpeſhljivoſt in jeſo, de bom ſa naprej vſe ſvoje teſhave in ſopernoſti, ktere mi is ſgol ljubezni poſhiljaſh, tako voljno preſtal, de bo vſe ſa pokoro mojih grehov, de bom ſhe tukaj ſvoje zhaſne ſhtraſinge doſtal; v tvoj grob poloſhim ſvojo mlazhnoſt v boſhji flushbi, de bom ſa naprej s vezhi gorezhnoſtjo molil, in s vezhi ljubezniſjo ſve-

te sakramente prejemal, in le tebe is-
 zeliga ferza zhes vse ljubil; v tvoj grob
 poloshim vse svoje nepotrebne in hu-
 dobne misli in besede, vso svojo o-
 pravljivost in pomankanje prave lju-
 besni do blishnjiga, de bom posihmal
 le to mislil in govoril, kar je tebi k
 zhafti, kar blishnjiga ne rasshali, in
 kar moji dushi k svelizhanju poma-
 ga; — v tvoj grob poloshim vse svo-
 je pregresfno djanje, de ti bom po-
 sihmal bolj svefsto flushil, kakor do
 sdej. — V tvoj grob, o Jesuf! polo-
 shim tudi vse pozhutke svojiga flabi-
 ga shivota: svoje ozhi (ktere sdej to
 neisrezheno frezho in zhaft imajo, de
 tebe gledajo v presvetim refhnjim Te-
 lefu), de bodo posihmal gledale le,
 kar je tebi dopadljivo, od vsiga po-
 hujshljiviga pa se kmalo prozh ober-
 nile! — svoje ushesa, ktere tolikokrat
 tvoj ljubesnivi nebesfki nauk osnano-
 vati flifhijo, de bodo posihmal le do-
 bro, kerfhanfko govorjenje rade po-
 flufhale, opravljivim in pregresfnim
 besedam pa se hitro odtegnile; — svoj

jesik, na kteriga je bilo tvoje presve-
to resenje Telo she tolikokrat polo-
sheno, de bo posihmal le tvojo zhaft
in hvalo osnаноval, in blishnjimu f
perjasnim svarjenjem in poduzhenjem
k svelizhanju pomagaj; — svoje roke
in noge, de bodo smiram v tvoji
flushbi ostale. — V tvoj grob, o Je-
sus! poloshim pa tudi vse svoje dush-
ne mozhi: svoj um, de bom posih-
mal le to sposnal, kar ti od mene
shelish, in kar k mojimu vezhnimu
svelizhanju flushi; — svoj spomin, de
se bom posihmal na tvoje britko ter-
pljenje in na tvojo grosovitno smert
spomnil, in greh zhe dalje bolj so-
vrashil, ker si ti le savoljo greha mo-
gel toliko terpeti; — svojo voljo, de
bom posihmal le to hotel in ljubil,
kar je tebi dopadljivo, to pa sovrashil
in opustil, kar tebe rasshali; — svoje
zelo serze, de bo posihmal le tebe
zhes vse ljubilo, in smiram zhisto osta-
lo. — O Jesus, moj dobrotljivi odre-
shenik! v tvoj grob poloshim svojo
dusho in svoje telo: odvsemi, kar je

pregrešniga; poterdi, kar je slabiga; sazeli, kar je ranjeniga; ozhisti, kar je omadeshevaniga, de bom ves spreobornjen is groba svojih pregreh vstal, in s tvojo gnado in pomozhjo do konca tebi svešt ostal.

Prosim te pa tudi, o dobrotljivi **Jesuf!** usmili se tudi ubogih duš! ktere so sizer v tvoji gnadi is tega sveta šhle; pa savoljo manjih grehov, ktere šhe na sebi imajo, šhe ne morejo v nebesa priti, in v vizah v velikim terpljenji tisti frezhni zhaš s neisrezhenimi sheljami perzhakujejo, de bodo prišhle pred tvoje boshje oblizhje. — **O** usmiljeni **Jesuf!** ne pušti jih vezh dolgo od tebe odlozhene biti; sakaj fkos to odlozhenje od tebe grosovitno veliko terpe, ker je njih ljubestin do tebe tako gorezha. — **O** **Jesuf!** kakor si takrat, ko je tvoje svetlo truplo v grobu leshalo, pred pekel šhel, pravizhne stariga testamenta potrošhtat, in jim njih odrešhenje osnani: ravno tako, te prosim, tudi danš pojdi s svojo usmiljeno gnado v vize

k ubogim dušam, ktere te še tako teshko zhakajo, potroshtaj jih, de bodo loshej terpele, in vsemi jih, zhe je tvoja sveta volja, seboj v nebeshko kraljestvo. — Škos tvoje bitko terpljenje in grenko smert na krishi, in škos tvoje svete petere rane, o Jesuf! te prosim sa vse duše v vizah, slasti pa sa tiste, sa ktere vesh, de sim posebno dolshan moliti. — O Jesuf! ljubbi Jesuf! naj bo danashni dan sa uboge duše v vizah dan veseliga odrešenja, dan frezhniga prihoda v vezhno svelizhanje. Amen.

Šerzhna molitev

*in sdihovanje k Jesufu v f. reshujim
Telesu.*

O moj dobrotljivi, nar ljubesnivi svelizhar Jesuf Kristuf! jest ubog nevredin greshnik te tukaj v tem presvetim sakramentu molim s veliko ponishnostjo, ljubesnijo in zhaštjo, o shivi kruh, o nebeshki shivesh vsih isvoljenih duhov! Od tebe, kakor od

praviga shivljenja, od vezhne besede in ljubeshni fe shivé angeli v nebesih; ker te tamkej od oblizhja do oblizhja gledajo, ljubijo, in bres konza vshivajo. — Ali ti si hotel tudi biti mozhan shivesh nashih dush; sato si ti is nebes na ta revni svet prishel, in si postal nar flajshi kruh, kateri nafhe ferza rasveseluje. — O Jesuf v presvetim reshnjim Telesu! f tvojo gnado in pomozhjo terdno in shivo verujem, de si tukej pod podobo kruha prizhujozh! pravi shivi Bog in zhlovek fkupej, ravno tisti, kateri si na f. krishi f svojo smertjo zeli zhloveshki rod od vezhniga pogubljenja odreshil, in kateri sdaj zhastitljiv v nebesih na defnizi Boga Ozheta vekomaj kraljujesh. Ti sam, ki si vezhna resniza, si rekel: „To je moje telo.“ — „To je moja kri.“ — „To storite k mojimu spominu.“ — Tvojim besedam, o Jesuf! verjamem popolnoma in s veseljem. Moja pamet sizer ne sapopade te nefkonzhne fkrivnosti; pa koliko tavshent drugih rezhi, ki jih storish,

tudi ne sapopadem: sej fhe ne sapopadem, kako nar manjši traviza is semlje perrafe. Torej podvershem rad svojo flabo pamet tvojim svetim befedam, o **Jesuf**, vřigamogozhni in refnizhni **Bog!** in te v tem presvetim sakramentu s shivo vero molim, kakor ko bi te s lastnimi ozhmi vidil, in svoj perřt v tvoje prebodene roke, in svojo roko v tvojo řtran poloshil, o **Jesuf!** moj **Gospod** in moj **Bog!** — Saref, v tej veri na tvojo prizhujozhnořt v presvetim sakramentu fim řkos tvoje befede fhe bolj poterjen, kakor ko bi jo moj um sapopadel, in moje ozhi to vidile; sakaj moj um in moje ozhi me lahko golufajo, ti pa, o **Jesuf!** in tvoja ř. zerkev naf le refnizo, vezhno refnizo uzhita. — **O Jesuf,** vezhna ljubeshin! tukaj sakrijesh svojo boshjo natoro in svojo nebefhko velikost, in se řkrijesh pod majhno podobo kruha, le sato, de se bres řtrahu k tebi perblishamo, de te vřhiti in se popolnoma ř tabo řkleniti samoremo. Tukej dopolnujesh svojo be-

fedo, ktero si svojim perjatlam govoril: „Jest ostanem per vas vse dni do konza sveta.“ — O moj Jesuf! molim te, v tej nesapopadljivi fkrivnosti; in desiravno te moje telesne ozhi ne vidijo, te vidi moja dusha, in se perferzhno veseli, tukej v prizhujozhnosti svojiga ljubiga svelizharja biti. — Sares, moj Jesuf, perferzhno sim vesel, de se she pred tabo parkasati smem. Oh, kakoshin sim she bil, in kakoshin sim she! Šam najdem in sposnam veliko hudobniga nad sabo! o Gospod! sveti vsigavedozhi Bog! oh, koliko pa she le ti nad mano najdesh, kar ti ni dopadljivo, in kar mi tvojo gnado manjsha. — Bres britke shalosti me morem v svoje shivljenje nasaj pogledati. Oh, kakoshno shtevilo grehov in hudobij! — kolikokrat sim tebe, svojiga nar vezhiga dobrotnika rasshalil! kolikokrat mi je bilo posvetno veselje, majhin dobizhik, nizhemerna zhaft ljubshi, kakor tvoja presveta sapoved! kolikokrat so bile moje misli pregresfhne; kolikokrat moje besede ne-

potrebne, nespodobne, opravljive, sovražne; kolikokrat moje djanje napzhino in hudobno! In oh, koliko najdem v svojim ferzu fhe tiste fkrite lastne ljubesni, ktera se v vse moje dela permesha in vse ognjusi! — O presveti Jesus! kader to premishljujem, morem s shalostnim glasam rezhi: „Mojster! pojdi prozh od mene, sakaj jest sim velik gresnik!“ Nisim vredin, de k tebi o shivi Bog! svoje ozhi povsdigujem. —

Oh, moj Jesus! pa vender nikar me ne sapusti! in tudi jest, desiravno gresnin zhlovek, se ne dam od tebe odverniti, in nobeni strah, nobena zagovitnost me ne bo od tebe odlozhila! Kakor terdno in shivo verujem v tvojo prizhujozhnost v tem presvetim sakramentu, ravno tako terdno in perferzhno pa tudi saupam v tvojo nefkonzhno milost in ljubesin. — Sej fhe ni tukej tvoj sodni stol; se nisi tukej sato prizhujozh, de bi me pogubil, temuzh de bi me reshil in vezhno svelizhal! Sej si, o Jesus! ravno ti-

sti tukej prizhujozh, kateri si shaloftni Magdaleni tako miloflljivo grehe odpufil, kateri si nesveftiga Petra s milim pogledam k refnizhni pokori perpravil; kateri si na f. krishi fpokornimu Dismasu nebefhki raj obljudil, in kateri fhe dan danafhni fvojih sgubljenih ovzhiz tako dolgo f svojo gnado ifhefh, dokler jih ne najdefh, in k svoji svefti zhedi fpet nasaj ne pernefefh. — Satorej, o Jefuf! saupam tudi jefh terdno na-te, de fe bofh tudi mene ubogiga grefhnika ufmilil, de bofh fvoj obras od mojih grehov odvernif, in vfe moje hudobije isbrifal. — Oh, fej mi je sdej perferzhno shal, de fim ti tako nehvaleshin in nepokorin bil, de fim te tolikokrat rasshalil, ki si moj nar vezhi dobrotnik, in fam na febi vfe ljubesni vredin. — O moj Jefuf! tukej vprizho tebe ti sdej terdno obljudim, de se bom is ljubesni do tebe vfh grehov, in tudi vfh pregrefhnih perloshnost prav fkerbno varoval, de bom fkufhnjavam prezej od sazhetka soperftal; de bom vredin

fad pokore pernefel: dej mi le svojo
 sveto gnado, bres ktere nizeh dobriga
 storiti ne morem. — Terdno tedaj sa-
 upam, o Jefuf, de mi bofh vse moje
 grehe odpustil, de bofh mojo dufo
 f svojo prefveto kervjo ozhiftil, in jo
 enkrat v nebefhki raj vfel. — Pa tudi
 v vfh drugih rezheh in v zhafnih
 potrebah terdno na-te saupam, de mi
 bofh vselej le to dal in odpustil, kar mo-
 ji duhi k svelizhanju pomaga; to pa
 odrekel in odvsel, kar je sa moje sve-
 lizhanje fhkodljivo. V tem saupanji
 fe s mirnim ferzam popolnoma tebi
 prepuftim: stori s mano v vfh rezheh
 po tvoji fveti volji, fej vem, de mi
 le dobro hozhefh; ker fi moj ufmi-
 ljeni odrefhenik in moj nar boljfh
 perjatelj. Na te bom saupal, in veko-
 maj ne bom sapufhen! — In v tem
 saupanji povsdignem svoje ozhi proti
 tebi, o dobrotljivi Jefuf v prefvetim
 sakramentu! in te perferzhno profim:
 Oh, nikar ne pojdi od mene prozh,
 nikdar me ne sapufsti! oftani f svojo
 sveto gnado in ljubesnijo vedno v mo-

jim revnim serzu, ktero le tebe sheli, in bres tebe shiveti ne more.

O Jesuf, ti vezhna ljubeshin! kakor v te verujem in saupam, tako te tudi ljubim v tem presvetim sakramentu vezhne ljubeshni. — **O** Jesuf! kdo bi te ne ljubil, ker si sgol fama ljubeshin do naf! Is sgol ljubeshni si se grefhniga zhloveka usmilil, kateri je bil savoljo greha sgubil nebeshko kraljestvo; is ljubeshni do naf si zhlovek postal, si sapustil svoj nebeshki tron, si k nam na ta revni svet prifhel, in si nam pernesel nebeshke nauke, kateri nam kashejo pravo pot v vezhno shivljenje; is ljubeshni do naf si na f. kishi tifti kervavi ofer dopernesel, kteriga je rasshaljena boshja praviza od naf tirjala sa odpushenje grehov, in kteriga bi mi nikdar ne bili mogli doperнести, ko bi ti is sgol ljubeshni do naf ne bil vfi nafhih pregreh nafesvel, in f svojo presveto kervijo vfi nafhih dolgov isbrisal; in is sgol ljubeshni do naf se sdej v tem presvetim sakramentu snajdesh, de nafhe dufhe

rasveselujesh, s nebeshko mano shivish, ljubesnivo troshtash, pred peklenkim ognjem varujesh, in v nebeshko kraljestvo vodish. — O dobrotljivi Jesus! koliko velikih gnad in dobrot si nam is sgol ljubesni she fkasal, in koliko nam jih she vsak dan fkasujesh! — O Jesus! daj mi gnado, de ti bom tvojo veliko ljubesin tudi s ljubesnijo povrazheval. — Sares, posihmal hozhem tebe, o moj preljubesnivi Jesus! is zeliga ferza zhes vse ljubiti, moje ferze je polno hvaleshnosti do tebe; le po tvoji sveti volji shelim shiveti, in smiram f tabo fklenjen biti. O ljubi Jesus, zhe le tebe imam, vse imam; zhe pa tebe nimam, nizh nimam. — Sdej hozhem sapustiti in sanizhevati vse golufivo veselje, vso zhaft in bogastvo tega sveta; to bo sdej moje veselje, moja zhaft, moja bogastvo, de bom tebi, o moj Jesus! svesto flushil, tebe zhes vse ljubil, tebi v djanji hvaleshnost fkasoval, in kolikor bom le mogel, tvojo boshjo zhaft mnoshil. — O moj Jesus! dosti dolgo

sim nesvest bil, in te nisim sadofti ljubil; sdej pa, o JESUF! se tebi popolnoma isrozhim, in nikdar nobena rezh me nima vezh od tebe odlozhiti.

O moj dobrotljivi JESUF! nar boljši perjatel moje dushe! poterdi me, ponishno te prosim, f svojo sveto gnado v tem terdnim naprejevsetji, kteriga sim sdej tukej vprizho tebe storil, de bo tvoja mozh to v meni storila, kar moja flaboft ne samore. Poterdi me pa tudi v shivi veri, v terdnim saupanji in v gorezhi ljubesni, de bom po teh treh, tebi tako dopadljivih stopnjah k tebi v nebefa prifhel, kjer bom vezhno gledal, kar sdej verujem, vezhno vshival, kar sdej upam, in vezhno ljubil, kar she sdej zhes vse ljubiti shelim, tebe, o JESUF! svojiga Gospoda in Boga. Amen.

Ljubi moj kristjan! zhe shelish pred boshjim grobam usmiljeniga JESUFA v presvetim sakramentu she bolj pozhasiti, snash sem pervseti: krishev pot od f. reshnjiga TELEFA, in tudi litanije in roshenkranz od f. reshnjiga TELEFA.

Molitev

o velikinozhi.

O **Jesuf!** danš je tisti veselí dan, kteri danš tvojíga zhaštítljívíga od smerti vštajenja spomni; danš ti tvojí odrešhení po zelím svetu s veselím ferzam zhašt in hvalo dajo; in tudi jest, tvoja nevredna stvar, te danš posebno hvalím in zhaštím, in se ís zelíga ferza veselím, de te grob ní obdershal, temuzh de sí tretjí dan zhaštítljívó ís svojíga groba vstal. Sares, moj **Jesuf!** ti sí grob in smert premagal, in sí ís lastne mozhi od mertvíh vstal, kakor sí svojim uzhenzam vezhkrat naprej povedal. — **S** veselím ferzam se ti danš sahvalím sa tvoje zhaštítljívó od smerti vštajenje! sakaj fkosi to sí pred zelím svétam fkasal, de je vse resnízhno, kar sí govoril in uzhl; fkosi to sí tudi pokasal, de sí vezh kakor zhlovek, de sí sares **Šin** boshjí, kteri sí samorešh shívljenje, kí sí ga dal sa odrešhenje ljudi, sam spet dati. **S**dej smo terdno preprízhani, de je **Bogu**

ofer, kteriga si na f. krishi sa naf dopernefel, popolnoma dopadljiv, in de nam sdej Bog ves dolg nafhih grehov odpuhti, zhe se tvojiga saflushenja deleshne storimo. Sdej smo tudi prepri-zhani, de bo tista tvoja vesela oblju-ba gotovo nad nami spolnjena, de naf bosh k vezhnimu shivljenju obudil poslednji dan. — Sdej se nimamo vezh smerti bati, zhe bomo le po tvojih sa-povedih shiveli. Ti si smert in grob premagal, in si zhaftiljiv is groba vstal; ravno tako bosh tudi naf enkrat is grehov obudil, in bosh nafhe telefа svojemu zhaftiljivimu telefу enake sto-ril. — Ti si vstajenje in shivljenje, in kdor v tebe veruje, bo shivel, ko bi bil tudi she umerl. Ti si glava, mi pa udje; vekomaj ostanemo f tabo fklenjeni, ti sam profish Ozheta ne-besukiga, de bi tam, kjer si ti, tudi mi bili. — O Jesus! kakofhno veselo saupanje se obudi ob danafhnim zha-ftitljivim prasniku v mojim ferzu! Po tem kratkim revnim shivljenji me bosh, zhe bom tvoje sapovedi svesto dershal,

k vezhnimu shivljenju obudil, kjer se bom na vse vezhne zhase per tebi, o Jesuf! v nebefih snajdel, kjer nobene fkušnjava in nobeniga greha vezh ne bo. — O Jesuf, daj mi gnado, de f ponishnim in fpokornim shivljenjem vredin postanem, k tebi v nebefa pri-ti. Amen.

Molitev

v prasniki Kristusoviga vnebohoda.

Dodeli nam, profimo te, vfiga-mogozhni Bog! de bomo, kateri verujemo, de je tvoj edino rojeni Šin, nash odrefhenik, danashni dan v nebefa fhel, tudi f svojim duham v nebefih stanovali. Amen.

Danashni dan si se, o Jesuf, s veliko zhastjo od semlje vsdignil, in si v nebefa fhel, kjer sdej na desnizi svojiga nebefhkiga Ozheta sedish. Tvoji ljubi uzhenzi, ki so te perferzhno ljubili, so možhno shalovali, ker so tebe, svojiga nar boljshiga perjatla

sgubili; ali tvoje ljubesnive besede so jih potolashile, ker si jim rekel: „Grem k svojimu Ozhetu in k vashimu Ozhetu; k svojimu Boga in k vashimu Bogu.“ — „Grem pred vami, de vam bom per nebeskim Ozhetu stanovanje perpravil.“ — O moj dobrotljivi Jesus! te tvoje troshtljive besede so tudi meni rezhene, zhe bom le tudi jest tako, kakor tvoji svesti uzhenzi, tvoj sveti nauk terdno veroval, in po tvojih svetih sapovedih shivel. — O kako me to veseli, de imam tebe, o Jesus! tako dobrotljiviga perjatla, tako mogozhniga besednika in pomozhnika v nebesih, kjer mi she vezhno stanovanje perpravljash. Sdej vem tedej tisti kraj, kamor imam enkrat priti: v nebesih je moje dushe dom! Tukej na tem svetu sim le popotnik: toraj ne bom sdej vezh svojiga ferza na ta svet in na njegovo nizhemurno veselje navesoval; temuzh bom le iskal, kar je sgorej, kjer ti, o Jesus! na defnizi Boga Ozheta sedish. — Daj mi svojo sveto gnado, o Jesus! de bom

na tanko po tvojim sgledu shivel, de bom svesto po tvojih stopinjah hodil, de frezhno sa tabo pridim v nebesko kraljestvo. Amen.

Molitve

ob binkushtih.

O Bog, kateri si danashni dan ferza vernih s luzhjo f. Duha rasvetlil in poduzhil, daj nam f pomozhjo ravno tega Duha, kar je prav, misliti in ljubiti, in se vselej njegoviga troshta rasveseliti.

O troshtar f. Duh, resnizhni Bog! kateri si danashni dan v podobi ognjenih jesikov zhes apostelne prishel, in jim svoje svete darove dodelil! ponishno te prosim, dodeli jih tudi meni, ker sim jih tak potrebin, de bres njih zlo nizh dobriga storiti, in vezhniga svelizhanja saflushiti ne morem. Dodeli mi tedaj, o troshtar f. Duh, deliviz vsih boshjih gnad, dodeli mi dar modrosti, de bom per vsim svojim djanji in nehanji smiram dobre na-

mene imel, in de se bom tudi vselej
 dobrih kerfhanfkih perpomozhkov po-
 flushil, svoj konez dofezhi. — Dodeli
 mi dar saftopnosti ali uma, de
 bom vse nauke nafhe fвете vere do-
 bro fposnal in saftopil, de bom tudi
 od fkrivnosti fвете vere toliko sapopa-
 del in terdno veroval, kolikor je k
 nafhimu svelizhanju potrebno, in ko-
 likor nam je Jefuf Kristuf rasodel, in
 de bom v tem, kar sapopasti ne mo-
 rem, svojo flabo pamet pod pokor-
 fhino Kristufovo podvergel. — Dodeli
 mi dar fvetovanja, de bom v dvo-
 mih ali zviblih kmalo na tanko fpo-
 snal, kaj mi gre ftoriti, de bo tebi nar
 bolj dopadljivo; daj mi svojo fvelto
 voljo v vfh okolifhinah nasnanje, de
 bom vselej prav fposnal, kaj ti ho-
 zhesh, de naj ftorim. — Dodeli mi
 dar mozhi; de se bom ftonovituo te-
 be in tvojih fvetih naukov dershal,
 de bom tvojo fvelto voljo, kakor mi
 jo bofh ti na snanje dal, vselej svefto
 dopolnil, in de me tudi nar vezhi
 britkofiti in teshave od dopolnjenja tvo-

je svete volje nikdar ne bodo odver-
niti samogle. — Dodeli mi dar sna-
nja, de bom vse dolshnosti kristjana
popolnoma sposnal, in de bom tudi
sam sebe prav sposnal, svoj snotranji
duhni stan, svojo slabost in pomank-
ljivost; kolikor mi je k poboljšhanju,
k pokori in k svelizhanju potrebno
se sposnati. — Dodeli mi dar po-
boshnosti ali brumnosti, de bom
vse, kar k boshji flushbi gre, rad in
s veseljem storil, is ljubeshni do tebe;
daj mi gorezhnost per molitvi in per
vseh andohtih, de bom smiram s sbra-
nimi mislimi v duhu in v resnizi mo-
lil, in varuj me s svojo gnado pred
mlazhnostjo, ktera je tako nevarin stan
dushhe, ker zhloveka smiram bolj in
bolj od tebe odvrazhuje, dokler ga
popolnoma od tebe ne odlozhi. — Do-
deli mi dar strahu boshjiga, de se
bom le tebe rasshaliti, in tvojo gnado
sgubiti bal, de ne bom nikdar is stra-
hu pred ljudmi kaj storil; kar ti pre-
poveh, ali pa kaj opustil, kar ti sa-
poveh; in de bom per vsem svojim

djanji in nehanji le to vprašhal: „Kaj bo Bog rekel?“ ne pa: „Kaj bodo ljudje rekli? Šej me bošh ti, o Bog sodil, ne pa ljudje. — O poterdnik f. Duh, refnizhni Bog! sa vse te gnade in darove te profim v ime-nu Jesufa Kristufa, nashiga ljubiga odrefhenika, kateri f tabo in s Bogam Ozhetam shivi in kraljuje, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Sad fvetiga Duha.

Ljubeshin, vefelje, mir, poterpesh-ljivoft, ljubeshnjivoft, dobrota, dolgo sanafhanje, krotkoft, vera, pohlevfhi-na, sdershanje, zhiftoft. (Galazh. 4. 22. 23.)

Molitev

v prasnik f. Trojize.

Vifoko zhaftena presveta Trojiza! jeft, tvoja flaba stvar, ubogi grefhnik, te hvalim in zhaftim is zeliga ferza in is zele mozhi; in terdno verujem

v ferzu, in sposnam s uftmi, de ti, o kralj nebes in semlje, **Bog Ozhe, Bog Sin, Bog f. Duh**, tri perfhone v enim famim bitji, si pravi, shivi, vfigamogozhni, vezhni **Bog**. — **O** preſveti, neisrezheni **Bog!** jeft ſim le prah in pepel pred tabo, vender pa ſmem f tabo govoriti, ſmem ſvoje ferze proti tebi povsdigovati, in te ſmem imenovati ſvojiga nar boljſhiga perjatla, ſvojiga nar vezhiga dobrotnika, ſvojiga ſtvarnika, odrefhenika in rafvetljevavza; ja, ſvojiga preljubiga **Ozhe**ta te ſmem imenovati. — **O** preſveta **Trojiza!** breskonzhna v ſvojim vezhnim bitji, kakor breskonzhna v ſvoji neismerni dobroti! **Sahvalim** ſe ti is zeliga ferza ſa vſe gnade in dobrote, ktere ſim jeft, nevredin zhlovek, do sdej tako obilno od tebe prejemal. — **Sahvalim** ſe ti, moj dobrotljivi nebeski **Ozhe!** de ſi me uftvaril, de ſi mi duſho dal, ktera je po tvoji podobi uftvarjena, ktera je neumerjozha in namenjena, nekdej f teboj ſklenjena biti, in vſe vezhne zhafe f teboj v ne-

besih shiveti. Tudi sa vse drugo fe
 ti sahvalim, o moj dobrotljivi stvar-
 nik! kar si nam na semlji ustvaril;
 sakaj ti naf, kakor fkerbin ozhe svoje
 otroke, s vsm previdih, karkoli po-
 trebujemo. — Sahvalim fe ti, moj u-
 fmiljeni odrefhenik, Jesus Kristus! kte-
 ri si is sgol ljubesni do naf svoj ne-
 beski tron sapustil, in si na ta revni
 svet prifhel, si veliko let v revfhini,
 v pomankanji in v sanizhevanji shi-
 vel, in si svoje sveto shivljenje na kri-
 shi v strafhnih bolezhinah sa naf tje
 dal, de si naf od vezhniga pogublje-
 nja odrefhil, in nam nebefa spet od-
 perl. Posebno fe ti pa sahvalim tudi
 sato, o Jesus! ker si mojo dusho she
 tolikokrat f svojim presvetim refhnjim
 Telesam rasveselil. — Sahvalim fe tu-
 di tebi, o troshtar f. Duh! sa vse sve-
 te gnade, ktere si mi od perviga sa-
 zhetka mojiga shivljenja dosihmal do-
 delil. Per f. kerstu si me rasvetlil,
 in si mi svoje svete darove dodelil, per
 f. birmi si me v veri, v gnadi in v
 vsm dobrim poterdil, in sploh, per

prejemanji svetih sakramentov mi svojo sveto gnado, bres ktere nizeh dobriga storiti ne morem, delish in mno-shish. — Presveta Trojiza, dobrotljivi, usmiljeni Bog! vse, kar sim in kar imam, je tvoj dar, kteriga mi ti ne po mojim saflushenji, ampak le po svoji neskonzhni dobroti dajeish. — O presveti, trojnoedini Bog! daj mi gnado, de se bom vsih tvojih darov vselej tako poslushil, kakor je tebi narbolj dopadljivo, de kader boish enkrat zhes vse talente, ktere si mi dal, rajtingo s mano dershal, de mi takrat porezhesh: „Prav je, dobri in svesti hlapez! ker si bil v majhnim svest, te bom zhes veliko postavil: pojdi v veselje svojiga Gospoda.“ Amen.

Molitve

v prasniki s. refhnjiga Telefa in
fkosi ofem dni.

Persadeni si moj kristjan! zhe ti je le mogo-
zhe, de bosh ofem dni po svetim Telefu vsak
dan per s. masi, in moli s shivo vero, s
terdnim saupanjem in s gorezho ljubesnijo
Jesufa v presvetim sakramentu, in prosi ga
posebnih gnad; in pred tronam boshje milo-
sti bosh gotovo uflifhan, zhe bo le, kar bosh
profil, Bogu k zhafti in tvoji dusi k sve-
lizhanju.

Litanije

od presvetiga refhnjiga Telefa.

Gospod, usmili se nas!
Krisite, usmili se nas!
Gospod, usmili se nas!
Krisite, flifhi nas!
Krisite, uflifhi nas!

Bog Ozhe nebeski,
 Bog Sin, odrešenik sveta,
 Bog sveti Duh,
 Sveta Trojiza, en sami Bog,
 Jesuf, kateri si per sadnji vezherji
 sam sebe uzhenzam savshiti dal,
 Jesuf, kateri si v presvetim sakramen-
 tu refnizhno prizhujozh s kervijo
 in s mesam, s duho in telesam
 po boshji in zhloveshki natori,
 Jesuf, shivi kruh, kateri si is ne-
 bes pershel,
 Jesuf, kruh angelov,
 Jesuf, kruh vsih isvoljenih,
 Jesuf, kruh mozhnih,
 Jesuf, zhesnatorni kruh,
 Jesuf, skriti Bog in svelizhar,
 Jesuf, studeniz vsih gnad,
 Jesuf, vedni in nar zhisfejshi ofer,
 Jesuf, nekervavi ofer noviga testa-
 menta,
 Jesuf, nedolshno Jagne boshje,
 Jesuf, skrita mana,
 Jesuf, beseda ktera je meso postala,
 in sdaj vedno med nami prebiva,

ufmili se nasi

O nar svetejšhi sakrament,
 Nar vezhi fkrivnost boshja,
 Špomin nar vezhih zhudeshev bosh-
 jih,
 Prezhudno snamnje nar vezhi lju-
 besni boshje,
 Sakrament vezhne ljubesni,
 Škrivnost vere,
 Ofer sprave sa shive in mertve,
 Nar vezhi mozh v fkušnjavah,
 Nar mozhnejshi oroshje soper hu-
 dobniga fovrashnika,
 Nar imenitnišhi vsih darov boshjih,
 Presveti spomin Gospodoviga ter-
 pljenja in njegove smerti,
 Presveta Gospodova vezherja, per
 kteri angelzi streshejo,
 Nar vezhi veselje poboshnih dušh,
 Nar vezhi dobrota vernih kristjanov,
 Nar flajšhi shivesh nashih dušh,
 Mozh slabih,
 Trosht shaloftnih,
 Pomozh sapušhenih,
 Popotniza teh, kteri v vezhnost
 gredo,
 Sastava vezhniga shivljenja,

usmili se naši!

Bodi nam milostljiv, sanesi nam, o Jezus!
 Bodi nam milostljiv, uflisli nas, o Jezus!
 Od vsiga hudiga,
 Od vsiga greha,
 Od nevredniga prejemanja tega pre-
 svetiga sakramenta,
 Od posheljenja mesa,
 Od posheljenja ozhi,
 Od prevsetnosti shivljenja,
 Od vsih pregresnih perloshnost in
 nevarnost,
 Od skrivnih skushnjav in salesova-
 nja hudobniga duha,
 Od vsih nefrezh,
 Od nagle in neprevidene smerti,
 Od vezhne smerti,
 Škosi ljubestin, f ktero si ta s. sa-
 krament postavil,
 Škosi ljubestin, f ktero si per sadnji
 vezherji svoje apostelne obhajal,
 Škosi ljubestin, f ktero tudi nas f
 svojim presvetim reshnjim Tele-
 sam shivish,
 Škosi ljubestin, f ktero se v tem
 presvetim sakramentu sa nas o-
 frujesh, .

ufnili se nasi

Škosi ljubestin, f ktero v tem ofru
boshji pravizi sadofti ftorifh,

Škosi ljubestin, f ktero nevrednim
kristjanam sanafhafh,

Škosi ljubestin, f ktero v tem pre-
fvetim sakramentu tolikanj ne-
zhafti preterpifh,

Škosi ljubestin, f ktero is trona
fvoje milofti tako ufmiljeno na
naf gledafh,

Škosi ljubestin, f ktero naf tako
dobrotljivo poslufhafh,

Škosi ljubestin, f ktero nam v tem
prefvetim sakramentu tolikanj
gnad fkasujefh,

Škosi ljubestin, f ktero v tem pre-
fvetim sakramentu do konza sveta
per naf oftanefh,

Mi ubogi grefhniki,

De nam sanefefh,

De nam vse nafhe grehe odpu-
ftifh,

De naf v shivi veri v ta pre-
fveti sakrament poterdifh in
obdershifh,

odrefhi naf, o Jeshuf!

te profimo, ufifti
naf, o Jeshuf!

De v nashih ferzih terdno saupanje v ta nar svetejshi sakrament obudish,

De v nashih ferzih gorezho ljube-sin do tega nar svetejshiga sakramenta pomnoshish,

De nasho zhaft in andoht k temu presvetimu sakramentu pomnoshish in ohranish,

De nam gnado dash, vtelej s dobro perpravo k tvoji boshji misi perstopiti,

De nam sad tega presvetiga sakramenta obilno dodelish,

De refnizhno pozhaftenje tega nar zhaftitljivshiga sakramenta med nami pomnoshish,

De vse nezhaftenje te nar zhaftitljivshi fkrivnosti boshje pervar-jesh in odvernesh,

De svojo sveto zerkev vishash in ohranish,

De vsm, kateri v tebe ne verujejo luzh prave vere dodelish,

De nasho misli k nebeshkim sheljam povsdignesh,

te profimo, uflishi naf, o Jesuf!

De nashe serza f svojim milostli-
vim obiskovanjem rasvetlilih in
ozhiftilih,

De nam vselej veselje nad tem pre-
svetim sakramentam v serze dash,

De vedno v nas ostanesh, in mi
v tebi,

De nas v konzu nashiga shivljenja
f to nebeshko popotnizo previ-
dish in obveselish,

De nas poslednji dan k vezhnimu
shivljenju obudish,

De vsm vernim dusham vezhni
mir in pokoj dodelish,

De nas na tem tronu svoje milosti
uflifhati hozhesh,

Jesuf, Sin boshji!

Jagnje boshje, ktero grehe svetá od-
jempljesh, sanesi nam, o Jesuf!

Jagnje boshje, ktero grehe svetá od-
jempljesh, uflifhi nas, o Jesuf!

Jagnje boshje, ktero grehe svetá od-
jempljesh, usmili se nas, o Jesuf!

Kriste, flifhi nas!

Kriste, uflifhi nas!

Gospod, usmili se nas!

te prosimo, uflifhi nas, o Jesuf!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Ozhe nash . . . Zhefhena si Ma-
rija . . .

Dobrotljivi in usmiljeni Gospod
je spomin svojih zhudeshev storil. —
On je shivesh dal tem, kateri se njega
boje.

Ti si nam kruh is nebes dode-
lil, o Gospod! kateri vse rasveseljenje
v febi ima.

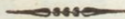
Is tvojiga altarja, o Gospod! pre-
jemamo Kristusa, v katerim se dusha
in telo rasveseli.

Molimo.

O Bog, kateri si nam v prezhudnim
sakramentu spomin svojiga terpljenja
sapustil; dodeli, te prosimo, de svete
fkrivnosti tvojiga Telefa in tvoje keryi
tako zhaštimo, de sad tvojiga odreshe-
nja vedno v febi obzhutimo. Kteri
shivish in kraljujesh s Bogam Ozhe-
tam v edinosti s. Duham, Bog od ve-
komaj do vekomaj. Amen.

Roshenkranz od s. refhnjiga Telefa.

- I. **Jesuf, kteri v f. refhnjim Telefu nashe dushe rasveseli.**
- II. **Jesuf, kteri v f. refhnjim Telefu nashe dushe nasiti.**
- III. **Jesuf, kteri v f. refhnjim Telefu nashe dushe potroshta.**
- IV. **Jesuf, kteri v f. refhnjim Telefu nashe dushe pred peklenkim ognjem varuje.**
- V. **Jesuf, kteri v f. refhnjim Telefu nashe dushe v nebesko kraljestvo perpelje.**

Litanije

od presvete refhnje kervi.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, flisli nas!

Kriste, usflisli nas!

Bog Ozhe is nebes,
 Bog Šin, odrefhenik svetá,
 Bog sveti Duh,
 Šveta Trojiza, en fami Bog!

0 presveta refhnja kri Jesufova,
 0 shlahtna kri,
 0 isvoljena kri,
 0 visoko zhefhena kri,
 0 predraga kri,
 0 neprezenjena kri,
 0 prezhistá kri,
 0 prezhudna kri,
 0 neomadeshvana kri,
 0 nedolshna kri,
 0 saflushenja polna kri,
 0 mogozhna kri,
 0 ozhifhijozha kri,
 0 posvezhujozha kri,
 0 troshtljiva kri,
 0 gnade polna kri,
 0 rasveselujozha kri,
 0 svelizhanfka kri,
 0 prelubesnjiva kri,
 0 prekladka kri,
 0 dobrotljiva kri,

nasmili fe

nasmili fe

ozhifhi nafi

O boshja kri, ozhisti nas!

O nedolshniga boshjiga jagnjeta kri,
ozhisti nas!

Bodi nam milostljiv, sanesi nam, o Jesus!

Bodi nam milostljiv, uflisni nas, o Jesus!

Od vsiga hudiga,

Od vsiga greha,

Od svoje jese,

Od saflushenih shtrafing,

Od vsih dushnih in telesnih nesrezh,

Od nagle in neprevidene smerti,

Od vezhniga pogubljenja,

Skosi svojo presveto kri,

Skosi sveto kri, ktero si v svojem
obresovanji pretil,

Skosi sveto kri, ktero si na oljski
gori pretil,

Skosi sveto kri, ktero si v svoji
jezhi pretil,

Skosi sveto kri, ktero si per Pila-
tushi pretil,

Skosi sveto kri, ktero si v svojem
gajshlanji pretil,

Skosi sveto kri, ktero si v svojem
kronanji pretil,

refsi nas, o Jesus!

- Škosi sveto kri, ktero si, kader si
 svoj teshki krish nefel, pretil,
 Škosi sveto kri, ktero si per svo-
 jih treh padzih pretil,
 Škosi sveto kri, ktero si, kader so
 ti tvoje oblazhila doli tergali,
 pretil,
 Škosi sveto kri, ktero si, kader so
 te na krish perbijali, pretil,
 Škosi sveto kri, ktero si kader je
 krish po konzuzi postavljén bil,
 pretil,
 Škosi sveto kri, ktero si na krishi
 visijozhi pretil,
 Škosi sveto kri, ktero si is svoje
 prebodene strani pretil,
 Škosi sveto kri, ktero si is svojih
 svetih ran pretil,
 Škosi sveto kri, ktero si sa odre-
 fhenje zeliga sveta do sadnje kap-
 lje pretil,
 Škosi sveto kri, ktero si dan da-
 nafhni per vfaki s. mafhi ne-
 beshkimu Ozhetu sa naf ofrujesih,
 Jagnje boshje, ktero grehe svetá od-
 jemljesh, sanesi nam, o Jesuf!

refhi naf, o Jesuf!

Jagnje boshje, ktero grehe svetá od-
jempljesh, uflifhi naf, o Jesuf!

Jagnje boshje, ktero grehe svetá od-
jempljesh, usmili se naf, o Jesuf!

Kriste, flifhi naf!

Kriste, uflifhi naf!

Gospod, usmili se naf!

Kriste, usmili se naf!

Gospod, usmili se naf!

Ozhe nash . . . Zhefhena si Ma-
rija . . .

Molitev

Vsemi, o dobrotljivi Jesuf! lita-
nije, ktere sim sdej k zhafti tvoje pre-
svete kervi ismolil. To andoht ofram
v edinosti s nar mozhnejshim ofrova-
njem, s kterim si vse kaplje svoje pre-
lite kervi svojimu nebeshkimu Ozhe-
tu ofral. In te prosim fkosi mozh in
saflushenje tvoje prezhaftitljive kervi,
ktero si is sgolj ljubesni do naf do
sadnje kaplje pretil v strashnih bole-
zhinah, dodeli mi, de bo moja greshna
dusha ozhifhena. Amen.

Pozhefhenje Jesufa v presvetim sakramentu altarja.

O neisrezhena skrivnost v presvetim sakramentu! Nismo v stanju je sapopasti! Šerafi je ne rasumejo! O kako zhlovek saflushi, de ti toliko sanjstorišh, o dobrotljivi ulmiljeni Jesuf!

Milostlivo si nas odreshil, sa nas tje dal svoje shivljenje! nebo je odperlo nam tvoje neskonzhno saflushe-nje. — Ljubi milostlivi Jesuf! de nam vezhno srezho dash, si perpravljensmert prestati!

Predin si sapustil svet, si nam, o Jesuf! she vezh namenil: dal si nam sveti sakrament, samiga sebe si nam dodelil. Tukej v svetim sakramentu ti, o Jesuf! sam shivish! Ponishno te tukej molimo.

Nozh in dan se sdej med nami v svetim sakramentu snajdesh; sdej nas vezh ne sapustish, preferzhno nas saref ljubish.

O neisrezhene skrivnosti! Presveto reshnje Telo! Na tem tronu Jesuf kraljuje!

Ti si tukej prizhujozh pod podobu kruha in vina; nashim ozhem sizer fkrit, pa pokashe te nam nasha vera. Tukej je nedolshno jagnje! **Jesuf!** ti tukej shivish, de nam milost in gnade delish.

O dobrotljivi boshji **Šin!** kruh si vsel per misi v roke, shegnal, raslomil, dal rekozh: „Jejte vfi, to je moje Telo“. Vsel si potlej kelh s vinam, shegnal, uzhenzam dal rekozh: „To je moja kri, vfi pite“.

Ravno tako she sdej vsak dan storish med nami ta sveti zhudesh: per sveti mashi, na altar, o **Jesuf!** is nebes pridefh! — Kor vsih angelov te spremi, kader v sveti sakrament pridefh is nebeshkiga trona! —

Ravno tako se nam sdej dafh, kakor si se dal svojim uzhenzam. **Jesuf!** s nami ravnash, kakor s nar vezhimi perjatli. Kmalo na vse posabish, kakorkoli smo te she shalili. — Sgolj ljubessin nam fkasujesh.

Kako visoko naf pozhaftish! O kako si nam ti dober! Tje k svoji misi

naš puštitih, o nebeski kralj dobrotljivi! Tamkej daj ti našim duham svojo kri; svoje Telo, de jih shivish sa nebesa.

Kader te bomo prejeli; daj nam vselej svojo gnado, de te bomo vredno vshili, kakor je tvoja sveta volja. Nikdar nismo mi vredni, de bi prejeli sveti sakrament; ti, o Jusu! naš storj vredne!

Daj nam spokorniga duha, de bi vselej v pravi pokori s zhistim ferzam te prejeli in tvojo ljubestin saflushili. Daj nam gnado, de bi vredno to sveto rešnje Telo tudi she v sadnji uri prejeli.

Profimo pa sdej tudi tebe, o Marija prezhiste deviza! Jusu ti hvalo daj, mi ga ne moremo dosti zhaštiti, ker se tukej lamiga sebe nam, svojim ovzhizam, da v presvetim sakramentu.

Zhe utegnesh, moj kristjan! môli danš, (ali pa v teh osem dneh,) k posvezhenju tega svetiga prasnika, she krishev pot s. rešnjiga Telefa na 247 strani.

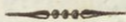
II.

Molitev ob prasnikih matere boshje.

Ljubi moj kristjan! spoštuj mater boshjo Marijo, prezhisto devizo, s posebno poboshnostjo in zhaftjo, sakaj sam Bog, presveta Trojiza, jo visoko zhafti, in ti revin zhlovek, bi je ne zhaftil? Glej, Bog Ozhe jo je sa svojo ljubo hzher isvolil, in jo je s posebnimi gnadami obdaroval; Bog Šin si jo je smed vsih milijonov Adamovih hzheri sa svojo sveto prezhisto mater od vekomaj isbral, in si jo je s svojo mogozhno gnado od vsiga madesha Adamoviga greha zhisto ohranil; Bog s. Duh jo je sa svojo neomadeshvano nevesto vsel, in ona je od njega spozhela, in je rodila Jesusu Kristusa Šinu boshjiga. — Nesapopadljiva zhaft, s kakoshno she nobedin, tudi nar imenitnishi nebeshki duh, pozhaften ni bil! — Škashi tedaj Marii, prezhisti devizi, nar vezhi zhaft sa Bogam; in saupaj tudi sa Bogam nar vezh nanjo; sakaj ona je nar mogozhnejshi pomozhniza, in nasha nar dobrotljivski mati.

Kader je tedaj kakoshin prasnik matere boshje mōli s poboshljivim in saupljivim serzam Lavretanfke litanije, sveti roshenkranz, in tudi she druge molitve k zhafti matere boshje, (ktere tukaj ali kjer bodi najdesh) kolikor

utegnefh. — Ta nebeshka kraljiza ti bo zhaft, ktero ji bofh skasal, in saupanje, ki ga bofh v njo poftavil, obilno plazhala, ker ti bo take gnade od Boga fprofila, kakorfhnih bi ti, bres njene pomozhi, nikdar od Boga ne bil prejel. Ona je isvoljena pofoda vsih boshjih gnad, in Jefus nam na proshnjo fvoje ljube matere nar rajshi gnade deli.

Lavretanfke litanije

od devize matere Marije.

Gospod, usmili fe!

Kriste, usmili fe!

Gospod, usmili fe!

Kriste, flifhi naf!

Kriste, uflifhi naf!

Ozhe is nebes, vsigamogozhni
Bog,

Šin vsiga svetá refhnji Bog,

Šveti Duh, refnizhni Bog,

Šveta Trojiza, en sami Bog,

} usmili fe
naf!

Šveta Marija,
 Šveta mati boshja,
 Šveta deviz deviza,
 Mati Kristufova,
 Mati milosti boshje,
 Mati prezhistā,
 Mati bres madesha,
 Mati nedolshna,
 Mati nar bolj sveta,
 Mati ljubesnjava,
 Mati prezhudna,
 Mati nashiga stvarnika,
 Mati nashiga odreshenika,
 Deviza nar modrejshi,
 Deviza zhaftitljiva,
 Deviza pohvaljena,
 Deviza mogozhna,
 Deviza usmiljena,
 Deviza verna,
 Podoba pravize,
 Sedesh modrosti boshje,
 Šazhetik nashiga veselja,
 Posoda duhovna,
 Posoda zhafti vredna,
 Posoda vse svetosti,
 Škrivno sastopna rosha,

sa naš Boga prosi!

Turn kralja Davida,
 Turn flonokosteni,
 Hisha slata,
 Škrinja miru in sprave,
 Vrata nebeske,
 Sgodnja daniza,
 Sdravje bolnikov,
 Perbeshalifhe grešnikov,
 Trofhtarza vseh revnih,
 Pomozh vseh keršhenikov,
 Kraljiza angelov,
 Kraljiza patriarhov,
 Kraljiza prerokov,
 Kraljiza apostelnov,
 Kraljiza marternikov,
 Kraljiza sposnovavzov,
 Kraljiza vseh deviz,
 Kraljiza vseh svetnikov,
 Jagnje boshje, ki grehe svetá odjem-
 lješh, sanesi nam, o Gospod!
 Jagnje boshje, ki grehe svetá odjem-
 lješh, usliši nas, o Gospod!
 Jagnje boshje, ki grehe svetá odjem-
 lješh, usmili se nas, o Gospod!
 Krifte, fliši nas!
 Krifte, usliši nas!

sa naš Boga prosí!

Gospod, usmili se!

Kriste, usmili se!

Gospod, usmili se!

Ozhe nash . . . Zhefhena si Ma-
rija . . .

Molimo.

Pod tvojo pomozh perbeshimo, o sveta boshja porodniza, ne saversi nashih proflinj v nashih potrebah, temuzh refhi naf vselej od vsih nevarnost, o zhastitljiva in isvoljena deviza, nasha gospa, nasha fredniza, nasha besfedniza, nasha pomozhniza. Š svojim Šinam naf spravi, svojimu Šinu naf perporozhi, svojimu Šinu naf isrozhi.

Profi sa naf, f. boshja porodniza!
De bomo vredni Kristusovih obljub.

Molimo.

Milost svojo, o Gospod! profimo, te, v nasho ferza vlij, de ki smo po osnanovanji angela vzhlovezhenje tvojiga Šina Jesufa Kristusa sposnali, sko-si njegovo terpljenje in njegov krish

bodemo k zhafti vftajenja perpeljani.
Škosi ravno tiſtiga Gospoda naſhiga
Jesufa Kriſtufa. Amen.

Proſi ſa naſ, ſ. Joſhef.

De bomo vredni Kriſtufovih obljub.

Molimo.

Naj nam preſvete tvoje matere
ſhenina ſafluſhenje pomaga, proſimo,
o Gospod! der kar naſha ſlaboſt ne
ſamore, ſkosi njegovo proſhnjo doſe-
ſhemo. Ki ſhiviſh in kraljujeſh s Bo-
gam Ozhetam v edinosti ſvetiga Du-
ha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Molitev

k materi boſhji ſa dobro ſmert.

O ljubeshnjiva, miſoſtljiva in od
vekomaj iſvoljena deviza, mati Jesu-
fova Marija! proſimo te ſavoljo tvoje
in tvojiga ljubeshnjiviga Šina Jesufa Kri-
ſtufa britkoſti in grenkoſti, ktero ſta
imela, ti pod kriſhem, on na ſvetim
kriſhi, nar bolj pa tiſto uro, ko ſe je
njegova ſveta duſha od njegoviga te-

leša lozhila; prosi sa nas, de nam k pomozhi pride, kader se bodo nashe uboge dushe od nashiga shivota jele lozhiti, de jih sprejame v svoje milostljive roke, in jim vezhno svelizhanje v svetim raji dodeli. Sdej ti perporozhimo svoje dushe sa tisto uro, ne sapusti nas, o Marija.

Salve regina.

Zhefhena bodi kraljiza, mati milosti! nashe shivljenje, veselje in upanje, bodi zhefhena! K tebi vpijemo sapusheni otrozi Eve; k tebi sdihujemo shaloftni in objokani v tej dolini fols. Sato tedej, o nasha besedniza, oberni k nam svoje milostljive ozhi, in pokashi nam po tem revnim shivljenji Jesusa shegnani sad svojiga telefa. O usmiljenja, o dobrotljiva, o fladka deviza Marija.

Prosi sa nas, f. boshja porodniza!
De homo vredni Kristusovih obljub.

Molimo.

Vsfigamogozhni vezhni Bog! ki si telo in dusho prezhiste devize matere Marije vredno prebivalishe svojimu Šinu fkosi mozh f. Duba perpravil; daj nam ki nje spomin veselo obhajamo, fkosi nje milostljivo prošnjo od vsiga prihodniga hudiga, in od vezhne smer-ti refhenim biti. Škosi Jesusa Kristu-fa, Gospoda nashiga. Amen.

Boshja pomozh ostani vselej per-naf. Amen.

Rasloshena Zhefhena si Marija.

Zhefhena si Marija, gnade polna. O presveta deviza; smed vsih milijonov Adamovih hzheri isvoljena nebeshka kraljiza! Pozhastim in posdravim te, kakor te je posdravil an-gel Gabriel, od Boga poslan, de ti je osnanil tvoje isvoljenje k nar vishi zhasti. Bodi sto tavshentkrat zhefhena in pohvaljena, o prezhista deviza Ma-rija, nasha ljubesnjava mati, nasha nar

višhi gospa, naša nar mogožnišhi pomozhniza! Bodi što tavshentkrat zhefšena, o prezhudna mati milosti boshje, od vekomaj isvoljena pošoda vſih boſhjih gnad; Ti ſi gnade polna, s vſimi gnadami nar obilniſhi od Boga obdarovana. O gnade polna mati Marija! ſproſi tudi meni od Boga vſe tiſte gnade, kterih od njega potrebujem, de bom ſamogel lepo ſhiveti in enkrat ſvelizhan biti.

Gospod je ſ tabo. O frezhna deviza ktera ſi ſveto gnado tako ſveſto v ſvojim ſerzu ohranila, in tako ſveſto ſ to gnado delala, de ſi ſmiram s Bogam ſklenjena oſtala. Gospod Bog je bil ſmiram ſ tabo, ſmiram je preſveta Trojiza v tebi, kakor v ſvojim tempeljnu prebivala: ſklenjen je bil ſ tabo Bog Ozhe, kakor ſ svojo preljubo lzherjo; Bog ſin, kakor ſ svojo deviško materjo; Bog ſ. Duh kakor ſ svojo prezhisto neveſto. — O Marija! proſi Gospoda, de bi tudi per meni ſmiram ſ svojo ſveto gnado oſtal, in de bi ga jeſt nikdar

vezh f kakofhnim greham ne rasshalil, in is svojiga ferza ne pregnal.

Shegnana si med shenami. Med vsimi drugimi svojiga spola si isvoljena, in s nar vezhimi, s nar imenitnisthimi darmi od Boga obdarovana. Nad teboj je vsigamogozhni Bog nar vezhi zhudeshe svoje milosti, svoje modrosti in svoje ljubesni fkasal. Predin si she luzh sveta sagledala, so bili she zhudeshi boshje milosti nad teboj storjeni. Ker si bila od vekomaj od Boga pred vsimi drugimi isvoljena sa prezhisto mater njegoviga Sinu, si bila tudi vselej pervarovana pred vsim madeshem, in nikdar te ni tista kazha pizhila, kateri si glavo sterla. — O resnizhno shegnana med vsimi shenami! sprosi tudi nam nebeshki shegen, de bomo v dobrim smiram rasli, in fkosi bogabojezhe kershansko shivljenje pokasali, de smo poklizani, enkrat s vsimi poshegnanimi nebeshkiga Ozheta njegovo vezhno kraljestvo posesti.

In shegnan je sad tvojiga telefa Jesus. Gotovo, shegen zhes

vse shegnano, in svet zhes vse sveto je **Jesuf Kristuf**, nash **Bog** in **Gospod**, vezhni **Šin** vezhniga **Ozheta**. — **O Marija!** visoko zhes hena deviza, ktera si **Jesufa** od **f. Duha** spozhela, saref si drevo vezhniga shivljenja, kteriga je defniza boshja v nebeshki raj safadila, ker je **Jesuf Kristuf** tvoj sad, od kteriga nam pride vezhno shivljenje. — **O presveta deviza**, prosi svojiga ljubi-ga **Jesufa**; kteri nam je nebeshke vrata odperl, de bi jih nafhe hudobije nam spet ne saperle, temuzh de bi mi f pomozhjo njegove svete gnade to zhasno shivljenje tako dopernesli, de bi tamkej v vezhnim shivljenji njeg-a gledati, in bres konza vshivati sa-flushili.

Šveta Marija, mati boshja!
O prezhudna mati deviza! kakor prezhista deviza si nam **Jesufa** rodila, kteri je **Bog** in zhlovek fkupej; po vsi pravizi si tedej mati boshja imenovana, ker je sam **Bog** nebeshki od tebe hotel na ta svet rojen biti. — **O** nesapopadljiva zhast in visokost, ktere

šhe nikoli nobena druga stvar dosegla ni! On, ki te je ustvaril, je hotel od tebe rojen biti, in tvoj Bog in Gospod je tvoj otrok postal! — O visoka nebeska kraljiza! osri se is svojiga nebeskiga sedesha na naš revne stvari v tej dolini solš, na naš sapušhe- ne otroke Eve, in bodi smiram naša ljubesnjiva in dobrotljiva mati, kakor te je tvoj Jesuf na s. krishi nam všim sa mater isrozhil. —

Prosi sa naš grefhnike, sdej in ob našhi smertni uri. Amen. O Marija, perbeshalifhe vših spokornih grefhnikov! jest grefhin zhlovek, perbeshim v svojih dušnih teshavah s všim saupanjem k tebi, in te ponishno prosim, o mati milosti boshje! govôri sa-me in sa naš vse uboge grefhnike na svetu, in sprosi nam od Jesusa, svojiga ljubesnjiviga Šina, kateri je na svet prišel iskat in svelizhat, kar je bilo sglubljeno; sprosi nam všim od njega reznizhniga duha pokore, de bi svoje grehe vse na tanko sposnali, jih obshalovali, boshjim namestnikam

svesto rasodeli, se vredno spokorili, in tako od Boga milostljivo odpustjenje sadobili. — O Marija, usmiljena pomozhniza, ktera si she tolikanj gresnikam k refnizhnimu spreobernjenju in k pravi pokori s svojimi svetimi proshnjami pred Bogam pomagala; o pomagaj tudi nam, ubogim gresnikam kteri tako serzhno na tvojo pomozh saupamo. Pomagaj nam v vsih nevarnostih nashiga shivljenja, pomagaj nam v vsih skufshnjavah in perloshnostih; pomagaj nam pa posebno ob nashi smertni uri, kader se bodo nashhe dushe jele lozhiti is tega sveta. Pridi nam takrat s svojim ljubim Jesusam na pomozh; stoj nam svesto na strani, brani nas pred hudobnim sovrasnikam, in pelji nashhe dushe is tega revniga sveta tje v vezhno nebeshko kraljestvo, kjer se bomo s tabo in s vsimi isvoljenimi vekomaj per Bogu veselili. Amen.

Sdihovanje k shaloftni materi boshji.

O presveta in dobrotljiva deviza Marija! pred tvojimi svetimi nogami padem na svoje grešne kolena, in is zeliga serza te prosim skosi tvoje britko sapušhenje, kader si svojiga preljubiga Šina Jesusa rasgajshlaniga, f ternjem kronaniga in krishaniga, vfi-ga kervaviga in ranjeniga vidila umreti, in ko si od zeliga sveta sapušhena bila: oh! preljubesnjiva deviza Marija! skosi to tvoje britko sapušhenje te prosim, nikdar me ne sapuſti v mojih teshavah in nadlogah; nikar me ne sapuſti, de bi serzhnoſt sgubil in omagovati sazhel; odverni od mene vſo nefrezho in vſe hudo na duſhi in na teleſu. O shaloftna sapušhena mati boshja! nikar me ne sapuſti v mojim zhaſnim shivljenji, ſlaſti ne sapuſti me ob moji ſadnji uri. Ne ſapuſti me, kader bom na ſmertni poſtelji od zeliga sveta sapušhen bolan leſhal. Ne ſapuſti me, kader mi bo

mersli mertvaški pot po obrasu tekel. Ne sapuſti me v mojih ſadnjih teſhah in ſkuſhnjavah, de v obupanje ne pridem. Ne sapuſti me, kader moj flabi jeſik ſhe ne bo mogel vezh teh preſvetih imen: Jeſuf! Marija! ſ. Joſhef! iſrezbi. Ne sapuſti me, kader moje ſaperte uzhi tvoje ſvete podobe ne bodo mogle vezh gledati. Ne sapuſti me, kader ſvojih flabih rok ne bom mogel vezh k tebi ſa pomozh ſtegniti. Ne sapuſti me, kader mi bo grenka ſmert ſerze utergala. Ne sapuſti me, kader ſe bo moja uboga duſha od teleſa lozhila. Oh, ne sapuſti me, kader bo moja uboga duſha, polna ſtrahu, pred oſtrim ſodnikom Jeſufam Kriſtuſam ſe perkasala! — O Marija, preſveta deviza! upanje vſih vernih greſhnikov, veſelje vſih ſhaloſtnih in omaglivih kriſtjanov, in tolaſhba vſih umirajozhkih! ſadôbi mi, de bom po tvoji proſhnji na deſno ſtran ſodnika poſtavljen, de ſe bo enkrat moja uboga duſha v

svetim raji f tabo in s vsimi isvolje-
nimi bres konza vefelila. Amen.

Laftnosti matere boshje.

- I. Marija je hzhi Ozheta nebeshkiga.
- II. Marija je mati Jesufa Kristufa,
Šina boshjiga.
- III. Marija je nevesta trofhtarja f.
Duha.
- IV. Marija je zhaftiljiva kraljiza vsih
svelizhanih duhov.
- V. Marija je isvoljena posoda vsih
boshjih gnad.
- VI. Marija je prezhudni sgled devish-
ke zhiftofi, bres vsiga madesha
spozheta.
- VII. Marija je sgolj fama ponishnost in
krotkost.
- VIII. Marija je dobrotljiva mati vsih
vernih kristjanov.
- IX. Marija je usmiljena trofhtarza vsih
shaloftnih in revnih.
- X. Marija je perbeshalifhe vsih spo-
kornih gresnikov.

XI. Marija je naša pomozh v vsih nadlogah.

XII. Marija je nar mogožniſhi pomozhniza ob sadnji uri in per fodbi boshji.

Pefem od teh dvanajſt laſtnoſti.

1.

Od perve laſtnoſti.

O Marija, bodi zhefhena,
 Nebefhkiga Ozheta hzhi!
 Imenitniſhi ni nobena,
 Kakor ſi, Marija! ti.
 Vredna ſi vſe tiſte hvale,
 Vſe ljubefni, vſe zhaſti,
 Ktero ſo ti kdej fkaſale
 Brumne duſhe in vſe ſtvari.

2.

Od druge laſtnoſti.

Ti ſi nam Jeſufa rodila,
 Naſh'ga ljub'ga svelizharja,

Nebefa si nam nasaj dobila,
 presveta mat' Šinu boshjiga.
 Zhaft naj ti bo in vezhna hvala,
 Zhaft od zeliga sveta:
 Ti si mat' nebeshkiga kralja,
 Prezhudna mat' shiviga Boga.

3.

Od tretje lastnosti.

O Marija, mati zhefhena!
 Is milijonov isvoljena!
 Svet'mu Duhu si sarozhena,
 Sa nevesto te on sposna.
 Le od njega si ti spozhela,
 In si rodila svojiga Šinu,
 Svetiga Joshefa si le vsela
 Sa rednika Jesufu!

4.

Od zheterte lastnosti.

O isvoljena deviza!
 Hzhi in mati svojiga Boga!
 Zhaftitljiva visoka kraljiza
 Zeliga boshjiga sveta.

Kraljestva tvojiga ni mejnikov,
 Kraljiza si vsih angelov,
 Kraljiza si vsih svetnikov,
 Vsih svelizhanih duhov.

5.

Od pete lastnosti.

Ja po refnizi si imen'vana:
 Šveta posoda vsih boshjih gnad;
 Popolnoma si bila ti navdana
 Od sgolj dobrih svetih navad.
 O sprôf' nam od Boga to gnado,
 De bi tudi mi vezh ne gresnil'
 De bi vsako hudo navado
 Prav popolnoma sapustil'.

6.

Od sveste lastnosti.

O Marija, lilja zhistá!
 Ti nimash madesha na feb',
 She spozheta si prezhistá,
 Nikol ni greha blo na teb',
 Jesuf je hotel mater devizo,
 On je popoln'ma zhist in svet,

On je tud' svojo porodnizo
 Popoln'ma zhisto hotel imet'.

7.

Od sedme lastnosti.

O prezhudna mati deviza!
 Kako velika je tvoja zhaft!
 Švojiga stvarnika si porodniza! —
 Kdo je v stan to sapopast?
 Ti si pa vender smiram ostala
 Šama ponishnost in krotkost,
 Ni te v posvetnost sapeljala
 Tvoja imenitnost in visokost.

8.

Od osme lastnosti.

O kako frezhni smo kristjani,
 De si ti nasha preljuba mat'!
 O ko bili mi prav teb' vdani,
 Nizh bi se ne imeli bat'.
 O ljuba mati, le nikol ne pušti
 Švoje otroke bres pomozh,
 Šovrashnikam le ne perpušti
 Imeti zhes naf kako mozh.

9.

Od devete lastnosti.

Ti si shaloftnih veselje,
 In ti si vsih revnih mat'.
 Ti imash perferzhne shelje
 Vsim reveshem pomagat'.
 O trofhtaj nas v vsih teshavah,
 De bomo vse s voljo prestal'
 Šprof' nam mozh v vsih skufhnjavah,
 De bomo vsim prav soperstal'.

10.

Od desete lastnosti.

O Marija, ti si perbeshalifhe
 Šerzhno sgrevanih grefhnikov,
 Jih shelifh peljat v prebivalifhe
 Vsih svetih spokornikov. —
 Prôf' sa nas, ki smo tolk' grefhili,
 Šprof' nam spokorniga duha,
 de bomo gnadjiv' sadobili
 Odpufhenje od Boga.

11.

Od enajste lastnosti.

Na-te mi v vseh potrebah,
 Prav terdno saupamo,
 Nasha pomozh si v vseh nadlogah,
 Shiher se na-te sanashamo.
 Ti shelish vsm pomagat',
 Vsm svoje krishe polahkat';
 O pomagaj nam vse premagat',
 Kar imamo hudga prestat'.

12.

Od dvanajste lastnosti.

Posebno nam takrat pomagaj,
 Ko bomo mi mogli umret',
 Šovrashnike nam ti premagaj,
 Šprem nas dobrotljiv' na un svet.
 Ti si nar mogozhnishi pomozhniza
 V sadnji uri in na sodnji dan;
 Prof' sa nas takrat, ljuba deviza!
 Šej bomo smiram tebi vdan'!

Hvalena pefem isvoljene devize Marije.

(Luk. 1, 46 — 55.)

Moja duſha povifhuje Gospoda:

In moj duh fe filno vefeli v Bogu,
mojim svelizharji.

Ker fe je oserl na nifkoſt ſvoje dekle;
ſakaj glej, odſihmal me bodo fre-
zhno imenovali vſi narodi.

Sakaj velike rezhi mi je ſtoril, on ki
je mogozhin, in ſveto njegovo ime.
In njegovo uſmiljenje jim je od rodu
do rodu, kateri fe njega boje.

Mozh je ſkaſal ſ ſvojo roko; raskropil
je v miſli ſvojiga ſerza napuhnjene.
Mogozhne je ſ fedeſha vergel, in po-
niſhne je povſdignil.

Lazhne je ſ dobrotami napolnil, in
bogate je prasne iſpuſtil.

ſvojiga flushabnika Iſraela je ſprejel,
in ſe ſpomnil ſvojiga uſmiljenja.

Kakor je obljubil naſhim ozhakam
Abrahamu in njegovimu ſarodu na
vekomaj.

III.

Molitve ob sapovedanih prasnikih svetnikov.

Molitev

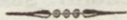
v prasnik svetiga Štefana, perviga keršhanskiga marternika.

Daj nam, profimo te, o Gospod! pofnemati svetiga Štefana, ki ga zhaftimo, de bomo tudi mi fovrasnike ljubili, ker njegov prasnik obhajamo, kateri je tudi sa fvoje preganjavze profil Gospoda nashiga Jesufa Kristufa, tvojiga Šina, kateri f tabo shivi in kraljuje v edinosti svetiga Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Zhaftitljivi sveti Štefan, prvi vsih keršhanskih marternikov! danashni dan si (nar prvi med vsimi kristjani), zhaftitljivo krono marternikov v nebesih prejel, v plazhilo fvoje velike gorezhnosti sa boshjo zhaft, in fvoje neprestrafhene stanovitnosti, f katero si se

sa svet nauk Jesufov soper njegove foverashnike ustavil. Bil si poln sveti- ga Duha, in perpravljjen rajshi shi- vljenje sgubiti, kakor fe Jesufu in nje- govimu nauku odpovedati. In kader so te tvoji hudobni foverashniki she k smerti peljali, si jih fhe ljubil; in ko so te she f kamni pobijali, si fhe sa- nje Boga profil, kakor Jesuf na kri- shi. Sato je pa tudi Jesuf, kteriga si v svojim terpljenji vidil stati na def- nizi Boga Ozheta, s dopadajenjem tvo- jo sveto dusho v nebefa vsel, kakor si jo ti pred svojo smertjo v njegove roke isrozhil. — O zhaftitljivi prvi marternik! profimo, sprosi nam od Boga tako sadershanje do preganjav- zov in foverashnikov, kakorfino je bi- lo tvoje. Sprosi nam gnado, de bo- mo tudi mi foverashnikam svete vere ferzhno in stanovitno fe vftavljali, ka- der naf hozhejo f silo ali s golufijo sapeljati, de bi Jesufa in njegov sve- ti nauk f pregresnim djanjem sata- jili. Sprosi nam kerfhanfko ljubetin do blishnjiga, zlo do foverashnika, de

ne bomo do nobeniga zbloveka so-
vrafhtva in jese v ferzu derskali, te-
muzh de bomo vřim dobro sheleli,
in dobro řtorili, tudi njim, kteri nař
řovrashijo; in de bomo sa vse molili,
tudi sa-nje, kteri nař shalijo in pre-
ganjajo. řproři nam pa tudi frezhno
sadnjo uro, de bo Jefuf tudi nařhe
duřhe v řvoje roke řprejel, in vsel v
vezhno nebeřhko kraljeřtvo. Amen.

A n d o h t

V prasník ř. Jořhefa, řhenina de-
vize matere Marije, in patrona kranjřke,
korofhke in řhtajarřke deřhele.

Litanije

od řvetiga Jořhefa.

Gospod, uřmili ře nař!

Kriřte, uřmili ře nař!

Gospod, ufmili sa nas!

Kriste, flifhi nas!

Kriste, uflifhi nas!

Bog Ozhe nebeski,
 Bog Sin, odreshnik sveta,
 Bog sveti Duh,
 Sveta Trojiza, en sami Bog,
 Sveta Marija; semlje in nebes kra-
 ljiza,

Š. Joshef, prezhisti shenin Marije
 devize,

Š. Joshef, od greha vselej zhif,

Š. Joshef, nar visbi med patrijarhi,

Š. Joshef, v boshji gnadi popolna-
 ma poterjen,

Š. Joshef, v devifhki sakon isvoljen,

Š. Joshef, od kraljize nebes in sem-
 lje postreshen,

Š. Joshef, ozhe Jesufov imenovan,

Š. Joshef, prelubesnjivi varih Je-
 sufov,

Š. Joshef, svesti in fkerbni rednik
 Kristufov,

Š. Joshef, kateri si nar prvi sa Ma-
 rijo pozhaftil Kristufa,

ufmili se
 nasi

sa nas Boga prosi

- §. Joshef, kateri nisi hotel Marije rasglasiti, ker si bil pravizhin,
- §. Joshef, kateri si po opominjevanji angela fkerb imel sa ohranjenje Jesufoviga shivljenja,
- §. Joshef, kateri si s Jesufam in s Marijo pred Herodeshem v Egipt sbeshal,
- §. Joshef, kateri si Marijo varoval, kakor Kerubin raj,
- §. Joshef, kteriga roke so bile tron nebesbkiga kralja, kader si Jesufa pestoval,
- §. Joshef, kateri si Jesufa kakor otroka varoval,
- §. Joshef, kateri si Jesufa, ko je bil dvanajst let star, s Marijo v Jerusalem peljal prasnike posvezhevat,
- §. Joshef, kateri si s Marijo tri dni Jesufa po Jerusalemu s veliko shalostjo ifkal,
- §. Joshef, kterimu je sam Jesuf Kristuf podloshin in pokorin bil,
- §. Joshef, kterimu je sam Jesuf Kristuf delati pomagat,

sa naj Boga profi

§. Joshef, visoko zhefhen, ker sta
ti nebeski kralj in kraljiza stre-
gla in podloshna bila,

§. Joshef, kateri si Jesufa in Marijo
zhes vse ljubil,

§. Joshef, angelski mosh,

§. Joshef, nar bolj vredin v drusbi
Jesufa in Marije biti,

§. Joshef, s darmi f. Duha nar
bolj napolnjen,

§. Joshef, kterimu so bile velike
fkrivnosti boshje rasodete,

§. Joshef, kateri si v rokah Jesufa
in Marije frezhno umerl,

§. Joshef, kateri si ozhakam pred
peklam Kristusovo obiskanje na-
povedal,

§. Joshef, kateri si v nebesih k
posebni zhasi povishan,

§. Joshef, nash varh in pomozhnik
v shivljenji in v smerti,

§. Joshef, zhasitljivi patron nafhe
deshele,

De bi tudi mi sveto zhystost svesto ohra-
nili, sprosi nam to od Jesufa!

sa naf Boga profi!

De bi tudi mi Jesufa v svojih fer-
zih obvarovali in ohranili,

De bi tudi mi pravizhni bili, in
svojiga blishniga ne rasglafovali,

De bi tudi mi prasnike vredno
pofvezhovali,

De bi tudi mi Jesufa in Marijo
zhes vse ljubili,

De bi tudi mi Jesufu in Marii
smiram bolj enaki bili,

De bi tudi nafhe ferza trofhtar f.
Duh f svojo gnado napolnil,

De bi tudi mi frezhno umerli,

De bi ti s Jesufam in Marijo per
nafhi smerti bil,

De bi te presvete imena: Jesuf!
Marija! f. Joshef! nafhe sadnje
besede bile,

De bi tudi mi f tabo vezhno ne-
beshko zhaft vshivali,

Jagnje boshje, ki grehe sveta odjem-
ljesh, sanesi nam o Gospod!

Jagnje beshje, ki grehe sveta odjem-
ljesh, uflifhi naf, o Gospod!

Jagnje boshje, ki grehe sveta odjem-
ljesh, usmili se naf, o Gospod!

Iprofi nam to od Jesufa!

Kriste, sliši nas!

Kriste, ušliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Ozhe nash . . . Zhefhena si Ma-
rija . . .

Prosi sa nas, s. Joshef.

De homo vredni Kristusovih obljub.

Molimo.

O vsigamogozhni vezhni Bog, nash
Gospod in svelizhar Jesus Kristus, kte-
ri si s. Joshefa svoji ljubesnjivi mate-
ri, devizi Marii, sa shenina odlozhil,
in sa svojiga svestiga varha isvolil;
ponishno prosimo, dodeli nam, de bo-
mo po njegovi proshnji in njegovim
saflushenji tukaj v pravim miru shi-
veli, in po tem shivljenji k vezhni-
mu gledanju tvojiga boshjiga oblizh-
ja v nebefa perpeljani. Ki shivish in
kraljujesh, s Bogam Ozhetam v edi-
nosti s. Duha, Bog od vekomaj do ve-
komaj. Amen.

Molitev

v praznik svetih apostelnov Petra in Pavla.

Bog, kateri si danafhni dan s martro apostelnov Petra in Pavla posvetil; daj svoji zerkvi vse po njih sapovedi storiti, po katerih je vera sazhetik dobila. Po Jesufu Kristufu, Gospodu nafhim. Amen.

Šveta apostelna Peter in Pavel, katerih spomin in praznik danf mati katolfska zerkev s veseljem in f hvaleshnostjo obhaja! profita Boga sa vishanje in ohranenje svete zerkve, sa katero fta vidva, dokler fta bila na fvetu, tolikanj delala in terpela, s veseljem zlo fvoje shivljenje sa-njo dala.

— Š hvaleshnostjo se spomnimo danf vfiga vajniga persadevanja in terpljenja, in se veselimo, de vama je Bog tako gnado in stanovitnost dodelil, de fta do konza fvojiga shivljenja njegova nar svestejshi flushabnika oftala; in de vama pravizhni Bog sdej v nebesih s vezhno krono plazhuje vse, kar

ſta ſa njegovo ſveto zerkev delala in
 terpela. — Proſita ſa naſ uſmiljeniga
Boga, kateri nam je po ſvojim **ſinu**
Jesuſu Kriſtuſu ta ſvelizhanſki nauk
 iſ nebeſ poſlal, ki ſta ga vi dva tako
 ſveſto oſnanovala; proſita **Boga**, de bi
 mi s njegovo gnado in pomozhjo nje-
 gove ſvete nauke ſveſto dopolnovali,
 de bi eden nad drugim le dobre dela
 vidili, in **Ozheta** v nebeſih hvalili. —
ſproſita nam tudi tako ſtanovitnoſt v
 dobrim, kakor ſta jo vi dva imela,
 de bomo do konca ſtanovitni in **Bogu**
 ſveſti oſtali, in vezhno ſvelizhanje do-
 ſlegli. Amen.

Molitve

v prasniki vseh svetnikov.

Litanije

od vseh svetnikov.

Gospod, usmili se nas!
 Krište, usmili se nas!
 Gospod, usmili se nas!
 Krište, sliši nas!
 Krište, usliši nas!

Ozhe is nebes, vsigamogozhni
 Bog,
 Sin vsiga sveta reshnji Bog,
 Sveti Duh, resnizhni Bog,
 Sveta Trojiza, en sami Bog,
 Marija,
 mati boshja,
 deviz deviza,
 Mihael,
 Gabriel,
 Rafael,

} usmili se
 nas!
 }
 } sa nas Boga prositi!

Vsi sveti angeli in arhangeli, sa naš
Boga profite!

Vse svete verste svelizhanih duhov, sa
naš Boga profite!

{ S. Janes kerstnik, } sa naš Boga profi!
{ S. Joshef, }

Vsi sveti patriarhi in preroki, sa naš
Boga profite!

S. Peter,

S. Pavl,

S. Andrej,

S. Jakob,

S. Janes,

S. Tomash,

S. Jakob,

S. Filip,

S. Jernej,

S. Matevsh,

S. Shimen,

S. Tadej,

S. Matija,

S. Barnaba,

S. Lukesh,

S. Marka,

sa naš Boga profi!

Vsi sveti apostelni in evangelisti, sa
naš Boga profite!

Vsi sveti jogri Gospodovi, sa nas Boga profite!

Vsi sveti nedolshni otrozi, sa nas Boga profite!

S. Shtefan, }
S. Lavrenz, } sa nas Boga profi!

S. Vinzenz, }
S. Fabijan in Boshtjan, }
S. Janes in Pavl, } sa nas Boga
S. Kosma in Damian, } profita!

S. Gervasi in Protasi, }
Vsi sveti marterniki, sa nas Boga profite!

S. Silvester, }
S. Gregor, }
S. Ambrosh, } sa nas Boga profi!

S. Augufhtin, }
S. Hieronim, }
S. Martin, }
S. Miklavsh, }

Vsi sveti fhkofi in sposnovavzi, sa nas Boga profite!

Vsi sveti uzheniki, sa nas Boga profite!

S. Anton, }
S. Benedikt, } sa nas Boga profi!
S. Bernard, }
S. Dominik, }

S. Franzisk, sa nas Boga profi!

Vsi sveti mahniki in leviti, sa nas
Boga profite!

Vsi sveti mnihi in puhavniki, sa nas
Boga profite!

S. Marija Magdalena,

S. Agata,

S. Luzija,

S. Neshi,

S. Zezilija,

S. Katarina,

S. Anastasija,

sa nas Boga profi!

Vse svete devize in vdove, sa nas Bo-
ga profite!

Vsi svetniki in svetnize boshje, sa nas
Boga profite!

Bodi nam milostliv, sanesi nam, o
Gospod!

Bodi nam milostliv, uflishi nas, o
Gospod!

Od vsiga hudiga,

Od vsiga greha,

Od svoje jese,

Od shibe potresa,

Od nagle in neprevidene smerti,

Od skufhnjav hudobniga duha,

reshi nas,
o
Gospod!

Od jese, sovrashtva in vse hude
volje,

Od duha nezhistosti,

Od trefka in hudiga vremena,

Od vezhne smerti,

Skosi skrivnost svojiga svetiga vzhlo-
vezhenja,

Skosi svoj prihod,

Skosi svoje rojstvo,

Skosi svoj kerst in sveti post,

Skosi svoj krish in svoje terpljenje,

Skosi svojo smert in svoj pokop,

Skosi svoje sveto od smerti vstajenje,

Skosi svoj zhudni vnebohod,

Skosi prihod trofhtarja s. Duha

Ob dnevu sodbe,

Mi gresniki,

De nam sanesesh,

De nam odpustish,

De nas k pravi pokori perpeljesh,

De svojo sveto zerkev vishash in
ohranish,

De apostolskiga pastirja in vse zerk-
vene stanove v svoji sveti veri
obdershish,

De sovrashnike svete vere ponishash,

reshi nas, o Gospod!

te prosimo, usliši nas!

De kristjanskim kraljem in oblastnikam mir in resnizhno spravo dodelish,

De vsimu kristjanskimu ljudstvu mir in edinost dasth,

De nas vse v svoji sveti flushbi poterdish in obdershish,

De nashe misli k nebeskim she-ljam povsdignesh,

De vsm nashim dobrotnikam vezhne dari dodelish,

De dushe nashe, nashih bratov, blishnih in dobrotnikov od vezh-niga pogubljenja reshish,

De sad semlje dasth in obvarujesh,

De vsm vernim dusham vezhni pokoj dodelish,

De nas uflishish,

Šin boshji,

Jagnje boshje, ki grehe sveta odjem-ljesh, sanesi nam, o Gospod!

Jagnje boshje, ki grehe sveta odjem-ljesh, uflishi nas, o Gospod!

Jagnje boshje, ki grehe sveta odjem-ljesh, usmili se nas, o Gospod!

te prosimo, uflishi nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, ušliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Ozhe nash . . . Zhefhena si Ma-
rija . . .

Molitev

pred s. reshnjim Telesam na altarji.

Ti si jim kruh is nebes dodelil,
Ktero vse rasveseljenje v sebi ima.

Molimo.

O Bog, kateri si nam v prezhud-
nim sakramentu spomin svojiga ter-
pljenja sapustil; dodeli, te prosimo, de
svete skrivnosti tvojiga Telesa, in tvoje
Kervi tako zhaštimo, de sad tvojiga
odreshenja vedno v sebi obzhutimo.
Kteri shivish in kraljujesh s Bogam
Ozhetam v edinosti s. Duha, Bog od
vekomaj do vekomaj. Amen.

Molitev

sa odvernenje vsih nadlog in nevarnost.

O vfigamogozhni vezhni Bog, Gospod, nebeshki Ozhe! poglej s ozhmi svoje neskonzhne milosti nashe reve in nadloge. Usmili se vsih vernih kristjanov, ker se je sa-nje tvoj edinorojeni Sin, nash Gospod in svelizhar Jesus Kristus voljno dal gresnikam v roke, in je tudi svojo drago kri na lesu s. krisha prelil. Po njem odverni milostlivi Ozhe! saflushene fhibe, prizhijozhe in prihodne nevarnosti, fhkodljive soperstave, vojsko, kugo, lakoto, dragino, bolesni in vse shalostne revne zhase.

Rasvetli tudi in poterdi v vsm dobrim duhovske in deshelfke oblastnike, de nas bodo na vse to vishali, kar k tvoji boshji zhasti, nashimu svelizhanju, miru in frezhi vfiga kristjanstva tekniti samore. Dodeli nam, o Bog vfiga miru! pravo edinost v veri bres vfigarasdertka in lozhitve. Pre-

oberni nashe serza k pravi pokori in k pravimu poboljšhanju nashiga shivljenja. Vshgi v naf ogenj tvoje ljubesni, daj nam gorezhe shelje po vsi pravizi, de bomo kakor pokorni otrozi v shivljenji in v smerti tebi prijetni in dopadljivi.

Profimo tudi, kakor ti hozhefh, de imamo profiti sa nashe prijatle in neperjatle, sa sdrave in bolne, sa shalofne in revne kristjane, sa shive in mertve. Tebi bodi vselej perporozheno, o Gospod! vse nashe djanje in nehanje, nashe delo in opravilo, nashe shivljenje in smert; daj nam tvojo milost takej vshivati, in tamkej s vsimi isvoljenimi dosezhi, te v vezhnim vefelji in svelizhanji hvaliti in moliti.

O Bog! ki ti je lastno, vselej se usmiliti in persanesti, uslifhi nashe pohlevne proshnje, de naf in vse tvoje flushabnike, ktere grehov ketina svesane dershi, milost tvoje dobrote odveshe.

Uflifhi, profimo te, o Gospod! molitve teh, kateri te pohlevno profijo; in persanesi tem kateri svoje grehe fposnajo, de nam s odpuštenjem vred tudi mir dobrotljivo dodelifh.

Škashi nam, o dobrotljivi Gospod! svojo neisrezhenost miloft, de naf ne famo od grehov odveshefh, temuzh tudi od fhib, ktere fi s njimi saflushimo, odrefhifh.

Bog, ki te greh rasshali! pokora potolashi, poglej miloftlivo na profhnje svojiga ljudftva, in fhibe svoje jese, katerih smo savoljo svojih grehov vredni, od naf odverni.

Vfigamogozhni vezhni Bog! ufmi-li se svojiga flushabnika I. nafhiga papesha, in vodi ga po poti vezhniga shivljenja, de bo f tvojo pomozhjo shelil, kar tebi dopade, in s vfo mozhjo ftoril.

O Bog, pastir in vishar vsih vernih, glej miloftlivo na svojiga flushabnika I. nafhiga fhkofa, ki fi ga sa pastirja ljubljanske zerkve postavil; dodeli mu, de vsm, zhes ktere je posta-

vljen, s besedo in s djanjem k dobri-
mu flushi, de tako enkrat f zhedo febi
isrozheno vezhno shivljenje dofeshe.

O Bog, varh vsih kraljestev, in
slasti kristjanskiga zesarstva! dodeli svo-
jimu flushabniku, nashimu zesarju I.
tvojo mozh, f ktero fe sovrashniki
premagajo, sposnati in zhaštiti, de ker
je on po tvoji volji zesar postal, tudi
vselej f tvojim varstvam mogozhin bode.

O Bog, od kteriga svete shelje,
dobre misli in pravizhne dela pridejo,
daj svojim flushabnikom tak mir, kte-
riga svet ne more dati, de bodo nafhe
ferza tvojim sapovedim vdane, in de
bodo zhafi f tvojo pomozhjo bres strahu
pred sovrashniki varni in mirni.

O Bog, vshgi nafhe ferza s og-
njem svojiga svetiga Duha, de ti bomo
f zhiftim telesam saflushili in s ozhi-
shenim ferzam dopadli.

O Bog, stvarnik in odreshnik
vsih vernih! dodeli dusham svojih flu-
shabnikov in flushabniz odpushenje
vsih grehov, de milostlivo odpushenje,

ktero so vselej shelele, po bogabojezhnih
proshnjah dofeshejo.

Pridi, prosimo Gospod, s svojim
Duham nashimu djanju naprej, in ga
s svojo sveto pomozhjo naprej ravnaj,
de se bodo vse nashe molitve in dela
vselej is tebe sazhele, in is tebe sa-
zhetete tudi v tebi dokonzhale.

Vfigamogozhni vezhni Bog, ki
gospodujesh zhes shive in mertve, in
se vsih usmilish, ktere is vere in do-
brih del sa svoje sposnash, pohlevno
te prosimo, de vsi, sa ktere smo se
namenili moliti, bodo naj she per shi-
vljenji, ali pa mertvi, po proshnji vsih
tvojih svetnikov po tvoji dobroti od-
pushtenje vsih svojih grehov dofeshejo.
Po nashim Gospodu Jesusu Kristusu,
tvojimu Šinu, ki s tabo shivi, in kra-
ljuje v edinosti s Duha, Bog od veko-
maj do vekomaj. Amen.

Pet ozhenafhev in zheshe-
na Marij.

Pefem pred shegnam.

Zhaftimo te
 Shivi kruh angelfki!
 O pravi zhlovek fkup,
 In Bog nebeshki!
 Šveto, sveto, sveto,
 Šveto, zhes vse sveto
 Jesusa refhnje Telo
 V svetim sakramentu.

Pefem po shegnu.

Nikdar naf ne sapuſti,
 O Jefuf, vse fladkoſti!
 Šofebno pa sadnji zhaſ
 Bodi, Jefuf! ti per naf!
 Zhaftito vfaki zhaſ bodi
 To fladko ime Jefuf,
 Ino ime Marija.

Pfalm 69.

Bog! pridi mi na pomozh: Gospod! hiti mi pomagat.

Kteri mi po shivljenji streshejo, naj so oframoteni in na framoti.

Kteri mi hudo hozhejo, naj odstopijo in framujejo naj se.

Obernejo naj se od framote, kteri mi pravijo: haha! haha!

Vsi pa, kteri tebe ishejo, naj se vesele, in naj od veselja poskakujejo.

Kteri tvojo pomozh ljubijo, naj vedno reko: (Vifoko) hvaljen bodi Gospod.

Jest pa sim revesh in uboshin: o Bog, pomagaj mi;

Moj pomozhnik in moj odrefhenik, Gospod, nikar se ne mudi.

Pomagaj svojim flushabnikom,

Ki v te saupajo, moj Bog!

Bodi nam Bog, mozhan turn;

Pred sovrashnikom.

Sovrashnik naj nas ne premaga.

In krivizhin naj se ne podstopi nam shkodovati.

Gospod! nikar ne ravnaj s nami
po naših grehah,

In ne povrazhuj nam po naših
hudobijah.

Molimo sa našiga papesha I.

Ohrani ga, Gospod, shivi ga in
stori ga frezhniga na semlji, in ne daj
ga v voljo njegovih sovrashnikov.

Molimo sa našiga shkofa I.

Gospod! ohrani in obvarovaj ga
pred vsim hudim.

Molimo sa našiga zefarja I.

Gospod! stori ga frezhniga, in u-
flifhi nas, kader te sa-nj profimo.

Molimo sa svoje dobrotnike.

Poverni milostlivo, o Gospod! vsim
kteri nam kaj dobriga store, savoljo
svojiga imena vezhno shivljenje.

Molimo sa verne mertve.

Daj jim, o Gospod! vezhni mir
in pokoj, in vezhna luzh naj jim sveti.

Naj v miru pozhivajo.

Amen.

Molimo sa našhe brate, kterih tu-
kej ni.

Pomagaj svojim flushabnikom, ki v tebe, o Bog! saupajo.

Poslji jim, o Gospod! pomožh od svetišha.

In is Sijona jih obvaruj.

Svelizhanfke zhednofti.

Danafhni prasnik premifhljaj tudi lepe zhednofti, ktere po besedah Jesufa Kristufa zhloveku posebno k svelizhanju pomagajo.

I. Svelizhani fo ubogi v duhu, njih je nebesfko kraljestvo.

II. Svelizhani fo krotki, semljo bodo posedli.

III. Svelizhani fo shaloftni, oni bodo potrofhtani.

IV. Svelizhani fo lazhni in shejni pravize, oni bodo nasiteni.

V. Svelizhani fo miloftlivi, milofst bodo dosegli.

VI. Svelizhani fo, kteri fo zhistiga ferza, oni bodo Boga gledali.

VII. Svelizhani fo mirni, oni bodo otrozi boshji imenovani.

VIII. Svelizhani so, kateri savoljo pravize preganjanje terpe, njih je nebesko kraljestvo.

Molitve

ob dnevu vsih vernih duh.

Moj kristjan! ta dan svešto moli sa uboge dušhe, ki morajo, ker she niso popolnoma zhište, v vizah velike shtrafenge terpeti, de bodo samogle popolnoma ozhišhene v nebepriiti, v ktere nizh omadeshvaniga ne pride. — Pomagaj jim is njih veliziga terpljenja vselej, posebno pa danš, kolikor morešh, s molitvijo in s drusimi dobrimi deli. Tako bošh ljubesin do Boga in do blishnjiga skasal, in bošh tudi sam febi dobro storil; sakaj zhe bošh tako frezhin, de bošh s svojimi dobrimi deli dušham is viz pomagal: bošh imel zeli zhašh svojiga shivljenja, posebno pa ob smertni uri, mogozhne pomozhke pred Bogam. In zhe bošh po smerti tudi v vize prišhel, bodo hvaleshne svete dušhe tako delgo sa-te Boga profile, dokler te ne bo Bog v nebepa vset. — Štori in moli tedaj, kolikor morešh, sa dušhe v vizah.

Litanije

sa dushe v vizah.

Gospod, usmili se nas!
 Kriste, usmili se nas!
 Gospod, usmili se nas!
 Kriste, slishi nas!
 Kriste, uslishi nas!

Bog ozhe nebeshki, usmili se dusih
 v vizah!

Bog Sin, odreshenik sveta, usmili se
 dusih v vizah!

Bog sveti Duh, usmili se dusih v vizah!

S. Trojiza, en sami Bog, usmili se
 dusih v vizah!

S. Marija,
S. mati boshja,
S. deviz deviza,
S. Mihael,
S. Gabriel,
S. Rafael,
S. Joshef,
S. Lavrenz,

sa-nje Boga profi!

S. Miklavsh (Tolentin,) }
S.S. Disma, } sa-nje Boga
S.S. Barbara, } profi!
S.S. Urfhula, }

Vsi sveti angeli in arhangeli,
 Vsi sveti patriarhi in preroki,
 Vsi sveti apostelni in evangelisti,
 Vsi sveti uzhenzi Gospodovi,
 Vsi sveti marterniki,
 Vsi sveti fhkofi in sposnovavzi,
 Vsi sveti mashniki in leviti,
 Vsi sveti mnih in pufhavniki,
 Vse svete devize in vdove,
 Vsi svetniki in svetnize boshje,
 O Jezus! bodi jim milostliv, sanesi jim
 o Gospod!

O Jezus! bodi jim milostliv, uflifhi
 naf, o Gospod!

S kosi svoje sveto ime,
S kosi svojo bitko martro,
S kosi svoje sveto terpljenje,
S kosi svoj sveti krish,
S kosi svoje svete petere rane,
S kosi svojo nedolshno smert,
S kosi svoje sveto refhnje Telo,
S kosi svojo sveto refhnjo kri,

sa-nje Boga profite!

odrefhi jih, o Jezus!

Škosi svoje sveto saflushenje, odrefhi jih, o Jesuf!

Škosi svete mashe, odrefhi jih, o Jesuf!

Škosi nashe profhnje, odrefhi jih, o Jesuf!

Mi ubogi gresniki,

De se vsih ubogih duh v vizah usmilish,

De se duh nashih staršev usmilish,

De se duh nashih bratov in sester usmilish,

De se duh vsih nashih shlahtnikov usmilish,

De se duh vsih nashih duhskih in telesnih dobrotnikov usmilish,

De se duh usmilish, ktere morebiti savoljo nas kaj vezh v vizah terpe,

De se vsih duh v vizah usmilish, sa ktere vesh, de nam je posebno profiti,

De se vsih vernih duh v vizah usmilish,

De jih od njih veliziga terpljenja odrefhish,

te profimo, usliffhi nas, o Jesuf!

De njih gorezhe shelje spolnifh,
 in jih k febi vsamefh,
 De jim vezhni mir in pokoj do-
 delifh,
 De jim vezhno luzh svetiti dafh,
 De jim vezhno nebefhko vefelje
 dodelifh,
 Usmiljeni Jefuf, Šin boshji,
 Jagnje boshje, ki grehe sveta odjem-
 ljefh, sanefi ubogim duham v vizah!
 Jagnje boshje, ki grehe sveta odjem-
 ljefh, ufmili fe vſih vernih duſh v
 vizah!
 Jagnje boshje, ki grehe sveta odjem-
 ljefh, daj jim vezhni mir in pokoj!
 Kriſte, ſliſhi naſ!
 Kriſte, uſliſhi naſ!
 Goſpod, ufmili fe naſ!
 Kriſte, ufmili fe naſ!
 Goſpod, ufmili fe naſ!
 Ozhe naſh . . . Zhefhena ſi Ma-
 rija . . .
 Goſpod, uſliſhi mojo molitev,
 In moj glaſ naj k tebi pride.

te proſimo, uſliſhi
 naſ, o Jefuf!

Molimo.

O Bog, ki odpushtenje delih, in nashe svelizhanje ljubih, tvojo milost prosimo, de našim bratom, sestram, shlahtnikom, in dobrotnikom in vsim vernim kristjanam, kateri so is tega sveta shli, po prošnji Marije devize in vsih svojih svetnikov dodelih, v družino veznih svelizhanih priti.

O Bog, stvarnik in odreshenik vsih vernih! dodeli duham svojih flushabnikov in flushabniz odpushtenje vsih grehov, de milostljivo odpushtenje, ki so ga vselej shelele, po bogabojezhnih prošnjah doseshejo.

O Jesus Kristus, naš Bog in Gospod! pohlevno te prosimo po tvoji britkosti, ki si jo na s. krishi prestal, in po veliki shalosti tvoje ljube matere pod krishem; usmili se vsih vernih duh, ktere so se od tega sveta lozhile, in po tvoji pravizhni sodbi vize saflushile; odreshi jih od vsiga terpljenja, in pelji jih po svoji neskonzhni milosti v nebeski raj in vezhno veselje. Amen.

Molitev

o b kvaternih tednih.

Mati katoliška zerkev odlozhi vsako leto štiri tedne, kateri se imenujejo kvaterni tedni (namreč: po simi tretji tedni v adventu; spomlad tisti tedni po prvi pöstni nedelji; po léti tisti tedni po binkoštni nedelji; in v jesen tisti teden po povišanju s. krisha) in nam sapoveduje, de te tedne v duhu pokore dopernafhamo; de se Bogu sa vse perdelke in dobroto sahvalimo, ki nam jih on v vsakim zhasu léta tako obilno deli, in de Boga tudi posebno profimo, de bi svoje namestnike na semlji s svojim s. Duham napolnil in vishal, in de bi nam vselej dobre duhovne poshiljal.

Shivi tedaj, moj kristjan! kvaterne tedne v posebni pokori, dershi na tanko vse kvaterne poste, in môli ob kvaternih dnevih s posebno pohoshnostjo, postavim tako:

O Gospod! „vse stvari perzhakujejo od tebe, de jim dafh jed ob pravim zhasu. Kader jim dafh, pobirajo; kader svojo roko odprefh, so vse s dobrotami nasitene.“ (Pl. 103., 27. 28.) Sares, dobrotljivi Bog, usmiljeni Ozhe nebeshki! le od tebe prejemamo vse, kar na dushi in na telesu dobri-

ga imamo; le od tebe, Ozhe nebeshki! pride vsak dober dar, ki nas tukej rasveseli. — O koliko dobrot si nam spet v tem zhasu leta dodelil! kako dobrotljivo si skerbel sa nas! vse si nam dal, kar potrebujemo, de tukej frezhno in mirno shiveti in tamkej vezhno svelizhanje dosezhi samoremo. — Is zeliga ferza se ti sahvalimo, o dobrotljivi ozhe! sa vse tvoje darove; sa vse perdelke semlje, ktere si is nizh ustvaril; sa vse druge zhasne dobrote, ktere nam vsak zhas leta dajesh; in sahvalimo se ti tudi sa vse gnade in dushne dobrote, ktere nam vedno delish. Is zeliga ferza se ti sahvalimo sa vsako tvojo dobroto. . . Sravin te pa tudi ponishno prosimo, daj nam sdej she to gnado, de bomo vse tvoje gnade in dobrote tako vshivali, kakor je tvoja sveta volja, de bomo vselej tudi namene dopolnili, ktere ti imash, kader nam gnade in dobrote dajesh. Tvoj namen je per vsih rezheh, de bi bilo vse k tvoji boshji zhasti in k vezhnimu svelizhanju nashih dush. Daj

nam tedaj, dobrotljivi Ozhe nebeshki! daj nam sdej in vselej sravin tvojih gnad in dobrot ta nar vezhi gnado, de bomo is ljubesni in hvaleshnosti do tebe vse, kar nam dasih, tako ober-nili, de bomo v vsih rezheh tvojo boshjo zhaft pomnoshili, in svojim du-sham vezhno plazhilo saflushili. Amen.

Molitev

sa dobre duhovne pastirje.

O Jesuf, nash dobrotljivi odrefhe-nik, ki si sveto kerškansko zerkev s svojo lastno kervijo odkupil, in se s njo skrivnostno sarozhil! osri se mi-lostljivo na to svojo nevesto, in spom-ni se, o Gospod! svoje svete besede, ktero si k nashimu velikimu veselju in pridu isrekil, de bosh svojiga sve-tiga duha svoji zerkvi poslal, de bo per nje ostal vse dni do konza sveta, in jo vso resnizo uzhil. — Napolni te-daj, te prosimo, o Gospod! serza svo-jih namestnikov s svojim svetim Du-ham in vodi jih smiram po poti, ki

nar bolj gotovo v nebesa pelje, de bodo tudi oni naš smiram prav vodili, uzhili, in enkrat k tebi, našimu vezhnimu pastirju, perpeljali.

Posebno te pa prosim, o Jesuf! sa nove mafhnike, ki bodo v teh zhasih po zelim kerfhanfskim fvetu pofvezheni (shegnani). Dodeli jim obilno fvojiga fvetiga Duha, rasfvetli njih um in fpomin, de bode vfo refnizo fposnali, in le tebe, krishaniga Jesufa, vedili, (I. Kor. 2, 2.) nagni njih voljo, nakloni njih ferze, de bodo le tebe ljubili in le tebe ifkali, in tudi vernim kristjanam le tebe zhes vse ljubiti, le tebe v vsih rezheh ifkati perporozhevali; poterdi jih v fveti ferzhnosti, de bodo tvoje fveto ime tudi pred neverniki naših zhasov neprefrafheno osnаноvali, in terdovratnim grefhnikam tvoje vezhne fhtrafinge, pravizhnim in fpokorjenim kristjanam pa tvoje vezhno plazhilo f perferzhnim veseljem in s gorezhnostjo napovedovali. — Dodeli jim, o Jesuf! te gnade po svoji nefkonzhni milofti. Amen.

Nam pa daj to gnado, o dobrotljivi **Jesuf**, de bomo tvojim namestnikom, svojim duhovnim uzhenikam, vselej svesto pokorsino fkasovali; de bomo vselej tudi tako storili, kakor naf oni v tvojim imenu uzhe, de ne bomo samo poslušavzi, ampak tudi dopolnovavzi tvoje svete besede. — **O** **Jesuf**, ki si od svojih namestnikov rekel: „Kdor vas poslušha, mene poslušha; kdor vas sanizhuje, mene sanizhuje!“ daj nam tedaj gnado, de bomo nauke tvojih boshjih namestnikov ravno tako poslušali in dopolnovali, kakor ko bi ti sam k nam prifhel in naf uzhil; de naf ne bodo tvoji namestniki pred tabo toshili ob dnevu strahne sodbe. Amen.

Mnoge molitve.

Molitev

sa svojiga spovednika.

O Jezus, kateri si nam, kader si svet sapužil, namest sebe svoje namestnike postavil, de nam v tvojim imenu grehe odpustajo, in nam pravo pot v nebesa kashejo, ponishno te prosim, osri se milostlivo na svojiga namestnika, mojiga duhovniga pastirja, in rasvetli ga s gnado troshtarja f. Duha, de bo revni stan moje dushe vselej na tanko sposnati samogel, de mi bo vselej take nauke dajal, in take perpomozhke svetoval, kateri me samorejo f tvojo gnado in pomozhjo narpred na pravo pot perpeljati. — **O** Jezus! poverni pa tudi obilno vse njegove velike dobrote, ki mi jih fkasuje, ker me od greha odvrazhuje, in k tebi napeljuje. — Meni pa daj gnado, o Jezus! de se bom vselej f ponishnostjo njegovi sodbi in njegovim

sapovedim podvergel; de bom vselej svesto dershal, kar mu obljubim, in de bom vse njegove nauke ravno tako poslušhal in ubogal, kakor ko bi mi jih ti sam dajal, de tako po poti duhovne pokorshine, in po poti refnizhne pokore v nebesa pridem, k tebi, o Jesuf! Amen.

Molitev

Staršev sa svoje otroke.

O Gospod, nebeshki Ozhe! ti si ozhe mojih otrok, ti si njih stvarnik in njih Gospod; jest jih popolnoma in s vsm saupanjem tvoji ozhetovski ljubeshni perpustim. Posebno te prosim, daj jim gnado, de bodo smiram tvoje sapovedi ohranili, de jih hudobni in sapeljivi svet nikdar od tebe ne odverne. Daj jim gnado, de bodo moje svarjenje in poduzhenje vselej radi poslušhali, in radi ubogali, de se bodo posebno slabih tovaršev, flabe drushine skerbno ogibali in varovali. Daj jim gnado, de bodo kakor v le-

tih, tako tudi v modrosti in v gnadi pred tabo in pred ljudmi smiram rastli. — Meni pa daj gnado, de jim bom s besedo in s sadershanjem k dobrimu flushil, de jim bom s potrebnim naukam, svarjenjem in strahovanjem, in s lepim kerfhanfskim sgledam pravo pot proti nebefam kasal, de bi s njimi vred frezhno prišel v vezhno veselje. Amen.

Molitev

otrok sa svoje starfhe.

O Gospod Bog, ki si nam sapovedal, svoje starfhe spofhtovati, zhaštiti in ljubiti, in si nam she tukaj zhasno, tamkaj pa vezhno frezho obljubil, zhe bomo te dolshnosti do svojih starfhev svefsto dopolnovali! profimo te, ker bres tvoje pomozhi tvojih sapoved ne moremo dershati, daj nam gnado, de bomo svoje starfhe vselej prav spofhtovali in zhaštili, njih nauke radi poslufhali, od njih svarjeni spodobno molzhali, in njih besede,

opominjevanja in povelja, tako na tanko dopolnavali, kakor ko bi nam jih ti sam dajal. Daj nam gnado, de jih bomo perferzhno ljubili, in jim ljubestin tudi v djanji fkasovali; de jim bomo radi postregli, s njimj. do konza voljno poterpeli, v potrebah jim radi pomagali, in jim tako njih dobrote povrazhevali, ktere so nam od perviga sazhetka nashiga shivljenja fkasovali. — O ljubi Ozhe nebeshki! daj nam gnado, de bomo vse svoje dolshnosti do svojih starshev svesto dopolnili, in se enkrat s njimi vred na vezhno per tebi veselili. Amen.

Molitev

vishiga.

O Gospod, sa gospodarja in vishiga zhes druge si me postavil. Jest sizer nisim vredin, de bi komu sapovedoval, pa tvoja volja je tako. — O Bog! ker si me v ta stan postavil, daj mi tudi gnado, de bom svesto dopolnil svoje svete dolshnosti Daj mi gna-

do, o Gospod! de bom sa svoje posle in podloshne ravno tako fkerbel, kakor dober ozhe sa svoje otroke; de jim bom vselej svesto dal, kar jim gre; de jih ne bom is lakomnosti k prevelikimu delu prevezh perganzal; de ne bom gerdo in sovrasno s njimi ravnal. Daj mi tudi gnado, o Gospod! de bom posebno sa njih vezhno svelizhanje, kolikor bo mogoze, fkerbel; de bom na njih sadershanje gledal, de jih bom s besedo in s lastnim sgledam k poboshni molitvi, k boshji flushbi in k vrednimu prejemanju f. sakramentov opominjeval. — Sa-nje te pa prosim, daj jim gnado, de bodo moje nauke in moje svarjenje vselej radi poslushali in radi ubogali, de s svestim dopolnovanjem vsih svojih dolshnost vezhno plazhilo saflushijo. Amen.

Molitev

posla.

O Bog, nash Gospod! bres tvoje svete volje se s nami nizh ne sgodi,

en fami laf ne pade s nafhe glave
 bres tvoje volje. Po svoji boshji pre-
 vidnosti hozhefh, de jest v niskim
 flushnim ftanu shivim, in fi v tem
 ftanu nebefa flushim. Kar mi ti dasf
 in storisf, o moj nebesfki Ozhe! je
 vselej dobro sa-me, tedej hozhem tudi
 svoj flushni ftan, desiravno imam ve-
 liko terpljenja v njem, sa ljubo ime-
 ti, ker ti hozhefh, de v njem shi-
 vim. Le tega te ponishno profim,
 moj dobrotljivi nebesfki Ozhe! daj mi
 svojo sveto gnado, de bom vse dolsh-
 nosti svojiga ftanu na tanko dopolno-
 val; de bom svojim visfim smiram
 tako svesto in pridno delal, (naj me
 vidijo ali ne,) kakor ho v moji mo-
 zhi, de jim nikdar s nepotrebnim sta-
 njem in sgovarjanjem ne bom zha-
 fa kratel, de bom svesto sa-nje fker-
 bel, de se jim nobena nesrezha ali
 fhkoda ne sgodi; de jih bom rad u-
 bogal v vsih poshtenih in pravizhnih
 rezheh; de bom njih svarjenje in kre-
 ganje voljno preterpel, de jim nikdar
 ne bom gerdo odgovarjal, ali jim je-

se fkasoval, ali jeso na-nje dershal; de jih ne bom per drusih ljudeh opravljal in flabo od njih govoril; in de bom sploh vse teshave svojiga flushniga stanu f poterpeshljivostjo prena-fhal, in vse v pokoro svojih grehov obernil. — O moj dobrotljivi nebeshki Ozhe! vsih teh gnad te prosim v imenu Jesufa Kristufa, tvojiga ljubesnjiviga Šina, kateri je tudi v niskim stanu na svetu shivel, in podobo hlapza na-se vsel, de bi nas f svojo ponishno niskostjo k nebeshki visokosti in vezhni zhafti povsdignil. Amen.

Molitev

sa perjatle in dobrotnike.

O moj Bog! sahvalim se ti sa vse dobrote, ktere mi moji perjatli in dobrotniki f pomozhjo tvoje svete gnade, fkasujejo. O Gospod! vsemi vse, kar store, ravno tako, kakor ko bi tebi storili, in poverni jim s vezhnim nebeshkim plazhiam vse dobrote, ktere mi na dufhi in telefufu fkasujejo;

fkashi jim milost, kakor mi oni milost fkasujejo, in ti sam bodi njih veliko plazhilo. — Meni pa daj hvaleshno ferze, de bom vsm fvojim perjatlam in dobrotnikam s besedo in v djanji hvaleshnost fkasoval, in vedno sa-nje molil, dokler s njimi vred ne pridem v vezhno shivljenje. Amen.

Molitev

sa fovrashnike.

O Jesuf! ki si na f. krishi v svo-jih nar vezhjih bolezhinah sa svoje fovrashnike molil, ti si nam sapovedal, de tudi mi svoje fovrashnike ljubimo in jim dobro storimo; de molimo sa-nje, kateri nas shalijo in preganjajo; profim te tedaj, o Jesuf! usmili se vsh mojih fovrashnikov, in odpusti vsm kateri mi hudo shele; sej morde sami ne vedo, kako hudobno delajo, ker svojiga blishnjiga fovrashijo, ki fo ga ljubiti dolshni. Profim te torej, o Jesuf! daj jim pravo sposnanje, de bodo svoje hudobno djanje sposnali, se

ga is ferza sgrevali, se s mano spet v perjasnost in ljubestin podali, in od tebe odpushtenje sadobili. — Prosim te pa tudi, moj dobrotljivi **Jesuf!** daj mi pravo kerfhanfko poterpeshljivoft, de bom vse hudobne djanje svojih sovrashnikov voljno preftal, de bom vse to sa pokoro vsel, in de nikdar ne neham sa-nje moliti, in njih perjasnosti sheleti in ifkati. Odpusti mi pa tudi, o miloftrljivi **Jesuf!** ker fim te jest kdej rasshalil; odpusti mi vse moje grehe po tvojim nefkonzhnim saflushenji. **Amen.**

Molitev

sa kakiga bolnika.

O Bog, Gospod nashiga shivljenja, in nafhe smerti! usmili se svojiga flushabnika I., kteriga si f to bolesnijo obifkal, ohrani ga she per shivljenji, zhe je tvoja sveta volja, in daj mu gnado, de si v tej bolesni veliko sa nebefa saflushi; daj mu stanovitno kerfhanfko poterpeshljivoft, de vse svoje

bolezhine in teshave do konza voljno prestopi; daj mu reknizhniga duha pokore, de sposna, de si mu ti to bolesin v zhasno shtrafingo in v pokoro njegovih grehov poslal, in de ti bo tudi vse, kar ima v svoji bolesni terpeti, sa pokoro daroval. Daj mu pa tudi, o Gospod! zhe je tvoja sveta volja, skorej spet ljubesnivo sdravje, ki je vezh vredno, kakor vse blago sveta. — Njim pa, kateri mu stresejo, daj perferzhno ljubessin do njega, in voljno poterpljenje s njim, de mu bodo tako radi vse storili in postregli, kakor ko bi sam ti, o Jesus! per njih bolan leshal. —

Zhe si pa, o Bog! sklenil, tega bolnika is te njegove bolesni k sebi poklizati, te prosim, daj mu frezhno sadnjo uro, pusti ga v tvoji sveti gnadi is tega sveta se lozhiti, in vsemi ga is tega revniga zhasniga shivljenja tje v vezhno shivljenje, de bo tamkej v drushini vsih isvoljenih tebe gledal, ljubil in bres konza vshival. Amen.

Molitev

k f. angelzu varhu.

O moj f. angelz varh, moj nar svestejshi perjatel! — Nafh dobrotljivi nebeshki Ozhe mi te je dal, de me po vsih mojih potih obvarujesh, de me od hudiga odvrazhujesh, in k dobrimu napeljujesh, in de bi me tako po poti kerfhanške brumnoſti v nebefa perpeljal. — Sahvalim te, moj ljubi angelz varh! sa vse tvoje velike dobrote, ki ſi mi jih od perviga sazhetka mojiga shivljenja do te ure ſkaſal; ker ſi mi smiram tako sveſto na duſhi in na teleſu varoval, in pred vſo neſrezho ſvaril. **O** ko bi bil smiram sa tvoje ſvarjenje in opominjevanje maral, in te vſelej ubogal, gotovo bi ſhe sdej belo oblazhilze ſvete nedolshnoſti neomadeshvano imel, ki ſim ga per f. kerſtu is nebeſ dobil. — Oh, pa vſaj poſihmal te hozhem bolj sveſto poſluſhati, in vſelej te ubogati. Ta miſel, de ſi o moj f. angel varh! smiram per meni, ta miſel naj me

sdej vedno varuje, de ne bom nizeh
 taziga vezh mislil ali govoril ali storil,
 kar Boga in tebe rasshali, in kar bi si s
 he pred kakim pravizhnim zhlo-
 vekam storiti ne upal. Sdej hozhem
 po tvojim lepim sgledu ravnati, in
 boshjo voljo smiram tako s veseljem
 dopolnovati, kakor jo ti vselej s veli-
 kim veseljem dopolnish. — Prosi sa-
 me Boga, de me v tem sklepu poterdi. —
 In sdej te s he prosim, ostani do konza
 mojiga shivljenja moj svesti perjatelj
 in varh, in posebno ob moji sadnji
 uri me prav svesto vari, de se moja
 dusha frezhno lozhi od tega sveta;
 in sprosi Jesusa, de jo vsame v frezh-
 no shtevilo svojih isvoljenih. Amen.

Molitev

k svojimu s. patronu.

Sveti I., po boshji previdnosti si
 mi bil ti per svetim kerstu sa patro-
 na in posebniga pomozhnika dan, de
 bi ti smiram Boga same profil, jest
 pa po tvojim svetim sgledu shivel, de

bi tudi, kakor ti, enkrat v nebesa
 prifhel. Prosim te tedej, o sveti I.,
 nikdar me ne sapusti, defiravno nisim
 vredin, de se na-me spomnifh, temuzh
 svefto Boga sa-me prosi, de mi obil-
 no svojo sveto gnado dodeli, de bom
 f pomozhjo njegove gnade samogel
 po tvojim svetim sgledu shiveti, tako
 gorezho ljubedin do Boga imeti, ka-
 kor si jo ti imel; in tako sveft in sta-
 noviten v dobrim oftati, kakor si ti
 v vfh svojih teshavah in fkuflhnjavah
 do konza Bogu sveft oftal. — Tega
 mi sprosi od Boga, moj sveti patron!
 de bom tako f kerfhanfkim shivlje-
 njem vezhno plazhilo v nebefih sado-
 bil. Amen.

Molitev

ob dnevu svojiga godu.

Gospod, moj Bog in dobrotljivi
 nebefhki Ozhe! danf dokonzham po
 tvoji boshji previdnosti fpet eno leto
 svojiga shivljenja, in se spomnim f
 hvaleshnim ferzam vfh tvojih velikih

gnad in dobrot, ktere si mi zeli z haf
 mojiga shivljenja, bres vsiga mojiga
 saflushenja, is sgol milosti dodelil. —
 O dobrotljivi Bog, prezej v pervih
 urah mojiga shivljenja si me po nar
 vezhi gnadi svetiga kersta v fhtevilo
 svojih otrok vsel, si mi nebefa odperl,
 in si me neskonzhniga Jesufoviga sa-
 flushenja deleshniga storil. In tudi vse
 tvoje druge gnade in dobrote — oh,
 kdo jih samore preshteti! — Oh! kako
 ljubesnjivo si do sdaj smiram s ma-
 no ravnal! koliko vefelih dni si mi
 napravil! koliko frezhe in shegna sim
 she od tebe prejel! koliko troshta in
 pomozhi si mi v vsih mojih toshavah
 in britkosti dodelil! Dobrotljivo si she
 na-me mislil, predin sim bil she kaj
 misliti v stanu; v vsih nevarnostih
 mojiga zelga shivljenja si mi svesto
 na strani stal, in le tvoja mogozhna
 defniza me je vselej reshila. Toliko-
 krat sim soper tebe gresbil, pa ti si
 mi dobrotljivo sanesil; tolikokrat sim
 padel, pa ti si me vselej spet ljubes-
 njivo vsdignil; kolikokrat sim te sapu-

stil, pa si tako dolgo sa mano hodil, in si me ljubesnjivo klizal, dokler se nisim spet k tebi vernil; in kakor hitro sim spet k tebi prifhel, si me vselej kakor ljubesnjivi Ozhe s veseljem spet sprejel. — O moj dobrotljivi nebeski Ozhe! danf, ko se spet dokonzha eno leto mojiga shivljenja, ki je polno tvojih gnad in dobrot; danf povsdignem k tebi svoje serze, in se ti v imenu Jesufa Kristufa sa hvalim sa vfo ljubesin, ki mi jo tako obilno fkasujesh, desiravno sim je ves nevredin. — O Gospod, moj dobrotljivi Ozhe! zhe mi moje shivljenje fhe dalje pustiti hozhesh, daj mi tudi gnado, de bom vse tvoje dobrote posihmal tako vshival, kakor je tebi nar bolj dopadljivo, de si bom v tem zhasnim shivljenji vezhno shivljenje saflushil. Amen.

(Danf moli tudi molitev k svojimu svetimu patronu, in ponovi tudi sveto kerstno obljubo.)

Molitev

mladiga kristjana, ki sheli nedolshnost in zhiftoft ohraniti in lepo shiveti.

„O kako lep je zhifti rod, ki se od zhednosti sveti! sakaj njegov spomin je vezhin, ker per Bogu in per ljudeh hvalo ima.“ (Buk. modr. 4, 1.)

O moj Bog, ko bi jest vezhkrat to prav premislil: zhiftoft in framoshljivost je nar lepshi zhednost mladiga kristjana; bi vso svojo zhaft in svoje veselje le v sveti zhiftofti ifkal, in zhiftoft ferza bi kakor nar lepshi shaz fkerbno varoval in ohranil. Lepota in mladost sgine, kakor rosha, ki danš v svoji lepoti stoji in lepo zvete, jutri pa pade, svene in se posufhi. Tako tudi lepo nezhimerno oblazhilo sizer posvetno veselje storil; tebi pa, o Gospod! je soperno, ker le ponishnost ljubish. In ko bi me zeli svet hvalil in zhaftil, ti pa, o Bog! bi me sovrashil; bi bil vender nar revnish, nar nesrezhush, stvar

na svetu. Satorej, famo tebi dopasti, o moj Bog! in tvojo ljubestin imeti, to naj bo moja prva, edina in nar vezhi fkerb. Obvaruj me, o moj do brotljivi nebeshki Ozhe! de ne bom nikdar sapeljiviga perlisovanja poslu fhal, in de se ne bom s nobenim posvetnim veseljem, s nobenimi prasnimi obeti preflepiti dal. Rasvetli in poterdi me, de bom per tolikanj shaloftnih in sapeljivih sgledih, ktere okoli sebe vidim, smiram veliko fkerb sa sveto zhiftoft imel; de bom svoje ozhi od nevarnih, pregreshnih pogledov vselej odvernil, in de ne bom nikoli nizh govoril ali poslušhal, kar je zhiftofti nasproti. S tvojo sveto gnado, o moj Bog! hozhem v svojim oblazhilu ponishin, v svojih pogledih sdershin, v svojih besedah varin biti. Delezh od mene nej bo vfa nizhemernost in prevsetnost, ktera le popazhenimu svetu dopade, ti pa, o sveti Bog! jo grosno sovrashifh; in prevsetnost gotovo pomeni vezhno pogubljenje.

O moj Bog! zhe vse to ljubiti in zhiftoft ferza ohraniti shelim; poma-

gaj mi k taki stanovitni zhistosti, de
 bo vse sapeljevanje in vse fkušnjave
 vedno premagala, in framoshljivoft naj
 bo vedni varh moje zhistosti. O moj
 Bog, moj dobrotljivi nebeshki Ozhe!
 varuj me pred pervim padzam, sakaj
 sa pervim pridejo radi she drugi. Daj
 mi gnado v fkušnjavah, de bom
 vedno tebe pred ozhmi imel, de nik-
 dar na-te ne posabim, daj mi gnado,
 de bom v fkušnjavah vselej misli;
 oh, kako smem ta greh storiti vpri-
 zho svojiga Boga, kateri vse vidi, vpri-
 zho svojiga prihodnjiga sodnika, pred
 katerim bom mogel od vsake minute
 svojiga shivljenja ojster odgovor dati;
 in sa en sami smertni greh, zhe ga
 nespokorniga pred sodbo boshjo per-
 nesem, bom k vezhnim martram ob-
 sojen. — Pred tvojimi ozhmi, o Bog!
 me nobena tema ne fkrije; ti vesh
 moje nar fkrivnihi misli in shelje.
 Ko bi tudi sdej moja hudobija pred
 svetam fkrita ostala, vender tvoji pra-
 vizhni sodbi in vezhnim shtrafingam
 oditi ne morem. Enkrat bi vender

mogla vfa moja hudobija k moji nar vezbi framoti pred zelim svetam ozhitna postati; in moje pregrešno posvetno veselje, ktero le kratik zhaš terpi, bi se potlej v zeli studeniz grenkih sols in vezhniga terpljenja spreobernilo, ker bi se nefrezhno veselje nezhistiga shivljenja v nefkonzhno vezhnoft peklenfkiga ognja spremenilo, is kteriga ne bo nobeniga odrefhenja vezh!

O Bog, moj Gospod! obudi v meni pravo sovrashstvo do vsiga, kar svetozhistoft omadeshva, de bo moje ferze in moje telo smiram zhisto ostalo, de ga bom kakor shivi tempel f. Duha do smerti bres madesha ohranil, in per smerti zhisto dusho is zhistiga telefa tebi isrozhil. — Daj moji dushi sveti strah, de bom sposnal shalofni konez in nesmerni bresin, v kteriga nezhistoft zhloveka perpelje, in is kteriga se nikdar vezh nobedin ne iskoplje.

Poklizhi mi, o Bog! vezhkrat smert v spomin, de bom nezhimernost vsih posvetnih rezhi bolj sposnal. **O,** de bi

pazh svoj sadnji konez vedno premi-
shljeval! Oh! kaj bo enkrat s mano!
kaj bom enkrat od tega sveta imel,
kteri me sdaj tako vabi in sapeljuje?

O Gospod! daj mi gnado, de si
vezhne martre vezhkrat v spomin po-
klizhem, kjer nepokojni zherv nikdar
ne bo nehal grifti; kjer bo greshna
vest bres konza pekla; kjer bo vsaka
nezhista dusha neisrezhene bolezhine
zelo vezhnost terpela. — **O** kako stra-
shin bo stan nezhiste dushe v vezh-
nih martrah, ko se bo spomnila svo-
jiga shivljenja, in ko bo vezhno sdi-
hovala: „Oh, kaj sim mislila, de sim
tako shivela! Oh, kaj sim storila! —
Oh, kaj sim sgubila, ko bi bila lah-
ko doseгла! Oh, kje se snajdem! in
na vse vezhne zhase! bres odreshenja
bres polajshanja, bres upanja! — Oh,
in le sama sim si vsiga tega kriva!“

— — **O** moj Bog! zhe to prav pre-
mislim, kako bom mogel potlej kaj
taziga misliti, govoriti, storiti ali per-
voliti, kar sveto zhifest omadeshva?
Kako bom mogel take rezhi sa majh-

ne grehe imeti, ktere me samorejo vezhno od tebe odlozhiti, in sa ktere me zhakajo grenke folve fkosi zelo vezhnoft, in nar hujfhi martre v vezh-
nim peklenfkim ognji! — Varuj me, o moj Bog! perferzhno te proflim, varuj me pred pervim padzam! — Oh! trefem fe, kader fe fpomnim fvoje flabofli, kader fe fpomnim, kako lahko bi tudi jeft v ravno tako nefrezho in flepoto prifhel, v kakorfihno toliko mladih ljudi pride. —

Satorej hozhem vse ftoriti, de fve-
to zhiftoft ohranim, fe vfliga ogibati, kar ji je soperno in nevarno. — De fe pa jeft flab zblovek v te goljufive, od peklenfkiga fovrashnika mi naftavljene mrefhe ne vjamem, mi ftój ti, o ljubefnjivi Jefus! na ftрани; daj mi gnado in mozh, de fe bom ftanovitno vflim grefhnim fkuflhnjavam vftavljal, in de fe v nobeno nevarno perlofhnofl ne podam. — Preljubi Jefus! ponifhno te proflim, pomagaj mi, de do konza fvojo zhiftoft ohranim, in de moja duflha smiram tvoja ljuba neve-

sta oftane. — **O** Jesuf, moj preljubest-
njivi shenin! le tebi shelim dopasti,
le tebi flushiti, le tebe zhes vse lju-
biti! — **O** moj Jesuf! zhe le tebe
imam, vse imam; zhe pa tebe nimam,
zlo nizh nimam! —

O Marija, lepota vsih deviz; bres
vsiga madesha spozheta, od vekomej
isvoljena deviza! tebe si isvolim v sgled
svojiga sadershanja, in sa tovarfhizo
svojiga shivljenja. Vse tvoje svete zhed-
nosti, posebno tvojo sveto ponishnost
in zhiftoft, shelim svefto posnemati. —

O Marija, mogozhna pomozhniza! spro-
si mi od Jesufa njegovo sveto gnado,
de sveto zhiftoft, ki mu je tako do-
padljiva, do konza ohranim; in de
frezhno v fhtevilo isvoljenih pridem,
kteri so na svetu smiram zhifto ferze
ohranili, in sdej v nebesih vezhno
Boga gledajo. Amen.

Nevarnosti, katerih naj se mladi ljudje varujejo.

- I. Posvetnost in fhelje ljudem dopasti, je prva stopnja v padez. — Isih le Bogu dopasti, in tedej bodo tudi pametni ljudje nad teboj dopadenje imeli. Kaj bi ti pomagalo, ko bi te zeli svet ljubiti, Bog pa sovrashil?
- II. Napuh in prevsetno oblazhilo, radovedni in neframni pogledi so saderge, v ktere se bosh nar popred vjel, zhe se jih ne varujesh. Ponishnost in framosbljivost je pa lepota deviz in sazhetik vsih lepih zhednost.
- III. Boj se posvetnih sapeljivzov, ki ti zhasno frezho obetajo. Kdor se ti perlisuje, nima dobrih misel do tebe, in le ishe tvojo dusho pogubiti.
- IV. Varuj se nozhi, ona je temna; njo ljubijo otrozi teme, ti pa bodi otrok luzhi. Ne isvoli si drusiga tovarsha, kakor dobro vest, ktera te samore v prebivalishe isvoljenih perpeljati.
- V. Majhne rezhi ali majhni grehi, ki se ti perpusheni sde, te bodo s zha-

fama v vezhi hudobije perpeljali, zhe jih prezej od sazhetka ne fovrashish, in zhe se jih ne varujesh.

VI. Nezhiste misli, nespodobni pogovori, kvantarske pesmi nesmerin smeh in perlisovanje, to obudi hudobne in nezhiste shelje; lete pa sappeljejo lahko v nezhisto djanje. — Oberni svoje misli in svoje ozhi prozh od nespodobnih rezhi; skashi nevo-ljo in fovrashtvo do takih rezhi; oberni govorjenje na kaj drusiga pametniga, beshi od takih ljudi, ki nespodobnost ljubijo.

VII. Nezhimerniga posvetniga veselja se fkerbno sdershi, varij se krajev, kteri so sa zhiftoft nevarni; ljubi tiho, samotno, spodobno shivljenje; ogibaj se vsiga posvetniga shuma; odpovej si tudi vezhkrat kakoflno perpusheno veselje, posebno bodi sdershin v jedi in v pijazhi, de se bosh vadil svoje pozhutke krotiti.

VIII. Vsiga, kar vesh, de ti je nevarno, se fkerbno ogibaj, in ishi le nedolshniga veselja, kteriga se ti ni

treba framovati. Nedolshnost je rada vesela; zhiftoft ferza naj bo tvoje nar vezhi veselje.

IX. Ne bodi nikdar bres dela, de te peklenfki fkufhnjaviz nikoli v famopafhni lenobi ne najde. Pertergaj fi per fpanji; sapufti sgodej posteljo, ktera naj ti je vedin fpomin groba. Kader se v posteljo vleshefh, se fpomni fvojiga groba, v kteriga bo po fmerti tvoje truplo polosheno. — Kakor hitro se pa sjutrej sbudifh, vftani is postelje, in se fpomni, de bofh ravno tako, na glas angelfke trobente, is groba vftal, in pred ojftro fodbo boshjo fhel; kjer se bo tvoje truplo fvetilo, kakor fonze, ali pa bo oftudno kakor ftrafhna pofhaft, kakor fi bofh sdej v fvojim shivljenji saflushil.

**Perpomozhki devifhko zhiftoft
ohraniti.**

Zhuj in moli. — Zhuj, glej kaj fe v tebi godi, satiraj prezej od sa-

zhetka nezhiste misli in hudobno posheljenje, sakaj zhe v sazhetku premagovanje opustish, padesh smiram globokejsihi, in v strafhne globozhine vtegnesh sabresti, is kterih se ne bosh mogel vezh iskopati.

Šposnaj vselej pred Bogam svojo slabost, in prosi ga gnade in pomozhi. Nikar sam na-se ne saupaj, tvoja mozh je flaba, nar manjsihi skufhnjava te samore premagati.

Imej kerfhanfko previdnost in ferzhnost. Kader se ti kakoshin posvetin skufhnjaviz perblisha, varuj se ga bolj, kakor strupene kazhe, on tvojo dusho umoriti sheli. Vstavi se mu s vso mozbjo, in odsheni ga s ojstroftjo. Ohrani svoje telo zhisto in sveto, kakor shivi tempelj s. Duha, in kakor shivi ud Kristusov. Šramoshljivost naj bo svesti varh tvoje zhiftofti.

Môli rad, môli perferzhno in poboshno. Sjutrej se prezej perporozhi Bogu, prezhisti devizi Marii, in svojimu svestimu angelzu varhu; in premisli, v kakoshne perloshnosti in sku-

fhnjave bi utegnil ta dan priti, in kako bi se bilo v njih sadershati. Prosi Boga, de bi ti gnade dal, vse hude perloshnosti in fkušhnjave premagati. — Svezher pa premisli, kako si dan preshivel, obshaluj vse svoje grehe, in sgrevaj se jih, ponovi svoje dobre fklepe, opravi poboshno svoje vezherne molitve, perporozhi se spet dobrotljivimu Bogu, materi boshji in angelzu varhu, in tako pojdi spodobno k pokoju.

Spomni se pa tudi vezhkrat zhes dan na Boga, kateri je povsod prizhujozh. Zhe se bosh v fkušhnjavah vselej na Boga, svojiga pravizhniga in ojstriga sodnika spomnil, pred katerim bosh mogel od zeliga svojiga shivljenja ojstro odgovor dati, ne bosh lahko greshil.

Kader si pa tako nefrezhin de kaj pregreshish, in svojiga Boga rasshalish, ne sgubi kmalo vsiga saupanja, temuzh oberni se f pravo ferzhno shalostjo k Bogu. Prosi ga f solsami refnizhne pokore sa opushenje; in ka-

kor hitro imash perloshnost, ozhisti svojo vest s odkritoserzhno ponishno spovedjo, in s refnizhnim poboljshanjem. Tako te bo usmiljeni Bog spet v svojo gnado vsel.

De bosh pa v fkushnjavah she vezhi mozh imel, perstopi vezhkrat, k f. sakramentam s vredno perpravo in s refnizhno voljo, svoje shivljenje poboljshati, in zhedalje bolj sveto shiveti.

Nedelje in prasnike posvezhuj f pravo andohtjo; preshivi jih v boshji flushbi in v branji svetih bukev; samerkaj dobro pridigo in nauk, premishljuj boshjo besedo vezhkrat zhes tedin. Kader pridefh na pokopalishe, se spomni, de si tudi vsak dan svoji-mu grobu blishej; vfaka stopinja, ktero storish, te blishej smerti in vezhnosti perpelje.

Špremisli vezhkrat svoj sadnji konez, savoljo kteriga si ustvarjen; vse-mi si k serzu, de Bog sheli, de bi ti po njegovi volji shivel, in po tem shivljenji vezhno svelizhan bil. Satorej ljub-i Boga zhes vse, in blishnjiga kakor

fam febe; bodi perjasin, krotak in ponishin, in ljubi mirno, tiho in delavno shivljenje. Tako bofh v vsakim ftanu, v mladofli in v ftarofli, na tem fvetu, in tamkej v vezhnofli vefel in frezhin. Amen.

Zerkvene molitve

v posebnih potrebah.

Molitev

sa lepo vreme.

O vezhni nebeshki Ozhe! pohlevno k tebi sdihujemo, nafhe ponishne profhnje miloflljivo uflifhi, te profimo, in dodeli nam v fedajni potrebi lepo, ftanovitno, gorko vreme, naf in semljo s ljubim fonzam rasvefeli, de, ker fmo savoljo grehov pravizhno fpokorjeni, po tvoji dobroti ufmljenje dofeshemo in obzhutimo. Po Jefusu Kri-

stufu, tvojim ljubesnivim Šinu, kateri
 f teboj in f f. Duham shivi in kra-
 ljuje, Bog od vekomaj do vekomaj.
 Amen.

Molitev
sa desh.

O Bog, nebeshki Ozhe, kateri naf
 svoje stvar, po svoji mogožnosti shi-
 vish, in po svoji modrosti s nami rav-
 nash, in naf po svoji dobroti milost-
 livo ohranish; ponishno te profimo s
 perferzhno molitvijo; daj nam potrebn
 desh, in pomozhi fuho semljo s rofo
 svoje nebeshke milosti, de bomo f te-
 lefnimi dobrotami rasveseljeni, tvoje
 nebeshke dari s vezhim saupanjem sa-
 sheleli. Po Jesufu Kristufu, tvojim
 Šinu, kateri f teboj shivi in kraljuje,
 Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Molitev
*ob zhasu velikih bolesin, kuge in
 merjenja ljudi.*

O Bog, kateri ne shelish smerti,
 ampak pokoro gresnih ljudi, osri se

milostljivo na svojo ljudstvo, ktero se k tebi verne, de od njega, ker sdej pred tabo ponishno moli, shibe svoje jese milostljivo odvernefh. Po Gospodu nashim Jesusu Kristusu i. t. d.

Molitev

ob zhasu shivinske kuge.

O Bog! kateri si zhlovekam tudi shivino sa pomozh dal; pohlevno te profimo, de nam shivali, bres katerih se zhloveshki rod ne more shiviti, per nashih potrebah ne odvsamefh. Po Gospodu nashim Jesusu Kristusu i. t. d.

Molitev

ob zhasu vojske.

O Bog! kateri vojske potaresh, in sovrashnike teh, kateri v tebe saupajo, s mozhjo svoje brambe preshenefh; pomagaj svojim flushabnikom, kateri na tvojo milost klizhejo, de bomo tebe, po premagani sili nashih sovrashnikov, bres nehanja hvalili in zha-

stili, Po Gospodu našim Jesusu Kristusu i. t. d.

(Molitev sa mir je na 467 strani.

„O Bog, od kteriga svete shelje“
i. t. d.)

Molitve

sa bolnike.

Ljubi moj kristjan! kader imash perloshnost, kakiga bolnika obiskati, stori rad leto dobro delo, in dodeli mu, sravin telesne miloshine, tudi duhovno almoshno: povej ali beri mu kaj svetiga, in rasvetli njegovo dusho s boshjo besedo, ktero bolnik, savoljo svoje slabosti, ne more v zerkev poslusnat hoditi. Beri mu tedaj eno ali drugo teh molitev, ktere tukaj najdesh; ali pa kaj drusiga, kar nje-mu flushi, postavim rasloshen Ozhenash, passion, krishev pot i. t. d. Beri mu tudi kaj is prelepih bukev Tomasha Kempensarja, ali shivljenje kakiga svetnika i. t. d. Posebno si pa persadeni per umirajozhkih, zhe imash perloshnost, de jih s. poboshno perferzhno molitvijo is tega sveta spremish.

Bolniga kristjana molitev k nebeshkimu Ozhetu.

Moj dobrotljivi nebeshki Ozhe! ti si me po svoji boshji previdnosti f to bolesnijo obiskal, sato ko me ljubish, in ko mi perloshnost dati hozhefh, de bi kaj vezh sa nebefa saflushiti samogel. — **O** dobrotljivi Ozhe nebeshki! tukaj leshim s bolesnijo in f flaboftmi obdan, in nobeniga ni, de bi mi samogel pomagati, kakor le ti fam. — Gospod! sposnam, kako si ti smiram dober in milostljiv; s svojimi velikimi grehi sim fhe veliko vezhi fhtrafengo saflushil, kakor mi jo tukej naloshish. **O** moj Bog, po milosti me fhtrafujesh, in sa majhne fhtrafenge, zhe jih v duhu pokore voljno preterpim, velike dolge isbrishefh. Sato hozhem f tvojo gnado in pomozhjo terpljenje in bolesin, ktero si mi ti sdej poslal, f poterpeshljivostjo prestati, de bom tvojo boshjo zhaft povishal, sa svoje velike grehe ti nekoliko sadofti storil, in zhafne

shtrafenge, ktere bi mogel sa svoje grehe v vizah terpeti, she tukaj nekoliko dostal.

O moj nebeski **Ozhe!** zhe je pa tvoja volja, zhe je tebi k zhafti, moji dushi pa k svelizhanju, de spet osdravim, te pa ponishno profim, vse mi to terpljenje, to bolesin od mene prozh; pa ne moja, ampak tvoja presveta volja naj se sгоди. — Ti si moj nar boljsi osdravnik, le ti me samorefsh osdraviti. — **O** Gospod! glej, tvoj perjatel, kteriga ljubish, bolan leshi, pridi tedaj pridi in osdravi ga, zhe je tvoja sveta volja. Oh! jest sizer nisim vredin, de bi ti k meni prishel, ali de bi se dobrotljivo na-me spomnil; pa naj gre tvoje usmiljenje pred tvojo pravizo; sapovej moji bolesni le s besedo, in bersh me bo sapustila. — **O** Gospod; moj dobrotljivi nebeski **Ozhe,** ti si moja edina pomozh, k tebi klizhem v svojih nadlogah, k tebi sdihujem v svojih teshavah, k tebi perbeshim v svoji bolesni, vse mi me v gnado in odpusti mi milostljivo

vse moje grehe, s kterimi sim tolikokrat tebe, svojiga nar vezhiga dobrotnika, rasshalil. O ti si milostljiv in dobrotljiv! ti vdarish, pa spet sazesh; vsemi od mene kelih mojiga terpljenja, zhe je tvoja sveta volja. — Zhe pa hozhesh, de she dolgo in veliko terpim, ali she zlo umerjem, naj se sgodi, kakor je tebi dopadljivo le famo to te prosim, daj mi pravo kerfhanfko poterpeshljivoft, de bom vse voljno preftal; daj mi ftanovitnost do sadnjiga, de ne omagam, ampak de tudi v teshavah in v terpljenji tebi vselej sveft oftanem; in daj mi sadnjizh po Jefusovim saflushenji gnado, de se frezhno lozhim is tega sveta, de v tvoji sveti gnadi umerjem, in tamkej per tebi na vezhno shivim. Amen.

Bolniga kristjana molitev k materi boshji.

O Marija, prezhista deviza! ti si nafha ljubesnjiva dobrotljiva mati, ti si ufmljena pomozhniza vsih shalost-

nih in revnih, ti si naša pomozh v vsih nadlogah, in nar mogožnišhi pomozhniza sa Bogam. Torej v tej svoji teshavi in nadlogi, v tej bolesni vse svoje saupanje sa Bogam v te postavim, o presveta mati boshja! in te perferzhno profim, kakor otrok svojo mater, prosi ti sa-me nebeshkiga Ozheta, de mi v moji bolesni pomagga, de bi mi fkorej spet ljubo sdravje dal, zhe je njegova sveta volja. — Zhe je pa boshja volja, de she dalej v tej bolesni terpim, prosi sa-me, de bi jo mogel tako prestati, kakor Bog hozhe. Prosi sa-me, de bi mi Bog pravo kerfhanfko poterpeshljivost dal, ktera je bolnikam nar bolj potrebna; prosi sa-me, de bi se v svojih teshavah popolnoma v presveto boshjo voljo podal; prosi sa-me, de bi to prav sposnal, de Bog ref ravno tiste ljubi, ktere tepe, sakaj on jim s tem perloshnost da, de s majhnim terpljenjem na tem svetu, zhe ga s voljo preterpe, svoje zhasne fhtrafinge sa grehe she tukaj nekoliko prestopje,

in veliko terpljenje odvernejo, kteriga bi v vizah preštati mogli; prosi sa-me, de bom tudi v velikim terpljenji smiram Bogu svešt, in mu hvaleshin sa vse njegove dobrote, ktere mi on tudi v terpljenji fkasuje; prosi sa-me, de bi dobrotljivi Bog tolikanj bolj svojo sveto gnado v mojim serzu pomnoshil, kolikor moja bolesin hujshi perhaja; prosi sa-me, de bi meni Gospod Bog perferzhno shalost zhes vse moje grehe dodelil, savoljo kterih she tavshentkrat vezh terpeti saflushim, kakor sdaj terpim! prosi sa-me, de bi me Bog poterdil v mojim refnizhnim fklepu, ker hozhem vprihodno (sa naprej) vse drugazhi shiveti, zhe mi Bog she enkrat sdravje da. Zhe je pa volja mojiga nebeshki-ga Ozheta, kteri je gospodar zhes shivljenje in smert, de v tej bolesni umerjem; te pa prosim, o preljubamati Marija! ker si ti nar mogozhnifhi pomozhniza v sadnji uri, pomagaj mi v mojih smertnih teshavah f tvojo mogozhno proshnjo pred Bogam,

de se bo moja uboga dušha v gnadi boshji is tega sveta lozhila! pomagaj mi v sadnji uri vse moje sovrasnike s oroshjem svete vere premagati; sprosi mi od Boga terdno saupanje v njegovo milost, in obvari me pred vsim shkodljivim omagovanjem. O Marija, prezhistha deviza! shalostna mati Jesufova! ktera si ravno takrat pod s. kishem stala, kader je Jesuf svojo presveto dušho v roke svojiga nebeshki-ga Ozheta isrozhil; bodi tudi per moji smerti, in tolashi mojo ubogo dušho, in kader se bo lozhila is tega umerjozhiga trupla, jo ti tje pred sodni stol Jesufa Kristufa spremi, in tam profi sa-me svojiga Šina Jesufa, de bi me on milostljivo sodil, de bi ne gledal na moje grehe, ampak le na svojo presveto kri, ktero je on sa odreshenje moje dušhe prelil. — O Marija, mati milosti boshje! v te terdno saupam, pomagaj mi svešto v vsih mojih teshavah, v shivljenji in v smerti, s svojo mogozhno proshnjo pred Bogam; in bodi moja ljubeshnjiva ma-

ti in pomozhniza sdaj in v moji smert-
ni uri. Amen.

Molitev

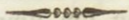
*k krishanimu, in na krishi umira-
jozhimu Jesufu, sa frezhno smert.*

O moj krishani Jesuf! kateri si na
lesi s krisha tri ure nar hujfhi mar-
tre, in po tem nar strajfhnejfhi smert
preterpel, tako de je sonze otemnelo,
in de se je semlja strela, sa to tvojo
strafhno smert te prosim, o krishani
Jesuf! de mi moje smertne teshave
pomanjshafh, kader se bo moja du-
fha lozhila is tega sveta; in de mi
mirno frezhno smert dodelifh. — Daj
mi, o milofljivi Jesuf! kadar bom u-
miral, v pomozh in veselje moje du-
fhe, in sa rasveseljenje mojiga serza
v nar hujfhih smertnih teshavah, daj
mi shalofh tvoje shalofhne dushe; do-
deli mi, o Jesuf! folse tvojih milof-
ljivih ozhi, kader si objokoval moje

strahne pregrehe; dodeli mi, o Je-
 sus! grenko sdihovalje tvojiga shalost-
 niga ferza, de s sgrevanim ferzam k
 tebi sdihojem sa odpuhanje mojih o-
 bilnih grehov. — O moj krishani Je-
 sus! kateri si take grosovitne martre
 prestal, in tako grenko smert terpel,
 de bi nam frezhno smert sadobil; po-
 nishno te profim, dodeli mi vse saflu-
 shenje tvojiga svetiga terpljenja, de
 bo moja uboga dusha, kader jo po-
 klizhesh od tod, na vezhno per tebi
 shivela. Dodeli mi tedaj, o Jesus!
 saflushenje kervaviga potu svojiga sve-
 tiga obrasa, de v njem ozhistim svo-
 jo omadeshvano dusho; dodeli mi sa-
 flushenje svojih kervavih globokih ran,
 f katerimi je bilo rastepeno in rasbito
 tvoje nedolshno telo, de v njih potola-
 shim in oveselim svojo greshno dusho;
 dodeli mi saflushenje svojiga neusmilje-
 niga tepenja, de se ubranim tvoji jesi
 in vezhnimu pogubljenju; dodeli mi
 saflushenje svojiga kronanja f ternjem,
 de po smerti sadobim krono vezhniga
 shivljenja. Dodeli mi, o krishani Je-

suf! obilno saflushenje vsih svojih grosovritnih marter, in vsih zhednost svojiga nar svetejshiga shivljenja. — **O** Jesus, moj usmiljeni odrefhenik! dodeli mi gnado, de v tvoji presveti kervi, ktero si ti is svojih ran in is svoje presvete strani do sadnje kaplje prelil, de v tej kervi svojo dusho od vsih grehov ozhistim, in tebi prijetno storim. — Sa te gnade te prosim, o Jesus! in jih od tebe sadobiti upam, ker si ti vezhna ljubestin, neskonzhno dobrotljiv in milostljiv; in vse to postavim med svoje grehe, in med pravizhno jeso nebeshkiga Ozheta. — **Oh!** moj Jesus! kader v svoji sadnji uri she ne bom mogel vezh govoriti, takrat o moj krishani Jesus! takrat naj govori sa-me tvoja presveta refhnja kri; takrat naj sdihuje sa-me tvoje prebodeno ljubesnivo ferze; takrat naj se rasshaljenimu nebeshkimu Ozhetu fkashejo sa-me tvoje presvete kervave rane, de pred svojo smertjo gnado in milost pred tvojim boshjim oblizhjem sadobim! — **O** krishani Jesus! tvoje

britko terpljenje naj bo moje veselje,
tvoja grenka smert moje vezhno shiv-
ljenje. Amen.

Molitve

per umirajozhkih.

Umirajozhimu kristjanu je posebno dobro naprej
moliti vero, upanje in ljubesin; pa pozhasi
se mu more moliti in rasloshno.

Sadnje shelje umirajozhiga kristjana.

O moj Bog in moj Gospod! te-
bi isrozhim svoje shivljenje, ktero sim
od tebe prejel; in sim vfaki zhaf per-
pravljjen umreti po tvoji sveti volji.

Perpravljjen sim umreti ker ti ta-
ko hozhefh, in ker je od tebe vfaki-
mu zhloveku postavljeno, enkrat umreti.

Perpravljjen sim umreti, de f te-
shavami in britkostimi moje smerti tvo-

ji boshji pravizi vfaj nekoliko sadofti ftorim sa vse fvoje grehe, kterih je bres fhtevila, f kterimi fim she tavshentkrat smert saflushil.

Perpravljjen fim umreti, de bi she enkrat konez ftoril mojim greham, f kterimi fim te she tolikokrat rasshalil.

Perpravljjen fim umreti, de na snanje dam fvojo hvaleshnoft, ktero fim ti dolshan savolj tolikanj dobrot, ktere fim jest nevredni zhlovek od tebe prejel.

Perpravljjen fim umreti, de f smer-tjo pokashem, de vezh tvojo zhaft vikfhati, in tvojo voljo dopolniti, kakor fvoje shivljenje perhraniti shelim.

Perpravljjen fim umreti, de te bom samogel posihmal na vekomaj ljubiti in hvaliti, ker si ti moj sadnji zil in konez, savoljo kteriga fim ustvarjen.

Perpravljjen fim umreti is prave in zhfte ljubesni proti tebi, ker si se vredniga ftoril, na f. krishi, is sgolj ljubesni do naf umreti.

O moj Bog, moj nebeshki Ozhe! sa kervave rane in sa britko smert

tvojiga Šina Jesufa te profim, daj mi frezhno sadnjo uro, in ne saversi moje uboge dushe, ktero je tvoj ljubesnivi Šin Jesuf s svojo presveto kervjo odreshil.

Sadnje sdiho vanje umirajozhiga kristjana.

O moj Bog! molim te svojiga samiga, praviga, shiviga Boga. —

Verujem v te, o vezhna refniza! — saupam v te, o neisrezhena milost! — ljubim te, zhes vse, o vezhna dobrota! —

O Gospod! is ljubesni proti tebi mi je shal, de sim te tolikokrat rasshalil! **O** Gospod odpušti mi vse moje grehe!

O Jesuf! Šin Davidov! usmili se zhes-me! —

O Gospod! ne moja, ampak tvoja presveta volja naj se sгоди! —

Tukaj, o moj Bog! na tem svetu mi terpljenje nakladaj; tamkej pa me refhi od vezhniga terpljenja. —

O Jesuf! bodi moj Jesuf! moj svelizhar, in rešhi me od vezhniga pogubljenja, in dodeli mi vezhno svelizhanje. —

O Jesuf! moj ufmiljeni odrefhenik! tebi shivim, tebi umerjem, tvoj hozhem biti shiv in mertev, tvoj hozhem biti tudi na tem svetu, in tamkej v vezhnosti.

O moj Gospod in moj Bog, moj stvarnik in odrefhenik in rasvetljeviz! —

O Jesuf! Marija! in f. Joshef! vam isrozhim svojo dušho! —

O Jesuf! o Jesuf! v tvoje svete rane isrozhim svojo ubogo dušho! **O** Jesuf! milostljivo jo vsemi!

O f. Marija! milostljiva mati Jesusova! moja nar mogozhnishi pomozhniza sa Bogam! spomni se name sdaj v mojih nar vezhjih teshavah, prosi sa-me v mojih sadnjih potrebah! —

O Marija! mati Jesusova! mati milosti boshje! prosi sa-me Boga, de me pred peklenfskim sovrashnikom obvarje v mojih sadnjih fkufhnjavah.

O f. Mihael! pridi mi na pomožh v moji sadnji vojski, in brani mojo ubogo dusho pred hudobnim sovra-
shnikam, kateri jo sheli v pogubljenje perpraviti!

O moj f. angelz varh! kateri si me zeli zhaf svojiga shivljenja v tolikanj nevarnostih tako svesto varoval, ne sapusti me sdej v moji sadnji uri in nar vezhi nevarnosti, bodi moj varh in moj pomozhnik v moji sadnji uri! —

O vsi sveti angeli in arhangeli! pridite mi na pomožh, vojskujte se same, premagajte vse moje sovra-
shnike, in spremite mojo ubogo dusho frezhno na uni svet! —

O f. Disma, f. Barbara, f. Joshef, profite sa-me, de me v svoji sveti gnadi is tega sveta vsame!

Vsi svetniki in svetnize boshje, profite sa-me Boga, de me is tega revniga sveta v vasho sveto drushino vsame, ker s vami vred, Boga vezhno hvaliti in ljubiti shelim! —

O Jesus! o Jesus! vsemi mojo ubogo dusho v svoje roke! — **O** Jesus!

o Jezus! v tvoje svete krvave rane perporozhim svojo ubogo dušo, katero ti klizheh is tega sveta! O Jezus! moj Jezus! milostljivo jo vsemi, de sad tvojiga odrefhenja tudi jest obzhutim! —

Ozhe! v tvoje roke isrozhim svojo ubogo dušo, sdaj in na vekomaj. Amen.

Molitev

k materi boshji sa frezhno sadnjo uro umirajozhiga kristjana.

O ljubesnjava, milostljiva in od vekomaj isvoljena deviza, mati Jesusova, Marija! mi te profimo skosi tisto tvojo in tvojiga ljubesnjaviga Šina, Jesusa Kristusa, britkost in grenkost, katero sta vi dva imela; ti pod krishem, on na s. krishi, nar vezh pa ob tisti uri, kader se je njegova duša od njegoviga telefa lozhila; profimo te tedaj, de ti temu umirajozhimu kristjanu na pomozh prideh, kader se bo njegova duša od njegoviga telefa jela lozhit; in de jo v svoje milostljive roke

prejmesih, in našhimu svelizharju, svojimu ljubesnjivimu Šinu Jesufu isrozhish. — Perferzhno ti to dusho perporozhimo, in te s velikim saupanjem sa-njo profimo, ker si ti nar mogozhnishi pomozhniza v sadnji uri, nikar je sdej ne sapusti, ker tvoje pomozhi nar bolj potrebuje. Pridi po njo, in sprejmi jo pred sodni stol Jesufa Kristusa, in tam prosi svojiga ljubesnjiviga Šina, de bi gnado in milost fkasal tej dushi, de bi ne gledal na njene grehe, ampak na svojo presveto reshnjo kri, ktero je on tudi sa to dusho do sadnje kaplje pretil. O Marija, mati milosti boshje! sprosi tej dushi gnado in milost, in vezhno svelizhanje. Amen.

Litanije

per umirajozhih.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

- S**veta Marija,
Sveta mati boshja,
Sveta deviz deviza,
Vsi sveti angeli in arhangeli,
S. Abel,
Zela drushba pravizhnih,
S. Abraham,
S. Janes kerstnik,
S. Joshef,
Vsi sveti patrijarhi in preroki,
S. Peter,
S. Pavl,
S. Andrej,
S. Janes,
Vsi sveti apostelni in evangelisti,
Vsi sveti jogri Gospodovi,
Vsi sveti nedolshni otrozi,

sa-nj (sa-njo) Boga profi (profite!)

- S.** Štefan,
S. Lavrenz,
 Vsi sveti marterniki,
S. Silvester,
S. Gregor,
S. Avgufhtin,
 Vsi sveti fhkofi in sposnovavzi,
S. Benedikt,
S. Franzihfhk,
 Vsi sveti minihi in puhavniki,
S. Marija Magdalena,
S. Luzija,
S. Barbara,
S. Katarina,
 Vse svete devize in vdove,
 Vsi svetniki in svetnize boshje,
 Bodi mu (ji) milofliv! sanefi mu, (ji,) o Gospod!
 Bodi mu (ji) milofliv! odrefhi ga, (jo,) o Gospod!
 Od svoje jese,
 Od nefrezhne smerti,
 Od vsiga hudiga,
 Od fkufhnjav hudobniga duha,
 Od oblasti peklenfke hudobe,
 Od vezhniga pogubljenja,

sa-nj (sa-njo) Boga profi (profite!)

odrefhi ga, (jo,) o Gospodi!

Škosi svoje sveto rojstvo,
 Škosi svoj s. krish in terpljenje,
 Škosi svojo smert in svoj pokop,
 Škosi svoje zhaftitljivo od smerti
 vftajenje,
 Škosi svoj zhudni vnebohod,
 Škosi gnado trofhtarja s. Duha,
 Ob dnevu sodbe,
 Mi grefhniki,
 De se na tega umirajozhiga miloft-
 livo osrefh,
 De mu (ji) vse grehe odpustifh,
 De ga (jo) v veri, v saupanji in
 ljubesni poterdifh,
 De mu (ji) refnizhniga duha po-
 kore in pravo shaloft dodelifh,
 De ga (jo) pred hudimi mislimi
 varujefh,
 De mu (ji) v prizhujozhi nevar-
 nosti pomagafh,
 De ga (jo) v sadnji uri s svojo
 sveto gnado ne sapustifh,
 De ga (jo) v vezhno veselje pe-
 ljefh,
 De naf uflifhati hozhefh,
 O Jefuf! Šin boshji,

odrefhi ga, (jo,) o
 Gofpod!

te profimo, uflifhi naf!

Jagnje boshje, ki grehe sveta odjem-
ljesh, sanesi nam, o Gospod!

Jagnje boshje, ki grehe sveta odjem-
ljesh, uflishi nas, o Gospod!

Jagnje boshje, ki grehe sveta odjem-
ljesh, usmili se nas, o Gospod!

Kriste, flishi nas!

Kriste, uflishi nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Ozhe nash . . . Zhefhena si Ma-
rija . . .

Molimo.

O Gospod, nash Bog! uflishi na-
sha molitev, in bodi milostliv tej du-
shi, ki se bo sdej lozhila s tega sveta.
Odpusti ji vse grehe, refhi jo od vsih
fhtrasing, in vsemi jo v vezhno ne-
beshko stanovanje, ktero ji je perpra-
vil Jesus Kristus, tvoj Sin, nash Go-
spod, ki s teboj shivi in kraljuje v
edinosti s Duha, Bog od vekomaj do
vekomaj. Amen.

Roshenkranz sa umirajozhe.

- I. Jesuf! poterdi tega umirajozhiga v pravi veri.
- II. Jesuf! daj temu umirajozhimu terdno saupanje na tvojo neskonzhno milost.
- III. Jesuf! pomnoshi v ferzu tega umirajozhiga gorezho ljubesin do tebe.
- IV. Jesuf! refhi tega umirajozhiga od vsih fkushnjav hudobniga duha.
- V. Jesuf! vsemi tega umirajozhiga is tega sveta v svoje nebeshko kraljestvo.

Molitev

kader se ima dusha she is tega sveta lozhiji.

Lozhi se, o verna dusa, is tega sveta v imenu Boga Ozheta vsigamogozhniga, ki te je ustvaril! v imenu Jesusa Kristusa, Šinu shiviga Boga, ki je sa-te terpel in umerl, de te je odrefhil; v imenu troshtarja f. Duha, ki te je rasvetlil; v imenu ne-

beshke kraljize Marije; v imenu vsih angelov in arhangelov; v imenu kerubinov in serafinov; v imenu patrijarhov in prerokov; v imenu svetih apostelnov in evangelistov; v imenu svetih marternikov in sposnovavzov; v imenu svetih minihov in puhavnikov; v imenu vsih svetih deviz; v imenu vsih svetnikov in svetniz boshjih. — Naj bo danš tvoje mesto v miru, in tvoje prebivališhe v nebeskimi Šionu. Po našim Gospodu Kristusu. Amen.

O milostlivi, usmiljeni Bog, ki po svojim velikim usmiljenji grehe teh, kateri pokoro delajo, sbrifešh, in shtrafinge sa dopernesene grehe skosi sanahanje in odpusheje odvsamešh! pogledaj milostlivo na tega svojiga flushabnika in naš uflishi, ker te perferzhno profimo sa odpusheje njegovih grehov. — O dobrotljivi Ozhe nebeski! popravi v njem vse, kar je skosi posemeljsko flabošt rasdjano, ali kar je skosi golufniga Šatana poshkodovano in oflabljeno, in ker je tudi on ud svete katolshe zerkve, in de-

leshin Kristusoviga odrefhenja, ga perpelji in perdrushi k fhte vilu isvoljenih. — Usmili se, o Gospod! njegove dushe, in ker nima drusiga saupanja, kakor v tvojo milost, tedaj ga pusti v svoji sveti gnadi pred oblizhje svoje milosti priti. Po Jesusu Kristusu, Gospodu nashim. Amen.

Perporozhenje dushe, kader se ima lozhiti is tega sveta.

Preljubi kristjan, perporozhim in isrozhim te Bogu vsigamogozhnimu, ker si njegova stvar, de kader se bofh lozhila is tega sveta, se spet vernefh k svojimu stvarniku, ki ti je shivljenje dal. — In kader bo tvoja dusha is tvojiga telefa poklizana, naj ji pride naproti zhaftitljiva deviza Marija, in vsi angeli nebesfhki; naj jo frezhajo sveti apostelni, naj jo obdajo sveti marterniki in sposnovavzi; naj jo perjasno sprejme vesela mnoshiza svetih deviz, naj dofeshe tvoja dusha vezhni mir in pokoj v narozhji svetih patrijarhov. —

Ljubesnivi in veseli pogled Jesufa Kristufa se ti perkashi, in Jesuf te perdrushi tem, kateri se s njim vesele. Naj bo pred tabo skrito vse, kar je grosovitniga v temi, vse, kar martre in terpljenje dela. Naj sbeshi pred tabo peklenfki Šatan s svojimi tovarfhi. Ukashi, o Gospod! in naj bodo raspodeni tvoji sovrasniki; naj sbeshe pred tvojim oblizhjem, kateri te sovrasijo; kakor sgine dim, naj sginejo; kakor se rastopi vofek per ognji, naj poginejo hudobni pred boshjim oblizhjem, pravizhni pa naj se vedno pred Bogam vefelé. — Šramota naj obide zelo peklenfko trumo, in hudobni duhovi naj se ne podstopijo, tvoj prihod v nebefa sadershati. — Kristuf, ki je sa-te krishan bil, te refhi od vsiga terpljenja; Kristuf, ki je sa-te umerl, te refhi od vezhne smerti; Kristuf, Šinshiviga Boga, te pelji v veselje vezhniga shivljenja; Kristuf, pravi dobri pastir, te sposnaj sa svojo ljubo ovzhizo, te ozhisti od vsih tvojih grehov, in te na svojo defnizo postavi med svo-

je isvoljene, de bosh svojiga svelizharja od oblizhja do oblizhja gledal, in v drushini vsih svelizhanih dusih sladkost boshje perjasnosti vekomaj vshival. Amen.

Kratke proshnje okolistojezhnih sa umirajozhiga.

O Gospod! uflifhi nashe proshnje sa dusho, ktero klizhesh is tega sveta. —

O Marija, nar mogozhnifhi pomozhniza v sadnji uri! prosi svojiga ljubesnjiviga Sina Jesufa sa frezhno odlozhenje te dushe. —

Ponishno te profimo, o Jesus! vse mi tega svojiga flushabnika is tega sapeljiviga sveta v prebivalifhe vezhniga svelizhanja, kteri ga je upal dosezhi od tvoje milosti. —

Zhesheha si Marija . . .

O Jesus! refhi to dusho, ktero si tako drago kupil, sa ktero si svojo sveto kri prelil; refhi jo od vsiga hu-

diga, rešhi jo od vsih šhtrafing, ktere je savoljo svojih grehov saflushila. —

Zhefhena si Marija . . .

O Gospod Bog! rešhi to dušho od vezhne smerti, kakor si rešhil Enoha in Elijata od zhašne smerti. —

Zhefhena si Marija . . .

O Gospod! rešhi to dušho od potopa v peklenški bresin, kakor si rešhil Noeta od gmenj potopa. —

Zhefhena si Marija . . .

O Gospod! rešhi to dušh od sa-peljiviga skufhnjavza, kakor si rešhil Abrahamama is deshele malikovavzov. —

Zhefhena si Marija . . .

O Gospod! rešhi to dušho od vezh-niga pogubljenja, kakor si rešhil Isa-ka, de ga ni ofral njegov ozhe Abra-ham. —

Zhefhena si Marija . . .

O Gospod! rešhi to dušho od vezh-niga ognja, kakor si rešhil Lota od ognja hudobniga mesta Šodome. —

Zhefhena si Marija . . .

O Gospod! refhi to duſho is rok vſih njenih ſovraſhnikov, kakor ſi reſhil Mojſeſa is rok kralja Faraona. —

Zheſhena ſi Marija . . .

O Gospod! refhi to duſho is oblaſti hudobniga ſovraſhnika, kakor ſi reſhil Daniela is levovſke jame. —

Zheſhena ſi Marija . . .

O Gospod! refhi to duſho od peklenſkiga plemena, kakor ſi reſhil tri mladenzhe is plemena gorezhe pezhi. —

Zheſhena ſi Marija . . .

O Gospod! refhi to duſho pred ſvojo oſtro pravizhno ſodbo po ſvoji neſkonzhni miloſti, kakor ſi reſhil nedolſhno ſusano od krivizhne ſodbe. —

Zheſhena ſi Marija . . .

O Gospod! refhi to duſho od vſe mozhi hudobniga duha, kakor ſi reſhil Davida is rok Goljata in ſavla. —

Zheſhena ſi Marija . . .

O Gospod! refhi to duſho, zhe je tvoja ſveta volja, is tega umirajozhiga trupla, kakor ſi reſhil ſvojiga apoſteljna Petra is jezhe. —

Zheſhena ſi Marija . . .

O Gospod, usmiljeni Ozhe nebeski! pošlji angelze is nebes, de bodo to dušho is tega sveta vseli, in jo v nebesa nesli, de se bo tamkej s teboj in s vsimi isvoljenimi vekomaj veselila. Amen.

Molitev.

Perporozhimo ti, o Gospod! to dušho, in te prosimo, o Jesuf, usmiljeni odrešnik zeliga sveta! de to dušho, sa ktero si terpel in umerl, v svoj nebeski raj vsamešh. Šposnaj, o Gospod! svojo stvar, ktera ni od drugih bogov vstvarjena, ampak od tebe samiga, praviga in shiviga Boga, ker ni drugiga Boga, kakor ti sam, in nizeh ni tvojim delam enako. — O Gospod! vsemi to dušho pred svoje boshje oblizhje, in ne spomni se njenih pregreh in nevrednost, ktere je po svoji zhloveshki flabošti dopernešla, temuzh spomni se; o Gospod! svoje neskonzhne milosti, in drage kervi svojiga ediniga Šina Jesufa Kristufa, s ktero je

on to duško kupil, in kateri ji je prebivališče v nebesih perprail. Amen.

Kader fe je duška she is sveta odlozhila, (in tudi, kader smertno uro svoni,) fe sna tako sa-njo moliti:

Pridite na pomozh, vsi svetniki boshji! pridite naproti, vsi angelzi Gospodovi! vsebite to duško, in spremito jo pred boshje oblizhje, in jo pernesite v nebeshko prebivališče. — O Jesuf Kristuf! ti jo k febi vsebi, kateri si jo is tega sveta poklizal. Amen.

Gospod, uflifhi naf!

Kriste, uflifhi naf!

Gospod, uflifhi naf!

Ozhe nash . . . Zhesheha si Marija . . .

O Gospod! dodeli tej duški vezhni mir in pokoj!

In vezhna luzh naj ji sveti!

Naj v miru pozhiva. Amen.

Molimo.

Tebi, o Bog, perporozhimo to dušho, de bi sdaj, ko se je is sveta lozhila, per tebi v nebefhkim kraljestvu prebivala; in kar je po flaboſti ſvoje zhloveshke nature v ſvojim shivljenji pregreſhila, ji ti po ſvoji neſkonzhni miloſti odpuſti. Škosi Jeſufa Kriſtufa, Geſpoda naſhiga. Amen.

Sdaj pa ſhe smôli ſa duſho, ki ſe je ſdaj is ſveta lozhila, pſalm:

„Is globozhine“ i. t. d. na 196 ſtrani; in Ozhe naſh . . . Zheſhena ſi Marija . . . Verujem . . .

Kasalo.

	Stran.
J utrenja molitev	5
Vezherna molitev	13
Molitev per sveti mafhi	18
Druga molitev per sveti mafhi	40
Molitev per zhernih mafhah	61
Navadna pesem per sveti mafhi	76
Druga navadna pesem per sveti mafhi	87
Molitve sa sakrament svete pokore	95
Şprafhevanje vesti zhes boshje sapovedi	99
Şprafhevanje vesti zhes zerkvene sapovedi	118
Şprafhevanje vesti zhes grehe	124
Şprafhevanje vesti zhes dela milofti	137
Şprafhevanje vesti zhes dolshnosti svojiga stanu	138
Molitev po sprafhevanji vesti	139
Molitev predin de se spovedovati sazhnesh	150

Molitev po spovedi	154
Molitev papesha Urbana VIII.	157
Litanije od pokore	159
Isloshen Ozhenash spokorniga kristjana	165
Šedem pfalmov od pokore	184
Molitve sa sveto obhajilo	199
Molitve po svetim obhajilu	210
Sbrane lepe molitve pred in po f. ob- hajilu	223
Tri prošnje k ljubesnživimu Jesufu sa tri poglavitne kerfhanske zhednosti .	231
Druge molitve pred ali po svetim ob- hajilu	247
Kerfna obljuba	284
Tri boshje zhednosti	285
Molitev po svetim obhajilu	291
Krajshi molitve sa spoved in sa f. ob- hajilo	301
Molitve o prasnikih Gospoda	312
Litanije od sladkiga imena Jesufa	328
Dvanajst lastnost od Jesufa Kristufa	332
Molitve in premishljevanja sa sveti post- ni zhaf	334
Litanije od Kristufoviga terpljenja	386
Krishev pot	343

Andohti v velikim tednu per ubiskanji boshjiga groba	381
Šerzhna molitev in sdihovalje k Jesufu v f. refhnjim Telefu	387
Molitev o velikinozhi	397
Molitev v prasniki Kristufoviga vnebohoda	399
Molitev o binkufhtih	401
Molitev v prasniki f. Trojize	404
Molitve v prasniki f. refhnjiga Telefa	408
Litanije od preſvetiga refhnjiga Telefa	408
Litanije od preſvete refhnje kervi	416
Molitve ob prasnikih matere boshje	424
Lavretanfke litanije	425
Rasloſhena Zheſhena ſi Marija	431
Sdihovalje k ſhalofni materi boshji	437
Laſtnoſti matere boshje	439
Peſem od tēh dvanajſt laſtnoſt	440
Hvalna peſem iſvoljene devize Marije	446
Molitve ob ſapovedanih prasnikih ſvet- nikov	447
Litanije od ſvetiga Joſhefa	449
Litanije od vſih ſvetnikov	457
Svelizhanſke zhednoſti	472
Molitve ob dnevu vſih vernih duſh	473

	Štran.
Litanije sa duſhe v vizah	474
Molitve ob kvaternih tednih	479
Mnoge molitve	484
Nevarnosti, kterih naj ſe mladi ljudje varujejo	506
Perpomozhki devifhko zhiſtoſt ohraniti .	508
Zerkvene molitve v poſebnih potrebah	512
Molitve ſa bolnike	515
Molitve per umirajozhkih	525
Molitve k materi boſhji ſa frezbno sad- njo uro umirajozhiga kriſtjana . . .	530
Litanije per umirajozhkih	532
Kratke proſhnje okoliftojezhkih ſa umi- rajozhiga	540

250:42.5

~~252~~

210

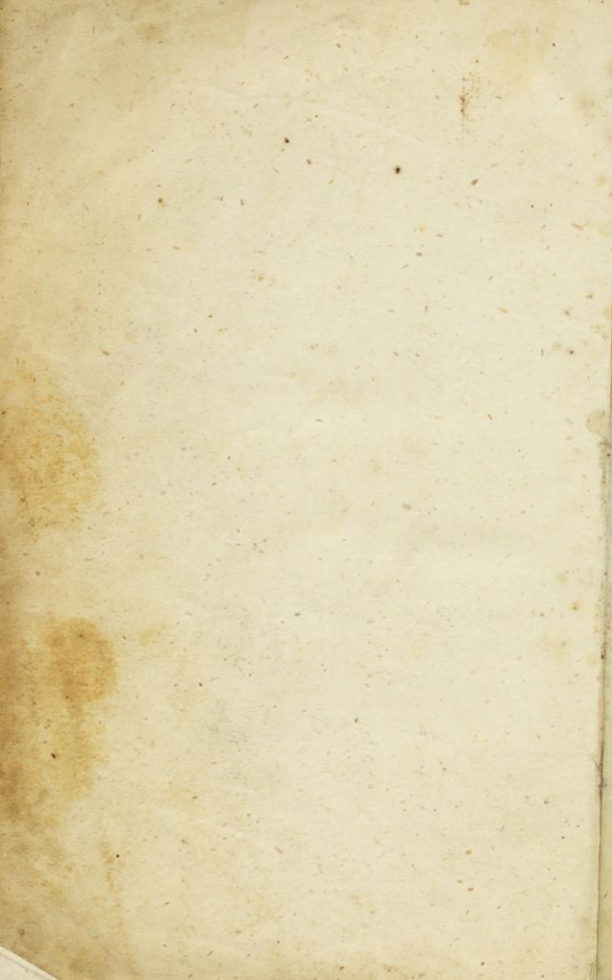
=40

42

250:42.5

36x12 = 42

36
432

for my friend

1860 +

NARODNA IN UNIVERZITETNA KNJIŽNICA

0 390 205

COBISS